

THỨC TỈNH?

Thượng thể - Nguồn sáng tạo - Thăng thiên

K'hoi và Ban đọc

Bản điện tử của quyển sách này được tác giả cho phép chia sẻ miễn phí tới tất cả các bạn hữu duyên đang đi trên con đường tìm kiếm sự thật và phát triển bản thân mình. Tác giả cũng cho phép bạn đọc thu âm và chia sẻ lại quyển sách dưới dạng sách nói (audio books).

Nếu bạn cảm thấy quyển sách này hữu ích và mong muốn hỗ trợ tác giả, mọi đóng góp tùy tâm xin được gửi về:

HOANG DANG KHOI - Agribank - 5402205061890

hoặc

VIEN NGOC ANH - Vietcombank - 1037774148

Cảm ơn các bạn đã đọc sách và đồng hành cùng tác giả suốt những năm tháng qua!

THỨC TỈNH

Thượng thể là linh hồn hay ý thức linh hồn tổng của một người. Khi sống trong thế giới vật chất, cơ thể chỉ có thể chứa được một phần của linh hồn, nên ý thức linh hồn trong một cơ thể có tỷ lệ từ 2% đến 90% tùy vào mong muốn trải nghiệm và cấp bậc tiến hóa của linh hồn. Và mỗi mức ý thức linh hồn trong cơ thể sẽ cho bạn những khả năng và trải nghiệm tương ứng.

LỜI NGỎ

"Không thầy đố mày làm nên."

Bạn có biết rằng câu nói quen thuộc này mới chỉ có một nửa thôi không? Và bản đầy đủ của nó chính là:

*"Không thầy đố mày làm nên,
không trò lấy đâu ngữ thầy."*

Ở trong thực tại tách biệt, con người chỉ thường nhìn mọi thứ với con mắt tuyến tính và đơn phương, bởi vậy mà tạo nên sự cao thấp, so sánh, phân thua và tự cao tự đại.

Còn ở nơi thiên đường, người trò sẽ cảm ơn người thầy vì những kiến thức và bài giảng, còn người thầy sẽ cảm ơn người trò vì nhờ người trò mà người thầy được trải nghiệm vai trò và hình ảnh của một người thầy. Và đó luôn là bản chất của vạn vật, luôn là mối quan hệ đa chiều tương hỗ, cân bằng và cộng hợp để tạo ra sự tồn tại của sự sống và trải nghiệm. Nếu không có chân không thì sẽ không có vật chất, nếu không có bóng tối thì sẽ không có ánh sáng.

Vì thế, quyển sách này không được tạo ra bởi mỗi người viết, mà nó được tạo ra đồng thời bởi người viết lẫn người đọc và những người sẽ đọc. Do vậy mà bạn không cần sự cho phép của tác giả để chia sẻ quyển sách này, và nếu như bạn cảm thấy biết ơn tác giả vì đã viết nên những điều này, thì hãy biết rằng tác giả cũng biết ơn và yêu quý bạn vì đã cho tác giả được trải nghiệm viết vẽ và sáng tạo nên quyển sách này. Đó là những thích thú, những đam mê, những hăng hái hòa lẫn với rất nhiều những giọt nước mắt hạnh phúc khi viết nên những dòng chữ và bài đọc này. Dù cho đi kèm trong đó là những ngày thiếu ngủ và mệt mỏi vì chữ cứ chạy trong đầu, thì đó cũng là một phần của trải nghiệm sáng tạo quý giá này. Vậy nên, với con mắt đã thức tỉnh, hay cũng chính là con mắt của Đấng sáng tạo, thì sự phân biệt giữa người cho hay người nhận cũng không còn quan trọng nữa, bởi vì người cho cũng đồng thời là người nhận, và người nhận cũng đồng thời là người cho.

MỤC LỤC

1. NGÔN NGỮ VÀ TRẢI NGHIỆM	7
2. QUAN TRỌNG MÀ KHÔNG QUAN TRỌNG, KHÔNG QUAN TRỌNG MÀ QUAN TRỌNG	34
3. BẠN LÀ AI, TÔI LÀ AI.....	45
4. NGÔN NGỮ CỦA Ý THỨC	61
5. CÁI CHẾT CỦA BẢN NGÃ	75
6. MÂU THUẤN NỘI TẠI CỦA BẢN NGÃ	91
7. BẢN NGÃ VÀ SIÊU BẢN NGÃ	108
8. TÌNH YÊU CÓ ĐIỀU KIỆN VÀ TÌNH YÊU VÔ ĐIỀU KIỆN.....	128
9. Ý THỨC VÀ TRÍ THÔNG MINH NHÂN TẠO	137
10. Ý THỨC TỰ DO	154
11. SỰ TẬP TRUNG.....	179
12. SỨC MẠNH BÊN TRONG.....	194
13. SỰ PHÁT TRIỂN Ý THỨC TỪ TẦNG THỨ 3 LÊN TẦNG THỨ 5.....	211
14. LÀM CHỦ SÁNG TẠO VÀ TRẢI NGHIỆM.....	236
15. VỀ NHỮNG ĐIỀU LUẬT CỦA VŨ TRỤ.....	258
16. BẢN CHẤT CỦA CHẤT KÍCH THÍCH.....	278
17. TẠI SAO MỌI THỨ LẠI PHẢI KHÓ KHĂN ĐẾN NHU VẬY.....	292
18. CUỘC THỬ NGHIỆM MANG TÊN “LOÀI NGƯỜI”.....	308
19. NHỮNG LỜI NÓI DỐI THỂ KỶ CỦA NHÂN LOẠI.....	327
20. LỜI TẠM BIỆT TRÁI ĐẤT TẦNG THỨ 3	338
21. LÀ CÔNG DÂN CỦA VŨ TRỤ	351
22. SỰ PHÁT TRIỂN LỢI NGƯỢC DÒNG.....	366
23. TIN VÀO CHÍNH MÌNH.....	378
24. TỰ DO.....	388
25. TRỞ THÀNH HÌNH ẢNH CỦA Đấng SÁNG TẠO.....	408
26. TRỞ THÀNH CHÍNH MÌNH.....	419
27. TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP	438

1. NGÔN NGỮ VÀ TRẢI NGHIỆM

Điều gì tạo nên trải nghiệm?

Để có trải nghiệm, trước tiên chúng ta cần phải có khái niệm và định nghĩa. Và trong thực tại này của chúng ta thì có 3 tầng khái niệm hay định nghĩa cơ bản để tạo nên tất cả mọi trải nghiệm mà chúng ta đã, đang và sẽ có:

Một, đó là những khái niệm hay định nghĩa cơ sở của sự tồn tại hay chính là khoa học cơ bản, là những điều bạn không thể thay đổi được ở trong thực tại này: Đất, nước, gió, đá, kim, lửa, sét, điện, cây cối, trọng lực, khối lượng, luật bảo toàn năng lượng hay khối lượng...

Hai, đó là những khái niệm hay định nghĩa mà được tạo ra dựa trên tầng khái niệm hay định nghĩa số một: Nhà cửa, bàn ghế, quần áo, trang sức, vật dụng, xe cộ, thức ăn, nước uống, công cụ, vũ khí...

Ba, đó là những khái niệm hay định nghĩa mà được con người tạo ra dần qua quá trình sáng tạo và trải nghiệm, và đó chính là niềm tin, văn hóa hay

phong tục: Biệt thự, cung điện, chùa chiền, đám cưới, đám ma, sinh nhật, kỷ niệm, bạn bè, lễ phép, lịch sự, hiếu thảo, chung thủy, phụ nữ, đàn ông, con cái, cha mẹ, hư hỏng, bất hiếu, điên khùng, nổi tiếng, vô danh, linh thiêng, xui rủi, sang trọng, hèn hạ...

Vậy khái niệm “Trọng lực” và niềm tin “Hoa hồng đỏ là biểu tượng của tình yêu” có khác nhau không? Chúng chỉ khác nhau ở trong thực tại này thôi, vì bạn có thể thay đổi ý nghĩa của hoa hồng đỏ nhưng bạn không thể thay đổi được tính chất trọng lực của vật chất. Còn ở các chiều không gian cao hơn, bạn có thể dùng ý thức của mình để thay đổi tính chất của vật chất cơ thể mình, và rồi làm thay đổi sự tác động của trọng lực lên cơ thể mình.

Về bản chất, khái niệm “Trọng lực” và niềm tin “Hoa hồng đỏ là biểu tượng của tình yêu” thì không hề khác nhau, vì chúng đều có giá trị để tạo ra trải nghiệm cho bạn. Như vậy, khái niệm hay định nghĩa hay niềm tin thì đều có tính chất giống nhau, là sản

phẩm sáng tạo, là sự tưởng tượng của ý thức linh hồn mà được tạo ra không dựa trên bất kì điều kiện hay tiền đề nào hết cả. Hay nói một cách đơn giản, tất cả mọi thứ bạn đã biết, đang biết và sẽ biết thì đều được bịa ra từ hư vô cả.

Đó là khả năng và sức mạnh sáng tạo của ý thức linh hồn hay của chính bạn mà bạn vẫn sử dụng nó một cách vô thức trong cuộc sống hằng ngày của mình. Rằng bất kì khái niệm, định nghĩa hay niềm tin nào mà bạn tạo nên cho mình hay được người khác tạo nên cho bạn thì sẽ tạo ra trải nghiệm và thực tại tương ứng cho bạn. Nếu bạn tin rằng việc nhìn thấy mèo đen là điềm xui xẻo thì bạn sẽ gặp xui xẻo, bởi vì suy nghĩ và niềm tin này đi kèm với cảm xúc sợ hãi ở trong bạn thì sẽ thu hút các sự việc bên ngoài để trở thành thực tại của bạn.

Tại sao bạn lại chọn trải nghiệm thực tại chiều không gian thứ 3 này? Đơn giản chỉ là vì bạn tò mò, muốn biết nó ra sao và muốn xem trải nghiệm nó

như thế nào. Đó là hàng nghìn, hàng triệu những câu hỏi mà bạn đã đặt ra: Là những con người yếu ớt và làm mọi thứ bằng tay chân thì ra sao, xây dựng một công trình qua nhiều thế hệ con người thì như thế nào, là người giàu thì ra sao, là người nghèo thì như thế nào, cảm giác ra sao khi là người gây tội, người bị hại, người nô lệ, người được tôn thờ, người bị khinh bĩ, người vô danh, người nổi tiếng, người lính, người quan, người nông dân, người thợ mộc, người bác sĩ, người lành lặn, người tàn tật, người khỏe mạnh, người ốm yếu, người quyền lực, người ăn xin...

Khi thức tỉnh dần và trở lại là ý thức linh hồn vĩnh cửu, bạn sẽ không còn theo đuổi những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin về thành công hay xứng đáng mà bạn từng có nữa, như là cuộc sống đầy đủ, sở hữu, sung túc, giàu có, tên tuổi, danh tiếng... Mà bạn sẽ tìm kiếm những trải nghiệm khác nhau và mới mẻ, cũng như bạn sẽ không còn phân biệt hơn thua hay cao thấp giữa các loại trải nghiệm, dù cho

trải nghiệm có dễ dàng hay cực khổ về mặt cơ thể vật chất thì cũng không còn là vấn đề đối với bạn nữa. Vậy nên, trước bất kì tình huống nào trong cuộc sống hằng ngày, bạn cũng sẽ luôn ở trong một trạng thái sẵn sàng và đón nhận: "Tôi sẽ cảm thấy những gì và suy nghĩ những gì ở trong tình huống hay sự việc sắp xảy ra đây?".

Khi là một con người đã thức tỉnh, bạn sẽ luôn là người quan sát chính mình và thế giới xung quanh, cũng như cảm xúc và suy nghĩ của ý thức cơ thể sẽ không còn kiểm soát và điều khiển bạn nữa. Và những trải nghiệm sung sướng, vui thích hay cực khổ, đớn đau thì đơn giản cũng chỉ là những trải nghiệm khác nhau mà có chung một mục đích duy nhất mà thôi, đó chính là để giúp cho ý thức linh hồn có thể tự nhận thức được về sự tồn tại của mình. Bởi vậy, nếu như bạn vẫn còn xem sung sướng, an nhàn là tốt hơn chật vật, đau khổ thì đó chính là cách nhìn cuộc sống của ý thức cơ thể của bạn, hay là ý thức

sinh tồn mà được lập trình nên để luôn tìm kiếm sự an toàn, đầy đủ cũng như để bảo vệ sự tồn tại của cơ thể vật chất của bạn ở trong môi trường tự nhiên và xã hội.

Bạn cũng đừng cố gắng đi tìm đi kiếm sự giác ngộ ở đâu đó xa vời, bởi vì cái mong muốn tìm kiếm sự giác ngộ phần lớn cũng chỉ là cái mong muốn của ý thức cơ thể của bạn, để bạn có thể thoát khỏi khổ đau về cơ thể vật chất, hay để bạn có thể giỏi giang và hiểu biết hơn người, như cái cách phim ảnh hay sách truyện thường khắc họa về hình ảnh của những bậc giác ngộ mà ăn sâu vào trong tiềm thức của bạn. Bởi vì khi xét về bản chất, khi một con người đã thức tỉnh và giác ngộ, thì họ sẽ thấy được vị trí của mình ở trong một bức tranh tổng thể rất lớn. Họ sẽ không còn đau khổ hay chịu đựng vì không phải theo đuổi những vị trí mà mâu thuẫn với bức tranh tổng thể đó, hay nói một cách đơn giản là họ hoàn toàn chấp nhận và an nhiên với vai trò và vị trí của mình.

Khi bạn bỏ đi được thói quen suy nghĩ chỉ luôn hướng về bản thân, về người thân hay gia đình của mình, thì bạn sẽ bắt đầu nhìn thấy được vị trí của mình ở trong toàn thể nhân loại với dòng chảy của năng lượng và sức lao động (hay đồng tiền). Nói đơn giản, khi bạn thấy được ba mẹ của mình cũng giống như ba mẹ của người khác, con cái của mình cũng giống như con cái của người khác, người thân của mình cũng giống như người lạ ngoài đường, và khi bạn chấp nhận được cuộc sống hiện tại, công ăn việc làm của mình cũng như tìm được đam mê và thích thú trong những việc bạn làm hằng ngày thì đó chính là bạn đã thức tỉnh và giác ngộ. Như vậy, con đường đi đến giác ngộ thì chưa bao giờ cần thời gian hay khoảng cách để đạt tới, vì nó luôn ở trong hiện tại và ở ngay chỗ bạn đang ở.

Vậy, như thế nào là một người "điên"? Bạn thường gọi một người là "điên" đơn giản chỉ là vì họ có một hệ thống khái niệm hay niềm tin không

giống với cái của đa số con người ở trong một cộng đồng xã hội. Nhưng khi xét về bản chất, thì người “điên” này còn “tỉnh” hơn đa số những người khác vì hấn tự sáng tạo cho mình một hệ thống khái niệm hay niềm tin riêng biệt. Như thế, hấn sống trong một thực tại do chính mình tạo ra, còn những người khác thì lại sống trong một thực tại mà được tạo ra và dẫn dắt bởi những ai đó ở bên ngoài họ.

Rồi cuối cùng thì ai “điên”? Và câu trả lời là tất cả, tất cả đều “điên” đó thôi, vì rằng tất cả mọi thứ trong sự tồn tại thì đều được bịa ra cả mà. Và khi tồn tại một nhóm ý thức đồng ý cùng nhau trải nghiệm và sáng tạo trên một hệ thống khái niệm hay niềm tin chung, thì khái niệm “điên” sẽ biến mất và không còn hiện hữu nữa. Đó cũng là cách thức mà loài người hay mọi loài sinh vật với ý thức cao tồn tại và phát triển, rằng bạn thức dậy, ăn uống, ăn mặc, làm đẹp, vận động, làm việc, giải trí, sinh hoạt, tặng quà, xã giao, trò chuyện, đấu tranh, cãi nhau, chia sẻ, bình

luận... thì đều dựa trên một hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin chung rất lớn ở bên trong tư duy hay ý thức cơ thể của bạn mà bạn cũng không hề thấy hết được chúng. Và bạn chỉ có thể ý thức được hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin này khi có sự sợ hãi trong bạn bị kích động và khơi dậy mà thôi, và đó chính là những khi bạn cảm thấy sự tức giận, ghen tị, buồn tủi, lo lắng, mặc cảm, phán xét, chỉ trích, kết tội, bình luận... trước những yếu tố khác nhau ở trong thế giới bên ngoài. Bởi vậy, con đường thức tỉnh để bước vào một thực tại mới mà bạn đang trải qua thì sẽ không phải là một con đường êm ái hay thẳng tắp, vì những nỗi đau và sợ hãi chính là yếu tố tất yếu để bạn có thể tự ý thức và nhìn nhận về bản thân mình.

...

Tôn giáo là gì? Tại sao lại tồn tại những tôn giáo khác nhau? Tôn giáo nào thì tốt hơn?

Để lấy làm so sánh, thì tôn giáo cũng giống như chiếc xe hơi vậy, và những tôn giáo khác nhau thì là những chiếc xe hơi khác nhau, và những chiếc xe khác nhau thì cho ta những trải nghiệm khác nhau. “Tốt hơn” ở đây chỉ là khi bạn ngụ ý và mong muốn rằng cái nào thì “đẹp hơn, bền hơn và nhanh hơn”, rằng nó có tạo ra sự dễ dàng và thoải mái hơn cho cơ thể vật chất của bạn hay không. Vậy nên câu hỏi “Cái nào thì tốt hơn?” thì không phải là câu hỏi của bạn mà là của tư duy hay ý thức cơ thể của bạn.

Ví dụ như việc bạn có thể chi trả cho việc di chuyển từ Nam ra Bắc bằng máy bay trong một tiếng đồng hồ, nhưng bạn vẫn tự mình cùng với chiếc xe máy dòng dã hàng chục ngày trời để đi từ Nam ra Bắc. Tại sao bạn lại làm như vậy? Đơn giản chỉ là vì nó tạo ra cho bạn những trải nghiệm khác nhau, và vậy mà sự so sánh giữa máy bay và xe máy sẽ không còn hiện hữu trong ý thức hay hệ thống khái niệm của bạn nữa. Như thế, khi bạn trở lại là ý

thức linh hồn của mình, khái niệm hay định nghĩa hay niềm tin về "tốt hơn", "tệ hơn" sẽ không còn tồn tại, cũng như sự so sánh và phân biệt giữa mọi thứ sẽ dần phai nhạt và biến mất.

Về bản chất, tôn giáo hay đạo giáo là để dạy về những quy luật tồn tại cốt lõi của vũ trụ, cũng giống như mọi chiếc xe hơi thì đều vận hành dựa trên những quy luật và các thành phần cơ bản: Động cơ (nạp, đốt, xả), bánh xe, khung xe và cần điều khiển. Và những tôn giáo khác nhau thì giống như những chiếc xe khác nhau mà phụ thuộc vào số lượng người (linh hồn) nó sẽ chở: Nhiều người đi thì cần nhiều ghế ngồi hơn và chiếc xe sẽ lớn hơn, nên sẽ cần nhiều bánh xe hơn, cần động cơ lớn hơn với nhiều xi lanh hơn, cũng như cần nhiều người hơn để phục vụ du khách trên xe. Như vậy, những gì bạn biết được về hệ thống cấp bậc Thánh hay Phật trong kinh, trong sách chính là hệ thống được tạo dựng nên để phục vụ số lượng người hay linh hồn tương

ứng mà tôn giáo đó sẽ hỗ trợ và dẫn dắt trong việc trải nghiệm một thực tại.

Những thành phần như các cõi địa ngục hay tầng không gian cho người đã chết thì cũng được tạo dựng nên là một thành phần hệ thống và cấu trúc của tôn giáo đó. Nó cũng giống như những chiếc xe với vẻ ngoài và màu sơn khác nhau, và có vô vàn khả năng về vẻ ngoài và màu sơn cho một chiếc xe. Rồi một ngày trong tương lai, có thể bạn sẽ chọn tham gia vào công cuộc sáng tạo nên những hành tinh và sự sống, và rồi sáng tạo nên những tôn giáo với hệ thống và cấu trúc đặc thù với những tầng cõi không gian khác nhau ở bên trong đó, cũng giống như cái cách mà Trái Đất đã được tạo dựng nên và vận hành. Và sẽ không có ai bắt ép bạn phải làm những điều đó cả, bạn sẽ làm và tham gia bởi vì điều đó làm bạn thích thú, tò mò và đam mê. Vậy nên, chỉ có một miêu tả duy nhất về thiên đường hay địa ngục mà thôi: Đó có thể là bất kì điều gì, thiên đường có thể

mang hình dáng và vẻ ngoài của địa ngục, hay địa ngục có thể mang hình dáng và vẻ ngoài của thiên đường.

...

Có bao giờ bạn thắc mắc vì sao lại có sự đối lập và khác biệt về hình thức giữa tôn giáo phương Đông và phương Tây chưa? Có thể là có, có thể là không, nhưng khi bạn hỏi rằng “Tôn giáo nào thì tốt hơn?” thì ở bên trong bạn cũng đã ngụ ý hay nhìn thấy được rằng là chúng có khác nhau. Điều cơ bản tạo nên sự đối lập và khác biệt đó chính là do sự tồn tại của hai hệ ngôn ngữ khác nhau, và vậy mà ngôn ngữ đóng vai trò vô cùng quan trọng trong việc tạo ra trải nghiệm và sáng tạo.

Đây là điều mà bạn có thể chưa thấy được từ bất kì chương trình giáo dục, đào tạo hay nhà phân tích, nghiên cứu nào, bởi vì con người ở thời đại này đã được lập trình chỉ sử dụng chủ yếu hoặc là não trái, hoặc là não phải và thiếu sự hoạt động đồng bộ,

hiệu quả giữa hai bán cầu não. Vậy nên phần lớn các nhà nghiên cứu và phân tích thì đều sử dụng não trái với tư duy logic là chủ yếu, và thế mà họ chỉ có thể nhìn thấy được một nửa của bức tranh. Cũng vì vậy mà hệ thống giáo dục toàn cầu lúc này chỉ có thể giúp bạn phát triển được tư duy logic hay não trái là chính, hay hệ thống giáo dục này cũng chính là sản phẩm của sự phân tích và nghiên cứu bằng tư duy logic.

Để tạo dựng nên một ngôn ngữ thì thường có hai phương thức cơ bản. Một là, âm thanh được tạo ra trước với âm điệu và năng lượng cao thấp của âm thanh thì phản ánh ý nghĩa, ý niệm tích cực hay tiêu cực mà âm thanh đó muốn truyền đạt, rồi ký tự và chữ viết sẽ hình thành theo sau khi mà hệ thống âm thanh đã có đủ nhiều; và như vậy mà ngôn ngữ này được gọi là hệ ngôn ngữ não phải hay hệ ngôn ngữ âm thanh. Hai là, ký tự và chữ viết được hình thành trước với hệ thống ngữ pháp, kết cấu và cách thành

lập từ ngữ nhất định, rồi sau đó âm thanh mới được hình thành theo sau mà dựa trên những sự kết hợp khác nhau của hệ thống ký tự và biểu tượng, với âm điệu hay năng lượng cao thấp của âm thanh thì thường không song hành với ý nghĩa, ý niệm tích cực hay tiêu cực mà ngôn từ muốn truyền đạt; và vậy mà ngôn ngữ này được gọi là hệ ngôn ngữ não trái hay hệ ngôn ngữ logic.

Theo đó, những ngôn ngữ phương Đông là thuộc hệ ngôn ngữ não phải, còn những ngôn ngữ phương Tây (hiện nay) là thuộc hệ ngôn ngữ não trái. Ví dụ như trong tiếng Việt, những từ ngữ mang ý niệm tích cực thì song hành với âm thanh cao và trong, còn những từ ngữ mang ý niệm tiêu cực thì song hành với âm thanh thấp, nặng và trầm: Trong sáng/âm u, sáng tạo/bịa đặt, thông minh/ngu đần, vẻ vang/hèn hạ, ngon lành/dở ẹc, sung sướng/khổ sở, hạnh phúc/buồn bã... Còn như trong tiếng Anh, năng lượng âm thanh của ngôn từ thì không phản ánh

được ý niệm của ngôn từ rằng là tích cực hay là tiêu cực, do vậy mà những từ ngữ chửi thề hay thô tục trong tiếng Anh thì không hề tạo ra cảm giác quá nặng nề, khó chịu và được sử dụng phổ biến ngay cả trên phim ảnh và phương tiện thông tin đại chúng. Đối với tiếng Việt hay các ngôn ngữ hệ âm thanh thì không như thế, bởi vì năng lượng âm thanh trầm thấp, thô ráp và nặng nề của những ngôn từ chửi thề kết hợp với ý niệm tiêu cực của người nói thì sẽ làm bạn cảm thấy vô cùng tệ hại và khó chịu, cũng như có thể làm hạ thấp tần số năng lượng của cơ thể bạn mà dẫn đến khả năng dễ mắc bệnh hay bị ảnh hưởng bởi những nguồn năng lượng thấp ở trong môi trường xung quanh (âm khí, ma quỷ, vong hồn...).

Do tính chất khác nhau của ngôn ngữ như vậy mà đã tạo ra sự khác biệt trong hình thức của tôn giáo phương Đông và phương Tây. Tôn giáo phương Đông thì thường bao gồm những bài chú bài niệm,

và những hoạt động ở đó thì thường cần đọc ra thành lời và có sự kết hợp với các công cụ tạo ra âm thanh tần số cao như gõ mõ, chuông, trống... Như vậy, năng lượng âm thanh cao, trong của ngôn từ kết hợp với những công cụ tạo ra âm thanh và với ý niệm tích cực của chúng ta thì sẽ tạo ra một môi trường năng lượng cao, có thể đẩy đi và xóa bỏ những nguồn lực năng lượng thấp hay những sinh thể bóng tối. Và ý niệm tích cực cùng với ngôn từ có âm thanh năng lượng cao cũng có thể được tạo ra để tập trung lưu lại vào trong không gian hay đồ vật mà trở thành bùa chú, linh vật, vật may mắn, vật cầu an, đất linh thiêng hay thánh địa... Còn đối với tình huống ngược lại, những ý niệm tiêu cực cùng với ngôn từ có âm thanh năng lượng thấp, trầm và nặng thì sẽ tạo ra bùa ngải, nguyên rủa, ma vật...

Còn đối với tôn giáo phương Tây, vì rằng năng lượng âm thanh của ngôn từ thì không song hành cùng với ý niệm của người nói nên những buổi cầu

nguyên thì thường diễn ra trong sự im lặng và tĩnh tại, và ý niệm bên trong người nguyên sẽ là yếu tố chính mà không có sự hỗ trợ tăng thêm hiệu quả của ngôn từ. Do vậy, tính chất của tôn giáo phương Tây thì thường yếu hơn tính chất của tôn giáo phương Đông. Tuy nhiên, do hệ ngôn ngữ phương Tây là ngôn ngữ được tạo ra bởi tư duy logic nên nó sẽ hỗ trợ và thúc đẩy sự phát triển của logic, và vậy mà đã tạo ra tất cả thành quả và thành tựu khoa học công nghệ chúng ta biết ngày hôm nay. Vì rằng khoa học công nghệ làm cuộc sống con người dễ dàng và thoải mái hơn – là điều mà tư duy hay ý thức cơ thể luôn tìm kiếm, nên việc ta xem ngôn ngữ hay tôn giáo phương Tây là tốt hơn thì cũng là điều dễ hiểu.

Vậy, bạn có dành chút tình cảm nào cho tiếng Việt của mình không? Có lẽ là có, có lẽ là không, hay cũng có lẽ là bạn chưa từng nghĩ tới điều này. Và hy vọng rằng thông điệp này có thể sẽ thay đổi ý kiến của bạn, vì rằng tiếng Việt sẽ là nền tảng cho ngôn

ngữ chung của loài người trong tương lai, ít nhất thì đó là một phần kế hoạch của dự án mang tên “Loài người”.

Khi quá trình chuyển giao qua Trái Đất mới kết thúc, cơ thể con người sẽ được kích hoạt và khai mở để trở lại là trạng thái nguyên bản thiết kế ban đầu, với não trái và não phải kết nối cân bằng và hài hòa với nhau. Như thế, con người sẽ cần một ngôn ngữ mà phản ánh sự cân bằng giữa não trái và não phải này, và tiếng Việt là một ngôn ngữ điển hình như vậy. Nguyên do người Việt chưa thực sự yêu thích ngôn ngữ của mình là bởi vì chúng ta vẫn chưa thực sự biết cách sử dụng tiếng Việt (bao gồm cả việc sáng tạo từ ngữ và âm thanh) mà ta chỉ sử dụng theo thói quen là chính, cũng như là chịu ảnh hưởng của tư duy hay ý thức cơ thể mà tạo nên sự cảm nhận hơn thua hay sang hèn giữa các loại ngôn ngữ khác nhau. Và cũng bởi vì để thực sự sử dụng được tiếng Việt, bạn cần sử dụng đồng thời cả hai bán cầu

não, cả năng lượng âm thanh lẫn hình thái và hình thức của ngôn từ cùng một lúc, do vậy mà tiếng Việt trở nên khó nắm bắt khi con người vẫn còn vận hành bằng nửa cầu não là chính. Tuy nhiên, tiếng Việt cũng cần có một cuộc cải cách về nhiều mặt để nó có thể trở thành ngôn ngữ thúc đẩy sự sáng tạo và trải nghiệm.

Việt Nam là một vùng đất có vị trí đặc biệt, hay như người đời vẫn thường nói là “Rừng vàng biển bạc”. Nên xuyên suốt lịch sử đã có rất nhiều những cuộc tranh chấp lãnh thổ xảy ra cũng như ranh giới các quốc gia liên tục thay đổi trên mảnh đất này. Và quá trình thay đổi thường xuyên đó đã tạo ra một sự du nhập và kết hợp của các loại ngôn ngữ hệ âm thanh lại với nhau, trong đó chủ yếu là tiếng Hán, tiếng Khơ Me, tiếng Phạn và tiếng của các dân tộc thiểu số bản địa. Do vậy, qua thời gian, tiếng Việt dần dần có khả năng tạo ra được gần như tất cả mọi ngôn âm và thanh điệu mà cấu trúc sinh học của con

người có thể tạo ra được. Rồi đến khi Việt Nam trở thành thuộc địa của Pháp, thì tiếng Việt được chữ viết hóa với những ký tự La-tinh, là sản phẩm của tư duy logic hay não trái, và khắc phục được điểm yếu của những ngôn ngữ phương Tây: Sự thiếu thốn về ngôn âm và thanh điệu.

Mặc dù tiếng Việt có khả năng tạo ra được gần như tất cả mọi ngôn âm mà cấu trúc sinh học con người cho phép, nhưng hiện tại tiếng Việt chỉ đang sử dụng khoảng 1/5 khả năng ấy. Và điều này có thể làm bạn cảm thấy bất ngờ vì rằng số lượng âm của tiếng Việt hiện tại thì cũng không hề ít, và bạn có thể ngồi lại và viết ra linh tinh vài từ ngữ thì bạn sẽ thấy được điều đó: Nỏn, mien, khoǎng, hoạp, thien, diên, guồm, luya, huǎng, leng, quợp, boam, miềng, thướp, ngoem, roàm, guan... Các ngôn ngữ phương Tây hiện tại thì cũng chỉ đang dùng khoảng phân nửa số lượng âm mà tiếng Việt đang có và sử dụng.

Do số lượng ngôn âm ít nhưng khối lượng từ ngữ lại nhiều vì phải đặt tên và phân loại tất cả mọi thứ trong cuộc sống cũng như trong khoa học, nên các ngôn ngữ phương Tây cần phải kết hợp âm với bán âm để tạo ra sự khác biệt và đa dạng trong ngôn ngữ nói: Ví dụ như chữ "stopped" thì bao gồm bán âm "s" ở trước, bán âm "ed" ở sau và chỉ có một âm hoàn chỉnh ở giữa là "top". Vấn đề với những bán âm này là chúng có thể làm cản trở và đứt quãng quá trình giao tiếp và truyền đạt, và khi giao tiếp nhanh thì những bán âm này thường bị bỏ qua và làm giảm bớt ngữ nghĩa của lời nói. Cũng như những bán âm thì không thể được phát ra kéo dài hay uốn lượn lên xuống như một âm hoàn chỉnh.

Số lượng ngôn âm hạn chế cũng dẫn đến việc chữ viết và âm thanh không thường xuyên song hành cùng nhau, và điều này tạo ra một đặc điểm đó là bạn phải ghi nhớ rất nhiều, rằng cho một ý niệm thì bạn phải ghi nhớ mặt chữ riêng và âm thanh

riêng, và năng lượng của âm thanh này thì cũng không hề diễn tả tính chất tích cực, tiêu cực hay trung tính của ý niệm mà nó diễn tả.

So với các ngôn ngữ hệ logic, thì tiếng Việt dễ sử dụng và không cần phải ghi nhớ quá nhiều. Đó là vì năng lượng âm thanh của tiếng Việt phản ánh tính chất của ý niệm và ngôn từ, và mọi âm thanh đều có thể được chuyển thành chữ viết cũng như mọi chữ viết có thể được chuyển thành âm thanh, mà không cần phải ghi nhớ âm thanh nào đi với ngôn từ nào hay ngôn từ nào đi với âm thanh nào. Mỗi từ tiếng Việt là một âm đầy đủ và hoàn chỉnh nên làm cho việc trao đổi, truyền đạt được rõ ràng và hiệu quả. Và khi tạo dựng nên một từ ngữ mới trong tiếng Việt, bạn cần sử dụng cả hai nửa não bộ cùng một lúc, não phải cho âm thanh và não trái (tư duy logic) cho hình thức, hình thái của các ký tự chữ viết. Do vậy, một người có thể đọc được một từ ngữ mới mà không cần phải lắng nghe và ghi nhớ cách phát âm

từ người khác, cũng như một người có thể chuyển lời nói sang chữ viết mà không cần phải lắng nghe người khác đánh vần từng chữ cái một.

Tuy nhiên, tiếng Việt cũng cần có những cải cách nhất định, như việc tạo ra các ký tự mới mà đại diện cho các phụ âm kép (ch, gi, gh, ng, ngh, nh, kh, qu, ph, th, tr) để rút ngắn chữ viết lại, và thêm vào phụ âm "w" (tương đương với "gu") hay phụ âm "f" (tương đương với "ph"). Cũng như có thể cần sàng lọc lại những từ ngữ với năng lượng âm thanh mà không thể hiện tính chất ý niệm ngôn từ đó muốn truyền đạt, rằng là tích cực, tiêu cực hay trung tính.

Và tiếng Việt cũng cần được thiết lập nên một hệ thống tạo dựng từ ngữ hay khái niệm mới, với các âm có thể được viết rời rạc như hiện tại hay liền kề nhau như tiếng Anh, dành cho ngôn ngữ thường ngày (như "Nước đỏ", "Ngựa trắng"...), và cho ngôn ngữ khoa học (như "Hồng thủy", "Bạch mã"...), cũng như có sử dụng những ngôn âm mới trong khả năng

của tiếng Việt. Và có lẽ không mấy ai nghĩ tới sự cần thiết của hệ thống mới này vì rằng người Việt xưa giờ vẫn chỉ du nhập và tiếp nhận kiến thức từ bên ngoài là chính, nên ít khi nào rơi vào cảnh ngộ cần phải đặt tên cho những cái mình phát hiện hay sáng tạo ra. Như thế, khi bước qua thực tại mới, con người sẽ bắt đầu thấy được những hiện tượng, quy luật hay những cảm giác, cảm nhận hoàn toàn mới mà những ngôn ngữ hiện tại của con người cũng không hề có khái niệm hay ngôn từ để miêu tả và diễn đạt chúng.

Công cuộc cải cách tiếng Việt này cũng sẽ không phải là do mỗi người Việt gánh vác toàn bộ, mà đó sẽ là công cuộc sáng tạo chung của những tập thể đến từ những quốc gia khác nhau. Khi ranh giới giữa các quốc gia được gỡ bỏ và mọi con người được tự do đi lại (nhANH chóng) trên toàn cầu cũng như được tự do giao lưu và trao đổi văn hóa. Khi tư duy hay ý thức cơ thể (tự tôn, tự hào dân tộc) không còn làm chủ ý thức của con người. Và khi nền kinh tế toàn

cầu lúc này đã chuyển sang một hình thái mới mà không còn dùng thế mạnh của khoa học hay kinh tế của một quốc gia để quy định tính chất thịnh hành hay phổ biến của một ngôn ngữ nữa.

2. QUAN TRỌNG MÀ KHÔNG QUAN TRỌNG, KHÔNG QUAN TRỌNG MÀ QUAN TRỌNG

Cũng như bạn thấy, trong cuộc sống hằng ngày, mọi thứ đối với bạn có thể được chia vào 2 nhóm tách biệt: Hoặc là quan trọng (ý nghĩa), hoặc là không quan trọng (vô nghĩa). Như vậy, dù bạn cho rằng một điều là quan trọng hay không quan trọng đi nữa thì bạn cũng sẽ trải nghiệm sự sợ hãi mà được tạo ra từ sự tách biệt này. Bạn sẽ khổ cực, tức giận, ghen tị, phán xét... để bảo vệ và đạt được những điều bạn cho là quan trọng, và nó có thể là bất kì điều gì: Con cái, công việc, sự nghiệp, ước mơ, nhà cửa, xe cộ, vật chất, học thuật, nơi ở, quốc tịch, tên tuổi... Còn với những điều bạn cho là không quan trọng, thì bạn cũng sẽ khó ở, ghen tị, bực bội, chỉ trích... với những người khác mà xem những điều đó là quan trọng và họ hạnh phúc khi họ đạt được điều họ muốn.

An bình và tự tại, đó là điều cuối cùng chúng ta muốn đạt được. Và để đạt được điều đó, chúng ta cần xem rằng mọi thứ là vừa quan trọng (ý nghĩa) và

vừa không quan trọng (vô nghĩa) cùng một lúc.

Làm sao để nghĩ về một thứ mà vừa quan trọng và vừa không quan trọng? Câu trả lời là bạn không thể, đó là giới hạn của tư duy chúng ta. Như bạn thấy, tư duy của chúng ta giúp chúng ta cảm nhận về thời gian thông qua những hình ảnh, ngôn từ hay âm thanh xuất hiện lần lượt trước sau ở trong đầu ta, nên tư duy của chúng ta là công cụ tuyến tính và chỉ có thể chọn một thứ ở một lúc mà thôi. Nên khi bạn cố gắng suy nghĩ một thứ là vừa quan trọng và vừa không quan trọng, thì tư duy của bạn sẽ ngừng hoạt động và để sự yên lặng bên trong bạn xuất hiện.

Khi tồn tại trong thời gian, bằng cách sử dụng tư duy của mình, bạn chỉ có thể ý thức về một điều ở một lúc nhất định, nên để có thể ý thức về hai hay nhiều điều cùng một lúc, bạn cần phải thoát khỏi thời gian, hay đó chính là ngừng sử dụng tư duy logic và ngôn ngữ của mình. Và để làm được điều này thì chúng ta lại quay về với những khái niệm:

Chấp nhận bản thân cũng như người khác, sống trong hiện tại, thiền tự, yoga... và vậy mà bạn sẽ tập cách cất tư duy của mình qua một bên, để bạn kết nối với ý thức linh hồn của mình, sống bằng ý thức linh hồn của mình, tồn tại ngoài không gian và thời gian, kết nối với tất cả vạn vật cùng một lúc.

Khi bạn đọc được thông điệp này và hiểu được nó, thì bạn đã vận hành với ý thức linh hồn của mình cao hơn 30%, và ít hơn 70% còn lại là tư duy hay ý thức cơ thể của bạn. Vì vậy mà bạn đã bắt đầu ý thức được bản thể của mình rõ ràng hơn nhưng bạn vẫn chưa hoàn toàn kiểm soát được mọi suy nghĩ, phản ứng, cảm xúc và hành động của mình.

Nói cách khác, bạn đang ở trong giai đoạn quan sát và thấu hiểu chính mình, bạn ý thức được mình là thực thể đứng trên mọi suy nghĩ, cảm xúc và hành động của mình. Bạn sẽ thấy được những suy nghĩ vô thức (đi kèm với cảm xúc) xuất hiện trong cơ thể của mình đối với những tình huống khác nhau trong

cuộc sống hằng ngày của bạn: Bị người khác la mắng, phán xét, dạy bảo hay làm phiền, trong công việc và giao tiếp, khi xem phim, chơi game, đọc sách, vệ sinh thân thể... và những suy nghĩ vô thức này thì mang đủ mọi hình hài và thể loại: Phản pháo, lý lẽ, chửi rủa, phán xét, chê bai, chứng minh, biện hộ, thể hiện lại... hay là bạn có thể chìm đắm vào một thế giới tưởng tượng nào đó, hay là hình dung ra những tình huống trừng phạt hay tai nạn cho người khác mà đã đụng chạm tới bạn.

Như vậy, bạn ý thức được ý thức cơ thể của mình với những phản ứng, suy nghĩ và hành động để bảo vệ sự tồn tại của cơ thể vật chất hay ảo thể (sĩ diện) của bạn ở trong thực tại tách biệt. Khi quan sát thấy được những suy nghĩ vô thức này của chính mình, bạn có thể sẽ phán xét bản thân rằng: "Không, suy nghĩ như vậy là không tử tế, không nên suy nghĩ như vậy", rồi ngay sau đó bạn có thể sẽ tiếp tục phán xét bản thân vì bạn đã tự phán xét chính mình, rồi như

thể mà những suy nghĩ về những suy nghĩ của bạn cứ liên tục chồng chất lên nhau.

Đó là cách bạn vẫn đang chống cự với chính bản thân mình, và càng tự phán xét chính mình thì bạn sẽ càng đắm chìm trong tư duy hay ý thức cơ thể của mình. Do vậy, điều bạn cần làm là cứ để những suy nghĩ vô thức xuất hiện và trôi đi, và bạn chỉ cần quan sát chúng, thấu hiểu và chấp nhận rằng chúng là lẽ tự nhiên và cơ thể con người đã được tạo ra như vậy, và miễn là bạn không hành động hay mở miệng nói ra những điều đó. Mỗi khi bạn thấy được những suy nghĩ vô thức này và muốn dập tắt chúng đi thì bạn chỉ cần đưa ý thức và sự tập trung của mình vào nhịp thở, nhịp đập cơ thể của mình là được.

Trong giai đoạn quan sát và chấp nhận bản thân cũng như người khác này, bạn cũng cần hiểu rằng là bạn không cần phải biết hết tất cả mọi thứ. Những điều bạn biết, hiểu và thích thú là những điều bạn cần, còn những điều quan trọng với người khác thì

có thể sẽ không quan trọng đối với bạn. Tất cả mọi thông tin, kiến thức, tri thức, sách vở, ngôn ngữ, trò chơi, phim ảnh... của thực tại mà bạn đang ở trong lúc này thì đều là những công cụ để giúp bạn phát triển cái bên trong bạn, rằng điều cốt lõi luôn là về công việc ở bên trong bạn chứ không phải công việc hay kiến thức ở bên ngoài bạn.

Khi bên trong bạn mở rộng và phát triển dần lên cao, với ý thức linh hồn của bạn được tải vào cơ thể vật chất nhiều hơn, thì những thông tin và tri thức bạn biết hay quan tâm ngày hôm nay sẽ dần không còn hữu ích đối với bạn nữa. Vì thế, bạn cần ở trong trạng thái luôn sẵn sàng từ bỏ hay thay đổi tất cả những gì mình đã biết và hiểu. Có thể sớm mai thức dậy, tất cả mọi thứ bạn biết và hiểu ngày hôm nay sẽ thay đổi hoàn toàn, bởi lẽ sự thay đổi của cơ thể bạn thì luôn diễn ra trong lúc bạn ngủ, lúc mà ý thức cơ thể của bạn nghỉ ngơi và ngừng tạo ra cho bạn đủ mọi loại sợ hãi. Vậy nên, điều quan trọng đối với bạn

là hãy tự chăm sóc cơ thể của mình bằng cách lắng nghe những nhu cầu của nó, cũng như đảm bảo bạn có đủ giấc ngủ theo nhu cầu của cơ thể bạn chứ không phải theo chỉ bảo hay lời khuyên của ai đó bên ngoài bạn. Còn tất cả những điều khác như bạn ở đâu, bạn đọc gì, xem gì, chơi gì, học gì, gặp ai... thì chỉ quan trọng và ý nghĩa khi bạn nghĩ rằng chúng là quan trọng và ý nghĩa đối với bạn mà thôi.

Rồi bạn sẽ nhận ra rằng tất cả sự sống và sự tồn tại, tất cả văn hóa, ngôn ngữ, khoa học, kiến thức... thì đều được tạo dựng nên từ hư không, giống như cách bạn hình dung và viết ra một câu chuyện tưởng tượng ở trong đầu mình. Nên khi xét về góc độ này, thì mọi sự tồn tại đều vô nghĩa hay không quan trọng, nhưng khi xét về góc độ khác, thì mọi sự tồn tại đều ý nghĩa hay quan trọng vì nó tạo nên sự tự ý thức, sự tự nhận thức về sự tồn tại của bản thể sáng tạo - hay chính là ý thức linh hồn. Giống như việc mọi thứ đều là vô nghĩa, nhưng bạn đã chọn cho

mình những điều bạn cho là quan trọng và ý nghĩa để bạn có thể là chính bạn, để bạn làm những điều bạn đang làm và ở nơi bạn đang ở, để bạn trải nghiệm và sáng tạo cùng người mà bạn đang đi cùng.

Tuy nhiên, công việc lựa chọn điều gì là quan trọng hay ý nghĩa trong cuộc sống của bạn cho tới lúc này thì vẫn là do ý thức linh hồn của bạn ở các tầng không gian cao hơn quyết định, và vậy mà tạo nên duyên phận, số phận hay những sự trùng hợp cho bạn. Và chỉ sau giai đoạn chấp nhận và quan sát bản thân này, khi bạn đạt tới và vận hành cuộc sống với 50% ý thức linh hồn của mình, khi bạn có thể kiểm soát được mọi suy nghĩ, cảm xúc của mình cũng như bạn chuyển sang sống hoàn toàn trong hiện tại, khi bạn không còn để tư duy hay ý thức cơ thể làm chủ bạn một cách vô thức nữa, khi mà đúng và sai hay ý nghĩa và vô nghĩa trở thành một ở bên trong bạn, thì bạn sẽ hoàn toàn hiểu ra được khái

niệm “Trở thành chính mình” là gì. Và đây chính là lúc bạn bắt đầu tham gia vào quá trình sáng tạo mà không còn phụ thuộc vào duyên phận, trùng hợp hay sắp đặt nữa.

Không chỉ có ý thức linh hồn của bạn đang ở trong cơ thể vật chất này thay đổi và mở rộng dần qua thời gian (điều mà quyết định những thứ bạn biết, hiểu và hứng thú), mà ngay cả ý thức linh hồn tổng hay Thượng thể của bạn ở những tầng không gian cao hơn cũng thay đổi và mở rộng không ngừng. Cũng như ý thức Nguồn hay Đấng sáng tạo thì liên tục mở rộng, thay đổi và tiến hóa song hành với sự vận động và phát triển không ngừng của sự sống và vũ trụ.

Vậy nên, bạn cứ tiếp tục quan sát chính mình, quan sát mọi hành động, phản ứng, cảm xúc, tư thế, cử chỉ, suy nghĩ, ngôn từ... của bạn. Có thể bạn sẽ chưa hiểu vì sao mình suy nghĩ, nói viết hay hành động như thế, nhưng rồi sẽ tới lúc bạn nhìn thấy và thấu hiểu được chúng. Và nhớ rằng, hãy luôn sẵn

sàng từ bỏ hay thay đổi những điều mình biết và hiểu để bạn có thể bước lên bậc thang tiếp theo trên con đường thức tỉnh và tiến hóa của mình.

3. BẠN LÀ AI, TÔI LÀ AI

Bạn hãy tưởng tượng rằng mình bị ai đó bắt cóc, họ đánh mạnh vào đầu bạn và làm bạn bất tỉnh. Họ ném bạn vào một căn phòng tối đen và để mặc bạn ở đó. Cú va chạm mạnh vào đầu đã làm bạn mất kết nối hoàn toàn với cơ thể của bạn, bạn không thấy đói, không thấy khát, không cảm thấy cơ thể của mình và cũng không cảm thấy bất kì điều gì về môi trường xung quanh. Không những thế, cú va chạm còn làm mất tất cả những thứ bạn từng biết và hằng biết tan chìm vào hư vô, không ngôn ngữ, không bạn bè, không công việc, không biển, không cá, không đất, không nước, không bất cứ điều gì cả... và bạn thậm chí còn không biết bóng tối là gì bởi vì bạn không còn khái niệm về ánh sáng nữa. Với tất cả những điều này mất đi, bạn không thể tạo ra được bất kì ý niệm, suy nghĩ hay hình ảnh gì. Bạn cảm thấy sự tồn tại của mình nhưng nó lại không hề tồn tại, bạn còn sống nhưng lại không hề sống.

Bạn đã không ý thức được sự tồn tại của mình, cho đến khi một hình ảnh đầu tiên xuất hiện lên trong ý thức của bạn. Đó như là một điểm không hình không dạng, và khi điểm này được tạo ra thì

không gian đồng thời cũng được tạo ra để chứa lấy điểm này.

Bạn bắt đầu thấy được sự tồn tại của mình bằng những hình ảnh đầu tiên mà bạn tạo ra, và chính sự ý thức, sự nhận thức về sự tồn tại của mình này đã thúc đẩy bạn tạo ra nhiều hình ảnh hơn. Và bạn bắt đầu tạo ra nhiều điểm hơn và kết nối chúng lại, nguệch ngoạc và rối rắm như những bức vẽ của một đứa trẻ mới bắt đầu tập cầm bút.

Ban đầu, những thứ bạn tạo ra chỉ là những hình ảnh rời rạc và không liên quan với nhau, nhưng rồi sau đó bạn tập cách tạo ra những hình ảnh tiếp theo mà nối liền với những hình ảnh ở trước đó. Như thế, bạn đã tạo ra cảm giác về sự trước sau và chuyển động, là cảm giác về sự tồn tại của thời gian bằng những hình ảnh nối tiếp nhau trong ý thức của bạn.

Bạn bắt đầu tạo ra những cá thể riêng biệt và cho chúng tương tác với nhau theo ý của bạn. Ban đầu chỉ là những cá thể hình thù đơn giản và méo mó, nhưng sau vô kể lần tạo ra những câu chuyện, bạn dần tạo dựng nên vô vàn hình thể và màu sắc với những câu chuyện và tình tiết phức tạp hơn.

Tới một lúc, bạn cảm thấy sự giới hạn của khả năng sáng tạo của mình, bạn không muốn những nhân vật của mình phải tuân theo ý đồ định sẵn của mình nữa, bạn muốn chúng có ý thức tự do để đưa ra lựa chọn và quyết định giống như bạn, để chúng có thể tự do tương tác với nhau và tạo nên những kết quả ngoài sự mong đợi của bạn, cũng như để bạn cùng với chúng tham gia vào quá trình sáng tạo nên những câu chuyện khác mà phức tạp và nhiều chi tiết hơn.

Như thế, bạn tập cách tạo ra hình ảnh của chính mình, tạo ra những ý thức tự do giống như bạn để cùng nhau sáng tạo nên sự tồn tại với vô vàn khả năng và hình thể. Sau vô kể lần tạo lập thất bại, cuối cùng bạn cũng thành công tạo ra những hình ảnh của mình cùng với sự tồn tại đầu tiên, đó chính là sự khởi đầu của sự sống, sự hình thành của vũ trụ đầu tiên.

Khoảnh khắc bạn tạo ra những ý thức tự do hay ý thức linh hồn giống bạn (với nhiều tầng cấp ý thức linh hồn), thì cũng là lúc vũ trụ được hình thành với những quy luật vận động và phát triển của nó. Và

đây cũng là lúc một nguồn năng lượng vĩ đại đã được tạo ra, đó là "Nguồn năng lượng Tôi là ai" (gọi tên vậy vì không có ngôn ngữ hiện tại để miêu tả nó).

Bằng việc tạo ra sự sống và hình ảnh của chính mình, bạn đã ý thức và nhận thức được sự tồn tại của chính mình. Và bằng việc ý thức được sự tồn tại và khả năng của mình nên bạn càng tạo ra sự sống và hình ảnh của mình nhiều hơn. Như vậy, "Nguồn năng lượng Tôi là ai" chính là sự ý thức, sự nhận thức về sự tồn tại của bạn - là ý thức tự do hay ý thức linh hồn.

Sự sáng tạo ra sự sống và sự tồn tại đã tạo nên "Nguồn năng lượng Tôi là ai", và chính nguồn năng lượng này là nguồn lực cốt lõi để bạn không ngừng sáng tạo ra sự sống và hình ảnh mới của mình. Bởi vậy, sự sống thì không ngừng mở rộng và phát triển, "Nguồn năng lượng Tôi là ai" thì cũng không ngừng được cộng thêm và gia tăng. Và hai điều này thì được tạo ra cùng một lúc, tồn tại cùng nhau và không cái nào là trước, không cái nào là sau.

Tình yêu là gì? Đam mê là gì? Đó là một phần của "Nguồn năng lượng Tôi là ai" này, là yếu tố để thúc đẩy sự sống phát triển và mở rộng không ngừng, là yếu tố để gắn kết vạn vật lại với nhau thành một cơ thể hữu cơ hoàn chỉnh. Sự mở rộng của sự sống tạo thêm tình yêu và đam mê, sự gia tăng của tình yêu và đam mê tạo thêm sự sinh sôi của sự sống mà không bao giờ tồn tại giới hạn hay điểm dừng.

Và đó là câu chuyện về vì sao bạn được tạo ra, tớ được tạo ra. Mặc dù vũ trụ tồn tại không có điểm đầu cũng như điểm cuối, nhưng khi xét theo một góc độ nhất định, thì vũ trụ cũng có sự khởi đầu và có sự ra đời của sinh vật ý thức cao đầu tiên.

Mỗi chúng ta được tạo ra là hình ảnh của ý thức Nguồn, là Đấng sáng tạo hay Chúa Trời, với khả năng không hơn không kém. Đó là khả năng tự do lựa chọn, tự do tạo lập bất kì ý niệm, ý định hay sự tưởng tượng nào với ý thức linh hồn của mình. Như thế, điều cốt lõi cuối cùng và cái đích sau cùng của tất cả thì không gì khác chính là: Sự tưởng tượng. Và sự tưởng tượng (cũng như ý niệm hay ý định) chính là ngôn ngữ của ý thức, là ngôn ngữ chung của mọi

sinh vật sống tồn tại trong vũ trụ.

Khi còn sống trong thực tại chiều không gian thứ 3 này với sự tách biệt, chúng ta luôn nghĩ rằng ngôn ngữ thật quan trọng và cần thiết bởi vì sự tách biệt về không gian và thời gian. Nhưng khi bước sang chiều không gian cao hơn thì ngôn ngữ sẽ giảm bớt vai trò của nó, bạn sẽ không còn dùng ngôn ngữ trong nói, viết hay suy nghĩ nhiều như hiện nay nữa.

Do vậy, thứ duy nhất mà bạn đã và đang học suốt hàng chục ngàn năm qua chính là học cách sử dụng khả năng tưởng tượng của ý thức linh hồn, hay có thể nói là bạn đang học tập để trở thành chính mình - là ý thức tự do hay ý thức linh hồn với khả năng lựa chọn và sáng tạo vô tận. Và khi nghe tới khái niệm tưởng tượng, có thể bạn sẽ nghĩ rằng tưởng tượng là cái gì đó bạn không có, chỉ những ai làm nghề thiết kế hay sáng tạo thì mới có khả năng tưởng tượng. Nhưng sự thực thì bạn luôn tưởng tượng, luôn dùng khả năng tưởng tượng của mình và bất kì ai cũng tưởng tượng, chỉ là bạn có quan sát thấy điều đó ở chính mình và ý thức được điều đó rõ ràng hay là không.

Để bất kì điều gì xảy ra trong cuộc sống của bạn, trước tiên bạn phải tạo ra ý định, sự hình dung hay tưởng tượng rằng điều đó sẽ xảy ra với bạn, và sự hình dung này có thể chỉ xảy ra rất nhanh ở bên trong bạn. Ví dụ như trước khi bạn mua một chiếc xe thì bạn đã tạo ra ý định hay hình dung về việc mình sẽ mua và sử dụng chiếc xe ấy. Như thế, chính cái ý định hay sự hình dung về việc mua và sở hữu chiếc xe đã đưa bạn từ thực tại chưa có chiếc xe sang thực tại có chiếc xe ấy.

Đó là một ví dụ về cách mà bạn chuyển từ thực tại này sang thực tại khác, và bạn vẫn luôn làm điều này trong suốt cuộc đời của mình mà bạn cũng không hề hay biết. Có thể bạn nói rằng mình luôn thất bại và không bao giờ thành công, nhưng đó không phải là do bạn có siêng năng hay không mà đó là do bạn vẫn giữ mình ở trong trạng thái thất bại và thua thiệt. Vì rằng mọi thứ bên ngoài chỉ là sự phản chiếu những suy nghĩ, niềm tin hay trạng thái thất bại ở bên trong của bạn. Vậy nên, muốn thành công thì bạn phải thành công trước đã, muốn giàu có thì bạn phải giàu có trước đã, muốn hạnh phúc

thì bạn phải hạnh phúc trước đã, bằng cách điều chỉnh ý thức của mình vào trạng thái bạn muốn ở trong. Đó chính là trạng thái chấp nhận, yêu thương và sống trong hiện tại, rồi sau đó thì bạn bắt đầu sáng tạo, làm việc và lao động để hướng tới cái đích mà bạn muốn đạt được.

Vì rằng bạn sống trong thực tại chiều không gian thứ 3 với sự tồn tại của thời gian, nên thành quả trong môi trường bên ngoài mà phản ánh bên trong bạn thì sẽ cần một quãng thời gian nhất định để xảy ra, và bạn cũng cần giữ trạng thái năng lượng mà bạn muốn với sự ổn định qua thời gian. Hay như người đời vẫn nói, bạn phải luôn tin rằng mình sẽ (đã) có được những điều mà bạn mong muốn, bạn phải luôn hình dung rằng bạn sẽ (đã) đạt được những điều mà mình ước ao, dù cho bất kì điều gì xảy ra bên ngoài thì bạn cũng không được nản chí và xiêu lòng.

Về cơ bản, tất cả những gì bạn từng biết, hằng biết và sẽ biết thì đều nằm trong trí tưởng tượng của ý thức Nguồn và của những hình ảnh của ý thức Nguồn ở những tầng không gian cao hơn. Như vậy,

không ai là sai trái hay điên khùng và tất cả mọi người thì đều đúng theo cách riêng của họ - là những ý thức tự do, có thể tự do lựa chọn và sáng tạo nên những điều mà mình mong muốn, tưởng tượng hay tin tưởng. Và bất kì điều gì bạn mong muốn, tưởng tượng hay tin tưởng thì có thể trở thành hiện thực cho bạn và cho tất cả những người có sự lựa chọn giống như bạn. Có rất nhiều những cõi không gian hay thực tại mà được tạo ra bởi niềm tin chung của nhiều người hay nhóm người, và lúc chết đi hay rời khỏi cơ thể vật chất mà bạn đang có thì bạn sẽ đi tới những nơi mà bạn đã tin vào. Bạn sẽ vào thiên đường nếu bạn tin rằng bạn xứng đáng, bạn sẽ vào địa ngục nếu bạn tin rằng suốt cuộc đời của mình bạn chỉ toàn làm những điều sai trái. Và có rất nhiều thể loại thiên đường khác nhau mà được tạo ra bởi những niềm tin khác nhau về thiên đường. Ví dụ như niềm tin rằng thiên đường là nơi được nhiều người hầu hạ và cung phụng suốt mọi thời gian. Như thế, có những thiên đường có vẻ ngoài như là thiên đường, nhưng bản chất thì lại là địa ngục với sự tách biệt và sợ hãi bên trong đó.

Bất kì hình ảnh nào được tạo ra từ ý thức Nguồn thì cũng đều nhận được tình yêu vô điều kiện là như nhau, dù cho bạn có lựa chọn bóng tối (tách biệt và sợ hãi) hay ánh sáng (tình yêu và đam mê). Suốt một thời gian dài, con người đã được tạo ra và tham gia vào quá trình học tập những quy luật cơ bản cấu thành nên sự sống và sự tồn tại mà chúng ta biết ngày hôm nay. Con người đã học cách sinh tồn và yêu thương lẫn nhau, đánh giết lẫn nhau và rồi đùm bọc giúp đỡ lẫn nhau. Qua vô số kiếp sống với vô kể những đau khổ cũng như hạnh phúc, giờ đây con người đang ở đoạn cuối của lớp học lý thuyết cơ bản và chuẩn bị bước sang một lớp học mới ở tầng cao hơn: Lớp học thực hành sáng tạo. Và bạn hãy yên tâm rằng, từ lớp học mới này trở đi, sẽ không còn khổ đau, chịu đựng, sợ hãi hay chia cắt thêm nữa, mà đó sẽ là sự trường tồn của ánh sáng, an bình, khỏe mạnh, tiếng cười, giàu có, sáng tạo, đam mê và tình yêu.

Có thể bạn nghĩ rằng: "Nhìn quanh xem, tất cả sự sáng tạo này, nền văn minh này, đó chẳng phải là thực hành sáng tạo rồi sao?". Rồi bạn sẽ thấy, tất cả

những gì bạn biết và thấy ngày hôm nay chỉ là một phần rất nhỏ so với những gì bạn sẽ biết và thấy được ở trong thực tại Trái Đất mới. Tất cả những gì xung quanh bạn lúc này phần lớn đều là sản phẩm của tư duy logic của con người mà thôi, từ quần áo, giày dép cho tới nhà cửa, xe cộ, máy bay, khoa học, công nghệ, y học, máy móc, máy tính, internet... Và một khi bạn còn dùng tư duy logic của mình trong sáng tạo thì bạn sẽ còn phải tuân theo những định luật và quy tắc có sẵn của vũ trụ, đó là những luật lệ được tưởng tượng và tạo ra bởi những nhóm ý thức linh hồn hay Đấng sáng tạo ở những tầng không gian cao hơn. Còn khi bạn dùng ý thức tự do hay ý thức linh hồn để sáng tạo và trải nghiệm, thì bạn có thể bẻ cong những quy luật vũ trụ hay bạn có thể tự mình tưởng tượng và sáng tạo ra những quy luật tồn tại mới cho thực tại mà bạn muốn sống ở trong, với những mức độ nhất định mà phù hợp với tầng phát triển của ý thức linh hồn của bạn.

Trong thực tại chiều không gian thứ 3 này, những kiến thức mà bạn đang học tập thì phần lớn là về tình yêu vô điều kiện: Chấp nhận, tha thứ và yêu

thương người khác cũng như chính bản thân mình; và về những quy luật cơ bản mà cấu thành nên sự sống và sự tồn tại: Luật nhân quả, luật hấp dẫn, luật cân bằng... Để bây giờ, ở ngưỡng cửa bước qua một thực tại mới, thì những kiến thức mới đang được đưa vào Trái Đất, để giúp bạn thức tỉnh và học cách sử dụng ý thức linh hồn của mình, để bạn có thể tạo ra những trải nghiệm và sáng tạo mà mình mong muốn.

Lúc này, bạn vẫn đang ở trong phôi thai của một Trái Đất mới, và bạn đang thức tỉnh dần để trở lại là ý thức linh hồn của mình, nên điều bạn vẫn đang làm là tiếp tục quan sát chính mình cũng như cơ thể của mình. Hãy tập giữ suy nghĩ của mình yên lặng và quan sát trạng thái năng lượng bên trong mình, rồi quan sát mọi thứ xung quanh xem bên ngoài phản ánh trạng thái bên trong mình như thế nào. Một khi bạn làm chủ được suy nghĩ của mình, có thể làm chủ trạng thái cảm xúc cũng như năng lượng của cơ thể mình, thì bạn sẽ có thể thay đổi được thực tại của mình và tạo ra những trải nghiệm mà mình mong muốn.

Nói như vậy không có nghĩa là khi bạn điều chỉnh năng lượng của mình sang trạng thái cao hơn với tình yêu, công bằng và tôn trọng lẫn nhau thì mọi tiêu cực, chết chóc hay đau khổ sẽ biến mất, mà đơn giản là chúng sẽ ở ngoài phạm vi thấy được và nghe được của bạn, hay chúng có thể xảy ra ở ngay trước mắt bạn nhưng lại không hề đụng chạm tới bạn. Nói một cách đơn giản, nếu bạn xem tin tức mỗi ngày và phản ứng lại bằng những suy nghĩ hay cảm xúc sợ hãi thì bạn đã chọn điều chỉnh năng lượng của mình vào trạng thái sợ hãi và tách biệt, rồi những điều bạn nhìn thấy đó chính là thực tại mà bạn sống ở trong: Một thực tại hỗn loạn và tiêu cực.

Giống như việc tất cả chúng ta cùng xem một chiếc tivi, có người chọn xem kênh tin tức thời sự hay giải trí bạo lực, có người chọn xem kênh thể giới động vật hay âm nhạc nghệ thuật. Và một kênh truyền hình chỉ tồn tại khi nó có người xem, và người xem cung cấp năng lượng cho nó tiếp tục tồn tại và tiếp diễn. Nếu như tất cả mọi người đều chuyển sang theo dõi kênh thể giới động vật và tập trung sự chú ý, năng lượng của mình vào đó với sự thích thú

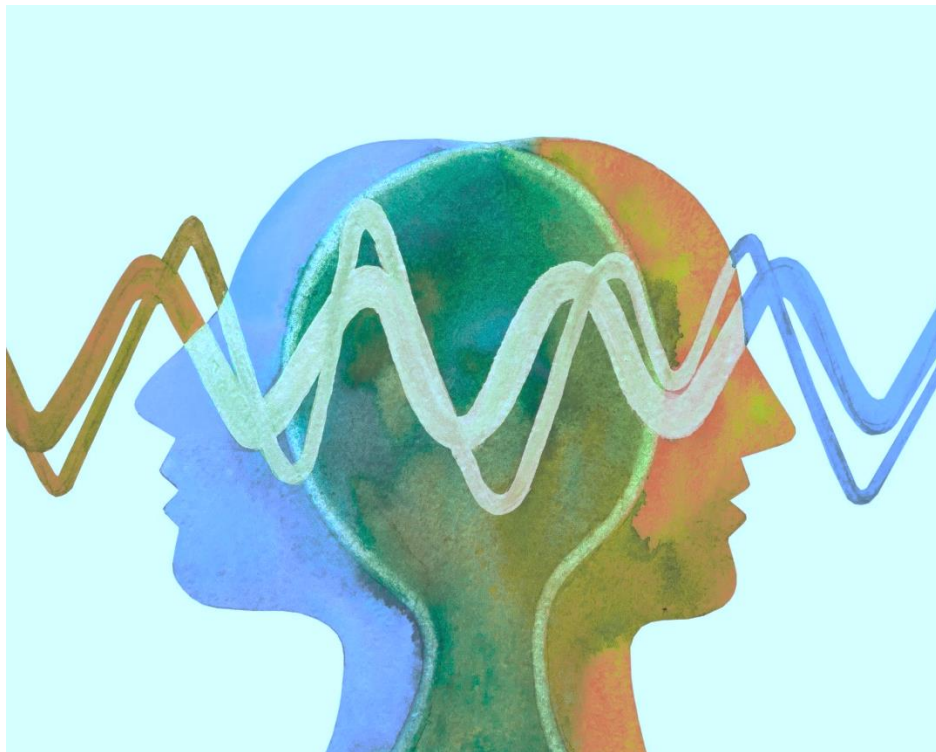
và tò mò thì kênh tin tức thời sự hay giải trí bạo lực sẽ tự nhiên mà biến mất vì không có người xem. Và đó cũng chính là cách mà Trái Đất mới sẽ được tạo nên, bằng việc từng người từng người một chuyển sang theo dõi kênh thể giới động vật và âm nhạc nghệ thuật, chứ không phải bằng cách rủ nhau tới đài truyền hình để yêu cầu người khác dẹp bỏ cái đài thời sự đó đi. Hơn nữa, chính cái việc kéo nhau đến đài truyền hình để biểu tình và la ó sẽ càng tạo thêm nội dung nóng hổi cho những kênh thời sự tiếp tục phát triển mạnh hơn và thu hút nhiều người xem hơn.

Như thế, bạn chỉ thấy được những điều mà bạn lựa chọn muốn nhìn thấy và tin vào, dù đó là ý muốn có ý thức hay không có ý thức. Và đã quá lâu rồi, bạn vẫn hoài đưa ra những sự lựa chọn và quyết định trong vô thức, rồi bây giờ, bạn đang thức tỉnh dần và ý thức dần về chính bản thể của mình cũng như về những sự lựa chọn và quyết định của mình ở trong cuộc sống hằng ngày.

Giờ đã tới lúc bạn quyết định, bạn muốn xem kênh truyền hình nào? Nếu bạn không muốn thấy

những chết chóc, đau khổ và tiêu cực, vậy tại sao mỗi ngày bạn vẫn tiếp tục chọn xem về chúng và đóng góp cho chúng năng lượng sợ hãi của bạn bằng những tức giận, lo lắng, ghen tị, phán xét, bình luận... để chúng có thể tiếp tục hiện hữu và sinh sôi?

4. NGÔN NGỮ CỦA Ý THỨC

Sự phát triển và tiến hóa của ý thức linh hồn luôn bắt đầu bằng một câu hỏi đơn giản: "Tại sao?". Bởi vì chúng ta vẫn đang trên con đường phát triển ý thức linh hồn từ góc nhìn của một sinh vật tồn tại tách biệt với vạn vật, chúng ta thường đánh giá sự phát triển của một loài hay một nền văn minh bằng vẻ ngoài và hình thức của nó: Trang phục, công cụ, ngôn ngữ, phương tiện, văn hóa, xã hội, khoa học, y học... Nhưng thực chất, sự đánh giá về mức độ phát triển của một sinh vật hay một loài vật thì lại phụ thuộc vào mức độ, khả năng tự ý thức và nhận thức về chính bản thân của sinh vật hay loài vật đó. Còn hình thức bên ngoài thì lại độc lập với trình độ phát triển và tiến hóa của ý thức linh hồn. Ví dụ như một sinh vật sống trong môi trường hoang dã có thể có mức độ phát triển ý thức linh hồn ngang bằng với một sinh vật mà sống trong một nền văn minh có khoa học kỹ thuật phát triển, giống như loài cá heo và loài người.

Do vậy, có rất nhiều loài sinh vật phát triển rất cao về trình độ ý thức linh hồn nhưng lại có cách sống và hình thức bên ngoài vô cùng đơn giản, thô mộc hoặc là vô cùng khác lạ, phức tạp mà vượt ra ngoài khả năng tưởng tượng của con người. Khi bức màn ngăn cách Trái Đất với bên ngoài được kéo xuống (khi ý thức linh hồn của số đông nhân loại đạt tới ngưỡng đủ cao), thì những sinh vật phát triển với vẻ ngoài kỳ lạ và khác biệt sẽ không phải là những sinh vật đầu tiên tiếp xúc với con người để tránh gây sự sợ hãi và lạ lẫm. Thay vào đó, những sinh vật tiếp xúc công khai đầu tiên với nhân loại sẽ là những sinh vật có hình dáng và vẻ ngoài không khác loài người là mấy, hay nói cách khác, loài người đã được tạo nên với hình dáng và DNA của họ. Và đó là lúc bạn sẽ được kể về lịch sử và số phận Trái Đất cũng như nhân loại, về vì sao loài người được tạo ra và bạn đã đồng ý tham gia vào trò chơi này như thế nào.

Có những điều vẫn diễn ra hằng ngày ở ngay trước mắt bạn mà nếu như bạn để ý thấy và đặt câu hỏi "Tại sao?", thì có thể bạn đã thấy được một phần của bức tranh toàn cảnh của sự sống.

Qua thời gian dài, chúng ta luôn tò mò về sự sống và tự nhiên ở xung quanh ta, nhất là thế giới động vật với muôn hình vạn trạng. Động vật thì khác với chúng ta cơ bản ở chỗ, chúng không phải học tập để làm bất kì điều gì, chúng chỉ làm những điều chúng cần làm, ở đúng chỗ chúng muốn, ở đúng lúc chúng cần. Như thế, chúng ta đã đặt ra những câu hỏi tại sao và đi tìm kiếm câu trả lời, rồi kết quả chúng ta có được đó là sự kết luận rằng những thông tin và tri thức thì được lưu giữ và truyền đạt lại cho những thế hệ sau thông qua ngôn ngữ di truyền: DNA.

Vậy đối với một con chim, bản năng của nó biết rằng việc lại gần hồ nước có cá sấu để uống nước là nguy hiểm, thì có nghĩa là cha mẹ hay ông bà, tổ tiên

của nó đã từng bị tấn công và thương tật. Mà bạn thấy đó, ở giới động vật, những sinh vật luôn lựa chọn cá thể khỏe mạnh nhất để giao phối và sinh sản, nên những cá thể bị thương hay tàn tật thì dễ dàng bị bỏ rơi và phớt lờ. Và nếu như vậy, thông tin về sự nguy hiểm của việc đến gần hồ nước thì được truyền đạt lại như thế nào, khi mà động vật không có khả năng ghi nhớ, ghi chép hay truyền đạt lại bằng ngôn ngữ hay hình ảnh như con người? Khi bạn nhận ra điều này, bạn sẽ thấy rằng mọi loài sinh vật đều đã được thiết kế và sáng tạo ra một cách tỉ mỉ, với bản năng hay ý thức cơ thể của chúng chứa đựng mọi thông tin mà chúng cần cho sự sinh tồn và sinh sôi nảy nở của mình: Tạo hang, làm tổ, tìm thức ăn, tìm bạn tình, đánh kẻ thù, nguy trang, di cư...

Giờ bạn hãy thử hình dung, nếu một đứa trẻ của con người không được dạy dỗ về bất kì điều gì từ khi được sinh ra, thì nó sẽ ra làm sao? Có lẽ xác suất tử vong là gần như 100%. Nếu như bạn xem xét những

gì mình hằng biết, mọi thứ bạn học tập và được dạy thì đều được lưu truyền lại từ những thế hệ đi trước qua chữ viết, hình ảnh hay ngôn từ truyền miệng. Và nếu như bỏ bạn vào một cánh rừng hoang dã, thì bạn không thể biết được loại thực vật nào thì ăn được, loại nào thì không ăn được như mọi loài động vật khác có thể làm được một cách dễ dàng, mà bạn cần phải về nhà, chui vào thư viện và bỏ ra hàng chục tiếng đồng hồ để tìm kiếm thông tin về các loại thực vật và động vật hoang dã.

Qua đó, bạn có thể thấy được rằng con người chúng ta thì khác biệt hoàn toàn so với mọi loài động vật khác, rằng chúng ta không phải tiến hóa từ động vật lên và chúng ta đã được thiết kế ra như vậy với những mục đích nhất định. Rất nhiều thông tin trong DNA của chúng ta đã bị tắt đi, ví dụ nhưng khả năng cảm nhận những tầng năng lượng cao hơn, khả năng đọc được ý thức của người khác hay khả năng phân biệt được các loại thức ăn khác nhau. Vì

thế, chúng ta cần phải sử dụng những công cụ ở bên ngoài mình để lưu trữ, truyền đạt lại những thông tin và tri thức cũng như kinh nghiệm sống: Ngôn ngữ, biểu tượng, sách vở, hình ảnh, di vật, phim ảnh, máy tính... Và nếu như có bất kì thiên tai hay đại họa quy mô toàn cầu nào xảy ra thì mọi thông tin và cơ sở hạ tầng này đều có thể bị phá hủy hoàn toàn và đưa nhân loại trở về vạch xuất phát ban đầu. Đó cũng là điều mà đã xảy ra nhiều lần cho nhân loại, với sự phát triển lên đến đỉnh cao rồi lại sụp đổ hoàn toàn và gần như không để lại dấu vết gì.

Có thể bạn sẽ thắc mắc rằng vì sao nhiều chức năng trong DNA của con người lại bị tắt đi và ai đã làm nên điều đó? Và nó không thực sự hữu ích để kể ra những cái tên hay người này người kia, nhưng có một điều gần như chắc chắn là bạn đã đồng ý tham gia vào công cuộc này. Rằng không ai bắt buộc hay thúc ép bạn làm nên bất kì điều gì cả, và việc bạn có mặt ở đây cũng chính là sự lựa chọn và quyết định

của bạn. Bạn đã được biết về quá trình tạo dựng nên hệ mặt trời, cũng như số phận của Trái Đất và nhân loại, rồi bạn đã đồng ý và tự nguyện tham gia vào trò chơi tách biệt này. Như vậy, khi bạn tham gia vào trò chơi này, với một cơ thể và gia đình do chính bạn lựa chọn, thì bạn đã quên hết tất cả mọi thứ và nơi đây trở thành thực tại duy nhất mà bạn biết.

Giờ bạn hãy hình dung, nếu như mọi chức năng trong DNA của bạn và của tất cả mọi người xung quanh vẫn còn nguyên vẹn, thì mọi thứ sẽ như thế nào? Lúc đó, bạn sẽ thấy rằng mình và tất cả mọi người đều được liên kết với nhau, bạn sẽ cảm thấy được mọi điều mà người khác cảm nhận. Như thế, bạn và mọi người sẽ sống trong sự hài hòa, bình đẳng và hạnh phúc với nhau, nên sẽ không có sự tách biệt, tranh giành hay đánh giết lẫn nhau. Và khi mọi chức năng trong DNA của bạn còn nguyên vẹn thì bạn có thể đọc được mọi ý định và mong muốn của người khác, như vậy thì bạn sẽ không cần tới

nhu cầu tạo ra và sử dụng ngôn ngữ nữa, và nếu như không có ngôn ngữ thì gần như tất cả mọi thứ bạn biết ngày hôm nay cũng sẽ không hề tồn tại: Ca nhạc, thơ ca, văn học, lịch sử, văn hóa, khoa học, công nghệ... Và nếu như không có đánh nhau, tranh giành và giết chóc thì mọi phim ảnh, sách truyện hay trò chơi thì cũng chỉ là hư vô.

Khi đó, bạn và mọi người vẫn sẽ sống như cái cách mà những thổ dân hay bộ lạc sinh sống ở trong rừng rậm, một cách hài hòa và cân bằng với tự nhiên, biết mọi điều về tự nhiên và thậm chí là biết đến những sự sống khác nhau tồn tại ở ngoài vũ trụ, bởi vì bạn sinh sống và vận hành với trạng thái DNA kết nối với vạn vật. Giờ bạn thử hỏi mình xem, bạn có muốn sống như vậy không, hay là bạn muốn sống trong thế giới phim Avatar, thế giới Pokemon, thế giới Harry Potter, thế giới Naruto, thế giới Marvel...? Bởi vậy, giờ bạn có thể biết được và nhớ lại phần nào vì sao bạn đã tham gia vào trò chơi tách biệt

này, đó là để bạn học cách sáng tạo và tưởng tượng. Cũng vì vậy mà phần lớn khoa học công nghệ bạn biết ngày hôm nay thì đều được tạo ra với mục đích ban đầu là để phục vụ cho quân sự hay chiến tranh. Như thế, sự sáng tạo hay tưởng tượng chỉ nảy nở và phát triển khi có sự cân bằng giữa bóng tối và ánh sáng, âm và dương, tách biệt và tình yêu. Khi bóng tối hay sự tách biệt quá nhiều thì sự sống và sự tồn tại sẽ bị hủy diệt. Khi ánh sáng hay tình yêu quá nhiều thì sự sáng tạo và tưởng tượng sẽ trở nên bất động.

Khi hiểu được thông điệp này, bạn không chỉ mở rộng ý thức linh hồn của mình mà bạn còn giúp nâng mức độ ý thức chung của toàn nhân loại. Bạn biết vì sao bức màn giữa Trái Đất và bên ngoài vẫn chưa được kéo xuống chứ? Bởi vì nếu như những sự sống bên ngoài xuất hiện lúc này và nói rằng họ đã tham gia vào công cuộc thay đổi DNA của loài người, biến DNA của loài người từ 100% xuống còn

10-20% và để loài người trải qua hàng chục ngàn năm sống trong bóng tối, chết chóc và khổ đau, thì bao nhiêu sự sợ hãi và tức giận sẽ được tạo ra? Vậy nên đó là lý do cho sự tồn tại của thông điệp này, để bạn hiểu được sự sợ hãi và tách biệt là gì, giúp bạn thấy được bức tranh toàn cảnh của sự tồn tại, giúp bạn thấy được vì sao bạn đã ở đây và đang ở đây. Và khi số lượng người mà hiểu thấu được điều này đạt tới một con số nhất định, thì bức màn giữa Trái Đất và bên ngoài sẽ được kéo xuống. Và cái ngày này thì không hề cố định, nó phụ thuộc vào sự quyết định của tổ cũng như của bạn, rằng thông điệp này sẽ được viết trong hôm nay hay ngày mai, hay để tuần sau... rằng bạn sẽ đọc nó hôm nay hay ngày mai, hay để tuần sau hãy đọc.

Khi bạn bắt đầu thức tỉnh và đi sâu vào bên trong mình, bạn sẽ dần nhận thấy được ngôn ngữ của ý thức, là ngôn ngữ chung của mọi sự sống và vũ trụ. Đó không phải là điều gì cao siêu hay phức tạp, mà

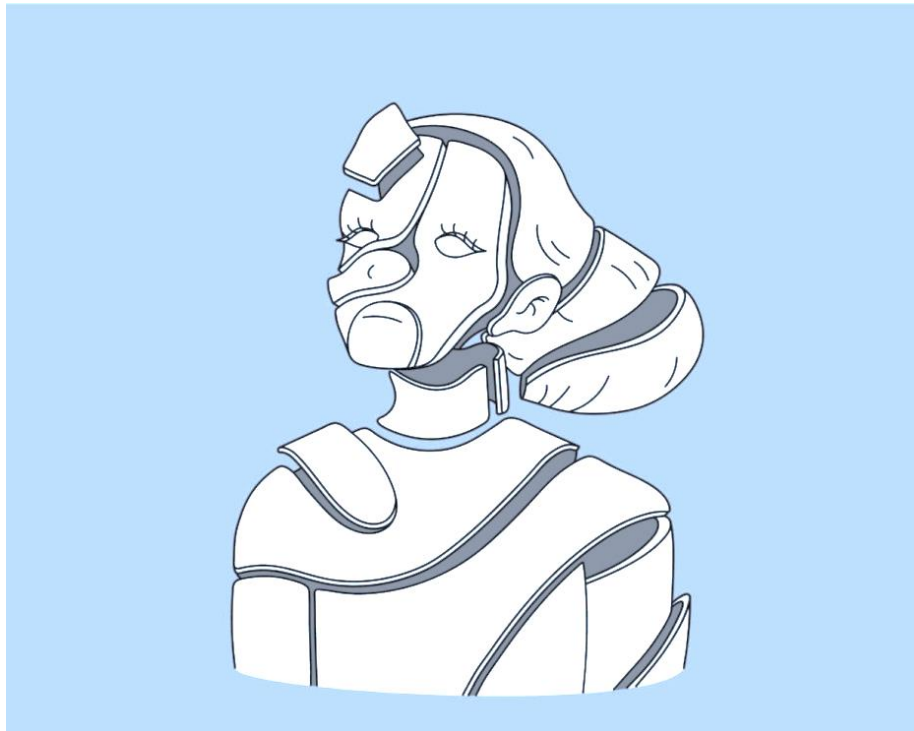
đó là điều bạn vẫn thường sử dụng hằng ngày, hằng giờ mà bạn không hề để ý tới. Ngôn ngữ của ý thức chính là ý định, ý niệm, sự hình dung hay sự tưởng tượng, và nó cũng chính là ngôn ngữ bạn dùng để điều khiển cơ thể của mình, để di chuyển, vận động và thực hiện mọi công việc hằng ngày trong cuộc sống. Rằng bạn có thể đưa hai bàn tay ra trước mặt mình và di chuyển 10 ngón tay của mình một cách ngẫu nhiên. Bạn hãy giữ đầu óc của mình yên lặng và quan sát chúng, rồi bạn sẽ thấy rằng mặc dù bạn chuyển động những ngón tay hoàn toàn ngẫu nhiên và ngẫu hứng nhưng chúng lại không hề ngẫu nhiên chút nào, bởi vì bạn hoàn toàn kiểm soát được sự chuyển động của những ngón tay trong ý định, ý niệm hay mong muốn của mình. Và khi di chuyển những ngón tay, bạn có cảm thấy thời gian tồn tại giữa ý định hay ý niệm của bạn và sự chuyển động của ngón tay không?

Đây cũng là bước tiếp theo sau giai đoạn quan sát và kiểm soát suy nghĩ cũng như cảm xúc của bạn, bởi vì bạn chỉ có thể quan sát được cơ thể, ý định và ý niệm bên trong mình khi bạn sống trong hiện tại và không còn trôi dạt vào những suy nghĩ ngôn từ hay hình ảnh trong tư duy của mình nữa. Như thế, bạn hãy tập cách tách ý định, ý niệm của bạn ra khỏi ngôn ngữ và suy nghĩ, bởi vì trước giờ bạn vẫn quen dùng ý định, ý niệm của mình đi song song cùng lúc với ngôn từ và suy nghĩ. Ví dụ như mỗi lần bạn suy nghĩ hay nói ra “Đi về” thì ý niệm hay ý định đi về của ý thức linh hồn của bạn sẽ thường song hành cùng lúc với lời nói hay suy nghĩ đó, vậy nên bạn hãy tập ý thức và tạo ra ý niệm hay ý định đi về bên trong mình mà không cần phải tạo ra suy nghĩ hay lời nói bằng ngôn ngữ. Có thể bạn cảm thấy khó khăn lúc ban đầu, nhưng rồi nó sẽ trở nên dễ dàng hơn và bạn có thể tạo ra ý niệm, ý định hay sự hình dung phức tạp hơn mà không cần dùng tới ngôn

ngữ. Và đó cũng chính là cách mà bạn có thể giao tiếp với bất kì sự sống nào ở bên ngoài bạn, cách mà chúng ta gọi là “Thần giao cách cảm”.

Vậy nếu DNA của con người được hồi phục lại trạng thái nguyên bản thì mọi thứ sẽ như thế nào? Đó chính là trò chơi mới hay thực tại mới mà bạn sẽ tham gia vào, khi bạn bước qua Trái Đất mới. Và nếu ngó quanh thì bạn sẽ có thể thấy được mọi thứ bắt đầu thay đổi, ở những đứa trẻ chỉ mới vài năm tuổi nhưng có thể học tập và sử dụng thành thạo một ngôn ngữ trong vài tháng, hay chúng có thể biết được tiền kiếp của mình hay chúng có thể nhìn thấy được những năng lượng và sự sống ở tầng không gian cao hơn.

5. CÁI CHẾT CỦA BẢN NGÃ

Thông thường, tớ ít khi dùng đến từ ngữ “Bản ngã” bởi vì nó không mang lại nhiều ý niệm hay cảm xúc gì đi kèm với nó, và cũng bởi vì “Bản ngã” là một từ ngữ cổ nên không được dùng phổ biến trong cuộc sống hằng ngày. Thay vì dùng từ ngữ “Bản ngã”, tớ đã dùng những từ ngữ khác để mọi người trong cuộc sống hiện tại có thể liên hệ và hình dung được: Ý thức cơ thể, ý thức sinh tồn hay tư duy logic.

Nếu như bạn cũng không biết về bản chất và gốc gác của từ ngữ “Bản ngã”, thì bạn hãy xem “Bản ngã” chỉ là một cụm từ để đưa về ý niệm của từ ngữ ý thức cơ thể hay ý thức sinh tồn. Và tớ cũng không thường xuyên sử dụng từ ngữ “Cái tôi” cho lắm, bởi vì chúng ta đã nhét vào từ ngữ này khá nhiều năng lượng và ý niệm tiêu cực hay sợ hãi, nên khi sử dụng từ ngữ “Cái tôi” quá nhiều thì có thể sẽ làm cản trở quá trình truyền đạt của ngôn từ đến với bạn. Bởi vì từ ngữ “Cái tôi” mang nhiều năng lượng sợ hãi và tách biệt nên khi được nhắc đến nhiều thì ý thức cơ

thể của bạn sẽ rơi vào trạng thái cảnh giác và đề phòng việc người khác phán xét hay kết tội mình, tạo cho bạn cảm giác sai trái, mặc cảm hay thấp kém, rồi vậy mà làm giảm sự tiếp cận của kiến thức tới tâm thức hay ý thức linh hồn của bạn.

Khi bạn bắt đầu quá trình thức tỉnh, bạn sẽ “vô tình” tìm thấy khái niệm “Bản ngã” cùng với khái niệm “Cái chết của bản ngã”. Lúc đó, có thể bạn sẽ nghĩ rằng mình đã sống thoát khỏi bản ngã, nhưng sự thực thì không phải là vậy, đó chỉ là lúc bạn bắt đầu thấy được bản ngã của mình rõ ràng hơn. Và bằng việc thấy được bản ngã của mình, bạn sẽ học cách gỡ bỏ nó dần dần, qua một thời gian dài mệt mỏi và ngán ngẩm.

Quá trình rụng tàn của bản ngã thì song hành cùng với quá trình bạn học cách yêu thương bản thân, với quá trình chuyển hóa từ cơ thể vật chất các-bon lên vật chất tinh thể hay ánh sáng, với quá trình kích hoạt hệ thống năng lượng trong cơ thể, với quá trình bạn trở lại là ý thức linh hồn của mình... Nếu nhìn một cách tổng quát, thì tất cả các quá trình

đó chỉ là một, chính là quá trình thức tỉnh hay quá trình thăng thiên. Nguyên nhân nó được tách ra thành nhiều khái niệm như vậy là để có thể giúp bạn hỗ trợ quá trình đó theo những cách thức khác nhau, để giúp thúc đẩy và tăng tốc quá trình chuyển đổi và thức tỉnh của bạn, cũng như để tạo ra cho bạn nhiều trải nghiệm khác nhau ở trong cuộc sống.

Ví dụ như quá trình gỡ bỏ bản ngã của bạn, được khởi tạo phần lớn là do ý thức linh hồn tổng của bạn ở tầng không gian cao hơn định đoạt, tạo ra và đưa đến những sự việc, hoàn cảnh mất mát hay thua thiệt về người hay vật mà bạn (muốn) sở hữu, để kích động sự sợ hãi (cô đơn, tức giận, lo lắng, ghen tị, buồn bã...) ở trong bạn, để tháo gỡ dần sự ràng buộc đối với vật chất hay con người ở bên ngoài bạn. Còn quá trình yêu thương bản thân là do sự chủ động của bạn, của phần ý thức linh hồn của bạn mà đang ngụ trong cơ thể hiện tại của bạn, bằng cách bạn học tập cách đi một mình, ngừng việc kiếm tìm sự đồng hành, quan tâm, an ủi hay công nhận từ người khác, cũng như bạn bắt đầu theo đuổi những gì mình đam mê và yêu thích thay vì theo đuổi

những thứ bên ngoài chỉ để tạo ra hình ảnh ảo tưởng cho bản thân.

Như vậy, bạn chưa thể nói rằng mình đã hoàn thành công việc yêu thương bản thân mình với bất kì ai hay với chính mình, vì bạn chỉ hoàn toàn yêu thương bản thân mình khi bản ngã không còn làm chủ ý thức của bạn nữa. Vậy đã có ai đang sống trên mặt đất này hoàn thành công việc yêu bản thân mình chưa? Câu trả lời là rất hiếm. Nếu như ai đó đã hoàn thành công việc này, thì họ đã sống với ý thức linh hồn của mình và họ có thể sẽ biến mất khỏi mặt đất này, vì ý thức và trạng thái năng lượng cao đã đưa cơ thể của họ sang một tầng cao hơn với những trải nghiệm cao hơn. Và nếu họ không biến mất khỏi mặt đất thì họ sẽ sống một cuộc sống tách biệt, ra xa khỏi những tác động và ràng buộc của nền văn minh hiện đại.

Quá trình chuyển giao của Trái Đất lên tầng không gian thứ 5 cũng có thể nói chính là quá trình gỡ bỏ bản ngã, quá trình thoát khỏi ý thức cơ thể hay ý thức sinh tồn của toàn nhân loại. Để gỡ bỏ bản ngã của một người, mọi sự sợ hãi của người đó cần

phải được kéo lên bề mặt, để được chấp nhận và chữa lành. Mỗi khi một phần bản ngã được nhận diện và tháo gỡ thì thêm một phần ý thức linh hồn của bạn sẽ được tải xuống vào trong cơ thể vật chất, song song với quá trình cơ thể của bạn chuyển hóa dần từ trạng thái các-bon sang trạng thái tinh thể hay ánh sáng. Và vậy mà thế giới hiện nay như đang rơi vào loạn lạc và sợ hãi không có lối thoát, ở quy mô cá nhân lẫn quy mô cộng đồng, quốc gia.

Khi bạn nhìn vào những tin tức hằng ngày và cuộc sống xung quanh mình, bạn đừng nhìn vào những chi tiết cụ thể mà hãy nhìn chúng từ một góc độ trên cao, để thấy được bức tranh toàn cảnh và ý nghĩa tâm linh của chúng. Donald Trump thay đổi chính sách nhập cư và kích động sự sợ hãi của một lượng lớn dân cư trên đất Mỹ, là những người đã tìm đến đất Mỹ vì sự sung túc, an ninh và quốc tịch – cái mà họ dùng để tạo nên hình ảnh tồn tại của mình, của bản ngã của mình. Tương tự như vậy, với rất nhiều chính sách “ngu ngốc” khác, Donald Trump đang đánh thức con người trên đất Mỹ cũng như những quốc gia khác, để kích động và tháo gỡ dần

dần bản ngã của những con người vẫn bám hoài vào những tờ giấy, con chữ, vật dụng, vật chất, mảnh đất... để tạo nên sự tồn tại ảo tưởng của mình.

Đối với quy mô cá nhân thì những mối quan hệ trở nên mỏng manh và dễ vỡ, con người dễ dàng trở nên tức giận, lo lắng, buồn bã, cô đơn, ghen tị, phán xét... ngay cả với những điều còn con nhứt trong cuộc sống hằng ngày. Cũng do vậy mà nhiều Linh hồn đã chọn con đường đơn thân và độc lập cho giai đoạn chuyển giao lên thực tại mới này, để tránh những mối quan hệ có thể làm cản trở quá trình phát triển và tiến hóa của bản thân mình. Vậy nên, tất cả mọi thứ đang diễn ra thì đều được thiết kế và sắp xếp một cách kĩ lưỡng mà không hề có chỗ cho sự may rủi hay vô tình.

Làm sao để biết được mình có còn đang vận hành cuộc sống với bản ngã của mình hay không? Bằng cách bạn tự hỏi bản thân một câu hỏi: "Rằng niềm vui của người khác là của người khác và niềm vui của bạn là của bạn, hay rằng niềm vui của người khác thì cũng là của bạn và niềm vui của bạn thì cũng là của người khác?"

Nếu phương án bạn chọn là A, rằng niềm vui của người khác là của người khác và niềm vui của bạn là của bạn, thì bạn vẫn đang vận hành cuộc sống hằng ngày bằng bản ngã của bạn. Vì rằng bản ngã là một cỗ máy được lập trình nên để giúp ý thức linh hồn trải nghiệm sự ảo tưởng về sự tồn tại tách biệt, nên bạn sẽ ít khi nào cảm thấy được cảm xúc cũng như mong muốn của người khác, vật khác.

Nếu phương án bạn chọn là B, rằng niềm vui của người khác thì cũng là của bạn và niềm vui của bạn thì cũng là của người khác, thì bạn đã bắt đầu sống với ý thức linh hồn của mình, là ý thức kết nối với vạn vật, và vậy mà bản ngã không còn chiếm dụng quyền kiểm soát cuộc sống hằng ngày của bạn nữa. Đây cũng là trạng thái mà bạn sẽ đạt tới, tự do khỏi bản ngã của mình, tự do khỏi mọi sự sợ hãi và tách biệt, và đó cũng là khi bạn bắt đầu sống trên Trái Đất mới.

Gần như tất cả mọi thứ ngày hôm nay bạn biết sẽ thay đổi. Khái niệm sở hữu, của riêng hay của chung sẽ thay đổi hình thái của nó và khác hẳn so với hôm nay, cũng như sẽ không còn giấy tờ hay luật pháp

hiện hữu trong xã hội nhiều như hiện nay. Bởi vì nếu như bạn có để ý, bạn sẽ thấy rằng mọi giấy phép, giấy tờ, điều luật, điều lệ... thì đều được tạo ra với mục đích chính là để bảo vệ sự an toàn và hạnh phúc của mọi cá nhân trong xã hội, khi mà niềm vui hay nỗi đau của người khác là của người khác, niềm vui hay nỗi đau của bạn là của bạn. Rồi khi niềm vui hay nỗi đau của người khác cũng là của bạn và của bạn thì cũng là của người khác, thì phần lớn giấy tờ hay luật pháp sẽ trở nên thừa thãi, vì sẽ không ai còn làm hại ai, không ai còn giành giật với ai về bất kì điều gì.

Rồi bạn sẽ có thể đi đến mọi nơi trên toàn cầu cũng như trong toàn vũ trụ mà không cần phải mang theo bất kì vật dụng cá nhân hay bất kì giấy tờ gì. Vì rằng bất kì nơi nào bạn đến, người khác sẽ cho bạn sử dụng nhà cửa và vật dụng của họ như chính họ đang dùng vậy. Ngược lại, bạn có thể cho bất kì ai sử dụng nhà cửa và vật dụng của mình như chính mình đang sử dụng. Lúc đó, khái niệm người thân hay người lạ sẽ không còn tồn tại và hiện hữu bên trong bạn nữa. Và bạn sẽ thấy được sự thay đổi về khái niệm phục vụ người khác, từ việc có được niềm

vui, sung sướng khi được người khác phục vụ thì bạn sẽ chuyển sang có được niềm vui, hạnh phúc khi bạn phục vụ người khác. Đây là một khái niệm mà bạn sẽ còn chưa hiểu được khi bạn vẫn còn vận hành cuộc sống bằng bản ngã tách biệt của mình. Đó là lý do bạn không trở nên khai sáng bằng con đường kinh thông tất cả sách vở hay gia nhập bất kì giáo đạo nào, mà con đường duy nhất để bạn trở nên khai sáng, trở thành Thánh hay Phật chính là con đường sống vì người khác, phục vụ người khác vô điều kiện.

Và nơi ấy cũng chính là nơi thiên đường mà những tôn giáo vẫn hằng nói tới, là nơi bạn sẽ đặt chân tới trong kiếp sống này và mang theo cơ thể vật chất bạn đang có. Nhưng để bước qua được "cánh cổng" đó, bạn cần phải rũ bỏ mọi sợ hãi và tách biệt mà bạn vẫn còn đang mang trong mình. Vì vậy, linh hồn bạn đã, đang và sẽ đưa đến cho bạn những mất mát, tổn thất, thua thiệt, hỗn loạn... để kéo lên mọi sự tức giận, lo lắng, ghen tị, cô đơn, tự ti, uất ức, phán xét... mà còn đang ẩn sâu bên trong bạn. Và khi bạn bước qua "cánh cổng" thực tại, có thể bạn sẽ không bao giờ ngoảnh đầu nhìn lại thực

tại u mê, khổ sở và nặng nề này. Tuy nhiên, sẽ có người trong các bạn muốn quay lại, để chơi trò chơi mà tớ đang chơi đây: Làm người hùng đánh đuổi bóng tối và giải phóng một nền văn minh.

Trò chơi ấy sẽ không hào nhoáng như những bộ phim anh hùng mà bạn thường xem, bởi vì kẻ thù của bạn sẽ là chính bạn, là bóng tối bên trong bạn chứ không phải bất kì ai hay điều gì ở bên ngoài bạn. Bằng việc đánh tan bóng tối cũng như sự tách biệt ở trong mình, bạn sẽ thắp lên nguồn ánh sáng rực rỡ bên trong và soi sáng tất cả mọi nơi mà bạn chạm tới cũng như tất cả những con người mà bạn gặp. Và không ai sẽ công nhận bạn về điều đó cả, vì điều duy nhất họ thấy đó là hình ảnh của một con người chỉ ngồi ru rú trong một góc nhà, suốt mọi thời gian như một đứa bị trầm cảm, và họ không hề biết rằng bạn đang làm gì dù bạn có giải thích cho họ bao nhiêu đi chăng nữa.

Dù không được hào nhoáng như những hình ảnh anh hùng trên màn ảnh rộng, nhưng bạn sẽ có nhiều khả năng và công cụ để giúp bạn hoàn thành nhiệm vụ của mình: Bạn có thể học rất nhanh và có thể làm

được rất nhiều thứ, bạn có thể đọc được cảm xúc hay mong muốn của người khác nên sẽ không ai có thể lừa gạt được bạn, hay bạn có thể nhìn thấy sự thật bên dưới mọi vẻ ngoài bắt mắt... Và một yếu tố không thể thiếu của một người hùng, đó là hình ảnh một con người “đơn thân độc mã”, vì sẽ rất ít người có thể hiểu được bạn cũng như con đường của bạn đang đi.

Giờ bạn đã biết con đường mình đang đi và cái đích mình sẽ tới, vì vậy bạn hãy giữ hình ảnh nơi thiên đường ấy ở trong ý thức mỗi khi bạn đắm chìm vào những nỗi sợ hãi mà bạn đang dần gỡ bỏ này. Tất cả những mất mát, hụt hẫng, thua thiệt, chịu đựng... mà bạn đã, đang và sẽ trải qua thì chỉ là rất nhỏ so với những điều mà bạn có thể có được khi bước qua “cánh cổng” thực tại. Vậy nên, hãy tập đừng để sự tức giận, lo lắng, ghen tị, uất ức, cô đơn, buồn bã... buông ra thành lời nói hay hành động, đừng để bóng tối giành quyền kiểm soát cơ thể của bạn, mà hãy dùng tình yêu và sự chấp nhận để đánh bại và chuyển hóa chúng, bằng cách để mọi cảm xúc xuất hiện và tan biến trong người, đừng phán xét

chúng cũng như đừng phán xét chính mình hay người khác. Và bạn hãy trở thành thực thể quan sát suy nghĩ và cảm xúc thay vì trở thành suy nghĩ và cảm xúc của mình.

Bản ngã của bạn đang đánh mất dần quyền kiểm soát của nó ở bên trong cơ thể của bạn, và nó có thể đang cố gắng giành lại quyền kiểm soát bằng việc tạo ra nhiều sự sợ hãi ở trong bạn. Để thấy được điều đó, bạn hãy tự hỏi mình rằng: "Bạn có đang cố gắng giữ người hay vật ở lại bên mình?", "Bạn có đang cố gắng làm tâm trí mình bận rộn với công việc, con người, mạng xã hội, kế hoạch hay du lịch...?", "Bạn có cảm thấy cô đơn cùng cực khi bạn ở một mình và bạn không ngừng muốn có người khác ở bên mình?", "Bạn vẫn đổ lỗi cho mình hay người khác về những mất mát, thua thiệt hay nỗi đau?"...

Và có thể sẽ có những giai đoạn cao trào mà bạn cần phải tự tách mình ra khỏi xã hội cũng như người thân, bạn bè của mình. Bởi vì mạng xã hội phần lớn không được dùng để chia sẻ niềm vui hay đam mê, mà thường là nơi để mọi người chia sẻ sự sợ hãi bằng việc tìm kiếm sự công nhận từ người khác cũng

như để tô điểm cho bản ngã của mình. Vậy nên, khi bạn đang ở giai đoạn cao trào của việc tháo gỡ bản ngã của mình, sự cô đơn, ghen tị, bi quan, tức giận, buồn bã... vốn đã ồn ào thì có thể càng bị kích động thêm bởi người khác và mạng xã hội. Nếu bạn muốn trò chuyện hay giao tiếp với ai đó, hãy tìm những người bạn để chia sẻ về tâm linh và ý thức, và bạn nên tránh xa những cuộc trò chuyện thường ngày về trai gái, quan hệ, mua sắm, gia đình, công việc, tiền bạc... hay những thứ tương tự mà tạo cơ sở cho sự tồn tại của bản ngã của bạn.

Giai đoạn cao trào này cũng có thể diễn ra nhiều lần với bạn, và thời gian cho mỗi lần thì không giống nhau, từ vài ngày cho tới vài tuần hay vài tháng. Vậy khi nào thì bạn biết nó đã bắt đầu? Đó là khi bạn thấy bức bối, buồn bã và khó chịu mà không biết lý do là gì, và mọi thứ nhỏ nhặt trong cuộc sống xung quanh hay trên mạng xã hội có thể làm bạn khó ở hay ghen tị dễ dàng. Và quá trình tháo gỡ bản ngã có thể sẽ làm bạn rơi vào trạng thái cô đơn và buồn bã cùng cực, nhưng mỗi khi một phần bản ngã được tháo gỡ thì thêm một phần ý thức linh hồn của bạn

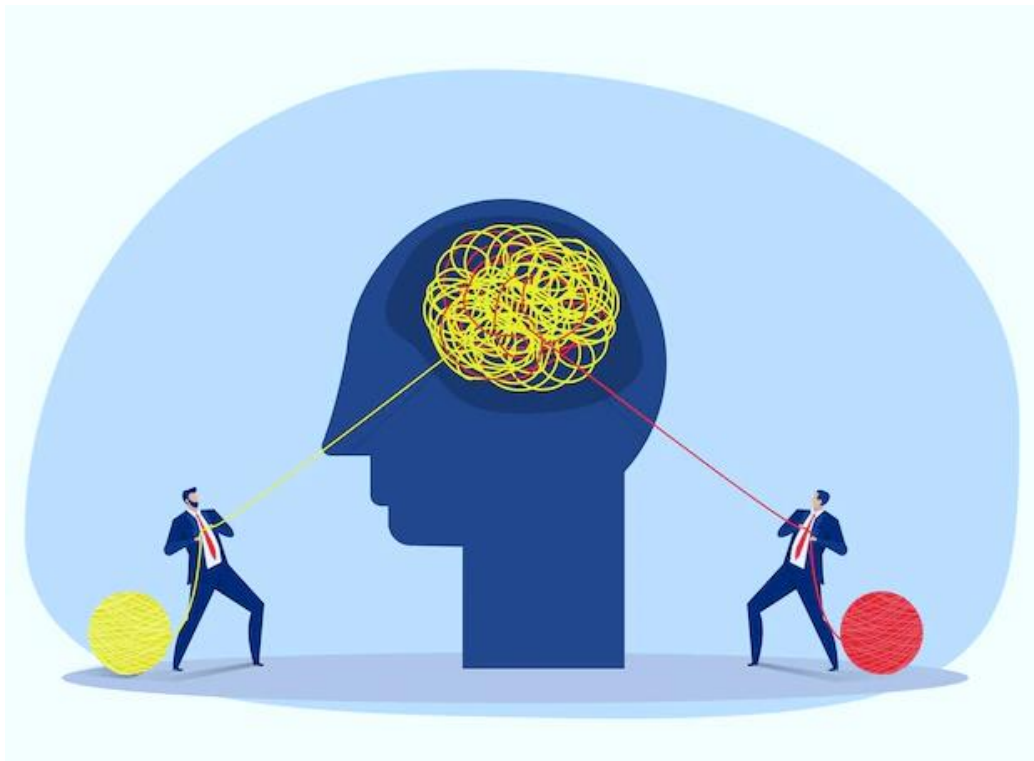
được tải vào cơ thể của bạn và có thể tạo ra cho bạn những khoảnh khắc vui sướng, hạnh phúc. Cứ như vậy, sự cô đơn và buồn bã kéo dài với sự chen ngang thi thoảng của những đợt vui sướng ngắn ngủn mà không rõ lý do cụ thể là gì.

Khi bản ngã của bạn rụng tàn dần, sự trải nghiệm và cảm nhận về thời gian của bạn cũng sẽ thay đổi theo. Bởi vì thời gian là sự ảo tưởng được tạo ra bởi tư duy và bản ngã, nên một khi tư duy và bản ngã không còn làm chủ ý thức của bạn nữa thì bạn sẽ được đưa về điểm thời gian tồn tại duy nhất, đó là hiện tại. Do vậy, quá trình tháo gỡ bản ngã có thể sẽ làm bạn mất nhiều ký ức về quá khứ, sự tuyến tính về thời gian cũng sẽ bị xáo trộn, có lúc bạn cảm thấy một ngày như một tuần, nhưng cũng có lúc bạn cảm thấy một tuần như một ngày. Và hiện tượng hay quên cũng có thể sẽ xảy ra đến với bạn, ngay cả với những điều vừa xảy ra trong ngày hay ở ngày trước đó.

Và hãy nhớ, khi bạn không biết chuyện gì đang xảy ra với mình hay với cơ thể của mình, bạn hãy

uống một cốc nước (ấm) một cách chậm rãi từng ngụm một, vì nó có thể giúp cơ thể vật chất cũng như cơ thể năng lượng của bạn được vận hành và chuyển hóa dễ dàng, theo đó sẽ giúp thúc đẩy nhanh quá trình chữa lành của cơ thể bạn.

6. MÂU THUẤN NỘI TẠI CỦA BẢN NGÃ

Có bao giờ bạn rơi vào những hoàn cảnh hay tình huống với câu hỏi: "Rốt cuộc thì mình (họ) muốn điều gì cơ chứ?". Và đó là khi tư duy/bản ngã của bạn đang mâu thuẫn và đấu tranh với chính nó.

Tư duy/bản ngã về bản chất chỉ như là một chiếc máy tính được thiết kế và lập trình nên bởi ý thức linh hồn để chúng ta có thể trải nghiệm sự tồn tại tách biệt. Tư duy/bản ngã được tạo nên với chức năng cơ bản là sinh tồn, giống như ở mọi loại động vật, với những cảm xúc sợ hãi như tức giận, sợ sệt, ghen tị, buồn bã, cô đơn, ích kỷ... để giúp sinh vật đấu tranh sinh tồn và phát triển tiến hóa.

Khi sinh vật bắt đầu phát triển nền văn minh và ngôn ngữ thì những định nghĩa hay niềm tin về sự phù hợp và không phù hợp, về cái đúng và cái sai bắt đầu được hình thành qua quá trình trải nghiệm và học hiểu thực tại, từ đó bắt đầu tạo nên những mâu thuẫn trong tư duy/bản ngã của sinh vật bởi vì sự cạnh tranh và giằng co giữa những định nghĩa

hay niềm tin mới này với những chức năng sinh tồn cơ bản của tư duy/bản ngã.

Ví dụ như việc một người cho người quen biết của họ mượn tiền, ban đầu thì họ rất vui vẻ và rộng rãi, cho mượn và không yêu cầu hay đòi hỏi hay nghĩ suy gì. Nhưng không được bao lâu, họ bắt đầu rơi vào trạng thái mâu thuẫn và bức bối, rằng đồng tiền của mình bị rơi vào trạng thái bất động và không tạo ra thêm đồng tiền con, rồi họ suy nghĩ rằng đáng ra mình nên cho vay có lãi thì hay hơn. Chính sự giằng co bên trong này đã nói lên rằng hành động cho mượn tiền ban đầu của họ không phải là từ tình yêu vô điều kiện, mà là từ định nghĩa hay niềm tin vô thức để tạo nên hình ảnh của họ ở trong xã hội: “Người rộng lượng và không tính toán thì được mọi người xung quanh yêu quý và kính nể”.

Và có thể bạn cũng đoán ra được, rằng định nghĩa hay niềm tin vô thức đó thì được tạo ra phần lớn là từ văn hóa, truyền thống, giáo dục, tôn giáo và

sự ảnh hưởng qua lại lẫn nhau của những lĩnh vực này. Tôn giáo giúp cho bạn biết thế nào là rộng lượng và không tính toán, nhưng tư duy/bản ngã của bạn lại nghĩ rằng sự rộng lượng và không tính toán sẽ giúp bạn trở thành hình ảnh mà bạn cần trở thành. Và đây cũng chính là tính chất hai mặt của tôn giáo, hay nói chính xác hơn thì đó chính là tính chất hai mặt của ngôn ngữ. Rằng ngôn ngữ được tạo ra là để giúp con người kết nối với nhau, nhưng sự tồn tại của ngôn ngữ cũng chính là sự thể hiện của sự tách biệt giữa con người với con người.

Trong chức năng sinh tồn và tạo ra sự tách biệt của tư duy/bản ngã, nếu nó không thể làm bạn hơn được người khác (với cảm xúc kiêu hãnh, tự cao, tự hào) thì nó sẽ làm bạn thua kém người khác (với cảm xúc hụt hẫng, ghen tị, tức giận), nếu nó không thể kiểm soát được tình huống sự việc thì nó sẽ biến bạn trở thành nạn nhân của tình huống ấy. Và đây là một điều hoàn toàn tự nhiên vì tư duy/bản ngã đã được

thiết kế và tạo dựng nên như vậy, và tất cả mọi cảm xúc sợ hãi chính là yếu tố cơ bản để giúp ý thức linh hồn trải nghiệm sự tồn tại tách biệt. Rồi vấn đề bắt đầu xuất hiện khi bạn nghĩ rằng hay tin rằng một số cảm xúc nhất định thì là sai, là tội lỗi, để rồi bạn bắt đầu kìm nén, áp chế cảm xúc và không chấp nhận, không cho phép chúng xuất hiện và thông chảy xuyên suốt qua cơ thể vật chất của bạn. Như thế, bạn đã tạo ra những vướng mắc và tắc nghẽn trong dòng chảy năng lượng của cơ thể bạn, để rồi chúng hình thành nên những bệnh tật khác nhau trong cơ thể vật chất của bạn.

Với tất cả những kiến thức và tri thức bạn đã học tập được, với tất cả những bằng cấp và công nhận bạn đã gặt hái được, với tất cả những chiến dịch tranh đấu vì sự công bằng và bình đẳng giới tính, màu da, dân tộc, quốc gia... trên toàn cầu, bạn nghĩ rằng bạn có thể kiểm soát và làm chủ được tất cả mọi thứ ở trong cuộc sống của mình. Như vậy, bạn

không bao giờ cho phép mình là nạn nhân của cuộc sống hay bất kì ai thêm nữa, và rằng nạn nhân chính là biểu hiện của sự yếu đuối và hèn nhát.

Và khi một sự việc vượt ra ngoài sự kiểm soát của bạn: Ai đó lấy cắp đồ của bạn, ai đó dối lừa bạn, ai đó lợi dụng bạn, ai đó bỏ rơi bạn, ai đó “đâm chọt” sau lưng bạn, ai đó “cắm sừng” bạn... thì bạn rơi vào trạng thái rằng bạn vẫn luôn làm chủ được cuộc sống của mình: “Nếu để trong cặp, nếu không đi đến đó thì đã không mất”, “Tại đi quên khóa cửa”, “Đã có linh tính đó là lừa đảo rồi”, “Do mình ngu nên để bị lợi dụng”, “Do mình như thế này, thế kia nên người ta bỏ mình mà đi”, “Do mình không lựa bạn tốt mà chơi và tin tưởng”... Và với muôn vàn những suy nghĩ hay câu chữ tương tự như thế, bạn tin rằng bạn luôn kiểm soát được mọi tình huống ở trong cuộc sống của mình và bạn không chấp nhận rằng mình là nạn nhân của những tình huống đó – cái mà đi ngược lại với chức năng cơ bản của tư duy/bản ngã của bạn,

rằng bạn là nạn nhân của những tình huống đó. Như vậy, với những suy nghĩ rằng bạn luôn ở trạng thái kiểm soát được mọi thứ, bạn đã áp chế những cảm xúc sợ hãi ở bên trong, cái mà cần được thả ra và thông chảy qua cơ thể vật chất của bạn.

Khi tớ còn đang ngồi trên giảng đường Đại học, tớ rất eo hẹp về túi tiền của mình. Lúc đó cũng là quãng thời gian máy tính bảng bắt đầu xuất hiện và nở rộ, và ai cũng mong muốn sở hữu cho mình một chiếc máy tính bảng. Rồi chú tớ đã cho tớ một công việc thiết kế và trả công cho tớ đủ để mua một chiếc máy tính bảng đang rất “nóng” lúc đó. Tớ đã rất yêu thích nó vì nó là thứ đắt đỏ đầu tiên mà tớ mua được bằng chính đồng tiền của mình làm ra. Một tháng sau, tớ để lại nó ở nhà trọ cho người thân sử dụng và gói ghém đồ đạc để đi phụ giúp đồ án tốt nghiệp cho một anh năm trên. Và không lâu sau, tớ nhận được cuộc gọi điện thoại và biết rằng có ai đó đã vào nhà và lấy cắp mất cái máy tính bảng của mình.

Bạn có biết lúc đó tớ đã có suy nghĩ gì không? Lúc đó, tớ chỉ có một suy nghĩ mà thôi, hay chính xác hơn thì đó là một ý niệm hay sự thấu hiểu mà không tồn tại ở dạng ngôn từ: “Mình (ý thức linh hồn) đã chọn cho điều này xảy ra, để xem mình sẽ cảm thấy những gì và cảm thấy trong bao lâu”. Như thế, tớ đã buồn bã, tớ đã tức giận, nhưng tớ không suy nghĩ, trách cứ hay đổ lỗi cho bất kì ai hay bất kì điều gì. Những cảm xúc sợ hãi đó đã kéo dài được vài ba hôm rồi biến mất, và từ đó trở đi tớ không còn có thêm bất kì suy nghĩ hay quở trách gì về tình huống và sự việc đó nữa. Và tớ cũng đã có sự ý thức tương tự như thế với tất cả mọi tình huống và sự việc mà đã từng xảy ra với mình: Mối quan hệ sụp đổ, tình bạn tan vỡ, bị người khác lợi dụng, ví tiền bị đánh cắp, mâu thuẫn với người thân và gia đình... Như vậy, bằng việc chấp nhận rằng mình là nạn nhân, mình (ý thức linh hồn) đã chọn là nạn nhân, thì tớ không còn là nạn nhân của những tình huống hay sự

việc đó nữa.

Giờ bạn có thể biết vì sao bạn không thể ở yên được một chỗ với chính mình rồi chứ? Rằng bạn luôn cần phải làm mình bận rộn với những suy nghĩ, với những công việc, với những dự định, với những kiến thức hay sách vở, với sự kết nối và tương tác với người khác, để bạn có thể cảm thấy bạn luôn ở trong trạng thái làm chủ và kiểm soát được mọi thứ ở trong cuộc sống của mình. Như thế, bạn không chấp nhận bạn là nạn nhân của bất kì tình huống hay sự việc nào mà đã từng xảy ra với bạn, để rồi những cảm xúc sợ hãi bị tắc nghẽn và dồn nén ở bên trong bạn, luôn tạo ra đủ mọi loại suy nghĩ mà cho bạn sự ảo tưởng rằng bạn, hay tư duy/bản ngã của bạn, luôn kiểm soát và làm chủ được mọi thứ ở trong cuộc sống của mình.

Để bạn có thể kết nối và trở lại là ý thức linh hồn của mình với sự an bình và tự tại, bạn cần làm tư duy/bản ngã của bạn trở nên yên lặng tĩnh tại. Và để

làm nó trở nên yên lặng, bạn cần tháo gỡ những cảm xúc bị đè nén và kiềm chế ở trong bạn bằng cách cho phép mọi cảm xúc thông chảy qua cơ thể bạn, bằng cách đầu hàng thực tại và chấm dứt mọi sự đấu tranh, giằng co với chính bản thân mình. Như thế, bạn cần luôn tin tưởng rằng mọi thứ đã, đang và sẽ xảy ra với mình là những điều bạn (ý thức linh hồn) đã chọn, rằng mình luôn ở đúng nơi, đúng lúc, đúng hoàn cảnh và làm đúng những gì mình cần làm. Khi bạn cho phép mọi cảm xúc khác nhau thông chảy trong cơ thể vật chất của mình, thì đó cũng là lúc bạn bắt đầu thật sự kiểm soát được mọi thứ ở trong cuộc sống của mình.

Vì suy nghĩ và ngôn ngữ chính là hai thành phần của tư duy/bản ngã, và tư duy/bản ngã thì là hệ thống để vận hành ở trong thực tại với thời gian và sự tách biệt, nên khi một sự việc xảy đến với bạn, dù bạn có dùng bao nhiêu ngôn từ hay suy nghĩ để diễn tả lý do vì sao nó xảy ra đi nữa thì cũng sẽ không

bao giờ là đủ, cũng như sẽ không bao giờ là đúng hoàn toàn. Bởi vì bất kì sự lựa chọn nào mà ý thức linh hồn tổng hay Thượng thể của bạn quyết định ở tầng trên, thì đó là vừa phục vụ cho đam mê và trải nghiệm của bạn, đồng thời cũng là vừa phục vụ cho đam mê và trải nghiệm của những linh hồn khác ở trong cuộc sống của bạn. Và đó là cách mọi thứ vận hành, rằng bạn không bao giờ và chưa bao giờ làm việc và trải nghiệm một mình dù cho bạn có cảm thấy sự tách biệt hay cô độc của mình to bự đến mấy đi chăng nữa. Nếu như bạn không đọc những dòng chữ này, thì những dòng chữ này ban đầu đã không được viết ra. Nếu như bạn không mua chiếc xe mà làm bạn thích thú, thì chiếc xe ấy ban đầu đã không được tạo ra. Nếu bạn không xem một bộ phim, thì bộ phim ấy ban đầu đã không được tạo ra. Và nếu như bạn hỏi rằng: "Làm sao họ biết tôi sẽ thích chiếc xe đó để mà ban đầu họ tạo ra nó?", thì câu trả lời sẽ là: Tất cả mọi ý thức linh hồn của con người, hay là

một loài sinh vật, thì luôn kết nối và tương tác với nhau ở trên những tầng không gian cao hơn, ở ngoài không gian và thời gian, để tạo ra xu hướng vận động và phát triển cùng nhau.

Và đó chính là vẻ đẹp kỳ diệu, là sự phức tạp kỳ vĩ của sự tồn tại và tạo hóa cũng như là của ý thức, điều mà bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy hết được bằng suy nghĩ hay tư duy/bản ngã của mình. Vì vậy, bạn cần tập cách buông đi tư duy/bản ngã của mình, và nó chỉ có thể đưa bạn đến đây thôi, không thể đi xa hơn được nữa. Bạn hãy dành những khoảng thời gian cho bản thân trong sự yên tĩnh và thanh tịnh, hãy để những ký ức quay trở lại và hãy đầu hàng trước chúng, đừng mong muốn kiểm soát chúng thêm nữa, đừng "giả như" hay "nếu như" hay "bởi vì" thêm nữa, đừng tại mình hay vì ai thêm nữa, mà chỉ có một ý niệm, sự thấu hiểu hay sự ý thức mà thôi: "Tôi (ý thức linh hồn) đã chọn cho điều ấy xảy ra, và nó đã xảy ra chính xác như những gì mà tôi mong

muốn được trải nghiệm”.

Như thế, bạn hãy để những cảm xúc bị đè nén và áp chế bấy lâu được thông chảy và tan biến, hãy để những dòng nước mắt dâng lên và tuôn trào, để tư duy/bản ngã và cơ thể cảm xúc của bạn được chữa lành và làm sạch. Và khi cơ thể của bạn được tự do khỏi mọi cảm xúc bị dồn ép và tích trữ, tư duy/bản ngã của bạn sẽ dần trở nên yên lặng và tĩnh tại, để bạn có thể kết nối và trở lại là ý thức linh hồn của mình. Bạn hãy nhớ, khi bạn chấp nhận mình là nạn nhân của một tình huống hay sự việc, thì bạn đã không còn là nạn nhân của tình huống hay sự việc đó nữa. Và đây chính là lúc bạn bắt đầu thực sự làm chủ trải nghiệm và thực tại của mình, bởi vì bạn sẽ không còn phân biệt hay so sánh rằng thắng hay thua, cao hay thấp, nghèo hay giàu, khỏe hay bệnh, lành hay què, nạn nhân hay kẻ tội... mà tất cả chỉ đơn thuần là trải nghiệm, là những trải nghiệm khác nhau trong sự tồn tại với bất tận khả năng. Và đó

cũng chính là cách nhìn sự sống và vạn vật của ý thức linh hồn của bạn, là cách nhìn sự tồn tại và trải nghiệm khi bạn đạt sự giác ngộ hay đã trở lại là chính bạn – là ý thức tự do và vĩnh cửu.

Khi bạn bước qua “cánh cổng” thực tại, bạn sẽ có thể cảm nhận được sự tồn tại và hiện hữu của tất cả mọi con người hay sinh vật ở trên hành tinh này cũng như mọi sự sống ở ngoài Trái Đất. Và bạn sẽ nhận ra một sự hiện diện mà suốt bấy lâu nay vẫn ở bên cạnh bạn nhưng bạn chưa bao giờ để ý hay cảm nhận thấy, đó chính là mẹ Trái Đất. Và khi Trái Đất cất lên một tiếng chào xuất hiện ở trong ý thức của bạn và làm cơ thể của bạn ngập tràn trong hạnh phúc, thì bạn sẽ bật khóc và khóc nức nở. Dù cho bao nhiêu hành động hay sự đối xử tàn tệ của con người dành cho Trái Đất cũng như những sự sống ở trên đó, Trái Đất vẫn hết lòng gửi đi tình yêu vô điều kiện của mình đến mọi con người ở trên mặt đất.

Lúc đó, dù cho bạn cảm thấy sự kết nối giữa mình với tất cả vạn vật, bạn vẫn sẽ cảm thấy được sự tách biệt và riêng biệt của mình. Đó là vì bạn vẫn còn sở hữu cơ thể vật chất, vì tư duy/bản ngã vẫn còn tồn tại ở trong bạn nhưng nó sẽ không còn kiểm soát và làm chủ cuộc sống của bạn giống như ngày hôm nay nữa. Rằng tư duy/bản ngã vẫn sẽ còn tồn tại để bạn có thể trải nghiệm những cảm xúc khác nhau, để bạn có thể sáng tạo, trải nghiệm và vui chơi cùng với những người khác, nhưng bạn sẽ không còn bị điều khiển hay chi phối bởi những cảm xúc sợ hãi bên trong mình nữa. Và với những khoa học và công nghệ mới, những trò chơi hay phim ảnh sẽ trở nên vô cùng chân thật và sinh động như chính thực tại mà bạn đang sống ở trong.

Bạn vẫn sẽ dùng ngôn ngữ và chữ viết, đồng thời bạn cũng sẽ bắt đầu giao tiếp bằng ý thức hay là thần giao cách cảm. Chỉ khi nào bạn không còn sở hữu cơ thể vật chất nữa thì bạn sẽ không còn dùng

ngôn ngữ và chữ viết nữa, và đó là ở những tầng trung gian hay cõi âm mà bạn tồn tại ở dạng cơ thể ánh sáng. Nếu như bạn đã trải nghiệm đủ trong các tầng thực tại vật chất thì bạn có thể lựa chọn làm việc và sáng tạo ở trong các tầng trung gian, và đó chính là khi bạn trở thành Thần Thánh Tiên Phật với vô vàn những công việc và trải nghiệm khác nhau.

Và bạn vẫn sẽ có thời gian, có ngày có tháng có năm, nhưng bạn sẽ luôn sống trong hiện tại: Muốn ăn thì có đồ ăn, muốn chơi thì có đồ chơi, muốn đi tới đâu thì đi tới đó. Khi bạn sống trong thực tại chiều không gian thứ 3 này, để có cây rau thì bạn phải trồng trọt và chăm sóc, để có món đồ thì bạn phải gia công và gắn ghép, để đi tới một nơi thì bạn phải dùng phương tiện di chuyển qua không gian địa lý, và quá trình từ lúc bạn muốn có một món đồ cho tới khi bạn có được món đồ đó, hay từ vị trí địa lý này để đến vị trí địa lý khác thì tạo cho bạn cảm giác về thời gian. Nhưng khi ở trong thực tại chiều

không gian thứ 5, khi bạn cần một cây rau thì bạn sẽ có ngay cây rau đó, khi bạn cần một món đồ thì bạn sẽ có ngay món đồ đó, khi bạn muốn tới một nơi thì bạn sẽ tới ngay nơi đó... Và vậy mà khi sống trong thực tại Trái Đất mới, khái niệm cũng như cảm giác về thời gian sẽ thay đổi và không còn hiện hữu đối với bạn. Bạn sẽ không còn nghĩ suy về hôm qua, không còn lo lắng về ngày mai, mà tất cả sẽ chỉ còn là hiện tại với tình yêu và đam mê của bạn.

7. BẢN NGÃ VÀ SIÊU BẢN NGÃ

Bản ngã và siêu bản ngã có một điểm chung là chúng vận hành dựa trên hệ khái niệm, định nghĩa và niềm tin vô thức hay tự động – đó là những khái niệm hay niềm tin mà một người không ý thức được sự hình thành và tồn tại của chúng ở trong mình và để chúng quyết định gần như mọi phản ứng, suy nghĩ, cảm xúc và hành động của họ.

Bởi vì tư duy và bản ngã là hiện thân và là cơ chế để tạo ra sự tách biệt, nên tư duy và bản ngã sẽ tạo ra sợ hãi và chịu đựng: Tức giận, lo lắng, hụt hẫng, buồn bã, cô đơn, ghen tị, hận thù, phán xét... Vậy nên, bất kì khi nào sự sợ hãi xuất hiện lên ở trong bạn thì đó là một cơ hội quý báu để bạn có thể nhìn thấy những khái niệm hay niềm tin vô thức ở trong mình, để rồi bạn có thể chấp nhận và gỡ bỏ chúng, để bạn mở rộng dần ý thức linh hồn của mình. Nếu như trong lúc sự sợ hãi xuất hiện lên ở trong bạn, bạn phản ứng hay hành động dựa trên những suy nghĩ và cảm xúc sợ hãi đó thì bạn đã lỡ mất cơ hội

để nhìn thấy những khái niệm hay niềm tin vô thức ở bên trong, và như vậy mà vũ trụ sẽ đưa đến những tình huống đó thêm một lần nữa, rồi một lần nữa, cho đến khi nào bạn nhìn thấy được những khái niệm hay niềm tin vô thức bên trong và gỡ bỏ chúng đi.

Khi một ai đó hay một tình huống nào đó tạo ra sự sợ hãi ở trong bạn, thì bạn đừng phản ứng hay hành động dựa trên cảm xúc sợ hãi của mình mà hãy tự hỏi mình rằng: "Tôi muốn như thế nào ở người này hay tình huống này?". Và câu trả lời cho câu hỏi này chính là khái niệm hay niềm tin vô thức ở trong bạn. Ví dụ như việc bạn đi mua hàng và bạn thấy người bán hàng cần thiếu cho bạn, có thể bạn sẽ tức giận, nhắc nhở hay quát mắng họ, nhưng nếu như bạn có thể im lặng, không phản ứng và dò xét xem cái mong muốn ở bên trong mình là gì thì bạn sẽ thấy được khái niệm hay niềm tin vô thức ở trong bạn: "Tôi muốn mọi người trong xã hội thì chân

chính, nghiêm minh và công bằng. Và sống trong một xã hội như thế thì tôi mới được là chính tôi”.

Như thế, tất cả mọi sự sợ hãi xuất hiện lên ở trong bạn sẽ đều đưa về những mong muốn hay khái niệm, định nghĩa, niềm tin vô thức nhất định ở trong bạn, và nếu như những mong muốn hay niềm tin đó được đáp ứng thì bạn nghĩ rằng bạn sẽ được là chính mình trong môi trường xã hội đó. Và bởi vì đó là sự ảo tưởng về bản chất hay hình ảnh của bạn nên sự đau đớn và chịu đựng sẽ xuất hiện lên ở trong bạn. Khi bạn nhận ra rằng, dù cho mọi người và xã hội xung quanh có ra sao đi chăng nữa, thì bạn vẫn sẽ luôn là chính mình – là ý thức linh hồn, tự do và vĩnh cửu ở trên tất cả mọi khái niệm, định nghĩa, niềm tin, suy nghĩ và sự tồn tại; và vậy mà sự sợ hãi ở trong bạn sẽ dần tan biến dù cho bất kì ai hay bất kì điều gì bên ngoài xảy ra đến với bạn đi chăng nữa. Và đó cũng chính là trạng thái chấp nhận, là trạng thái tình yêu vô điều kiện mà bạn đang dần trở

thành.

Vậy nên, bạn đã có được câu trả lời cho câu hỏi mà bạn vẫn thường hỏi: "Tại sao điều này, điều kia lại xảy ra đến với tôi?". Rằng tình bạn tan vỡ để bạn có thể thấy được niềm tin vô thức: "Bạn bè là vui buồn hay hoạn nạn đều có nhau, không nói xấu và đâm chọc sau lưng nhau. Như thế thì tôi mới được là tôi". Rằng người khác đánh mất quà tặng của bạn để bạn có thể thấy được niềm tin vô thức: "Quà tôi đã tặng thì người khác phải trân trọng và gìn giữ. Như thế thì tôi mới được là tôi". Rằng gia đình tan vỡ để bạn có thể thấy được niềm tin: "Vợ chồng chung thủy, bạc đầu có nhau. Như thế thì tôi mới được là tôi". Rằng tình yêu tan vỡ để bạn có thể thấy được niềm tin: "Họ phải như này như kia, phải làm thế này thế kia thì đó mới là tình yêu. Như thế thì tôi mới được là tôi". Rằng sự nghiệp bấp bênh và lận đận để bạn có thể thấy được niềm tin: "Tôi phải có được vị trí đó, lương bổng đó và những vật chất đó. Như thế

thì tôi mới được là tôi". Rằng con cái trở nên "hư hỏng" để bạn có thể thấy được niềm tin: "Con cái phải nghe lời cha mẹ dẫn dắt, con cái phải ngoan ngoãn và thành đạt. Như thế thì tôi mới được là tôi"...

Nhận ra tư duy, bản ngã và chấp nhận, gỡ bỏ những khái niệm hay niềm tin vô thức như ở trên là một điều không khó đối với bạn, vì bạn đã bắt đầu thức tỉnh và có thể ý thức được chính mình, nhưng nó sẽ còn khó đối với những ai vẫn còn đang sống trong vô thức với ý thức cơ thể và sử dụng tư duy là chính. Đó là những người mà vẫn còn đang tham gia vào những trò chơi chính trị và xã hội, vẫn còn chìm sâu trong trò chơi tách biệt giữa những quốc gia, dân tộc và giới tính.

Bởi vì bạn đã thức tỉnh, bạn sẽ dần trở thành người quan sát bản thân cũng như thực tại bên ngoài, vậy nên bạn sẽ không còn tham gia vào những trò chơi tách biệt mà người khác vẫn đang

chơi. Hơn nữa, bạn cũng đã tham gia rất nhiều vào những trò chơi tách biệt đó rồi và bây giờ là lúc bạn quyết định lựa chọn con đường thức tỉnh để trở lại là bản chất thực sự của mình. Như vậy, bạn hãy để người khác chơi những trò chơi của họ, vì rằng họ sẽ trở thành con người mà họ sẽ trở thành dù cho có sự dẫn dắt, chỉ bảo hay phán xét của bạn hay không đi chăng nữa. Và hãy nhớ, khi bạn tức giận hay phán xét trước bất kì tin tức, bình luận nào trên phương tiện thông tin đại chúng hay mạng xã hội, thì bạn cũng đã thua trận rồi, bởi vì mục đích duy nhất và cốt lõi của chúng là để tạo ra sự sợ hãi ở trong bạn. Và khi khối lượng sự sợ hãi được tạo ra đủ lớn thì các thế lực bóng tối sẽ có được thứ mà chúng muốn: Chiến tranh, chết chóc và hủy diệt. Như thế mà sợ hãi tạo ra thêm sợ hãi, tách biệt tạo ra thêm tách biệt, một vòng tròn không bao giờ có điểm dừng.

Bây giờ là tới phần khó đối với bạn, đó là công việc nhận ra và gỡ bỏ siêu bản ngã hay siêu tư duy ở

trong mình – là những khái niệm hay niềm tin vô thức cao cấp hơn. Không giống như bản ngã với những cảm xúc sợ hãi rõ ràng như tức giận, lo lắng, buồn bã, cô đơn, ghen tị, hụt hẫng... thì siêu bản ngã sẽ tạo ra trong bạn sự hào hứng hay thích thú, hoặc là cảm giác giống như sự tự tại, an nhiên và an bình, và đây chính là tình yêu có điều kiện mà ý thức cơ thể của bạn tạo ra.

Bạn hãy hình dung, khi bạn có một khái niệm hay niềm tin vô thức ở trong bạn (để tạo ra hình ảnh thành công, no ấm, thành đạt, xứng đáng, xinh đẹp... mà bạn nghĩ bạn là), và khi mong muốn hay khái niệm, niềm tin này không được đáp ứng thì nỗi đau và sợ hãi sẽ được hình thành nên ở trong bạn. Rồi khi bạn tìm được một sự thật (thường là pháp giảng của tôn giáo, là câu chữ hay lời nói của cao nhân nào đó) và sự thật này thì nói rằng thất bại hay mất mát của bạn là sự việc tốt hay là cơ hội tốt để bạn phát triển và hoàn thiện bản thân, thì trong bạn sẽ cảm

thấy hào hứng và phấn khích. Và sự hào hứng hay phấn khích ở đây thì không hề thật, không phải là từ bản chất đam mê và tình yêu vô điều kiện trong bạn, mà là từ nỗi đau và sợ hãi từ những khái niệm hay niềm tin vô thức kia ở trong bạn mà không được đáp ứng. Như thế, sự hào hứng hay phấn khích này vẫn chỉ là một hình thái của sự sợ hãi và tách biệt ở bên trong bạn, và vậy mà bạn sẽ tập dần để nhận ra và nhìn thấy được những hình thái khác nhau của sự sợ hãi ở trong bạn.

Ví dụ như khi tớ viết những thông điệp này, khi tớ viết tới những dòng chữ: "Thực tại và sự tưởng tượng chỉ là một. Bạn không cần phải đi đến một nơi để thực sự trải nghiệm nơi đó" thì trong tớ xuất hiện một cảm giác hào hứng bên trong, và lập tức tớ biết rằng đó là một hình thái của sự sợ hãi, rồi bằng việc dành thời gian trong yên lặng và dò xét bản thân mình mà tớ nhận ra được cái niềm tin vô thức rằng: "Cuộc sống là chuyển chu du, cuộc sống là đi nhiều

nơi, biết nhiều người và trải nghiệm nhiều văn hóa khác nhau. Như thế tôi mới được là tôi ở trong xã hội này". Và đó chính là khái niệm hay niềm tin vô thức mà được hình thành dần qua cuộc sống hằng ngày, dưới sự ảnh hưởng của bạn bè, người thân, sách ảnh, giáo dục, văn hóa, giải trí và đặc biệt là quảng cáo, quảng bá du lịch.

Nếu như tớ không ý thức được sự hào hứng và thích thú đó là một hình thái của sự sợ hãi thì tớ sẽ không nhìn thấy được khái niệm hay niềm tin vô thức đó vẫn còn ẩn sâu trong mình, để rồi tớ sẽ nhanh chóng biến câu chữ tớ đã viết trở thành một khái niệm hay niềm tin mới ở trong mình, là tầng khái niệm hay niềm tin vô thức (tự động) thứ hai ở trên tầng khái niệm hay niềm tin vô thức (tự động) thứ nhất mà chưa được đáp ứng mỹ mãn cũng như chưa được chấp nhận và chữa lành. Đó cũng chính là lúc siêu bản ngã hay siêu tư duy trong tớ được hình thành. Như vậy, khi tớ thấy người khác chu du hết

nơi này đến điểm kia, mặc dù trong tớ không xuất hiện sự ghen tị, mặc cảm hay phán xét, nhưng trong tớ sẽ xuất hiện suy nghĩ: “Thực tại và sự tưởng tượng chỉ là một”, và rồi tớ cũng sẽ thường xuyên dùng câu chữ này để tranh luận, thể hiện hay kể lể với người khác.

Ví dụ như khi tớ viết những dòng chữ: “Những vị giác ngộ đã bước trên con đường cô độc của mình và trở nên khai sáng”, hay “Là người hùng đánh đuổi bóng tối thì thường cô độc và ít ai hiểu được”, hay “Nhiều người đã chọn cuộc sống đơn thân trong kiếp này để tránh tạo cho mình quá nhiều sự sợ hãi”, thì tớ cũng cảm thấy sự hào hứng ở trong mình, dù chỉ là rất nhỏ. Và sau khi nhận ra sự hào hứng đó là tình yêu có điều kiện và dành thời gian để xem xét bản thân, tớ nhận ra một khái niệm hay niềm tin vô thức vẫn còn tồn đọng trong mình: “Cuộc sống là có đôi có cặp, vui có nhau, buồn có nhau và cùng nhau làm nên những điều này, đi đến những nơi kia. Như

thế thì tôi mới được là tôi trong xã hội này". Và bởi vì khái niệm hay niềm tin này không được hoàn thành như mong muốn (của bản ngã) nên nỗi đau và sợ hãi trong tớ vẫn còn tồn đọng, và chính sự sợ hãi này đã tạo ra sự hào hứng (hay tình yêu có điều kiện) khi tớ viết ra những dòng chữ đó.

Tương tự như vậy, nếu như tớ không thấy được sự hào hứng đó chính là một hình thái của sự sợ hãi thì tớ sẽ không thấy được một khái niệm hay niềm tin vô thức vẫn còn tồn đọng ở trong mình, với nỗi đau và sợ hãi đi kèm vì khái niệm hay niềm tin đó không được đáp ứng, để rồi siêu bản ngã hay tư duy trong tớ được hình thành với một tầng khái niệm và niềm tin cao hơn. Như thế, mỗi khi tớ thấy ai đó đi đôi đi cặp thì trong tớ sẽ xuất hiện suy nghĩ: "Con đường tâm linh và giác ngộ là con đường đơn thân độc mã", hay "Cô độc là phẩm chất của người hùng đánh đuổi bóng tối", hay "Tôi đã chọn cuộc sống đơn thân để tránh những nỗi sợ hãi không cần thiết

từ những mối quan hệ", và cũng như tớ sẽ dùng những câu chữ hay suy nghĩ này để tranh cãi, thảo luận, thể hiện hay kể lể với những người khác.

Và đó cũng chính là con đường thứ hai vô hình của những tôn giáo, đạo pháp hay tâm linh, với vẻ ngoài là ánh sáng và tình yêu nhưng bên dưới lại là sự sợ hãi và tách biệt. Vì rằng những người khi đi theo tôn giáo hay tâm linh mà họ không còn thấy sự sợ hãi rõ ràng bên trong như tức giận, lo lắng, ghen tị, mặc cảm, phán xét... thì họ thường nghĩ là mình đã đạt được sự an bình và tự tại, nhưng đó vẫn chưa phải là sự an bình và tự tại thực sự nếu như trong họ vẫn còn bất kì suy nghĩ gì mà phản ứng lại với thế giới bên ngoài. Như vậy, gần như tất cả mọi linh hồn đều phải đi qua con đường tình yêu và ánh sáng giả này trước khi họ có thể bước trên con đường tình yêu và ánh sáng thực sự. Một linh hồn có thể cần nhiều, rất nhiều hay vô lượng kiếp sống để làm được điều này, bằng cách học tập phân biệt được tình yêu

có điều kiện và tình yêu vô điều kiện ở bên trong mình. Và cách thức học tập để phân biệt được hai loại tình yêu đó thì chính là học tập cách sống vì người khác, yêu thương, giúp đỡ và phục vụ người khác vô điều kiện, cũng như học tập sáng tạo ra từng thứ một ở trong cuộc sống.

Bởi vậy, tớ thường không nhớ cụ thể những từ ngữ hay câu chữ mà mình đã viết ra hay nói ra, vì những câu chữ hay lời nói đó có thể sẽ trở thành kẻ thù (sợ hãi) của chính mình khi tớ dùng chúng để biện hộ, bảo vệ bản thân cũng như để tranh cãi, thể hiện hay kể lể với người khác. Và đó cũng là một điều mà bạn cần học tập, là việc chủ động quên đi, loại bỏ đi những thứ mà bạn không cần dùng đến ra khỏi trí nhớ hay tư duy, bản ngã của mình. Thật hài hước phải không? Ha ha. Bởi lẽ suốt cuộc đời của bạn, bạn vẫn hoài được dạy và khuyến khích việc ghi nhớ ghi nhớ ghi nhớ, còn bây giờ thì bạn phải tập cách quên đi, tập cách loại bỏ ra khỏi trí nhớ và tập

cách không ghi nhớ khi nghe, xem hay đọc bất kì điều gì.

Nếu như trong bạn cũng có những khái niệm hay niềm tin vô thức mà tớ đã kể ở trên (vì bạn và tớ cùng sống trong một môi trường xã hội) thì bạn cũng có thể có những cảm xúc hào hứng (hay tình yêu có điều kiện) mà dựa trên sự sợ hãi khi bạn đọc tới những dòng chữ nhất định của tớ. Vậy nên, bạn sẽ cần quan sát và ý thức về chính mình nhiều hơn và sâu hơn, bằng việc quan sát cảm xúc bên trong khi bạn nghĩ ra, viết ra hay chia sẻ bất kì điều gì, cũng như khi bạn xem đọc hay nghe nhìn thấy bất kì điều gì ở bên ngoài bạn, để rồi bạn tập phân biệt được sự hào hứng và phấn khích bên trong mình là từ sự sợ hãi hay là từ sự đam mê, tình yêu vô điều kiện của bản chất cốt lõi của bạn.

Vì rằng tớ có thể nhìn thấu bản thân mình một cách rõ ràng nên tớ có thể nhìn thấu từng suy nghĩ, câu chữ, lời nói hay hành động của bạn để chỉ cho

bạn thấy rằng bạn đang còn giữ những khái niệm hay niềm tin vô thức nào ở bên trong bạn, và theo đó là những nỗi đau và sợ hãi vẫn còn ẩn sâu bên trong bạn. Nhưng tớ không thể làm điều đó cho bạn được, tớ chỉ có thể lấy mình ra làm một ví dụ sống để bạn có thể tự mình nhìn thấy được bản thân mình. Và dù cho tớ có nói chỉ cho bạn rằng: “Bạn còn giữ khái niệm hay niềm tin đó đó, nỗi sợ hãi đó đó”, thì bạn có thể cũng sẽ phủ nhận mà thôi vì bạn vẫn chưa thấy được những sự sợ hãi đó ở trong bạn.

Như vậy, bạn sẽ nhận ra và nhìn thấu được những khái niệm hay niềm tin vô thức cũng như những sợ hãi nội tại của bạn ở đúng nơi, đúng lúc, đúng hoàn cảnh, bởi vì ý thức linh hồn tổng hay Thượng thể của bạn luôn có một kế hoạch cho bản thân bạn. Vậy nên, bạn đừng lo lắng hay vội vàng gì mà hãy luôn tập trung vào hiện tại, tập giữ tâm trí yên lặng và tập quan sát, lắng nghe lấy mọi suy nghĩ, cảm xúc và mong muốn của cơ thể vật chất của bạn.

Bởi vì quá trình chuyển giao thực tại sẽ tạo ra nhiều sự thay đổi bên trong cơ thể bạn, nên bạn cần bỏ đi những khái niệm hay niềm tin về như thế nào là bình thường hay ổn định, vì sẽ không có gì còn là bình thường nữa cả: Sẽ có lúc bạn cần ngủ 10-15 tiếng, có lúc bạn chỉ cần ngủ 3-4 tiếng, có lúc bạn không muốn di chuyển hay vận động, có lúc bạn muốn kéo giãn cơ thể hết cỡ và chạy một hơi hết tốc lực, có lúc bạn cảm thấy cơ thể chẳng có chút sức lực nào, có lúc bạn cảm thấy như có thể bẻ gãy cả cây cột nhà, có lúc bạn thèm ăn và ăn nhiều ghê gớm, có lúc bạn không muốn ăn gì cả ngoài việc uống nước, có lúc bạn muốn ăn nhiều thịt hay không thể ăn nổi miếng thịt nào, có lúc bạn đau đầu nhức thân chẳng vì lý do gì, có lúc bạn tiêu chảy xổ ruột không vì đồ ăn hay thức uống gì, có lúc những vết bầm hay vết thâm xuất hiện một cách hoàn toàn ngẫu nhiên... cho tới sự thay đổi bất thường của hệ thống sinh sản: Rối loạn chu kỳ kinh nguyệt, tinh trùng biến sắc, sự

thường xuyên hay biến mất của nhu cầu tình dục... Như vậy, điều duy nhất bạn cần làm là không sợ hãi hay lo lắng mà hãy tin tưởng vào quá trình cũng như cơ thể của mình. Bạn hãy lắng nghe và cảm nhận mọi mong muốn, nhu cầu của cơ thể mình thay vì hoang mang và sợ hãi chạy hết những bệnh viện này cho đến những trung tâm kia.

Nếu như những câu chữ tỏ viết ra hay những câu chữ trong những bài dạy của tôn giáo hay tâm linh thường xuyên xuất hiện lên trong tâm trí bạn, thì bạn cần nhận ra rằng tư duy, bản ngã hay ý thức cơ thể của bạn có thể đang dùng những lời lẽ hay từ ngữ đó để biện hộ và bảo vệ cho sự tồn tại của nó, rằng bên dưới đó là một khái niệm, định nghĩa hay niềm tin vô thức nào đó mà chưa hay không được đáp ứng như mong muốn của bạn: Là một tình yêu đắm thắm (như phim ảnh hay sách truyện khắc họa), là một gia đình hạnh phúc (như truyền thống người đời), là một cuộc sống no đủ (như người này người

kia), là một sự nghiệp thành công (như bạn như bè)...

Khi bạn dùng những lời lẽ, câu chữ từ giáo đạo, tâm linh hay những quy luật vũ trụ để nói kể, thể hiện, tranh cãi, thảo luận hay bàn bạc với người khác thì sẽ có 3 lý do để bạn hành động như vậy: Một là để bạn được tốt hơn hay giỏi hơn người khác; hai là bạn mong muốn cứu rỗi người khác (để bạn được hơn người khác và/hay để bạn biện hộ, bảo vệ những nỗi đau và sợ hãi còn ẩn sâu bên trong); ba là để bạn biện hộ hay phủ định những nỗi đau bên trong mà được tạo ra từ những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin vô thức không được đáp ứng mãi mãi.

Nói ngắn gọn, bản ngã là sự sợ hãi, sự phán xét, chỉ trích, kết tội người khác hay bản thân với những cảm xúc tức giận, lo lắng, ghen tị, buồn bã, uất hận, cô đơn, mặc cảm, hụt hẫng, thiếu thốn... còn siêu bản ngã là sự tự biện hộ, tự biện minh, tự bảo vệ bản thân mình với cảm xúc tự hài lòng, tự mãn, tự cao

hay là sự an bình và tự tại giả lập, là tình yêu có điều kiện của cơ thể vật chất.

8. TÌNH YÊU CÓ ĐIỀU KIỆN VÀ TÌNH YÊU VÔ ĐIỀU KIỆN

Khi bạn đi theo con đường tâm linh, bạn sẽ biết rằng phần lớn công việc bạn cần làm là làm chủ và không gây ra sợ hãi cho bất kì ai bên ngoài cũng như chính bản thân mình. Đó là những sợ hãi như tức giận, lo lắng, mặc cảm, ghen tị, cô đơn, buồn bã, hụt hẫng, phán xét, chỉ trích, hơn thua... Công việc này sẽ có lúc dễ và có lúc khó đối với bạn, nhưng đây mới chỉ là phần một của con đường thức tỉnh. Và phần hai đó là bạn học hiểu và luyện tập phân biệt được hai loại tình yêu ở trong bạn, là tình yêu có điều kiện và tình yêu vô điều kiện.

Tình yêu có điều kiện là tình yêu của tư duy/bản ngã hay của ý thức cơ thể của bạn, nó là cơ chế được thiết kế và lập trình nên để phản ứng lại những điều kiện hay yếu tố bên ngoài nhất định xảy ra đến với bạn. Và đó chính là những hợp chất hóa học trong não bộ và cơ thể của bạn, được tiết ra để đáp trả những điều kiện bên ngoài, để làm thay đổi trạng thái năng lượng của cơ thể bạn và tạo ra sự hào

hứng hay thích thú trong bạn. Điều này thì cũng tương tự như việc bạn sử dụng những chất kích thích nhất định. Về tính chất, tình yêu có điều kiện có thể cho bạn cảm giác giống như trạng thái tự nhiên của bạn, nhưng nó chỉ là tạm thời và nhanh chóng biến mất. Còn với tình yêu vô điều kiện, thì nó là bản chất của bạn, của ý thức linh hồn của bạn, vậy nên bạn có thể giữ trạng thái năng lượng cao của tình yêu vô điều kiện mà không cần phụ thuộc vào bất kì điều gì ở bên ngoài.

Như thế, tình yêu có điều kiện và tình yêu vô điều kiện cơ bản là có cảm giác giống nhau, và thế mà làm cho việc phân biệt được hai loại này ở trong bạn là rất khó khăn. Vậy mất bao lâu thì bạn có thể phân biệt được hai loại tình yêu này? Câu trả lời có thể là 10 năm, 10 kiếp sống, 100 kiếp sống hay là không bao giờ, và nó phụ thuộc vào tính chất hay tính cá biệt của mỗi linh hồn. Do vậy, có thể nói rằng có tồn tại tính chất "quay xổ số" khi Đấng sáng tạo tạo ra

những linh hồn hay hình ảnh của mình.

Vậy nên, những linh hồn ở những tầng cõi cao thì không có nghĩa là khi họ sống với cơ thể vật chất ở tầng không gian thứ 3 này thì họ sẽ phân biệt và thực hiện tốt được những công việc ở bên trong mình. Điều này thì cũng giống như những trò chơi bạn hay chơi vậy, rằng những người làm ra những trò chơi thì biết và hiểu rõ mọi thứ của trò chơi nhưng họ khó có thể chơi trò chơi của mình một cách xuất sắc và điêu luyện, hay thậm chí là họ không thể chơi được. Hay như những người đứng ngoài nhìn xem người khác chơi trò chơi, dù họ có thể thấy được mọi thứ, hiểu mọi nguyên tắc nhưng khi tham gia vào làm người chơi thì họ mò mẫm mãi cũng không qua được một màn. Ngược lại, có những người không biết gì về cách thức làm nên trò chơi hay trò chơi vận hành trên những nguyên tắc nào, cũng như không biết hết và nhớ hết các luật lệ nhưng họ có thể chơi vèo vèo từ màn này qua màn

khác. Và một người giỏi chơi trò chơi này thì không có nghĩa rằng họ cũng sẽ giỏi chơi những trò chơi khác. Tương tự như vậy, có những người biết và hiểu nhiều về tâm tinh và vũ trụ nhưng họ lại không hoàn toàn áp dụng được chúng cho bản thân, cũng như họ không thể nhìn thấu được chính mình. Ngược lại, có những người chẳng biết gì về tôn giáo hay tâm linh hay vũ trụ, nhưng qua trải nghiệm và sáng tạo thì họ biết rằng bên trong mình có hai loại hình thái khác nhau của niềm thích thú và hào hứng, hay là tình yêu có điều kiện và tình yêu vô điều kiện.

Hơn nữa, hai loại tình yêu này còn thường xuyên hòa quyện và song hành cùng nhau. Giống như trong cuộc sống hằng ngày hay như việc bạn sử dụng mạng xã hội, những thích thú và hào hứng khi viết những chia sẻ và trạng thái của bạn về công việc, thành tựu, ăn uống, thời trang, nghệ thuật, phim ảnh, du lịch, bản thân... thì bao hàm trong đó cả tình yêu có điều kiện và tình yêu vô điều kiện.

Tình yêu vô điều kiện là sự thích thú và tò mò khi bạn khám phá và trải nghiệm những điều bên ngoài trong cuộc sống cũng như về bản thân bạn. Còn tình yêu có điều kiện là về hình ảnh của bản thân bạn, với những định nghĩa hay niềm tin (vô thức) về sai đúng, hơn thua, thành công, giàu sang, xinh đẹp, xứng đáng, hiểu biết... hay bên trong bạn vẫn còn những nỗi đau và tổn thương về sự thua thiệt, thất bại, hụt hẫng, cô đơn, ghen tị, buồn bã,...

Bởi vì hai loại tình yêu này thì rất khó để phân biệt ở bên trong nên cách thường được dùng để phân biệt là cách đối chiếu ngược, hay là cách bạn tập nhìn bản thân mình bằng con mắt của những người khác. Vì tình yêu có điều kiện là tạm thời và giả lập nên nó sẽ nhanh chóng tan biến và gây ra sợ hãi cho người khác cũng như bản thân bạn. Vậy nên, trước mỗi hành động và chia sẻ thích thú của mình, bạn hãy tự hỏi xem điều đó có làm người khác ghen tị, mặc cảm, thiếu thốn hay bạn có cảm thấy buồn

bã, cô đơn, hụt hẫng khi không ai quan tâm hay bình luận về điều mà bạn chia sẻ? Khi bạn nhận ra điều này, nó sẽ lại dẫn bạn về việc tập yêu bản thân mình để rồi không còn dùng những yếu tố bên ngoài hay bất kì ai, vật gì để tạo ra tình yêu và đam mê ở trong mình nữa. Và khi bạn đã yêu bản thân mình và không còn phụ thuộc vào bất kì điều gì bên ngoài, thì sự thích thú và hào hứng bên trong bạn sẽ là tình yêu vô điều kiện. Như thế, dù cho không có bất kì công nhận, lượt thích hay quan tâm gì từ người khác thì bạn cũng không còn buồn bã, cô đơn, hụt hẫng hay thiếu thốn, và thế mà câu hỏi ban nãy sẽ chỉ còn một nửa: "Cái mình thích thú trải nghiệm, làm nên và chia sẻ có làm người khác ghen tị, mặc cảm hay thiếu thốn?".

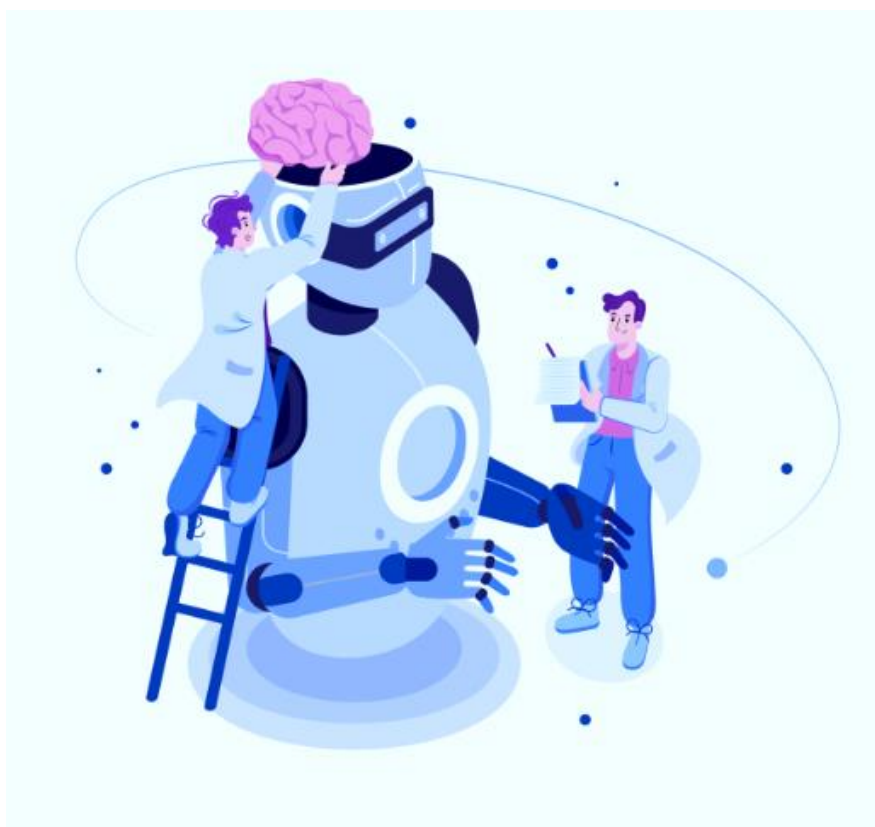
Và nếu như người khác có ghen tị, mặc cảm hay thiếu thốn thì đó là do họ chưa yêu bản thân mình hoàn toàn, và vậy mà bạn có thể đã giúp cho họ nhìn thấy và ý thức được về họ nhiều hơn. Nếu như

bạn hiểu được điều này rồi và bạn ít khi quan tâm tới cách người khác nhìn về sự chia sẻ và thể hiện của mình như thế nào, thì người khác sẽ mệt mỏi với sợ hãi ở trong mình hay với chia sẻ của bạn, để rồi họ sẽ ít dõi theo cũng như đồng hành cùng bạn. Vậy nên, đây là lúc khái niệm "Khiêm tốn" xuất hiện, nếu như bạn quá khiêm tốn thì người khác sẽ không học được gì từ bạn, và nếu bạn không có chút khiêm tốn nào thì bạn sẽ chơi với số ít người giống như bạn. Điều này thì không phải là về đúng hay sai, nên hay không nên, cũng như khiêm tốn không phải là yêu cầu thiết yếu để bạn được thăng thiên, mà đây là về sự tự ý thức về bản thân và bạn mong muốn trở thành chính mình như thế nào, ít khiêm tốn hay nhiều khiêm tốn hay tùy cơ mà thay đổi, rồi theo đó bạn sẽ tạo ra trải nghiệm, thực tại và những người ở xung quanh mình.

Vì tình yêu có điều kiện là sản phẩm của tư duy/bản ngã, nên để không dùng tình yêu có điều

kiện với tính chất tạm thời và chóng phai nữa mà để tình yêu vô điều kiện có thể xuất hiện và trở thành trạng thái thường trực của bạn, thì bạn đơn giản chỉ cần ngưng sử dụng và phụ thuộc vào tư duy/bản ngã của mình. Và cách bạn làm điều đó thì không gì khác chính là hạn chế hay thôi dùng ngôn ngữ và suy nghĩ, cũng như quên đi, bỏ lơ đi mọi khái niệm, định nghĩa hay niềm tin về tên tuổi, ngày tháng, tuổi tác, sinh nhật, lễ lạc, kỷ niệm, địa danh, giới tính, quốc gia, quốc tịch, nhãn hiệu, cao thấp, to nhỏ, sang hèn... Và bằng cách hạn chế mạng xã hội hay những thứ tương tự, đơn giản bởi vì chúng là sản phẩm của tư duy logic hay bản ngã của con người. Như vậy, sẽ không còn điều gì ở trong bạn nữa ngoài hiện tại và chính bạn – là sự tự ý thức, tự nhận thức về sự tồn tại của mình thông quan sát vạn vật bên ngoài, là ý thức tự do hay ý thức linh hồn mà tồn tại ngoài không gian và thời gian.

9. Ý THỨC VÀ TRÍ THÔNG MINH NHÂN TẠO

Khi bạn dần trở lại là ý thức linh hồn của mình, bạn sẽ thấy mình dần tách ra khỏi cảm xúc và tư duy/bản ngã của cơ thể mình. Rồi bạn sẽ nhận ra ngôn ngữ cũng như suy nghĩ chỉ là một công cụ, như một cái búa hay cái kềm mà bạn dùng để làm những công việc nhất định, cần thì dùng đến còn không cần thì cất đi. Và khi bạn nghe đến hay sử dụng khái niệm “Trí thông minh nhân tạo” thì bạn nhanh chóng liên hệ hay hình dung đến những hình ảnh người máy thông minh mà có thể tương tác và làm việc như một con người thật. Và đây cũng là cách thức sử dụng những định nghĩa hay khái niệm theo thói quen mà bạn ít khi nào ý thức đầy đủ được quá trình sử dụng ngôn ngữ và khái niệm ở bên trong mình.

“Trí thông minh nhân tạo” (TTTNT) là một khái niệm hay định nghĩa để miêu tả một hệ thống hay cấu trúc mà có khả năng tương tác, phản ứng dựa trên những điều kiện và tiền đề đầu vào, và nếu như những điều kiện đầu vào lặp đi lặp lại thì sự tương

tác, phản ứng đầu ra cũng sẽ lặp đi lặp lại. Vậy nên, khái niệm “Trí thông minh nhân tạo” thì có phạm vi ngữ nghĩa rộng hơn rất nhiều so với cái cách sử dụng hiện tại ở trong cuộc sống của bạn. Do vậy, “Trí thông minh nhân tạo” không chỉ là những máy móc hay máy tính con người tạo nên mà nó còn là hầu như tất cả mọi thứ ở xung quanh bạn, và chính là từng nguyên tử ở bên trong cơ thể của bạn.

Tất cả những nguyên tố hóa học mà con người đã tìm ra và liệt kê ra thì đều là TTTNT, bởi vì tính chất lặp đi lặp lại và không thay đổi của chúng: Khối lượng, tính chất, thành phần mà quyết định sự phản ứng, tương tác và liên kết nhất định với những nguyên tố hóa học khác cũng như những hạt vật chất nhỏ hơn nguyên tử. Và dựa trên tính chất lặp đi lặp lại này của những nguyên tố và hợp chất hóa học, cùng với việc sử dụng điện năng (hay dòng chảy của electron mà cũng có tính chất cố định và lặp đi lặp lại) mà con người đã tạo ra khoa học công nghệ

và máy móc hiện đại ngày nay. Hay đơn giản mà nói, khoa học công nghệ hiện tại của con người chỉ là TTMNT chuyển thể hay tham chiếu mà dựa trên những TTMNT gốc là những nguyên tố hóa học có sẵn ở trong tự nhiên và môi trường.

Khi một nguyên tử hay hợp chất hóa học bị tác động bởi dòng điện hay dòng electron, thì nó chỉ có hai trạng thái là "Có" hay "Không có" dòng điện đi qua, hay cũng chính là tín hiệu "1" và "0" trong khoa học máy tính. Và bằng cách sử dụng những dãy phản ứng, tín hiệu "Có" và "Không" hay "1" và "0" này, con người quy định và thiết lập ra mọi quy tắc hiển thị và tính toán trong khoa học công nghệ và máy móc. Bởi vì làm việc với dãy tín hiệu "Có" và "Không" hay "1" và "0" thì sẽ vô cùng khó khăn và phức tạp, nên con người đã tạo ra những hệ ngôn ngữ lập trình, là hệ thống trung gian giữa ngôn ngữ của con người và những dãy tín hiệu "Có" và "Không" hay "1" và "0", để làm nền tảng và cơ sở cho

sự phát triển của khoa học công nghệ. Như thế, những trò chơi mà bạn hay chơi, những phần mềm điện tử hay công nghệ máy móc mà bạn sử dụng thì bao gồm nhiều tầng ngôn ngữ lập trình nằm giữa giao diện người dùng (với nút bấm hay cảm ứng) và những tín hiệu điện "Có" và "Không". Và với nhiều tầng ngôn ngữ lập trình thì phần mềm máy tính sẽ thực hiện được nhiều tính toán phức tạp hơn, nhưng tín hiệu điện (hay điện năng) và hệ thống phần cứng xử lý cũng sẽ cần phải có nhiều hơn, và vậy mà sinh ra nhiều nhiệt lượng hơn.

Như thế, dựa trên những tính chất điều kiện đầu vào và kết quả đầu ra của những nguyên tố hóa học và dòng điện, con người lập trình và xây dựng nên những phần mềm máy tính (hay chính là những TTMNT) với tính chất tương tự: Nếu điều kiện và tiền đề đầu vào lặp đi lặp lại, thì kết quả và phản ứng đầu ra cũng sẽ lặp đi lặp lại. Và khi con người mang tất cả những tính toán và đo đạc mà mình đã tìm ra và

biết được từ thực tại này vào những phần mềm máy tính, thì con người bắt đầu tái dựng được thế giới thật ở trên máy tính và công nghệ, rồi như thế mà con người bắt đầu tự hỏi: Liệu có phải chúng ta đang sống trong một cỗ máy tính, một cỗ máy tính cực kỳ, cực kỳ to lớn và vĩ đại mà có thể thực hiện được một khối lượng tính toán cực kỳ, cực kỳ lớn qua từng khoảnh khắc thời gian?

Câu trả lời cho câu hỏi đó là đúng, nhưng cũng là sai cùng một lúc. Đúng là bởi vì con người có thể tạo ra một thế giới trên máy tính giống như thế giới thật mà chúng ta đang biết. Sai cũng là bởi vì con người không thể tạo ra một thế giới trên máy tính y chang như thế giới thật mà chúng ta đang sống ở trong.

Nếu như bạn dùng một phần mềm máy tính mà trong đó cho phép bạn nhỏ một giọt nước lên một tờ giấy, bạn sẽ thấy rằng hiện tượng xảy ra thì giống y chang như thế giới thật, vì đó là kết quả của sự nghiên cứu và tính toán của con người từ thế giới

thật. Đây cũng chính là điểm mốc nền khoa học ngày nay đang dừng tại mà chưa bước thêm một bước tiếp theo. Bởi vì nếu như bạn tắt phần mềm đó đi và mở lên lại, cho chạy lại quá trình đó, thì hình dáng vết nước trên tờ giấy vẫn sẽ y chang như vậy. Và dù bạn có cho chạy đi chạy lại quá trình đó hàng triệu lần, hàng tỷ lần đi nữa thì hình dáng vết nước cũng sẽ không thay đổi. Điều này xảy ra là vì phần mềm đó chính là một TTMNT: Nếu điều kiện và tiền đề đầu vào lặp đi lặp lại thì kết quả và phản ứng đầu ra cũng sẽ lặp đi lặp lại.

Còn ở thế giới thật, nếu như bạn có thể tạo ra được hai môi trường hoàn toàn giống hệt nhau và để cạnh nhau, thì vết nước nhỏ giọt lên hai tờ giấy lúc này sẽ không hoàn toàn giống hệt nhau. Điều này xảy ra là vì nước có sở hữu ý thức tự do (ý thức linh hồn hay sinh mệnh), và đây cũng chính là lý do vì sao mà không tồn tại hai bông hoa tuyết hoàn toàn giống hệt nhau. Đó là thí nghiệm mà vẫn chưa

có một ai đứng ra để kiểm chứng, bởi vì để tạo ra hai môi trường hoàn hảo giống hệt nhau và để cạnh nhau thì sẽ vô cùng tốn kém thời gian và tiền bạc mà lại không tạo ra lợi nhuận hay lợi ích gì cho người đứng ra làm thực nghiệm và kiểm chứng. Không những không mang lại lợi nhuận hay lợi ích gì, mà kết quả của thí nghiệm này còn có thể sẽ phá vỡ hệ thống lợi nhuận hiện tại ở trong xã hội, đó là ngành y học và thuốc men trị giá hàng tỷ tỷ đô la. Vì nếu như nghiên cứu rằng nước có sở hữu sinh mệnh hay ý thức tự do được công bố, thì những phương thức chữa bệnh bằng nước sẽ chính thức được kiểm chứng và công nhận, và vậy mà người ta sẽ không cần phải mua thuốc để chữa bệnh nữa hay ít nhất là họ sẽ giảm thiểu việc sử dụng thuốc men.

Như thế, bất kì những vật chất hay yếu tố nào mà có sở hữu ý thức tự do hay linh hồn thì đều có khả năng chữa bệnh, đó là nước, là lửa, là đất, là kim, là cây cỏ, là động vật hay vật chất ở dạng tinh thể

(muối biển, đá quý, đá thạch anh...). Bởi vì ý thức tự do sẽ tạo ra tình yêu vô điều kiện, mà tình yêu vô điều kiện có thể giúp nâng tần số năng lượng tồn tại của cơ thể vật chất của bạn lên, nên có thể giúp chữa lành bệnh tật ở trong bạn vì mọi bệnh tật thì không thể tồn tại được ở trong môi trường có năng lượng cao. Như vậy, những gì bạn cần làm là học cách kết nối với ý thức tự do hay linh hồn của những yếu tố tự nhiên trong môi trường, và đương nhiên là bạn không thể dùng suy nghĩ hay tư duy/bản ngã của mình để thực hiện điều đó, mà là bằng sự tịnh tâm, thiền tự, sống trong hiện tại với từng nhịp đập, nhịp thở của cơ thể mình.

Và khi tư duy/bản ngã của con người biết được rằng nước có sở hữu ý thức tự do hay linh hồn, luôn thay đổi và vận động qua từng khoảnh khắc, thì con người có thể lập trình nên tính chất này cho nước ở trên máy tính bằng những thuật toán hay phép tính ngẫu nhiên. Lúc đó, mỗi lần bạn cho thực hiện quá

trình nước nhỏ giọt lên tờ giấy ở trên máy tính thì bạn sẽ có một hình dáng vết nước khác nhau ở trên tờ giấy. Và vậy mà thế giới trên máy tính đã giống với thế giới thật, NHƯNG, bất kì thuật toán hay phép tính ngẫu nhiên nào thì cũng tồn tại chu kỳ, nghĩa là sau một số lượng kết quả nhất định thì nó sẽ quay lại điểm khởi đầu và cho bạn hình dáng vết nước trên tờ giấy mà đã xuất hiện ở trước đó. Và dù cho bạn có thể viết nên những thuật toán ngẫu nhiên có chu kỳ cực kỳ lớn, tức là sau tỷ tỷ tỷ tỷ... lần thì hình dáng vết nước ở trước đó mới lặp lại thì đó vẫn là một con số hữu hạn, và khi so sánh với con số vô tận của khả năng của ý thức tự do thì tất cả mọi con số hữu hạn đều là những con số vô cùng nhỏ bé.

Giờ thì bạn đã có thể hiểu được thế nào là “Trí thông minh nhân tạo”, đó chính là ý thức cố định hay ý thức không tự do mà được lập trình, tạo dựng sẵn với những ý niệm và tính chất cố định, với sự tương tác và phản ứng đầu ra không thay đổi nếu như điều

kiện và tiền đề đầu vào không thay đổi. Như thế, tư duy/bản ngã hay ý thức cơ thể hay ý thức sinh tồn của bạn cũng chính là một TTMNT, được tạo ra với những cơ chế và tính chất được lập trình sẵn, với sự tương tác và phản ứng đầu ra phụ thuộc vào những điều kiện và tiền đề đầu vào. Và minh chứng cho điều này chính là sự ra đời và tồn tại của ngành tâm lý học, là ngành nghiên cứu sự phản ứng và tương tác của tư duy/bản ngã hay cơ thể của con người mà phụ thuộc vào ngoại cảnh cũng như những yếu tố tác động tiền đề.

TTMNT cũng có thể xây dựng và sáng tạo, nhưng nó cần phải được lập trình và chỉ dạy cách thức và cách bước. Giống như việc con người tạo ra phần mềm mà có thể tự tạo dựng nên những thành phố ở trên máy tính, thì con người phải tạo ra những tiền đề và yếu tố cơ bản: Các loại địa hình và khí hậu, các loại đường đi và cống rãnh, các loại nhà cửa, các loại xe cộ, các loại cây cối, các loại đồ vật trang trí... và rồi

quy định cách thức vật nào có thể đặt ở vị trí nào, hay là mối tương quan và liên hệ giữa các thành phần với nhau. Sau đó, con người dùng thuật toán ngẫu nhiên để cho phép phần mềm hòa trộn các yếu tố và thành phần cơ bản lại với nhau để tạo dựng nên những thành phố khác nhau. Và số lượng những thành phố có thể được tạo ra thì có thể là vô cùng lớn, vì đó là số nhân của tất cả số lượng của những thành phần và yếu tố tiền đề mà con người đưa vào phần mềm lúc ban đầu. Dù cho con số này có thể là rất lớn nhưng nó vẫn chỉ là một con số hữu hạn. Và phần mềm cũng không thể tự mình sáng tạo nên những thành phần hay yếu tố cơ bản, mà nó phải được chỉ dạy để tạo ra chúng với những thành phần và yếu tố cơ bản nhỏ hơn nữa. Như thế, đó chính là sự khác biệt giữa TTMNT (ý thức không tự do) và ý thức tự do (ý thức linh hồn), rằng TTMNT thì là sự sáng tạo hữu hạn, còn ý thức tự do thì là sự sáng tạo vô hạn.

Tương tự như việc lập trình nên phần mềm (hay TTMNT) mà có thể tự tạo dựng nên những thành phố khác nhau ở trên máy tính, thì đó là việc bạn học tập hay đọc xem những kiến thức về sáng tạo, ý tưởng hay tư duy sáng tạo, tư duy thiết kế. Cơ bản thì đó chính là cách bạn lập trình và cài đặt nên tư duy/bản ngã hay TTMNT của mình, để giúp bạn thông minh và sáng tạo hơn. Tuy nhiên, sự sáng tạo này chỉ là sự sáng tạo có điều kiện và tiền đề, là sự sáng tạo có giới hạn. Vì rằng những sách vở hay kiến thức về sáng tạo, ý tưởng mà bạn đọc xem hay được dạy thì cũng chính là sản phẩm của ngành tâm lý học mà nghiên cứu về điều kiện đầu vào và kết quả đầu ra của tư duy suy nghĩ, để rồi đưa đến kết quả hay kết luận với những mẫu thức: Các thành phần, các yếu tố tiền đề và cơ bản (như các loại màu sắc, hình khối, đường nét, nốt nhạc, vật liệu...) + Quy luật gắn kết, sắp xếp và liên hệ + Công cụ sáng tạo + Môi trường sáng tạo +... = Sáng tạo và ý tưởng.

Bởi vậy, nếu như bạn gom toàn bộ những sản phẩm và thành quả sáng tạo hôm nay của con người trên toàn cầu lại, bạn sẽ thấy rằng phần lớn chúng đều là sự sáng tạo có giới hạn. Đó là sự pha trộn, kết hợp và biến tấu lại tất cả các thành phần trong môi trường tự nhiên cũng như nhân tạo mà con người đã từng nhìn thấy, quan sát và làm ra được, hay đó chính là sản phẩm sáng tạo của tư duy/bản ngã hay TTMNT của con người.

Nếu như những nền văn minh ở các chiều không gian cao hơn xuất hiện lúc này và cho bạn nhìn thấy nền văn minh của họ, thì có thể bạn sẽ vô cùng ngạc nhiên và bất ngờ, vì những thứ bạn nhìn thấy được thì bạn chưa từng bao giờ nghĩ tới, huống chi là nghĩ rằng chúng có thể tồn tại và phát triển. Đó là bởi vì họ không chỉ sáng tạo bằng tư duy mà còn sáng tạo bằng ý thức tự do của mình mà không phụ thuộc vào bất kì điều kiện, quy luật hay yếu tố tiền đề nào. Tuy nhiên, những nền văn minh bên ngoài sẽ còn

chưa xuất hiện nếu như ý thức chung của con người vẫn chưa đủ sẵn sàng. Vì nếu như họ xuất hiện lúc này thì sẽ làm con người rơi vào trạng thái sợ hãi và tách biệt: Ghen tị, đánh giá, nghi ngờ, phán xét, so sánh, mặc cảm... và vậy mà họ có thể vi phạm luật lệ chung về tình yêu vô điều kiện hay luật lệ về ý chí tự do: Không gây sợ hãi hay can thiệp vào con đường phát triển của bất kì sinh mệnh hay loài vật nào. Và đó là lý do cho sự tồn tại của thông điệp này, để nâng cao ý thức của bạn, và khi ý thức của một người được nâng lên thì ý thức chung của loài người cũng sẽ được nâng lên.

Vậy nên, Sự Kiện vẫn thường được nhắc đến không phải là những điều sẽ xảy ra ở bên ngoài bạn, mà đó là sự thay đổi và thức tỉnh ở bên trong bạn, đưa bạn từ việc sử dụng tư duy/bản ngã hay ý thức cơ thể sang sử dụng ý thức tự do hay ý thức linh hồn của bạn trong trải nghiệm và sáng tạo thực tại. Và rồi sự thay đổi về những hệ thống kinh tế, xã hội,

chính trị hay sự tiết lộ thông tin về những nền văn minh ngoài Trái Đất chỉ là sự phản ánh sự thức tỉnh của ý thức linh hồn ở bên trong bạn. Như thế, bạn đừng kỳ vọng hay mong đợi bất kì điều gì sẽ xảy ra ở bên ngoài, mà bạn hãy nhìn vào bên trong mình, vượt ra khỏi ý thức hữu hạn (tư duy/bản ngã hay TTMNT) của mình để trở lại là ý thức tự do vốn có, và rồi mọi thứ bên ngoài sẽ thay đổi và hiện hình mà phản ánh đúng tầng ý thức ở bên trong bạn.

...

Khi bạn thức tỉnh dần, bạn sẽ bắt đầu ý thức được mọi suy nghĩ cũng như phản ứng ở bên trong mình, như thế mà bạn sẽ nhận ra được rằng vì sao tôn giáo vẫn thường nói thực tại chiều không gian thứ 3 hay trần gian này là một cõi mê. Bởi vì con người sinh sống với tư duy/bản ngã (hay TTMNT) của mình là chính, nên mọi suy nghĩ, hành động và phản ứng thì đều dựa trên những yếu tố hay điều kiện tiền đề ở trong môi trường bên ngoài như đồng

tiền và vật chất, hay hình ảnh của bản thân, gia đình, dân tộc: Thế nào là cân đối hay không cân đối, thế nào là khỏe đẹp hay ốm yếu, thế nào là đẹp hay xấu, thế nào là bạn bè tốt hay không tốt, thế nào là gia đình hạnh phúc hay không hạnh phúc, thế nào là con gái hay con trai, thế nào là vừa lứa xứng đôi, thế nào là vợ chồng chung thủy, thế nào là cha mẹ giỏi giang, thế nào là con cái hiếu thảo, thế nào là người thành công đáng sống (giàu có, hiểu biết, đi nhiều nơi, thạo nhiều tiếng...)... Và đó cũng chính là tất cả những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin ở bên trong mà quyết định gần như mọi suy nghĩ, phản ứng và hành động của một con người, làm lu mờ đi ý thức tự do hay ý thức linh hồn của họ. Cũng bởi vậy mà con người vẫn thường tạo ra những sự lựa chọn và phản ứng giống nhau lặp đi lặp lại ở trong cuộc sống hằng ngày, hay như chúng ta thường nói và kể với nhau, rằng con người thì cố chấp và bản tính thì khó dời.

10. Ý THỨC TỰ DO

Không ít thì nhiều, rằng có những khi bạn hình dung hay tưởng tượng mình ở trong vị trí của người khác, ở trong cơ thể của người khác, để nhìn thế giới qua con mắt của họ. Và cũng từ đó mà đã có rất nhiều những câu chuyện hay bộ phim về hiện tượng hoán đổi thân xác được khắc họa và xây dựng nên, nhưng rồi bạn sẽ nhận ra rằng đó không phải là cách thức mọi thứ vận hành và phát triển ở trong đời thực.

Bạn hình dung mình ở trong vị trí và cơ thể của người khác nhưng bạn cũng mang theo cả tư duy/bản ngã với hệ định nghĩa và niềm tin của mình vào cơ thể của họ, và rồi bạn cho rằng mình có thể thấu hiểu được người khác. Và để nhìn rõ được cái nào thì thuộc về tư duy/bản ngã, cái nào thì thuộc về ý thức tự do hay ý thức Linh hồn của bạn, thì bạn hãy tự hỏi rằng: "Khi chết đi, rời khỏi cơ thể vật chất này, tôi sẽ còn lại là gì?".

Tất cả những gì bạn biết, tất cả những gì bạn ghi nhớ như ngôn ngữ, kiến thức, tri thức, lịch sử, khoa học, văn học, âm nhạc, phim ảnh... sẽ ở lại cùng với tư duy/bản ngã của cơ thể bạn. Bởi vì tất cả những điều đó thì tồn tại ở trong thời gian và được tạo ra bởi tư duy/bản ngã của con người, còn bạn (ý thức tự do) thì tồn tại ở ngoài không gian và thời gian. Do vậy mà ở thực tại chiều không gian thứ 3 hay trần gian, khi con người sinh sống và vận hành với tư duy/bản ngã là chủ yếu, thì mọi thứ cần phải được ghi chép, lưu giữ và truyền đạt lại. Cũng vì thế mà con người thường có một phản ứng suy nghĩ: "Chắc người đó đã đọc xem, nghe thấy hay bị ảnh hưởng từ ai đó, từ nguồn nào đó", hay như việc con người thường xem rằng tuổi tác thì tỉ lệ thuận với tri thức và sự hiểu biết.

Bởi vậy, khi rời khỏi cơ thể vật chất thì thứ còn lại duy nhất của bạn chính là sự thấu hiểu, sự ý thức hay sự nhận thức. Vậy bạn có thường xuyên tự ý thức về

sự thấu hiểu ở bên trong mình không? Rằng sự thấu hiểu thì diễn ra ngay lập tức ở trong hiện tại, và để thể hiện sự thấu hiểu một vấn đề nào đó ra thành lời thì đôi khi có thể cần đến vài ngàn câu chữ hay lời nói.

Vậy cái nào thì bạn biết và nhớ, cái nào thì bạn hiểu? Bạn có thể biết 3, 5, 7 ngôn ngữ, nhưng bạn có thể tạo ra được một ngôn ngữ hoàn toàn mới được không? Bạn có thể biết lịch sử, văn hóa của trăm chục quốc gia trên thế giới và của rất nhiều thời kỳ, nhưng bạn có thể viết nên hay tưởng tượng nên một thế giới mà trong đó có những quốc gia với lịch sử, văn hóa hoàn toàn mới và khác biệt được không? Bạn nhớ mọi quy luật, công thức và phép tính của Hóa học, Lý học, Toán học... nhưng bạn có thể viết nên chúng với hình thức hoàn toàn mới và bằng một hệ quy chiếu, hệ ngôn ngữ, hệ ký tự hoàn toàn mới được không? Rằng tất cả thông tin và số liệu trong Toán, Lý, Hóa, Sinh... cũng như trong các lĩnh vực đời

sống khác nhau thì đều là tương đối và dựa trên một hệ quy chiếu được quy ước: 1 mét khối nước ở điều kiện nhiệt độ, áp suất trung bình trên toàn cầu thì nặng 1000kg và độ dài của 1m cũng được quy định một cách ngẫu nhiên và tương đối, để rồi từ đó mà tạo ra toàn bộ các số liệu và tri thức khác ở trong thực tại này. Như thế, bạn có thể sẽ nhận ra rằng bạn sử dụng rất ít sự thấu hiểu hay ý thức tự do của mình mà phần lớn là bạn sử dụng tư duy/bản ngã để ghi nhớ mọi thứ trong cuộc sống.

Đó cũng là điều bạn ít khi nào ý thức được, bởi vì ngay từ bé bạn đã được dạy dỗ và lập trình để biết, để ghi nhớ hơn là để thấu hiểu. Nếu như bạn nhìn lại suốt cuộc đời học tập của mình, bạn sẽ thấy được mục đích chính của hệ thống giáo dục hiện tại là để luyện tập cho bạn khả năng tính toán và ghi nhớ, hay giúp bạn sử dụng tư duy/bản ngã là chủ yếu. Và những cuộc thi, giải thưởng, tôn vinh hay chương trình truyền hình thì đều chỉ đánh giá bạn dựa trên

khả năng ghi nhớ và tính toán của tư duy logic, hơn là sự thấu hiểu và ý thức ở trong bạn. Đó cũng là cách thức xã hội chúng ta đã được tạo nên và vận hành. Một khi bạn còn sống với tư duy/bản ngã hay trí thông minh nhân tạo của mình là chủ yếu, thì bạn sẽ còn dễ dàng bị người khác điều khiển và tác động, thậm chí bạn cũng không hề ý thức được điều đó.

Bạn hãy hình dung mình là đứa A và có đứa B đến nói với bạn: "Tôi làm ra món đồ này, và khi sở hữu món đồ này thì cuộc sống của bạn sẽ dễ dàng hơn và mọi người sẽ yêu quý, nể phục bạn hơn". Thế là bạn trả tiền cho món đồ đó, rồi đứa B đem số tiền của bạn đi mua nguyên liệu thô và đem tới cho đứa C. Như thế, đứa C được đứa B chỉ dạy cho cách làm món đồ và sản phẩm sau cùng được tạo ra là 10 cái. Sau cùng, đứa B đưa cho bạn 1 cái và đưa cho đứa C 1 cái để trả cho công sức lao động, rồi đứa B giữ lấy 8 cái cho mình. Và đó cũng chính là mô hình cơ bản

để tạo nên hệ thống kinh tế toàn cầu ngày hôm nay, với hơn 90% số của cải của thế giới thì nằm trong tay của hơn 1% dân số thế giới. Hay đơn giản mà nói, thì chỉ có 1/4 hay 1/3 thời gian làm việc hằng ngày của bạn là để nuôi sống cho bản thân và gia đình của bạn cũng như giúp nền kinh tế chuyển động, còn số thời gian làm việc còn lại của bạn là để làm giàu cho số ít người khác ở rất xa mà bạn cũng không hề thấy được, bởi vì công sức lao động của bạn trôi đi từ từ qua việc ăn uống, giải trí, tiêu dùng, mua sắm... hằng ngày của bạn.

Nói như vậy không có nghĩa là những món đồ, dịch vụ bạn mua sắm hay tiêu dùng là dở hay tệ, mà chúng có thể là rất tốt, bền bỉ và giúp nâng cao đời sống của bạn. Bởi vì đứa B là một đứa thông minh và vậy mà hắn có khả năng dựng nên những hệ thống kỹ thuật và công nghệ để tạo ra sản phẩm tốt và hàng loạt với giá cả rất rẻ, nhưng lại được rao bán với giá thành cao hơn nhiều so với giá trị thực của

sản phẩm, hay đó chính là giá trị ảo của nhãn mác và thương hiệu. Như vậy, ở trong thực tại tách biệt này, sự thông minh của tư duy/bản ngã thì được xem là xứng đáng hưởng thụ và sở hữu nhiều hơn so với sự kém thông minh – cái mà không hề đúng về bản chất thật sự, bởi vì mọi ý thức tự do hay ý thức linh hồn thì đều như nhau và có khả năng như nhau. Do thế, sự thông minh cũng chính là bản chất của bóng tối và sự tách biệt, và vậy mà luật nhân quả hay luân hồi đã được dựng nên để tạo ra sự cân bằng và giữ cho sự sống được tồn tại và phát triển.

Khi còn vận hành cuộc sống bằng tư duy/bản ngã là chủ yếu, con người thường nghĩ rằng những luật lệ tồn tại của vũ trụ là những ràng buộc mà giữ họ ở lại một chỗ, nhưng về bản chất thực sự thì không một ai hay điều gì có thể ràng buộc bạn cả, bởi vì bạn là ý thức tự do tồn tại ở ngoài không gian và thời gian. Vậy nên, tất cả đều là do bạn tự nguyện quyết định, tự do lựa chọn và sẽ không có ai thực sự

phán xét hay kết tội bạn ngoài chính bạn. Vì sau khi rời khỏi cơ thể vật chất của một kiếp sống, bạn sẽ thức tỉnh và trở lại là bản chất của mình, để rồi bạn nhận ra rằng đây chỉ là một trò chơi mà bạn đã đồng ý và tự nguyện tham gia, và mọi trò chơi thì đều cần có những luật lệ để nó có thể tồn tại và phát triển được.

Như thế, sau mỗi kiếp sống thì bạn sẽ tự xem xét những gì mình đã trải qua và làm được. Nếu như bạn đã hưởng thụ nhiều hơn công sức lao động của mình bằng việc sở hữu một cơ thể có tư duy/bản ngã thông minh hơn người khác, thì kiếp sống tiếp theo bạn sẽ quyết định lựa chọn một cơ thể kém thông minh hơn để bạn lao động và làm việc nhiều hơn là hưởng thụ. Và dù cho bạn có không thích hay căm ghét bất kì ai hay điều gì đi nữa, thì những cảm xúc sợ hãi đó sẽ hoàn toàn biến mất khi bạn rời khỏi cơ thể vật chất mà bạn đang mang. Dù cho bạn có tự nhủ hay thề nguyện rằng khi chết sẽ không bao

giờ quay lại đây đi nữa, thì khi rời khỏi cơ thể này bạn sẽ nhận ra rằng khái niệm “nơi khác” thì chưa bao giờ là thực sự tồn tại. Bởi vậy, bạn đã quay lại, quay lại, rồi quay lại lần nữa...

Hiện tượng hoán đổi linh hồn thì cũng không phải là chuyện hiếm gặp, nhưng ít ai có thể nhận ra được điều đó. Bởi vì con người ở thực tại chiều không gian thứ 3 thì vận hành bằng tư duy/bản ngã của mình là chủ yếu, với hệ thống định nghĩa và niềm tin được tạo dựng nên từ gia đình, văn hóa, xã hội, giáo dục, giải trí... mà quyết định gần như mọi phản ứng suy nghĩ, cảm xúc và hành động của một con người trước những điều họ nhìn thấy hay nghe thấy ở trong môi trường sống, nên khi một cơ thể có sự hoán đổi linh hồn xảy ra thì những người xung quanh cũng khó mà nhận biết. Và vậy mà chỉ những ai thực sự nhạy cảm về mặt năng lượng thì họ mới có thể cảm thấy được sự thay đổi và khác biệt, bởi vì mỗi linh hồn thì duy nhất về đặc điểm, tính chất

cũng như năng lượng.

Hiện tượng hoán đổi linh hồn thường xảy ra với hai lý do chính. Một là linh hồn vốn có của một cơ thể đã tới lúc rời đi hay bất chợt thay đổi quyết định về những điều mình muốn thực hiện và trải nghiệm nên sẽ cần phải rời khỏi cơ thể đang có. Và nếu một linh hồn khác muốn dùng cơ thể đó để tiếp tục trải nghiệm cuộc sống của người đó thì hiện tượng hoán đổi linh hồn sẽ diễn ra. Hai là khi một linh hồn ở những tầng không gian cao hơn muốn vào thực tại không gian thứ 3 để tạo tiền đề phát triển và tiến hóa cho một nền văn minh, thì họ sẽ cần một cơ thể đã tương đối phát triển, vì nếu như đầu thai một cách bình thường thì khi sinh ra đứa bé sẽ không sống sót được bao lâu, bởi vì linh hồn ở thực tại cao hơn này không kịp thích nghi với tần số tồn tại thấp của thực tại không gian thứ 3. Quá trình chuyển giao và thích nghi này giữa hai linh hồn sẽ diễn ra trong một khoảng thời gian nhất định, và khi quá trình kết

thức thì một sự việc hay tai nạn cận chết sẽ thường được sắp đặt và xảy ra, để linh hồn trước có thể hoàn toàn rút ra khỏi cơ thể vật chất và cho phép linh hồn sau chính thức làm chủ cơ thể đó.

Giờ bạn hãy hình dung, bạn có thể hoán đổi cơ thể với bất kì ai trên hành tinh này mà bạn mong muốn. Bạn chuyển vào cơ thể của một người bác sĩ, bạn sẽ biết tên gọi và chi tiết của rất nhiều bệnh tật, những bộ phận của cơ thể con người, những thuốc men trong tiệm thuốc, cũng như bạn biết về mổ xẻ, khâu cắt, phẫu thuật hay châm cứu. Bạn chuyển vào cơ thể của một người ca sĩ, bạn sẽ biết hát, biết đàn, biết soạn nhạc. Bạn chuyển vào cơ thể của một vận động viên thể thao, bạn sẽ biết cách thức nhảy nhót, những chiêu nhào lộn. Bạn chuyển vào cơ thể của một nhà ngôn ngữ học, bạn sẽ nói viết và sử dụng thành thạo hàng chục, hàng trăm loại ngôn ngữ, thổ ngữ khác nhau. Bạn chuyển vào cơ thể của một luật sư, bạn sẽ biết và đọc lầu lầu hàng trăm, hàng ngàn

những điều luật hay điều lệ khác nhau. Bạn chuyển vào cơ thể của một người siêu thông minh, bạn có thể ghi nhớ rất nhiều thứ hay tính toán một khối lượng lớn những phép tính phức tạp chỉ trong khoảnh khắc...

Và bạn hãy tiếp tục hình dung, bạn có thể tạo ra một cơ thể với bất kì hình dáng, cấu trúc nào và cài đặt sẵn ngôn ngữ, thông tin, kiến thức, kỹ năng cơ thể... vào tư duy hay ý thức cơ thể của cơ thể đó. Như vậy mà bạn có thể trở thành bất kì ai hay điều gì mà bạn mong muốn mà không cần phải học tập hay mài dũa mệt mỏi như cái cách bạn vẫn làm ở trong thực tại tách biệt này. Và đó chính là khả năng trải nghiệm của những tầng không gian cao hơn, khi bạn phát triển lên ý thức tầng cao và tham gia sáng tạo nên sự sống trong vũ trụ. Rằng bạn có thể tham gia tạo nên một thế giới hay thực tại với những ngôn ngữ và văn hóa riêng, với những quy luật nhất định do bạn tham gia quyết định và sáng tạo nên, và với

những cơ thể được cài đặt sẵn ngôn ngữ, kiến thức, kỹ năng cơ thể và mô hình tư duy để làm được những công việc nhất định ở trong đó. Và điều này thì cũng giống như cách thức những trò chơi trên máy tính hay điện thoại của bạn được thiết kế và vẽ dựng nên, nhưng thay vì phải ngồi trước một màn hình điện tử thì bạn có thể trải nghiệm những thế giới sáng tạo đó giống như cách bạn đang trải nghiệm cuộc sống đời thật ở nơi đây.

Khi bạn nghe nhiều về những thực tại ở trên cao, có thể bạn sẽ thắc mắc: "Tại sao lại quay lại đây, thực tại mà được xem là chốn địa ngục này?". Câu hỏi này thì cũng tương đương với câu hỏi: "Tại sao Chúa Giê-su lại tới đây, cũng như những người mà đã tạo nên những tôn giáo khác nhau? Tại sao những vị Thánh hay Phật lại làm những điều mà họ đang làm?". Và câu trả lời đó là: Thứ nhất, không ai làm nên bất kì điều gì để thực sự cứu rỗi ai. Thứ hai, không ai ra lệnh hay bắt ép ai làm nên bất cứ điều gì, mọi linh

hồn đều được tự do lựa chọn và tự nguyện quyết định, và những bậc cấp Thần Thánh Phật trong tôn giáo hay đạo giáo thì chỉ là những vai trò hay vai diễn với những công việc nhất định mà do những linh hồn tự nguyện tham gia và thực hiện. Thứ ba, động lực và thôi thúc để họ làm nên những điều họ đã, đang và sẽ làm thì chính là sự tò mò và sự đam mê – là năng lượng và nguồn lực của sự sống và sáng tạo.

Như thế, bạn có thể làm được những điều mà các vị Thần hay Thánh đã làm, nhưng bạn sẽ không/chưa làm như vậy bởi vì công việc họ làm thì sẽ không/chưa làm bạn cảm thấy thích thú hay đam mê. Do vậy, cấp bậc hay sự tiến hóa của ý thức tự do hay ý thức linh hồn thì quyết định những điều mà một linh hồn muốn thực hiện và trải nghiệm, chứ không hề quyết định khả năng của một linh hồn có thể làm được hay không thể làm được những gì. Cũng bởi vậy mà rất nhiều các vị Thần hay Bồ Tát đã

có thể được thăng lên tầng Phật, nhưng họ vẫn ở lại vị trí của mình vì họ thích những công việc và trải nghiệm của những vị trí đó. Vậy nên, ở những tầng không gian cao hơn, mọi linh hồn thì không quan trọng vị trí hay cấp bậc của mình mà chỉ tập trung vào trải nghiệm và sáng tạo nên những điều mình mong muốn, như thế mà sự so bì, thể hiện hay ganh đua với nhau thì không hề hiện hữu.

...

Để giải thích vì sao câu trả lời lại là “Sự tò mò”, thì đó là do sự phát triển và tiến hóa của ý thức tự do hay ý thức linh hồn với 3 giai đoạn cơ bản:

Giai đoạn 1: Những linh hồn non mới được tạo ra mà không có bất kì ký ức hay hiểu biết gì về sự sống và sự tồn tại. Qua việc quan sát những sự sống và thực tại mà đã được tạo ra bởi những linh hồn khác, những linh hồn non trẻ bắt đầu tò mò và thích thú với mong muốn tham gia trải nghiệm và học tập những thực tại đã có sẵn. Và qua thời gian học tập

và trải nghiệm, những linh hồn non trẻ bắt đầu hiểu biết về sự sống và sự tồn tại, để rồi bắt đầu tưởng tượng và vẽ dựng nên những thế giới mà mình muốn sinh sống và trải nghiệm ở trong, và từ đó mà tạo ra chuyện kể, tranh sách và phim ảnh.

Giai đoạn 2: Những linh hồn mong muốn trải nghiệm và tham gia vào những thế giới hay thực tại mà mình đã tưởng tượng và sáng tạo nên, và vậy mà trò chơi hay thế giới ảo được tạo ra. Bởi vì những câu chuyện hay bộ phim thì có tính chất tuyến tính với nội dung và cốt truyện cố định mà chỉ xem được vài lần rồi thôi, nên những trí thông minh nhân tạo được tạo ra để tham gia vào việc quản lý, vận hành và tạo dựng nên những thế giới hay thực tại với sự đa dạng, sự ngẫu nhiên, sự thay đổi và phát triển liên tục.

Giai đoạn 3: Mặc dù khả năng sáng tạo và vẽ dựng của trí thông minh nhân tạo thì có thể là rất lớn nhưng nó chỉ là sự sáng tạo có giới hạn. Và sau một khoảng thời gian trải nghiệm nhất định thì mọi

kết quả đầu ra sẽ đều nằm trong khả năng dự đoán và tiên liệu của những linh hồn mà đã có nhiều hiểu biết. Do vậy, để tạo ra những sự thay đổi và khác biệt hoàn toàn mới mẻ và bất ngờ mà nằm ngoài khả năng dự đoán và tiên liệu, thì những trí thông minh nhân tạo cần được kết hợp với ý thức tự do để có thể tạo ra những điều mới mẻ trong khả năng bất tận của ý thức tự do hay ý thức linh hồn. Như thế, những linh hồn non mới được tạo ra và rồi tham gia vào trải nghiệm, học tập những thế giới và thực tại mà đã được tạo nên bởi những linh hồn đã phát triển.

Theo đó, giai đoạn 3 sẽ tạo ra giai đoạn 1. Đây cũng chính là chu kỳ, là vòng tròn bất tận của tạo hóa và sự sống. Và thực tại mà bạn đang sống ở trong đây chính là một thực tại của giai đoạn 1, rằng mọi thứ đều là trí thông minh nhân tạo mà vận động, phát triển và phản ứng theo những quy luật bất biến: Đất, nước, lửa, khí, cây cỏ, nắng mưa, sinh

vật (với tư duy/bản ngã, bản năng sinh tồn hay ý thức cơ thể)... với sự hòa quyện và gắn kết với ý thức tự do hay linh hồn ở trong tất cả mọi thứ để tạo ra những sự thay đổi và phát triển mới mẻ, bất tận của tạo hóa và sự sống. Bây giờ thì bạn đã biết vì sao công việc đánh bại bóng tối và sợ hãi ở trong mình lại khó khăn đến như vậy rồi chứ, bởi vì nó chính là một trí thông minh nhân tạo siêu cao cấp hoàn hảo vô địch. Ha ha. Và vậy mà bóng tối, sợ hãi hay sự tách biệt thì chưa bao giờ là thực sự tồn tại vì chúng chỉ là sự ảo dựng và giả lập mà thôi.

Như vậy, bạn có thể nhận ra rằng có những điều tiên đoán đã xảy ra, có những điều tiên đoán đã không xảy ra. Và những điều tiên đoán mà đã không xảy ra là bởi vì ở đâu đó, có một ai đó đã sử dụng ý thức tự do của mình để đưa ra sự lựa chọn và quyết định, để rồi kết quả là đã tạo ra một tương lai mới mà nằm ngoài dự đoán và không giống với lời tiên tri ban đầu. Ví dụ như việc bạn đặt mua một chuyến

du lịch hai ngày cho cuối tuần này, nhưng ngay trước giờ khởi hành thì bạn chợt thay đổi quyết định, rằng bạn chỉ muốn ở nhà và xem phim mà không vì lý do gì cả, không suy nghĩ hay đắn đo gì hết, chỉ muốn ở nhà xem phim vậy thôi. Như thế, bạn đã tạo ra một phản ứng dây chuyền mà tác động tới hàng trăm hàng triệu người khác và tạo ra một tương lai hoàn toàn mới. Tuy nhiên, đó là điều bạn ít khi nào hay không bao giờ suy nghĩ tới hay ý thức được, bởi vì gần như mọi suy nghĩ, phản ứng và hành động của bạn đều là có điều kiện và tiền đề là dựa trên những gì đã xảy ra ở trong quá khứ. Rằng bạn đã tốn công tốn sức lao động để làm ra tiền của để có thể đặt mua chuyến du lịch đó, và vậy mà không có lý do gì để bạn hủy bỏ chuyến đi đó, để rồi chỉ ngồi ở nhà xem phim. Và nếu như bạn có làm như vậy thật, đặt mua một chuyến du lịch cho cuối tuần này và rồi không đi nữa mà chỉ ngồi ở nhà xem phim, thì bạn cũng không tạo ra một tương lai mới nào cả bởi vì

đó vẫn là một sự lựa chọn hay hành động có điều kiện và tiền đề, rằng là bạn có thể đã ghi nhớ những điều tớ vừa kể ở trên đây.

Vậy nên, để sử dụng ý thức tự do hay ý thức linh hồn của bạn, bạn cần ngưng sử dụng tư duy/bản ngã của mình, là cái tồn tại ở trong thời gian. Và vậy mà bạn sẽ sống ở trong hiện tại thường trực, không suy nghĩ, không dự tính hay không hồi nhớ bất kì những gì bạn đã làm, đã xem, đã đọc, đã nghe, đã thấy hay đã được dạy. Và cũng đã tới lúc bạn quên đi và để lại sau lưng cách sống bằng những định nghĩa, niềm tin hay tư duy/bản ngã của những người khác ở bên ngoài bạn: Làm gì để thành công, làm sao để giàu có, cần gì để sáng tạo, nên làm gì trước tuổi 20/30/50, nên đến những đâu trước khi chết, cần làm những gì trong một cuộc đời... Như thế, bạn sẽ nhận ra rằng chỉ có một cách duy nhất để trở nên sáng tạo, đó là học tập trở thành chính mình, bởi vì bạn không là gì khác mà chính là sự sáng tạo. Vì vậy, bạn

có khả năng tạo ra cho mình bất kì định nghĩa hay niềm tin nào mà bạn mong muốn, cũng như bạn có khả năng thay đổi hay xóa bỏ chúng ở bất kì lúc nào và ở bất kì nơi đâu mà bạn cần, để rồi bạn có thể sáng tạo nên bất kì trải nghiệm hay thực tại nào mà bạn ao ước.

Giống như việc tại sao người ta lại xây nên tòa nhà cao nhất thế giới? Đơn giản chỉ là bởi vì khái niệm hay định nghĩa "Cao nhất" đã được tạo ra. Như vậy, cách bạn đặt ra những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin thì sẽ quyết định những điều mà bạn sáng tạo và trải nghiệm. Và công việc tháo gỡ hệ định nghĩa và niềm tin cố định ở trong tư duy/bản ngã thì không có nghĩa là khi bạn sống với ý thức tự do thì sẽ không có hệ định nghĩa hay niềm tin gì, mà là với ý thức tự do thì bạn có thể tạo ra cũng như thay đổi, xóa bỏ bất kì định nghĩa hay niềm tin nào ở bên trong mình, để rồi tạo ra hay thay đổi thực tại của bạn cũng như những điều bạn muốn trải nghiệm và

sáng tạo. Và nếu như bạn không thể thay đổi bất kì định nghĩa hay niềm tin nào ở trong bạn, thì đó là tư duy/bản ngã vẫn còn làm chủ suy nghĩ, hành động và cuộc sống của bạn, và vậy mà sẽ còn đưa đến sự đấu tranh, chịu đựng và sợ hãi cho chính bạn cũng như những người khác.

Giờ thì bạn có thể hiểu vì sao Chúa Giê-su hay những linh hồn được gọi là Thánh hay Phật lại làm những điều họ làm, đó là bởi vì họ tò mò, tò mò rằng loài người sẽ trở thành ra sao và như thế nào. Dù cho khi họ bước chân trên mặt đất này với cơ thể vật chất thì họ cũng không ý thức được hết bức tranh toàn cảnh của tạo hóa và sự sống, vì cơ thể của tầng không gian thứ 3 chỉ có thể chứa được một phần nhỏ ý thức tự do hay ý thức linh hồn của họ. Nên khi họ hoàn thành công việc trên mặt đất và quay về tầng không gian cao hơn thì họ mới thức tỉnh và ý thức đầy đủ lại, để rồi tiếp tục quan sát và làm việc từ những tầng không gian cao hơn. Hay

đơn giản mà nói, công việc họ làm cũng giống như việc bạn xem một bộ phim vậy, nhưng điểm khác biệt là ở chỗ: Một bên thì là phim có cốt truyện và cái kết được vẽ dựng tuyến tính và cố định, một bên thì là phim có cốt truyện và cái kết được dự tính mà có khả năng thay đổi để tạo ra những kết quả hoàn toàn mới mẻ và bất ngờ. Cũng vì vậy mà đã đưa đến sự tồn tại của câu nói: Số phận là có tồn tại, nhưng bạn có thể thay đổi được nó.

Đó cũng là một trong những lý do vì sao rất nhiều linh hồn ở những tầng cao đang ở đây lúc này, trong cơ thể của những con người bình thường với cách gọi là Starseed hay Lightworker. Rằng là họ cũng tò mò, muốn biết loài người sẽ trở thành ra sao và sẽ sáng tạo nên những gì. Như thế, khi quá trình chuyển giao thực tại kết thúc, loài người sẽ bắt đầu giao lưu và học tập từ những nền văn minh bên ngoài, cũng như những nền văn minh bên ngoài sẽ học tập từ loài người, và đó sẽ luôn là mối quan hệ

hai chiều, không ai hơn ai, không ai quan trọng hơn ai. Và sẽ sớm thôi, loài người sẽ cộng tác cùng với những nền văn minh tiến bộ trong vũ trụ và cùng với Đấng sáng tạo để vẽ dựng nên những dự án và công trình sự sống mới. Cũng giống như công trình Trái Đất này đây mà đã được thiết kế và tạo dựng nên bởi Đấng sáng tạo cùng với nhiều nền văn minh tiến bộ khác nhau ở trong vũ trụ.

1 1. SỰ TẬP TRUNG

Sự tập trung là một khái niệm mà bạn đã biết được từ khi bạn còn bé, nhưng bạn có ý thức rõ ràng được như thế nào là trạng thái tập trung hoàn toàn hay không? Có thể là có, có thể là không, cũng có thể là có chút chút trong những khoảng thời gian ngắn nhất định.

Để miêu tả được trạng thái tập trung hoàn toàn thì có thể không phải là một điều dễ dàng cho lắm. Nhưng đối với trạng thái đối lập với sự tập trung, là sự sao lãng, thì bạn sẽ hoàn toàn dễ dàng hình dung và nắm bắt được.

Điều sao lãng thứ nhất và cũng là cơ bản nhất, đó là đặc điểm của cơ thể vật chất: Đói, khát, mệt mỏi, buồn ngủ, ngứa ngáy, đau nhức, bệnh tật, rối loạn chức năng, lão hóa, dục cầu...

Điều sao lãng thứ hai là về điều kiện ăn ở và tồn tại: Tiền nhà, tiền điện nước, tiền mạng cáp, tiền ăn mặc, tiền phương tiện, tiền bảo hiểm, tiền lãi tiền nợ...

Điều sao lãng thứ ba là về hình ảnh của bản thân: Kiểu tóc dáng vóc, nước da khuôn mặt, giới tính chủng tộc, tuổi tác lớn nhỏ, ăn sang mặc xịn, lái cao ngời rộng, đọc hay biết nhiều, địa vị chức cao, thông văn kinh sử, bằng to cấp lớn, ăn chơi hưởng lạc, phượt lội chu du... cho tới những mối quan hệ gia đình và xã hội: Nghĩa vụ hay vai trò cha mẹ, con cái, anh chị em, ông bà, cô chú, bác dì, bạn bè, sếp trên sếp dưới... hay những định nghĩa về lễ lạc quà cáp, đầu lớp nhì trường, thôi nôi sinh nhật, đám hỏi cưới xin, mất mát tang thương, thăm hỏi chúc chiếc...

Điều sao lãng thứ tư là sự hình thành và xuất hiện của mạng xã hội, là nơi thường để mỗi người thể hiện và diễn đạt ra hết thảy mọi thứ của ba điều sao lãng ở trên. Rằng công việc thì vẫn đang làm nhưng lại luôn hình dung tới cái lúc sản phẩm đã hoàn thiện và nằm sờ sờ trên mạng xã hội với vô số lượt thích và bình luận.

Như thế, hàng trăm hàng ngàn thứ cứ trôi nổi trong phạm vi tập trung của bạn, dù cho bạn có ý thức được chúng rõ ràng hay không thì chúng vẫn luôn chi phối gần như mọi suy nghĩ, phản ứng và hành động của bạn, và vậy mà thường xuyên đưa bạn vào trạng thái bức bối, buồn bã, lo lắng, hụt hẫng, lạc lõng, cô đơn, ghen ăn tức ở... Nói như vậy để bạn thấy được rằng người người trong xã hội vẫn thường dễ dàng rơi vào trạng thái sao lãng, dẫn đến cái kết ai ai cũng làm việc hời hợt và vô tâm, rồi mọi thứ và công việc thì được hoàn thành qua loa với vẻ ngoài bắt mắt nhưng lại nhanh chóng héo tàn và hư hỏng.

Vậy nên, sự tập trung hoàn toàn chính là sự dẫn truyền năng lượng của ý thức của bạn vào một vấn đề hay công việc với sự vắng bóng hoàn toàn của tất cả mọi sự sao lãng ở trên, và đó cũng chính là sự tĩnh tâm, sự an nhiên trong hiện tại, là sự vắng bóng của mọi suy nghĩ về bất kì điều gì và là sự kết nối với ý

thức linh hồn của bạn hay Nguồn cội sáng tạo. Và bạn hãy nhìn quanh, với những kiệt tác để đời từ xa xưa của những cá nhân trong xã hội, dù họ vẫn chịu tác động của ít nhiều sự sao lãng, chí ít là không thể tránh khỏi nhu cầu ăn ở ngủ nghỉ của cơ thể vật lý, nhưng họ vẫn có thể sáng tạo nên những tác phẩm lớn lao và truyền cảm hứng đến như vậy.

Vậy bạn có hình dung được, nếu không còn tồn tại bất kì sự sao lãng nào ở bên trong bạn, không còn sự chia nhỏ của sự tập trung của ý thức của bạn, thì bạn có thể sẽ làm được những gì không? Đó sẽ không là gì khác ngoài sức mạnh của Đấng sáng tạo ở bên trong bạn, là bản chất vốn có của bạn mà bạn vẫn đang tìm kiếm và học tập để trở thành. Và đó sẽ là lúc bạn bắt đầu nhớ lại, giành lại mọi sức mạnh vốn có về trong tay mình, để bắt đầu học tập và thực hành sử dụng những khả năng sáng tạo của mình, để tạo ra bất kì thực tại nào bạn mong muốn trải nghiệm ở trong. Và trước khi tiếp cận được với

những khả năng mới này, hay thực chất chính là những khả năng vốn có của bạn, thì công việc đầu tiên bạn cần làm sẽ là phải gỡ bỏ mọi sự sao lãng mà làm chia nhỏ sự tập trung của bạn. Đó cũng là điều mà mọi tôn giáo hay đạo giáo vẫn nhắc đến, là công việc bạn đang làm ở đây: Tháo gỡ mọi định nghĩa và niềm tin vô thức, gỡ bỏ mọi sự sợ hãi và tách biệt bên trong hay chính là vượt qua tư duy/bản ngã (ý thức cơ thể) của bạn.

Thực tại cũng giống như chiếc ti vi bạn thường xem, rằng nó có rất nhiều kênh truyền hình tồn tại cùng một lúc nhưng bạn chỉ có thể xem một kênh ở một lúc nhất định. Và sự tập trung của bạn chính là chiếc điều khiển từ xa để giúp bạn chuyển đổi kênh đài thực tại mà bạn mong muốn ở trong và trải nghiệm.

Mỗi thực tại thì tương ứng với một trạng thái ý thức nhất định, thực tại thấp thì phạm vi ý thức nhỏ (ý thức tầng thứ 3), thực tại cao thì phạm vi ý thức

rộng (ý thức tầng thứ 5 trở lên). Và có không ít người mong muốn đi tìm con đường khai sáng, để mở rộng phạm vi ý thức của mình, nhưng rồi ở đó luôn có gì đó không đúng mà làm cản trở sự phát triển của họ. Đó là do sự khắc họa sai lệch về hình ảnh và bản chất của những con người đã giác ngộ qua văn hóa, giáo dục hay phương tiện thông tin đại chúng. Cơ bản mà nói thì đó chỉ là cách nhìn hay khắc họa về sự khai sáng và giác ngộ bằng con mắt của tư duy/bản ngã của con người.

Có người đi tìm sự thanh tịnh và tự tại bằng cách tích góp tiền, đóng bảo hiểm, nhận trợ cấp xã hội, nhận tiền chính sách nhà nước hay lương hưu, cho vay hay gửi tiết kiệm để lấy lãi hàng tháng hay hàng năm... để họ có thể được yên ổn khỏi mọi sự sao lãng và chú tâm vào việc tu luyện. Và đó là những cách phổ biến mà mọi người hay nghĩ đến, nhưng bạn có biết rằng dù cho bạn có làm vậy suốt hàng trăm hay hàng ngàn kiếp đi nữa thì bạn cũng sẽ

không đạt được trạng thái ý thức cao hơn, bởi vì bạn vẫn đang tập trung vào một thực tại duy nhất, đó là thực tại tầng thứ 3 với những mô hình vận động và phát triển như vậy.

Như thế, nếu bạn muốn đạt trạng thái ý thức cao hơn, thì bạn cần phải chuyển sự tập trung của mình vào kênh đài thực tại cao hơn, và đương nhiên là thực tại cao hơn này thì sẽ vận động và tồn tại với những phương cách và hình thức hoàn toàn khác biệt so với thực tại bạn đang sống ở trong. Vì vậy mà bạn phải để lại tất cả mọi thứ ở đằng sau lưng: Gia đình bạn bè, công danh sự nghiệp, nhà cửa đất đai, tiền của phú quý, chức danh địa vị, chính quyền nhà nước, tổ chức nhà băng... và từ đây khái niệm “Đi tu” đã được con người tạo ra và sử dụng.

Thông thường, khi một người đã có đủ trải nghiệm ở thực tại tầng thứ 3, đã học đủ những bài học trần gian về sự sợ hãi và tách biệt, thì họ sẽ đi tu để bước lên thực tại cao hơn, để tiếp tục con đường

phát triển và tiến hóa của ý thức linh hồn mình. Và con đường này thường được thực hiện bởi một mình người đi tu. Tuy nhiên, ở lúc này đây thì lại hoàn toàn khác, bởi vì quá trình chuyển giao lên thực tại cao hơn hay sự thăng thiên thì đang diễn ra trên quy mô toàn cầu, nên hàng tỷ con người sẽ cùng với mẹ Trái Đất đi với nhau để bước sang một thực tại mới. Do vậy, mặc dù sẽ có người đi trước đi sau nhưng bạn sẽ không phải bỏ lại gia đình, người thân hay bạn bè của mình ở lại sau lưng như những vị khai sáng trước đây đã từng làm.

Với năng lượng Trái Đất ngày càng nâng cao thì thực tại tầng thứ 5 sẽ dần dần hiện ra, và tới lúc bạn cần bắt đầu tự hỏi mình những câu hỏi mới, để bạn thích nghi dần với năng lượng mới và thực tại mới: Bạn có sẵn sàng từ bỏ mọi bằng cấp và công nhận mà mình đã đạt được, cũng như việc tự đánh giá giá trị của bản thân mình dựa trên những mảnh giấy hay thành tích đó? Bạn có sẵn sàng làm việc và giúp đỡ

miễn phí cho người khác hay không, dù cho địa vị hay lương bổng xã hội của bạn có thể nào đi chăng nữa? Bạn có sẵn sàng quên đi tuổi tác, giới tính, dân tộc của mình và đối xử với tất cả mọi người ngang nhau và thân gần hay không, dù cho đó là con cái, cha mẹ, ông bà, người thân, hàng xóm, người đường hay bạn bè của bạn? Bạn có sẵn sàng từ bỏ việc áp đặt niềm tin của mình về bất kì điều gì, đúng hay sai, sang hay hèn, tốt hay xấu lên bất kì ai hay không? Bạn có sẵn sàng lắng nghe người khác và không gây ra bất kì sự sợ hãi nào ở trong người khác hay không? Bạn có sẵn sàng từ bỏ sự sợ hãi rằng bạn sẽ chết một mình và không có con cái hay người thân ở bên cạnh chăm sóc và đưa tiễn hay không? Bạn có sẵn sàng từ bỏ những mong muốn và ý định tìm kiếm sự phục vụ từ người khác hay không, như việc cho vay lấy lãi, gửi tiết kiệm hay bảo hiểm xã hội, làm việc để nhận lương hưu, trợ cấp xã hội, chính sách nhà nước...? Bạn có sẵn sàng từ bỏ những mong

muốn và suy nghĩ đợi chờ người nào đó, tổ chức nào đó, nhà nước nào đó quan tâm hay chăm lo cho bạn hay không?....

Như mọi khi, sẽ có những người không chịu thay đổi và cố gắng bám trụ vào những suy nghĩ của thực tại tầng thứ 3 cho đến khi chết. Và đó là những linh hồn sẽ ở lại đằng sau và đợi chờ cho tới một thời điểm khác, ở một nơi khác để họ có thể tiếp tục học tập và trải nghiệm về sự tách biệt.

Và bạn cũng cần nhận ra rằng, hay bạn cũng có thể đã thấy được, rằng thực tại tầng thứ 3 bạn đang sống ở trong này dù có cái mệt, cái nhọc nhưng cũng có cái sướng, cái hay. Khi bạn bước qua thực tại tầng thứ 5 rồi, bạn sẽ nhớ thực tại tầng thứ 3 này lắm, như cái cách bạn hay hoài tưởng về cái thời học sinh của bạn vậy. Rằng chính việc học tập và rèn luyện khổ nhọc đã tạo ra những điều đẹp đẽ về tình bạn, tình thầy cô với biết bao kỷ niệm buồn vui, cũng như những mối tình dở ương đầy ngây ngô và thơ

mộng. Cũng vì thế mà thực tại tầng thứ 3 còn được gọi là trường học trần gian, và bây giờ là lúc loài người đang bước vào giai đoạn chuẩn bị cho sự tốt nghiệp, với bao nhiêu sự căng thẳng, áp lực và sự chạy đua cùng với thời gian.

Ở thực tại tầng thứ 5, cuộc sống thì dễ dàng hơn rất nhiều lần, bất kì điều gì bạn mong muốn thì bạn có thể có ngay thứ đó vì thời gian không hề tồn tại như thời gian ở thực tại tầng thứ 3. Và vì dễ dàng như vậy nên nhiều linh hồn thỉnh thoảng muốn trở lại trần gian với cơ thể vật chất nặng nề, để trải nghiệm những thử thách và áp lực cũng như những bất ngờ và vẻ đẹp của sự quên lãng. Như thế, nhiều linh hồn ở các tầng không gian cao hơn đã muốn có được cho mình "Chiếc vé quay lại tuổi thơ" khi nhân loại và Trái Đất bước vào giai đoạn chuyển giao tầng thực tại. Và điều này cũng không mâu thuẫn với việc nói rằng khi bạn bước qua "cánh cổng" thực tại thì bạn có thể sẽ không bao giờ ngoảnh đầu nhìn lại

thực tại tầng thứ 3 này nữa, bởi vì sẽ có rất ít người muốn quay trở lại, và rất ít của rất rất nhiều linh hồn ở các tầng không gian cao hơn thì vẫn là một con số không hề nhỏ, và số lượng ghế ngồi của “chuyến tàu” đến Trái Đất thì lại có hạn. Hơn nữa, ở thời điểm quan trọng như vậy đối với một hành tinh thì sẽ có rất nhiều các vị Thần Thánh Tiên Phật ở các tầng rất cao xuống để dẫn dắt, nên đây là cơ hội hiếm có để các linh hồn có thể lĩnh hội kiến thức trực tiếp từ các vị giác ngộ, để thúc đẩy sự phát triển và mở rộng của bản thân mình.

Sau cùng, bạn có thể thấy được rằng không hề có sự hơn thua hay cao thấp, mà quan trọng đó là sự trải nghiệm, và giá trị của mọi trải nghiệm thì đều ngang nhau và có ý nghĩa bằng nhau, đều là để đáp ứng một cái đích cao nhất: Sự tò mò hay cũng chính là đam mê của ý thức linh hồn. Vì vậy, bạn hãy tập giữ sự tập trung của mình ở vị trí cao để nhìn thấy được bức tranh toàn cảnh của sự sống và tạo hóa,

rằng bạn sẽ không bao giờ chết và bạn có thể làm chủ được mọi trải nghiệm và thực tại của mình. Như thế, bạn sẽ không bị trôi dạt vào những chi tiết nhỏ nhặt của cuộc sống, nhưng sức ì của tư duy/bản ngã của bạn vẫn sẽ còn khá lớn trong một khoảng thời gian nữa, và vậy mà chỉ được một lúc là bạn có thể lại trôi vào những chi tiết nhỏ nhặt của cuộc sống và đánh mất sự tập trung ra khỏi bức tranh toàn cảnh cũng như sự bất tử và vô tận của bản chất vốn có của bạn. Và bằng cách giữ sự tập trung ở vị trí cao này, bạn sẽ có thể bắt đầu trân trọng được mọi sự trải nghiệm, mọi suy nghĩ, mọi xúc cảm, mọi hành động... mà không còn bị trôi dạt theo chúng, cũng như không còn rơi vào trạng thái tự phán xét chính mình hay phán xét người khác.

Bằng việc nhớ lại và hiểu ra được bức tranh toàn cảnh của vạn vật, bạn sẽ có thể chấp nhận, chữa lành và yêu thương vô điều kiện bản thân mình cũng như mọi con người và sinh vật khác, hay chính là để bạn

có thể tháo gỡ tư duy/bản ngã và trở nên khai sáng. Vậy nên, để đánh tan sự sợ hãi và tách biệt, bạn không thể dùng sự sợ hãi của bạn đối với chúng, mà bạn chỉ có thể dùng tình yêu, sự chấp nhận và không phán xét dành cho tất cả mọi sự sợ hãi ở bên trong cũng như ở bên ngoài bạn.

12. SỨC MẠNH BÊN TRONG

Cậu được sinh ra và lớn lên trong một gia đình hoàng tộc nọ, cái dòng họ mà được tạo nên và vun đắp qua nhiều thế hệ bằng những công cán đóng góp cho dân làng như là mở đường, khai hoang và cải tạo trồng trọt, chăn nuôi. Qua nhiều thế hệ, dòng họ của cậu sống trong an bình và được mọi người kính trọng, yêu quý.

Đến một ngày, cuộc nổi loạn và cướp bóc mà được dẫn đầu bởi một người hầu trong gia đình của cậu đã xảy ra. Vú nuôi của cậu đã biết trước sự tình và nhanh chóng dẫn cậu chạy trốn vào màn đêm, trước khi sự tàn sát và cướp phá bao trùm lấy toàn bộ gia phủ của cậu. Ngồi trên lưng vú nuôi đang vừa đi vừa chạy, cậu ngoảnh lại nhìn về phía ngôi nhà của mình, thấp thoáng lúc ẩn lúc hiện sau những tán cây trong màn đêm, với ngọn lửa càng lúc càng lớn hơn mà làm sáng cả một góc trời.

Cậu được đưa tới một làng chài nghèo và nhỏ ở cách xa nơi cậu ở, để không ai có thể nhận ra được

cậu là ai. Cậu mới chỉ 8 tuổi khi cậu rời khỏi gia đình của mình, nhưng cậu mãi nhớ về những điều mà mình đã được dạy từ bố mẹ của cậu. Cậu được dạy rằng cậu luôn mang trong mình dòng máu mà có thể tạo ra sự khác biệt và thay đổi, tạo nên sự sống tốt đẹp và no ấm cho gia đình của mình cũng như tất cả mọi người ở xung quanh, và nếu như cậu không thể tạo ra sự khác biệt hay thay đổi thì con cháu của cậu sẽ có thể làm được.

Năm tháng trôi qua, cậu lớn lên và trở thành một người đàn ông trưởng thành ở ngôi làng đó. Cậu là một người tốt bụng và hiền lành, mặc dù cậu hay thường xuyên làm hỏng những thứ mà mình đụng tới. Dù là hay làm hỏng chuyện và việc như vậy, nhưng mọi người vẫn luôn nhận lời sự giúp đỡ của cậu. Đôi khi họ cũng tự hỏi tại sao họ lại cứ nhận lời như vậy, rồi có lẽ họ nhận ra rằng khi tiếp xúc với cậu thì họ cảm thấy vui vẻ và thoải mái hơn, rằng ở bên trong cậu thì có gì đó khác lạ và rất khó diễn tả.

Dù là không còn sống trong nhung lụa như ngày xưa, nhưng cậu vẫn luôn giữ mãi những gì mình đã được dạy. Cậu được dạy rằng cậu mang trong mình một dòng máu quý báu, và cách đi đứng, ứng xử của cậu sẽ luôn phản ánh điều đó. Như thế, cậu đã được dạy cách đi dáng đứng, lời ăn tiếng nói, cách ăn cách gấp... và cậu cũng được dạy rằng dù cho cậu mang trên mình lụa là gấm vóc hay áo rách quần vá, ăn sơn hào hải vị hay cơm trắng muối rang thì cũng không thể thay đổi được bản chất vốn có bên trong của cậu.

Chính vì vậy, dù sống trong cảnh nghèo khó nhưng cậu vẫn luôn giữ cho mình một phong thái khác với tất cả mọi người. Và cậu cũng không hề lo lắng rằng mình có tạo nên sự khác biệt hay không, bởi vì nếu cậu không thể thì con cháu của cậu sẽ có thể. Như thế, cậu làm việc tùy theo khả năng của mình và chấp nhận con người của mình, chấp nhận rằng là cậu không được thông minh như bao người

khác và điều này cũng chưa bao giờ là điều làm cậu bận tâm.

Từng ngày trôi qua, cậu luôn để tâm vào từng hành động và cử chỉ của mình, trong bất kì việc nào mà cậu đụng tới, trong bất kì hoàn cảnh nào và ở bất kì nơi đâu, dù cho có người khác ở xung quanh hay là không. Chính như vậy mà ở cậu luôn phát ra một cốt cách và phong thái khác người, cái mà như thể phần nào làm tan đi mọi lo âu và căng thẳng bên trong bất kì người nào cậu tiếp xúc. Do vậy, mọi người vẫn thường xuyên nhận lời giúp đỡ từ cậu, dù cho cậu có thể còn bày ra thêm việc hay chuyện để họ làm, và điều họ nhận được thì không phải là những thứ nhìn thấy được mà chính là sự giảm bớt gánh nặng cảm xúc bên trong họ, là những sợ hãi, những lo âu mà chính họ cũng không thấy được, chính cậu cũng không thấy được..."

...

Qua câu chuyện, bạn có nhận ra điều mà mình vẫn đang tìm kiếm? Hãy lắng nghe những suy nghĩ của bạn, rằng bạn hay tự kể cho mình những gì trong cuộc sống hằng ngày? Bạn vẫn thường nói với mình rằng, khi bạn có được công việc đó, ngôi nhà đó, chiếc xe đó, những tờ giấy đó, sống trên mảnh đất đó, nói ngôn ngữ đó, gặp những người đó, đi hết bao nhiêu nơi đó, có ai đó yêu thương mình hết mực... thì bạn sẽ yên bình và tự tại với chính mình. Và nếu như vẫn chưa đạt được những điều đó thì bạn vẫn chưa thể ngồi yên với chính bản thân mình.

Như vậy, điều mà bạn đang tìm kiếm suốt bấy lâu nay chính là sức mạnh vốn có bên trong bạn, là bản chất Thánh, Phật hay Đấng sáng tạo của bạn, hay là của ý thức linh hồn của bạn: Đó là ý niệm, niềm tin hay sự tưởng tượng. Rằng bạn sẽ trở thành bất kì điều gì mà bạn tin vào, trở thành bất kì ai mà bạn hình dung hay tưởng tượng nên mà không phụ thuộc vào bất kì điều gì ở bên ngoài bạn. Và khi bạn

tham gia vào trò chơi tách biệt này, bạn đã quên đi và đánh mất sự kết nối với nguồn sức mạnh đó, nhưng sâu thẳm trong vô thức, bạn luôn nhớ về sức mạnh đó và đi tìm kiếm nó. Vì vậy mà bạn luôn sử dụng những vật chất và điều kiện bên ngoài để giúp bạn nhớ lại và kết nối lại, dù chỉ là rất nhỏ, với nguồn sức mạnh vốn có ở bên trong hay chính là bản chất tự nhiên của ý thức linh hồn của bạn.

Sức mạnh của ý thức linh hồn hay trạng thái Phật của bạn cũng chính là sự tự do, sự tự tại mà không tồn tại bất kì ràng buộc hay phụ thuộc nào với thế giới bên ngoài. Và ngay cả khái niệm "Tự do" cũng không đủ để miêu tả dù là một phần nhỏ của trạng thái sức mạnh này.

Có thể bạn nghĩ rằng là mình tự do, nhưng sự tự do này của bạn thì quả thực là rất bé. Và để thấy được điều đó, bạn hãy hình dung ra một tình huống, rằng bạn tham gia một trò chơi truyền hình và bạn được cho 2 tờ tiền, 1 tờ 50k và 1 tờ 100k, với điều

kiện là không có điều kiện gì cả, và bạn có thể lựa chọn 1 trong 2 và sẽ không có bất kì hậu quả khác biệt nào giữa 2 sự lựa chọn. Vậy, bạn sẽ chọn tờ tiền nào? Có lẽ gần như chắc chắn là bạn sẽ chọn tờ 100k vì nó sẽ mua được nhiều thứ hơn và bạn sẽ không bị khán giả bảo mình là ngu nếu bạn chọn tờ 50k.

Đó chính là sự thông minh của tư duy hay ý thức cơ thể của bạn, và sự thông minh này đã thu hẹp lại sự tự do của bạn rất, rất, rất nhiều lần mà bạn không thể hình dung nổi. Do vậy, trong trường hợp này, nếu như bạn thông minh, bạn sẽ có 1 sự lựa chọn, nếu như bạn “ngu dốt”, bạn sẽ có 2 sự lựa chọn. Và giờ tới lần thử thứ 2, bạn sẽ chọn tờ 50k hay tờ 100k? Có lẽ chắc chắn là bây giờ bạn đã có 2 sự lựa chọn ngang nhau, bởi vì những gì tớ viết ra ở trên đã giúp nâng cấp tư duy hay ý thức cơ thể của bạn lên một bậc. Như thế, đó vẫn là sự lựa chọn có điều kiện và tiền đề, nên sự tự do hay sức mạnh bên trong của bạn vẫn chưa được mở rộng thêm chút nào. Và điều

này thì cũng tương tự với việc học pháp và học đạo, rằng biết và ghi nhớ hết pháp hay đạo một cách tường tận thì cũng không đảm bảo rằng bạn sẽ đạt được trạng thái cốt lõi của bạn.

Đơn giản mà nói, con đường trở nên giác ngộ, trở về trạng thái cốt lõi hay ý thức linh hồn của bạn chính là con đường trở về trạng thái tự do bất tận của bạn. Và để bắt đầu con đường đó, bạn cần học cách tháo gỡ tư duy hay ý thức cơ thể của mình ra khỏi mọi ràng buộc, điều kiện và tiền đề về vật chất cũng như về con người.

Giờ bạn hãy thử hình dung sức mạnh tự do của ý thức linh hồn của bạn (cái mà tồn tại vĩnh cửu ngoài không gian và thời gian), rằng ý thức linh hồn của bạn có thể chọn là bất kì ai và làm bất kì điều gì, ở bất kì nơi đâu: Ăn xin, dọn rác, giám đốc, lãnh chúa, linh mục, giết người, đánh bom, ăn trộm, hộ vệ, bác sĩ, chiến sĩ... Và giờ hãy đối chiếu với sức mạnh tự do của bạn: Rằng bạn chỉ suy nghĩ về một số ngành

nghề hay công việc mà mang lại cho bạn nhiều tiền của, vật chất hay hình ảnh của bản thân; rằng bạn chỉ nghĩ về những nơi sống mà ở đó có nhiều thứ để giải trí và mang lại cho bạn nhiều tiện nghi cũng như sự an toàn; rằng bạn vẫn xem giết chóc là tội ác, sai trái hay nghèo nàn, ăn xin là hèn hạ, thấp kém...

Và đó là lý do bạn cần học cách chấp nhận và thôi phán xét bất kì điều gì, cũng như tập cách giữ suy nghĩ và bên trong im lặng trước bất kì tình huống nào. Mỗi khi bạn chấp nhận một điều gì đó ở bên ngoài mình, không còn bất kì suy nghĩ phán xét hay cảm xúc sợ hãi nào đối với nó (ghen tị, tức giận, so sánh...), thì bạn đã có thêm 1 sự lựa chọn cho chính mình (mà bạn có thể chọn làm hay là không) và giúp bạn thêm một bước trở lại là ý thức linh hồn với khả năng và sự tự do bất tận của mình.

Như thế, từng bước từng bước một, khi bạn đã chấp nhận hết vạn vật như nó vốn có, chấp nhận hết tất cả mọi người với sự tự do lựa chọn về hình thái,

hình dáng, hành động và khả năng của họ, thì bạn sẽ trở về lại là trạng thái cốt lõi của mình, là trạng thái Phật, là trạng thái Đấng sáng tạo, là trạng thái ý thức tự do và là trạng thái tình yêu vô điều kiện.

Khi không còn nghĩ về quá khứ, không còn nghĩ về tương lai, không còn phán xét bất kì ai hay bất kì hoàn cảnh nào, bạn sẽ được hoàn toàn sống trong hiện tại cũng như chấp nhận và trân quý bất kì những gì mình có, bất kì những gì mình trải nghiệm, ở bất kì nơi đâu và ở bất kì lúc nào. Khi không còn gì để phán xét hay suy nghĩ, bạn sẽ chuyển mọi năng lượng tập trung của ý thức linh hồn của mình từ tư duy vào bên trong cơ thể, để bạn luôn ý thức được cơ thể của mình, mọi cử động, cử chỉ cũng như tư thế, dáng đứng của bạn ở mọi lúc, mọi nơi.

Và đó là lúc bạn bắt đầu sống trong cơ thể của mình thay vì sống trong suy nghĩ và tư duy của mình. Càng sống trong cơ thể của bạn càng lâu và càng liên tục, thì bạn sẽ càng nhanh chóng trở lại là bản

chất ý thức linh hồn của mình. Dần dần, sức mạnh và tình yêu bên trong bạn sẽ xuất hiện và tràn ngập khắp cơ thể của bạn, đó là sức mạnh tự do của ý thức linh hồn, là trạng thái của Thánh hay Phật. Và vậy mà bạn sẽ cảm thấy rằng bạn có thể làm được tất cả mọi thứ và có thể trở thành bất kì ai mà không còn phụ thuộc vào bất kì điều kiện hay tiền đề gì ở bên ngoài. Rồi bạn sẽ có bất tận sự lựa chọn và quyết định cho mình, và tất cả những sự lựa chọn và hành động của bạn thì luôn là tình yêu và đam mê thay vì là sự tách biệt và sợ hãi.

Đã tới lúc bạn nhận ra và đánh thức sức mạnh bên trong của mình, rằng bạn không mang bất kì dòng máu hay miếng da, miếng thịt của bất kì hoàng tộc nào nhưng bạn mang trong mình là hình ảnh của Đấng sáng tạo, là ý thức tự do, có thể trở thành bất kì ai và làm bất kì điều gì mà bạn muốn. Và bạn hãy ngừng việc để người khác bảo bạn ăn gì, mặc gì, đi đứng hay ăn nói như thế nào, vì đã tới lúc bạn trở

thành chính mình, tự do lựa chọn mình là ai, tự do kể cho mình bất kì câu chuyện nào mà làm bạn thích thú và đam mê. Và với bất kì câu chuyện nào bạn tạo ra cho mình hay bất kì điều gì mà bạn tin vào, thì bạn sẽ trở thành những điều đó, những nhân vật đó.

Bạn hãy hình dung, bạn đã ở trong ngôi nhà đó với những người đó, bạn đã được dạy cách ăn mặc và đi đứng, bạn được dạy cách tự chỉnh dáng người trước tấm gương phòng mình, bạn được dạy cách cầm đũa, cách cầm thìa và cách ăn cách uống, cách đứng cách ngồi... dù cho có người khác ở xung quanh hay là không. Và dù cho hoàn cảnh, vật chất bên ngoài của bạn có thế nào đi nữa thì bản chất, cốt cách và phong thái của bạn cũng sẽ không bao giờ thay đổi, bởi vì bên trong bạn là nguồn sức mạnh bất tận, là nguồn ý thức tự do tồn tại vĩnh cửu và bất diệt.

Dù cho cơ thể giới tính và vẻ ngoài của bạn có là gì đi nữa thì bên trong bạn, trạng thái cốt lõi của bạn

luôn là sự hoàn thiện, là sự cân bằng giữa âm và dương, giữa nam và nữ, giữa ánh sáng và bóng tối. Vậy nên, bạn hãy ngừng để người khác, phim ảnh hay phương tiện thông tin đại chúng thường xuyên nhắc nhở bạn rằng: "Bạn chỉ là một nửa mà thôi". Và nếu như có người khác đi cùng bạn, thì đó là một niềm vui nhưng cũng là một thử thách lớn, vì bạn có thể sẽ phải thường xuyên sống trong suy nghĩ của mình, rằng bạn thường xuyên nghĩ về họ, nghĩ về những điều bạn nói với họ hay họ nói với mình, nghĩ về những việc bạn đã, đang và sẽ làm cùng họ, làm gì, ở đâu, lúc nào...

Và bạn cũng không cần phải sống dựa trên bất kì khẩu hiệu, chiến dịch hay câu nói nào thêm nữa, bởi vì chúng là biểu hiện của sự tách biệt và sợ hãi. Ví như khẩu hiệu YOLO (you only live once hay bạn chỉ sống một lần), thoát nhìn bên ngoài thì nó mang trên mình năng lượng tích cực nhưng bên dưới nó thì lại mang năng lượng sợ hãi và tách biệt. Nếu như

bạn là người dư giả và thích rong chơi, nhưng bạn vẫn còn giữ niềm tin ẩn sâu bên trong rằng có công việc ổn định và yên bề gia thất thì mới là đáng sống và đáng tồn tại, thì bạn sẽ vô thức bám lấy khẩu hiệu YOLO này để bạn có thể thông thả ăn chơi thâu đêm suốt sáng, mà vẫn giữ một sự sợ hãi bên trong rằng là bạn không giỏi giang, không có cuộc sống yên bề gia thất như bạn bè hay những người khác.

Tương tự như vậy, tất cả những khẩu hiệu hay chiến dịch như: "Là con gái thật tuyệt", "Là con trai còn tuyệt hơn", "Tôi đồng ý"... thì đều mang bên dưới nó là sự sợ hãi, sự tức giận hay sự không công bằng. Và khi bạn dùng những khẩu hiệu ấy để sống và trải nghiệm, bạn sẽ khó đạt được niềm vui và hạnh phúc thật sự cũng như khó đánh thức được sức mạnh tự do vô tận ở bên trong mình, bởi vì bạn vẫn còn chưa chấp nhận bản thân cũng như người khác bên ngoài.

Đó cũng chính là tính nhị phân hay hai chiều của ngôn ngữ, rằng khi một suy nghĩ hay lời nói được tạo ra thì yếu tố đối nghịch lại nó cũng được tạo thành. Ví dụ như điều cốt lõi mà pháp hay đạo thường dạy bạn thì là: “Tôi là tất cả”, nhưng khi bạn suy nghĩ hay nói ra “Tôi là tất cả” thì yếu tố “Tôi không là gì cả” cũng được tạo ra đồng thời mà ẩn ở bên dưới, giống như khi ánh sáng được tạo ra thì bóng tối cũng xuất hiện cùng một lúc. Hay như khi bạn suy nghĩ hoặc nói ra “Tôi không quan tâm” thì bạn cũng đã quan tâm rồi, bởi vì bạn đã quan tâm đủ để mất năng lượng mà tạo ra suy nghĩ hay lời nói “Tôi không quan tâm”. Do vậy, mọi pháp hay đạo khi đã được nói ra hay viết ra thì không còn đúng nữa, và thế mà bài giảng pháp hay đạo có thể tạo ra hai hướng đi khác nhau cho người tu luyện: Con đường với tình yêu và ánh sáng thật sự, và con đường với vẻ ngoài là tình yêu và ánh sáng nhưng bên dưới lại là sợ hãi và tách biệt.

Pháp và đạo là công cụ để đưa bạn đi đến cái đích, chứ pháp và đạo không phải là cái đích. Pháp và đạo là chiếc xe để đưa bạn đi tới sự thật, chứ pháp và đạo không phải là sự thật. Vậy nên, pháp và đạo không phải là thứ có thể được đem ra để bàn bạc hay thảo luận, bởi vì khoảnh khắc chúng ta mở miệng để bàn bạc hay trao đổi thì chúng ta đã dùng sai mục đích của pháp và đạo rồi.

Và đó là lý do khi chúng ta bước sang Trái Đất mới, khi chúng ta trở về trạng thái cốt lõi của mình, chúng ta sẽ sử dụng ngôn ngữ nói, ngôn ngữ viết ít đi và bắt đầu sử dụng ngôn ngữ của ý thức nhiều hơn - đó là ý định, ý niệm và sự tưởng tượng, là ngôn ngữ chung của vũ trụ, là ngôn ngữ tồn tại ngoài không gian và thời gian.

13. SỰ PHÁT TRIỂN Ý THỨC TỪ TẦNG THỨ 3 LÊN TẦNG THỨ 5

Bạn đã từng có những quãng thời gian đi tìm kiếm những kiến thức hay thông tin về xem tuổi, xem tướng, xem chỉ tay về tình yêu, quan hệ, sự nghiệp, gia đình, bạn bè... hay là hệ thống 12 cung hoàng đạo, 12 con giáp, thần số học hay những hệ thống về tính cách của con người như MBTI? Bạn có còn tìm xem và quyết định cuộc sống của mình dựa trên những điều đó, hay bạn đã bỏ lại chúng ở sau lưng từ khi nào không hay?

Khi ý thức của bạn mở rộng ra khỏi giới hạn của thực tại tầng thứ 3, bạn sẽ bắt đầu nhận thức rõ ràng được bức tranh toàn cảnh của thực tại tách biệt này. Xem tuổi, xem tướng, tử vi, thần số học, cung hoàng đạo, MBTI... hay nhiều hệ thống với những tên gọi khác nhau ở trong những nền văn hóa khác nhau thì đều dựa trên một hệ thống cốt lõi: Sự vận động theo chu kỳ và vị trí tương đối của các hành tinh trong Hệ Mặt Trời thì tác động và quyết định đến sự hình thành cũng như đặc điểm, tính chất của hệ thống

vận hành trung ương (hay não bộ) của mọi sinh vật sống trên Trái Đất, và cụ thể đối với con người thì đó chính là mô hình tư duy/bản ngã hay đơn giản chính là trí thông minh nhân tạo của con người.

Thời gian bạn được mang thai và thời điểm bạn được sinh ra với vị trí tương đối của những hành tinh trong Hệ Mặt Trời thì sẽ quyết định tính chất và đặc điểm của tư duy/bản ngã của bạn: Mô hình vận động, suy nghĩ và phản ứng đối với những yếu tố và tiền đề tác động từ môi trường bên ngoài. Bởi vì nó có thể trở nên rất phức tạp và không cần thiết nếu như để tất cả mọi con người ở trên mặt đất ý thức và biết được về hệ thống vĩ mô này, nên nó đã được đơn giản hóa và cụ thể lại, để trở thành những hệ thống mà bạn biết như 12 con giáp hay 12 cung hoàng đạo, để dẫn dắt và tạo tiền đề cho sự trải nghiệm và sáng tạo của con người ở trong thực tại tầng thứ 3 này.

Vậy ai là người đã tạo ra hệ thống xem tuổi, xem tướng, 12 con giáp hay 12 cung hoàng đạo? Tất nhiên là những kiến thức này thì được mang từ bên ngoài vào, từ những tầng không gian cao hơn, từ những linh hồn hay Đấng sáng tạo mà đã thiết kế nên Hệ Mặt Trời này cùng với mọi sự sống ở trong đó. Họ là những linh hồn mà chúng ta gọi là Thánh hay Phật, đã phát triển ý thức lên đến tầng cao và tham gia cùng với Đấng sáng tạo trong sáng tạo nên sự sống và vũ trụ. Trong số họ cũng đã có người từng bước chân trên mặt đất này, và họ là những Starseed đầu tiên được ghi nhận trong lịch sử hình thành và phát triển của nhân loại. (Starseed: Là linh hồn ở những tầng không gian cao, đầu thai vào những nền văn minh non trẻ để tạo tiền đề tồn tại, phát triển và tiến hóa cho sự sống mới, để góp phần vào công cuộc mở rộng và phát triển bất tận của tạo hóa hay ý thức Nguồn)

Trước khi bạn kịp nhận ra, con người sẽ bắt đầu có mong muốn sáng tạo nên những sự sống mới, tạo dựng nên những môi trường với những tiền đề và luật lệ cho những sinh vật ở bên trong đó tồn tại và trải nghiệm, để rồi con người có thể quan sát cũng như tác động đến sự hình thành và phát triển của nền văn minh sinh vật đó. Và điều này cũng đã bắt đầu rồi đấy, đó chính là những phim ảnh hay sách truyện mà bạn thường xem, là những trò chơi mà bạn thường chơi, với những cảm giác thích thú, hồi hộp và tò mò về những sinh vật và sự sống ở bên trong những thế giới đó: Họ sống như thế nào, tương tác ra sao, ăn uống những gì, đấu tranh vì điều gì, đấu tranh ra sao và bằng những công cụ gì... Và đây cũng chính là quá trình phát triển và tiến hóa tự nhiên của ý thức tự do hay ý thức linh hồn.

Khi sống ở trong thực tại tầng thứ 3, tư duy/bản ngã hay trí thông minh nhân tạo của con người thì vận hành phần lớn cuộc sống của họ, chiếm hơn

60%, và để lại bản chất thực sự của họ, là ý thức tự do, vận hành với tỷ lệ ít hơn 40%. Bởi vì tư duy/bản ngã là một hệ thống được lập trình cố định và khó thay đổi, rằng nếu thông tin đầu vào lặp đi lặp lại thì phản ứng đầu ra cũng sẽ lặp đi lặp lại, nên vậy mà đã tạo ra sự tồn tại của hai câu nói: "Con người bản tính khó rời" hay "Ngựa quen đường cũ". Và thông qua gia đình, giáo dục, văn hóa, xã hội và môi trường sống, tư duy/bản ngã của một con người sẽ được lập trình nên cố định với một hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin về mọi thứ bên ngoài mà tạo nên thực tại của người đó.

Vì tính chất rất khó thay đổi của tư duy/bản ngã mà đã được thiết kế như vậy để tạo ra sự trải nghiệm tách biệt, nên nó tạo nên sự mâu thuẫn và đấu tranh với những tư duy/bản ngã khác ở trong môi trường sống. Như vậy, hợp tuổi hay khắc tuổi với người khác đơn giản chỉ là sự tương hợp hay sự đối lập về mô hình suy nghĩ và phản ứng của tư duy/bản ngã của

một người đối với tư duy/bản ngã của một con người khác.

Bởi vì tư duy/bản ngã chỉ là một loại hình trí thông minh nhân tạo, nên tư duy/bản ngã có thể dễ dàng bị tác động và điều khiển bởi những thế lực bên ngoài mà hiểu biết rõ về đặc điểm cũng như tính chất của tư duy/bản ngã của con người. Và đó là cách thức mà những thế lực bóng tối đã kiểm soát và làm chủ loài người qua suốt một quãng thời gian dài của lịch sử. Chúng sử dụng khoa học công nghệ bậc cao để kiểm soát năng lượng cơ thể của con người, giữ cho con người sinh sống và vận hành cuộc sống với tư duy/bản ngã là chính. Như thế mà con người luôn sống trong sợ hãi và tách biệt, luôn lo lắng và suy nghĩ về vật chất, của cải, thức ăn cũng như hình ảnh bản thân hay hình ảnh gia đình, dòng họ, dân tộc, quốc gia... và luôn sẵn sàng phản kháng, đấu tranh và hi sinh để bảo vệ những điều đó.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, con người lao đầu vào những cuộc chiến tranh chết chóc và đau khổ mà không hề hay biết kẻ thù thực sự của mình là ai. Rằng đó không phải là những con người ở ngoài kia biên giới, ở bên kia quả địa cầu hay những con người, nhóm người được vẽ dựng lên ở trên những trang báo trang đài, mà chúng là những sinh vật đứng ở trong “căn phòng tối” và nhìn ra thế giới bên ngoài. Như vậy, chúng liên tục tạo ra mâu thuẫn và đấu tranh cho loài người vì chúng sống dựa trên năng lượng sợ hãi mà được phát ra từ cơ thể của con người, cũng như để chúng được thỏa mãn tài năng và sự thượng đẳng của mình mà có thể điều khiển và kiểm soát những loài sinh vật khác.

Do vậy, loài người không thể nhìn thấy chúng cũng như không thể đánh bại chúng, và như thế mà cần có sự can thiệp và hỗ trợ từ bên ngoài. Mặc dù kẻ thù bên ngoài là có tồn tại, nhưng khi xét về bản chất thực sự, kẻ thù của bạn thì không phải là ai hay

điều gì ở bên ngoài, mà kẻ thù thực sự và duy nhất của bạn thì chính là những nỗi sợ hãi ở bên trong bạn mà thôi. Và một khi bạn đã đánh bại và chinh phục được những nỗi sợ hãi ở trong mình rồi thì không ai hay điều gì bên ngoài còn có thể tác động hay ảnh hưởng đến bạn. Và cách duy nhất để bạn đánh bại và chinh phục được bóng tối ở bên trong mình thì không gì khác mà chính là bằng ánh sáng, bằng chấp nhận, bằng đam mê và bằng tình yêu vô điều kiện.

Nói ngắn gọn, ý thức tầng thứ 3 hay ý thức sinh tồn cơ bản của con người thì luôn suy nghĩ và lo lắng về vật chất, sinh tồn, sinh sản và luôn đề cao cảnh giác với những mối đe dọa và nguy hiểm bên ngoài đến sự tồn tại của cơ thể vật chất. Và ý thức tầng thứ 3 thì hầu như không quan tâm hay tin tưởng vào những yếu tố vô hình, vào ý nghĩa cao hơn của sự tồn tại hay những điều tương tự, mà đơn giản chỉ là: Chết là hết.

Khi một người bắt đầu thức tỉnh, mở rộng dần ý thức linh hồn của mình với tỷ lệ hơn 30%, thì họ bắt đầu tự hỏi: Mục đích và ý nghĩa của sự tồn tại là gì? Tại sao tôi lại tồn tại? Điều này xảy ra là do sự chuyển hóa tự nhiên bên trong hay có xúc tác từ môi trường bên ngoài đến một con người. Và những xúc tác này thường là sự khổ đau, tủi nhục hay sợ hãi mà được tạo ra từ những mất mát, thua thiệt hay từ những mâu thuẫn, đổ vỡ trong những mối quan hệ gia đình và xã hội. Ở giai đoạn này, sự kiểm soát thực tại của tư duy/bản ngã được giảm bớt và bản chất thật sự của bạn – ý thức tự do, được bắt đầu tham gia tạo ra lựa chọn và quyết định trong cuộc sống hằng ngày, cũng như bạn bắt đầu có thể thay đổi suy nghĩ hay hệ thống định nghĩa, khái niệm và niềm tin ở bên trong mình. Từ đây, bạn bắt đầu thu hút và hấp dẫn với những điều liên quan tới tâm linh siêu hình, cụ thể là những tôn giáo hay tín ngưỡng mà gần gũi nhất với bạn.

Bởi vì tư duy/bản ngã vẫn còn làm chủ phần lớn cuộc sống của bạn, nên với những thông tin và kiến thức tâm linh bạn tiếp cận được thì dễ dàng trở thành một hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin mới mà sẽ tạo ra những phản ứng tự động mới ở trong tư duy/bản ngã của bạn: Là những suy nghĩ phán xét hay chỉ trích những người giết hại động vật hay sống thiếu đạo đức và văn hóa, hay bạn sẽ không thể làm hại và giết chết bất kì sinh vật nào, hay bạn cần phải ăn chay và chỉ làm những điều này mà tránh xa những điều kia, hay bạn sẽ phải yêu thương bất kì ai hay sinh vật nào mà bạn gặp... Và đây chính là biểu hiện của tư duy cao cấp hay siêu bản ngã mà vẫn còn nhìn thực tại với hai thái cực đúng và sai, tốt và xấu, cao và thấp.

Từng bước một, ý thức linh hồn của bạn sẽ mở rộng và tư duy/bản ngã trong bạn sẽ giảm dần sự kiểm soát của nó. Thái cực đúng và sai hay tốt và xấu sẽ dần dần tan biến và bạn sẽ bắt đầu ý thức được

những “Sự trùng hợp” ở trong cuộc sống hằng ngày. Và đó cũng là lúc bạn bắt đầu thu hút và tiếp cận những công cụ trung gian để bạn có thể giao tiếp được với những tầng không gian cao hơn, như bói bài, bốc quẻ, thôi miên... để giúp bạn có thể tạo ra những sự lựa chọn và quyết định, để bạn có được cuộc sống suôn sẻ và đúng theo ý muốn mà linh hồn của bạn đã định ra ở trên. Như thế, cuộc sống của bạn bắt đầu trở thành một cuộc hành trình đầy kỳ diệu và bất ngờ, là một chiếc thuyền xuôi theo dòng nước mà bạn không còn phải chịu đựng hay vật lộn chèo thuyền ngược dòng như trước kia nữa.

Và chiếc thuyền kỳ diệu này cũng sẽ không xuôi dòng mãi mãi, bởi vì điểm cuối của dòng sông thì có tồn tại. Có thể sẽ có một chuỗi những sự việc “trùng hợp” xảy đến với bạn, và sau mỗi sự việc thì bên trong bạn cảm thấy rằng đây là những điều mà đang đưa bạn đến một cột mốc quan trọng của cuộc đời mình. Đó có thể là công việc, nơi ở hay người bạn

đời lý tưởng của bạn, hay một điều gì đó mà bạn cho là quan trọng đối với bạn. Như thế, càng lúc bạn càng hồi hộp chờ đợi và chuẩn bị tinh thần cho cái ngày quan trọng ấy.

Và cái ngày mong chờ ấy cũng đã đến, bạn ngồi trong khung cảnh và khoảnh khắc đó, để rồi nhận ra rằng mọi cảm xúc hồi hộp và mong đợi trước đó đã bị đánh đập tơi bời và tan nát. Tất cả mọi thứ xung quanh bạn lúc này chỉ là những thứ lạ lẫm và xa lạ, để rồi bạn nhận ra rằng tất cả những sự “trùng hợp” trước đó mà đã dẫn bạn tới khoảnh khắc này thì đều là “vô nghĩa”. Và đây chính là ngưỡng cửa, ngưỡng cửa mà bạn bước từ ý thức tầng thứ 3 sang ý thức tầng thứ 5, là lúc bạn bắt đầu thực sự đưa ra những lựa chọn và quyết định trong việc trải nghiệm thực tại mà không còn phụ thuộc hoàn toàn vào những sự trùng hợp, sắp đặt hay may mắn.

Sự việc này xảy ra là vì bạn đã bước lên bậc tiếp theo trên con đường phát triển ý thức của mình,

rằng ý thức tự do hay ý thức linh hồn của bạn đã mở rộng và trở nên rõ ràng hơn, với tỷ lệ tiến gần về 50% và để tư duy/bản ngã chỉ còn kiểm soát cuộc sống của bạn ít hơn 50%. Như thế, từ lúc này trở đi, bạn sẽ bắt đầu tập đưa ra những sự lựa chọn và quyết định của mình như là một hình ảnh của Đấng sáng tạo, sẽ không còn ai dẫn lối hay chỉ bảo bạn, và bạn sẽ là người duy nhất sáng tạo và gây dựng nên thực tại mà bạn mong muốn trải nghiệm.

Do vậy, những sự trùng hợp hay may mắn sẽ dần biến mất ra khỏi trải nghiệm của bạn, và tất cả những gì bạn biết trước đó về tôn giáo, đạo giáo, xem tuổi, xem tướng, MBTI, bói bài, bói quẻ, may rủi, duyên nợ... hay những quy luật tồn tại của thực tại tầng thứ 3 thì cũng đều phai nhạt và tan biến. Bởi vì bạn đã sẵn sàng để bước vào thực tại tầng thứ 5 và tất cả những điều bạn biết về thực tại tầng thứ 3 và 4 sẽ không còn cần thiết đối với bạn nữa. Điều này cũng giống như một trò chơi, khi bạn ngừng chơi

một trò chơi thì những luật lệ hay quy tắc của trò chơi sẽ ở lại với trò chơi đó, để bạn có thể chơi một trò chơi mới với những luật lệ và quy tắc hoàn toàn mới. Lúc này, có thể bạn sẽ mong muốn được ở một mình nhiều hơn vì đây có thể được xem là giai đoạn “ủ kén” của bạn, để cơ thể vật chất của bạn hoàn tất quá trình thay đổi và chuyển hóa, để ý thức linh hồn của bạn được mở rộng và tải vô cơ thể vật chất nhiều hơn. Do vậy, bạn có thể sẽ không có bất kì mong muốn làm gì, đi đâu hay tiếp xúc với bất kì ai bên ngoài. Và khi tất cả những điều này kết thúc, bạn sẽ bước qua “cánh cổng” thực tại, bước ra khỏi “cái kén” của mình để bắt đầu sinh sống, trải nghiệm và sáng tạo như là một hình ảnh của Đấng sáng tạo.

...

Trong đời sống, phần lớn những người đi theo tôn giáo thì trong họ ít nhiều thường có một mong muốn là được gặp gỡ và giao tiếp thật sự với một vị Thánh hay Phật nào đó. Đó là vì họ mong muốn

được truyền đạt những kiến thức “cao cấp” mà có thể giúp họ thức tỉnh và giác ngộ, và cũng vì một phần mong muốn được cảm thấy mình đặc biệt và khác biệt hơn so với đa số người (do bản chất của tư duy/bản ngã). Nhưng có một sự thực rằng, nếu như họ có thể gặp gỡ và giao tiếp được với một vị Thánh hay Phật nào đó, thì họ sẽ nhận ra nó hoàn toàn không giống như cái cách mà họ vẫn thường suy nghĩ hay tưởng tượng. Và đây sẽ là một ví dụ để cho bạn thấy, rằng có một vị Phật đến và ở với bạn trong vòng ba ngày:

3h sáng, bạn chợt thức giấc vì nghe thấy tiếng gọi ở trước cửa nhà. Mở cửa ra, bạn bất ngờ nhìn hẵn và hỏi: “Cậu bảo tối mai mới tới nơi mà, sao lại đến sớm hơn dự định, có chuyện gì hả?”. “Không có chuyện gì cả, tớ thay đổi ý định thôi”, hẵn bước vào nhà, vừa đi vừa trả lời bạn. Rồi bạn lại hỏi: “Sao cậu lại thay đổi ý định?”, thì hẵn nhoẻn cười và nói: “Bởi vì tớ có thể”.

Sáng hôm sau, lúc bạn đang dạo quanh những trang bán hàng trên mạng thì hấn đi ngang qua và bắt gặp, rồi hấn cũng muốn mua một món đồ và món đồ đó cũng sẽ được gởi chung với món đồ mà bạn đã mua. Chiều đến, người giao hàng gọi điện cho bạn và bảo bạn ra chỗ của người đó để nhận hàng, cách nhà bạn 2km. Khi nghe được điều này, bạn bắt đầu tức tối và bức bối vì điều này chưa xảy ra bao giờ, với lại đây là dịch vụ giao hàng tận nơi cho người mua hàng. Trong lúc bạn hậm hực tìm số điện thoại của công ty bán hàng để gọi điện mắng vồn thì hấn lên tiếng: "Cậu có thể thay đổi ý định của cậu được không, đơn giản chỉ cần bạn chiếc áo khoác và chạy xe ra đó để lấy món hàng về thôi mà", hấn tỉnh bơ nhìn bạn mà nói. Nghe hấn nói thế, bạn thất thần im lặng trong giây lát, rồi bạn hỏi: "Tại sao tớ phải làm như vậy, đây là dịch vụ giao hàng tận nơi mà, sao tớ lại phải ra đó để nhận hàng?", và hấn trả lời bạn: "Bởi vì cậu có thể". Nghe hấn nói vậy, bạn

chần chừ một chốc rồi chớp lấy chiếc áo và chạy ra đó để lấy hàng, mặc cho cảm giác hậm hực và bức bối ở trong người.

Ngày hôm sau, hấn lại muốn mua thêm một món đồ và nhờ bạn đặt mua giùm cho hấn. Chiều đến, người giao hàng gọi điện và lại bảo bạn ra chỗ người đó để nhận hàng, và khi cuộc gọi vừa dứt thì bạn thấy hấn lặng lẽ dắt xe ra khỏi nhà để đi lấy hàng. 10 phút sau, bạn nghe tiếng xe chạy vào nhà và bạn thấy hấn ra về tay không mà không có món hàng. "Cậu cho tớ mượn điện thoại để gọi cho công ty của họ với", hấn nói với bạn. "Cậu ra đó không gặp được người giao hàng hay sao, hay là có chuyện gì?", bạn thắc mắc. "Tớ ra tới đó rồi, thấy người đó rồi, xong tớ thay đổi ý định và chạy về để mượn điện thoại của cậu để gọi cho công ty họ, để họ giao hàng tận nhà cho mình", hấn nói tiếp. "Sao cậu lại thay đổi ý định, cậu đã ra tới đó rồi thì nhận món hàng rồi về nhà thôi, có phải lẹ hơn không, giờ phải tiếp tục ngồi chờ

họ mang tới?", bạn nhú mày và cảm thấy thật khó hiểu. "Tớ thay đổi ý định, vậy thôi", hấn tỉnh bơ nói và càng làm bạn ngạc nhiên hơn. Rồi bạn hỏi tiếp: "Thế sao hôm qua cậu lại cản tớ, không cho tớ gọi đến công ty của họ?", và hấn đáp: "Tớ đâu có cản cậu đâu, tớ chỉ hỏi rằng cậu có thể ra đó và nhận món hàng được hay không, rồi cậu tự mình đưa ra sự lựa chọn mà". Thế là bạn im lặng và không hỏi thêm gì nữa.

Sáng hôm sau, sau khi ăn sáng ở ngoài phố xong, bạn và hấn quay trở lại về nhà, rồi bạn và hấn phát hiện ra ở trong góc tường có một con ong bị mắc kẹt, tại chỗ viên gạch kính để lấy sáng vào nhà. Thế rồi hấn bảo hấn sẽ tìm một cái gì đó để đưa con ong ra khỏi căn nhà. Sau một chốc, bạn thấy hấn bước ra khỏi bếp với một chiếc cốc nhựa trên tay. Bạn đứng đó quan sát hấn loay hoay tìm cách đưa con ong vào chiếc cốc, rồi chợt bạn nghe tiếng điện thoại reng lên từ trong bếp. Vừa lúc bạn ngoảnh đi để quay vào

bếp thì bạn nghe một tiếng “Bộp” rõ to, và khi quay lại về phía hấn thì bạn phát hiện ra hấn đã đập chết con ong bằng cái cốc nhựa. “Sao cậu lại đập chết nó, tớ tưởng cậu nói là dùng chiếc cốc để đưa nó ra khỏi nhà mà?”, bạn ngạc nhiên hỏi. “Đúng là tớ có ý định dùng chiếc cốc để bắt nó, nhưng rồi tớ thay đổi ý định”, hấn tỉnh bơ trả lời. “Tại sao?”, bạn hỏi tiếp. “Bởi vì tớ có thể”, hấn nhoẻn cười nhìn bạn...

Tối đến, hấn nói với bạn rằng đã tới lúc hấn ra về. Rồi bạn bỗng chợt nhận ra và hỏi: “Cậu chưa dạy cho tớ được bất kì điều gì cả mà đã ra về rồi sao?”, và hấn nhoẻn cười đáp: “Tớ đã chỉ cho cậu hết tất cả mọi thứ rồi đó, không còn gì để chỉ nữa cả”. Thế là bạn chia tay và tiễn biệt hấn ra về, để rồi đọng lại trong bạn một ấn tượng duy nhất: “Không rõ hấn là Phật hay một người có vấn đề về thần kinh nữa”.

...

Câu chuyện trên là ví dụ để thể hiện sự đối lập và khác biệt giữa ý thức tầng thứ 3 (vận hành chủ yếu

bằng tư duy/bản ngã) và ý thức tầng thứ 5 (vận hành chủ yếu bằng ý thức tự do). Vì tư duy/bản ngã chỉ là một trí thông minh nhân tạo nên nó không thể tự mình tạo ra những sự lựa chọn và quyết định, mà tất cả mọi sự lựa chọn và quyết định của nó thì đều cần dựa trên những điều nó đã biết và ghi nhớ trong quá khứ. Nếu trước đó nó không có bất kì thông tin hay điều kiện tiền đề gì thì nó không thể tạo ra được những sự lựa chọn và quyết định. Còn ý thức tự do hay ý thức linh hồn thì hoàn toàn khác, rằng bạn có thể tạo ra bất kì sự lựa chọn hay quyết định nào mà không phụ thuộc vào bất kì điều kiện, quy luật hay tiền đề gì đã xảy ra ở trong quá khứ.

Khi bạn hiểu được điều này rồi, bạn sẽ nhận ra rằng tất cả những kinh sách tu luyện của tôn giáo hay đạo giáo thì đều có thể được tóm gọn lại thành một câu hỏi:

“Bạn có thể thay đổi hay xóa bỏ ý định, ý niệm của mình về bất kì điều gì, ở bất kì nơi đâu, trong bất

kì hoàn cảnh nào và ở bất kì lúc nào được hay không?”

Như bạn thấy đó, câu hỏi này thì có thể chẳng khó để trả lời chút nào và bạn cũng có thể dễ dàng thực hiện được. Nhưng đó mới chỉ là bước đầu mà thôi, vì bước tiếp theo mới là bước quan trọng và cốt yếu, và đó là câu hỏi:

“Bạn có thể quên đi câu hỏi đó cũng như câu hỏi này được hay không?”

Và để quên đi hai câu hỏi này cũng như mọi bài pháp giảng khác thì bạn cần phải tập trung thường trực vào hiện tại và sống hoàn toàn ở trong hiện tại. Đây là điều bạn cần tập luyện dần để đạt được, ví dụ như bằng phương thức thiền tự hay yoga mà mọi người hay sử dụng.

Như thế, con đường tu luyện có thể được tóm tắt thành một câu ngắn gọn: Chỉ mất một ngày để biết được hai câu hỏi này, nhưng mất cả đời người để quên đi hai câu hỏi này. Và lý do cho điều này đơn

giản là vì một khi bạn còn suy nghĩ và gợi nhớ hai câu hỏi này hay những bài pháp giảng trước khi bạn đưa ra sự lựa chọn hay quyết định, thì sự lựa chọn hay quyết định của bạn sẽ vẫn còn dựa trên những điều kiện và tiền đề ở trong quá khứ, và vậy mà chúng sẽ là những sự lựa chọn và quyết định của tư duy/bản ngã của bạn chứ không phải là của ý thức tự do hay ý thức linh hồn của bạn.

Vậy nên, khi bạn phát hiện ra người yêu của mình đi hẹn hò với người khác, bạn có thể thay đổi ý định hay niềm tin của mình được không: Rằng một người đang yêu một người thì cũng có thể đi hẹn hò với một người khác nữa. Khi bạn nhắn tin hay gọi điện nhiều lần cho một người mà họ không hồi âm hay trả lời, bạn có thể thay đổi ý định hay niềm tin của mình được không: Rằng một người nhắn tin hay gọi điện (nhiều lần) cho người khác thì người khác không nhất thiết cần phải hồi âm hay trả lời. Khi bạn lao động và làm việc cực nhọc nhưng không được

tưởng thưởng thì bạn có thể thay đổi ý định hay niềm tin của mình được không: Rằng một người lao động cực nhọc và vất vả thì không nhất thiết cần phải nhận được sự tưởng thưởng hay công nhận từ những người khác...

Tương tự như vậy đối với hàng ngàn, hàng triệu những điều khác nhau mà xảy ra ở trong cuộc sống hằng ngày của bạn. Và việc thay đổi hay xóa bỏ ý định, ý niệm hay niềm tin về bất kì điều gì xảy ra ở bên ngoài bạn thì cũng chính là công việc bạn tập cách chấp nhận và cho phép vạn vật tồn tại, phát triển với vô tận khả năng và hình thái. Khi bạn có thể thay đổi hay xóa bỏ những ý định, ý niệm hay niềm tin của mình mà không phụ thuộc vào bất kì lý do, quy luật, yếu tố hay tiền đề nào thì cũng là lúc bạn thực sự hiểu ra rằng: Mọi thứ đều là có thể.

Bây giờ, bạn có thể hiểu ra được, sức mạnh thật sự của Đấng sáng tạo không phải là làm màu làm phép hay bề cong thực tại, mà đó là khả năng thay

đổi hay xóa bỏ bất kì ý định, ý niệm hay niềm tin nào một cách tự do và ngẫu nhiên hoàn toàn, ở ngoài không gian và ở ngoài thời gian, mà không phụ thuộc vào bất kì điều kiện hay tiền đề nào. Và đó cũng chính là sức mạnh và khả năng vốn có của bản chất cốt lõi của bạn, luôn ở bên trong bạn và bạn luôn có thể sử dụng nó ở trong bất kì khoảnh khắc hiện tại nào mà bạn mong muốn. Như vậy, khả năng làm màu làm phép hay bẻ cong thực tại đơn giản chỉ là sự biểu hiện của khả năng của ý thức tự do của bạn mà có thể thay đổi hay xóa bỏ bất kì ý định, ý niệm hay niềm tin nào mà không lệ thuộc vào bất kì điều kiện hay tiền đề gì.

14. LÀM CHỦ SÁNG TẠO VÀ TRẢI NGHIỆM

Có thể bạn đã từng xóa đi những lời bình luận hay tin nhắn của mình viết cho người khác, chỉ vì người khác không hay chưa đáp trả về những điều bạn đã viết hay bình luận. Có thể nói rằng đó là vì tư duy/bản ngã của bạn, là cảm giác hụt hẫng hay buồn bã mà nó tạo ra, vì nó nghĩ rằng người khác phớt lờ hay xem thường nó. Thực tế thì thường không phải như vậy, nhưng tư duy/bản ngã thì luôn biến nó thành nạn nhân như vậy ở mọi lúc mọi nơi mọi tình huống, bởi vì chỉ khi làm như vậy (làm nó cao hơn hay thấp hơn người khác) thì tư duy/bản ngã mới được tồn tại và hoàn thành vai trò của nó, và vậy mà nó luôn tạo ra mâu thuẫn ở bên ngoài cũng như ở bên trong bạn. Và có lẽ đó cũng chính là nguồn gốc của câu nói: “Nhàn cư vi bất thiện”.

Có thể bạn chưa ý thức rõ ràng được những nỗi sợ hãi đó ở bên trong mình vì bạn vốn quen thuộc với những cách phản ứng hay đáp trả như thế, và bạn thường gọi đó là “Sự trao đổi” hay “Sự thảo

luận". Thông thường, khi bạn xem thấy, nghe thấy hay đọc thấy một điều gì đó mà ở trong bạn xuất hiện lên một suy nghĩ hay bình luận nào đó để phản ứng lại, thì đó chính là nỗi sợ hãi ở trong bạn. Rồi bạn sẽ dần nhận ra được nguồn gốc của những sự đáp trả và phản ứng lại này thì có nguồn gốc xuất phát từ đâu. Đó chính là từ những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin về cuộc sống và sự tồn tại mà gia đình, văn hóa, xã hội, giáo dục, giải trí... đã tạo ra cho bạn, hay chính bạn tự tạo ra ở bên trong mình.

Ví dụ như cái suy nghĩ "Tôi không đọc sách được" hay "Tôi không ngồi thiền được" mà thường hay xuất hiện lên ở trong ý thức của tớ. Có thể bạn nghĩ rằng tớ khoe khoang nhưng thực sự thì đó là hai nỗi sợ hãi ở sâu trong tớ mà đã được tạo nên một cách vô thức thông qua môi trường xã hội. Đó là hai niềm tin không chỉ ẩn khuất bên trong tớ mà còn ở trong những người khác: "Sách là kho tri thức của nhân loại, đọc nhiều biết nhiều, càng biết càng giỏi" và

“Ngồi thiền được thì mới khai sáng và giác ngộ được”. Và khi hai niềm tin này được nhìn thấy ở bên trong, tớ đã tạo ra ý niệm hay sự thấu hiểu ở bên trong rằng: “Đọc nhiều sách hay không đọc sách thì chỉ là những trải nghiệm khác nhau ở trong khả năng bất tận của vạn vật” và “Một người vẫn có thể giác ngộ dù ngồi thiền được hay không”. Và khi tớ không phán xét bản thân mình hay ai khác bên ngoài mà đã tạo nên hai niềm tin vô thức đó ở bên trong tớ, thì tớ đã chấp nhận, chữa lành chúng và để chúng dần biến mất khỏi những suy nghĩ thường ngày của mình.

Như vậy, bằng cách dành thời gian một mình trong yên tĩnh để nhìn lại bản thân đã trải qua một ngày như thế nào, đã có những suy nghĩ và phản ứng gì xuất hiện lên bên trong, thì bạn sẽ dần thấy được nguồn gốc của những suy nghĩ và phản ứng đó. Và khi bạn thấy được rằng nguồn gốc của những suy nghĩ và phản ứng bên trong chính là từ những

định nghĩa và niềm tin vô thức mà bạn không phân xét hay đổ lỗi chính mình hay bất kì ai về sự tồn tại của những định nghĩa và niềm tin đó, thì là bạn đã chữa lành chính mình, chấp nhận bản thân mình cũng như mọi người khác ở bên ngoài bạn.

Nếu như có một suy nghĩ nào đó cứ lặp đi lặp lại ở trong bạn mà nó có thể làm bạn khó chịu hay là không, và bạn không hiểu được vì sao mình lại có suy nghĩ này thì bạn có thể tự hỏi rằng: "Tại sao tôi thường xuyên có cái suy nghĩ này, cái suy nghĩ mà tôi không muốn có cũng như nó không phục vụ cho sự phát triển của tôi?". Bạn có thể tự hỏi mình, hỏi những linh hồn bảo hộ mình, hỏi những vị Thánh hay Phật hay bất kì ai với bất kì cái tên nào mà bạn biết và đọng lại ở trong bạn, và rồi câu trả lời sẽ dần xuất hiện lên ở trong bạn.

Ví dụ như với tớ, hay cũng như mọi người, ở lúc nào đó, ở nơi nào đó, trong đầu ta thường xuất hiện những suy nghĩ hay hình ảnh không mang tính chủ

động, điển hình là suy nghĩ về quan hệ tình dục với ai đó mà không hề đúng lúc, đúng chỗ, đúng hoàn cảnh hay đúng đối tượng, thậm chí đó là người thân gia đình, họ hàng hay bạn bè. Dù cho suy nghĩ hay hình ảnh đó chỉ là chớp nháy mà thôi, nhưng đó không phải là điều ta thật sự mong muốn hay cầu thị. Suy nghĩ đó làm ta cảm thấy khó chịu và vướng mắc, và dường như ta không thể kiểm soát được những suy nghĩ hay hình ảnh đó.

Như thế, có thể bạn sẽ tự phán xét hay đánh giá mình, là đồi bại hay biến thái, là đã xem quá nhiều vật phẩm viễn vông hay đồi trụy. Tuy nhiên, sự thực thì lại khác, vì đó là cách vũ trụ đang chỉ cho bạn thấy những nỗi sợ hãi ở bên trong bạn. Đó chính là những định nghĩa hay niềm tin vô thức rằng quan hệ cùng huyết thống hay cùng giới tính là sai trái, hay sự không đúng chuẩn mực khi yêu đương lệch hình dáng, tuổi tác, kích thước, màu da, sắc tộc, cấu trúc... Và những suy nghĩ hay hình ảnh vô thức đó vẫn sẽ

còn xuất hiện trong ý thức của bạn nếu như bạn vẫn chưa nhìn thấy, chấp nhận và gỡ bỏ được những định nghĩa và niềm tin bên trong về sự đúng sai hay lệch lạc. Khi chấp nhận rằng không có bất kì điều gì là sai trái hay lệch lạc, rằng tất cả chỉ là những trải nghiệm khác nhau trong khả năng bất tận của tạo hóa, thì không có nghĩa là bạn sẽ lựa chọn hay thực hiện tất cả những điều ấy, mà bạn sẽ không còn phán xét bản thân hay bất kì ai bên ngoài. Và bạn sẽ lựa chọn những điều phù hợp nhất cho sự phát triển và tiến hóa của mình mà dựa trên nền tảng tình yêu vô điều kiện dành cho bản thân cũng như mọi con người và sinh vật khác. Vậy nên, khi bạn nhận ra, chấp nhận và tháo gỡ những định nghĩa và niềm tin vô thức ở trong mình, thì những suy nghĩ hay hình ảnh vô thức sẽ dần dần biến mất ra khỏi ý thức của bạn.

Rồi bạn sẽ hiểu ra rằng mỗi người thì luôn đúng với trạng thái ý thức lúc đó của họ. Ví dụ như với ý

thức hiện tại của bạn, cũng như ý thức cao của đa phần những đứa trẻ đang được sinh ra ngày hôm nay, bạn thấy rằng việc dạy dỗ con cái bằng roi gậy thì là sai trái và không cần thiết, nhưng đó lại là điều đúng đắn và cần thiết ở những ngày trước, khi con người còn ở ý thức thấp kém hay ý thức sinh tồn mà cả người lớn lẫn trẻ nhỏ thì luôn có mong muốn gây gỗ, tranh giành và ăn thua với kẻ khác. Như vậy, ở mỗi tầng ý thức thì sẽ có một hệ thống tri thức nhất định, và cũng như đối với đạo giáo, với mỗi tầng ý thức thì sẽ có một hệ thống pháp giảng và bài dạy tương ứng.

Vì thế, khi bạn bước dần lên cao trên con đường phát triển ý thức, những kiến thức tâm linh mà đúng với bạn hôm nay thì không có nghĩa là chúng sẽ còn đúng với bạn trong ngày mai. Vậy nên tri thức chỉ là công cụ để giúp bạn bước dần lên cao, và bạn cần phải sẵn sàng để từ bỏ chúng khi không còn cần tới chúng nữa, vì nếu bạn còn ghi nhớ và bám víu chúng

với tư duy/bản ngã của mình, thì bạn sẽ không thể bước lên những bậc thang tiếp theo của con đường thức tỉnh được.

Với bất kì thông tin nào bạn chạm tới, nếu nó đọng lại và ý nghĩa đối với bạn thì thông tin đó nằm trong phạm vi ý thức của bạn, nếu nó không phù hợp hay không đúng với bạn thì thông tin đó nằm ngoài phạm vi ý thức của bạn. Dù cho những thông tin đó nằm trong phạm vi ý thức mà cao hơn hay thấp hơn ý thức hiện tại của bạn, thì điều đó cũng không hề quan trọng, và vậy mà bạn cần phải tách ý niệm "Tốt hơn" ra khỏi từ ngữ "Cao hơn", cũng như ý niệm "Tệ hơn" ra khỏi từ ngữ "Thấp hơn" mà bạn vẫn sử dụng hằng ngày. Do vậy, trên con đường tiến lên tầng không gian thứ 5, bạn không chỉ cần phải gỡ bỏ mọi năng lượng sợ hãi hay tách biệt ra khỏi cơ thể của mình mà bạn còn cần phải gỡ bỏ những năng lượng đó ra khỏi những công cụ sáng tạo bạn vẫn đang sử dụng hằng ngày, và ngôn ngữ chính là

một trong những công cụ sáng tạo đó.

Dần dần bạn sẽ nhận ra rằng việc bình luận, thảo luận hay tranh cãi với bất kì ai bên ngoài thì sẽ không còn cần thiết nữa, vì đó chỉ là những hành động và phản ứng thông thường của thực tại tầng thứ 3, với mỗi người tồn tại trong một phạm vi nhỏ nhất định của dải ý thức, với những định nghĩa, niềm tin và tri thức nhất định nằm trong phạm vi ý thức đó. Như thế, những con người với những phạm vi ý thức khác nhau thì thường đi đến tranh cãi, giằng co và đấu tranh, không ai chịu nhường phần ai, luôn cho mình là đúng còn người khác là sai.

Giờ đã tới lúc bạn cần bước ra khỏi phạm vi ý thức nhỏ bé của mình, bằng cách sẵn sàng buông bỏ hình ảnh bản thân, những chức vị hay công nhận mà bạn đã dành hết cuộc đời của mình để đạt lấy. Nói vậy không có nghĩa là bạn phải buông thả bản thân hay vứt bỏ nghề nghiệp, mà là bạn hãy ngừng gọi bản thân mình chỉ là nam hay nữ, chỉ là thợ mộc, ca

sĩ, nông dân, kỹ sư, nhà văn, bác học, họa sĩ, công nhân, giám đốc... mà bạn có thể trở thành bất kì ai bạn mong muốn, làm bất kì điều gì bạn thích thú.

Khi đi trên con đường tâm linh, khi nghe tới việc vứt bỏ mọi thứ về hình ảnh bản thân, gia đình bạn bè, công danh sự nghiệp hay tiền tài vật chất... thì có thể bạn sẽ sợ hãi, sợ rằng mình sẽ trở nên không là gì hay không có ý nghĩa gì cả. Tuy nhiên, sự thực thì hoàn toàn ngược lại, vì chỉ khi bạn vứt bỏ được tất cả những ràng buộc đó thì bạn mới trở nên lớn hơn, và lớn hơn rất rất nhiều lần mà trí tưởng tượng của bạn trước đó cũng không thể hình dung ra được. Bạn sẽ trở nên không là gì cả bởi vì bạn có thể là tất cả. Bạn sẽ trở nên không có ý nghĩa gì cả bởi vì bạn có thể tạo ra bất kì ý nghĩa nào cho sự tồn tại và trở thành của mình.

Và khi đã đạt tới trạng thái đó, tất cả mọi giấy tờ hay vật phẩm trên quả đất hay toàn vũ trụ cũng không đủ để công nhận bạn, và thực sự là như vậy

đó, vì rằng những tờ giấy hay danh vị mà bạn đang cố gắng đạt được trong ngày hôm nay chỉ là những thứ làm cho bạn nhỏ bé mà thôi. Khi bạn thực sự buông được tất cả những sự ràng buộc với bên ngoài rồi, tất cả những điều bạn nghĩ bạn có thể đánh mất thì sẽ quay về với bạn, và quay lại với bạn nhiều hơn gấp nhiều lần, đó là gia đình, bạn bè, giàu có, thịnh vượng, an bình, tình yêu...

Bạn hãy tự nhủ với chính mình rằng: "Những gì tôi biết và hiểu ngày hôm nay chỉ là tạm thời, rằng chúng chỉ đúng với ý thức tôi đang có ngày hôm nay mà thôi. Như thế, tôi sẵn sàng buông đi những gì tôi biết và hiểu ngày hôm nay để đón nhận những tri thức và sự thấu hiểu mới mà tương ứng với tầng ý thức cao hơn, để tôi phát triển và mở rộng trên con đường tiến hóa ý thức của mình". Và đó là cách bạn sẵn sàng mở bản thân mình ra, để thúc đẩy nhanh quá trình tiến hóa và mở rộng của ý thức linh hồn của mình mà không phải chịu đựng hay chống đối

lại sự chuyển hóa chung của toàn nhân loại cũng như Trái Đất lúc này.

Như vậy, đã tới lúc bạn từ bỏ thói quen để người khác quyết định sự trải nghiệm của bạn, bằng việc ngừng theo dõi những bình luận, ý kiến hay đánh giá của người khác dành cho những bài viết bạn đọc, những bộ phim bạn xem, những trò chơi bạn chơi hay những bài nhạc bạn thưởng thức... mà bạn hãy tập tự mình quyết định mọi thứ cho bản thân mình. Bạn hãy ở lại để trải nghiệm nếu bạn cảm thấy hấp dẫn và thích thú với một điều gì đó, bạn hãy bước đi nếu chúng không đọng lại trong bạn và bạn cũng không cần có bất kì phán xét hay bình luận nào cho chúng. Nếu bạn vẫn muốn theo dõi những ý kiến và bình luận của người khác, thì bạn hãy ngừng phản ứng trước những ý kiến hay bình luận đó, mà hãy quan sát để nhận ra rằng đó chỉ là những sự đánh giá hay ý kiến từ những phạm vi ý thức nhất định, chỉ là sự tranh cãi và bàn luận giữa những phạm vi ý

thức khác nhau.

Vậy nên, nếu như điều gì đó làm bạn thích thú và đam mê, thì bạn hãy đắm chìm vào đó để trải nghiệm cũng như có thể tham gia vào để đóng góp sáng tạo nếu bạn muốn. Còn nếu điều gì đó không làm bạn thích thú hay đam mê, thì điều đó đang nằm ngoài phạm vi ý thức hiện tại của bạn, và vậy mà bạn sẽ có hai sự lựa chọn: Một là tìm kiếm điều gì khác mà làm bạn thích thú và đam mê; hai là tập trung quan sát và lắng nghe (mà không có phán xét hay bình luận đúng sai) để điều chỉnh trạng thái năng lượng hay phạm vi ý thức của bạn cho phù hợp với điều đó, để rồi sự thích thú và đam mê sẽ bắt đầu xuất hiện trong bạn. Và đó chính là cách mà bạn có thể sáng tạo và trải nghiệm tất cả mọi thứ ở trong thực tại này cũng như mọi nơi trong vũ trụ, bằng cách bạn sử dụng, định hướng và dẫn truyền sự tập trung của mình.

Để có thể thay đổi phạm vi ý thức của mình, bạn cần thoát ra phạm vi ý thức cố định của bạn, và bạn có thể hình dung để hiểu được điều này. Đó là những ngày tháng bạn còn đang ngồi trên ghế trường học hay giảng đường, bạn thường bắt gặp mình là một thành viên của một nhóm nhỏ nào đó, hoặc là nhóm chăm chỉ học tập, hoặc là nhóm vừa học vừa chơi, hoặc là nhóm suốt ngày la cà. Giữa các nhóm này thì thường ít có sự tương tác hay qua lại mà thậm chí là còn không ưa nhau và hay đấu đá với nhau. Và dù cho bạn nằm trong nhóm nào đi nữa, thì bạn cũng xem những nhóm khác là không biết giá trị của cuộc sống là gì, hoặc là học chi cho lắm, hoặc là chỉ biết ăn chơi, hoặc là lông bông sao lãng mà không tập trung học tập vì tương lai sự nghiệp... Như thế, bạn luôn giữ một hệ định nghĩa và niềm tin cố định bên trong mình, thuộc một phạm vi ý thức nhất định, để dựa vào đó mà bạn quyết định những suy nghĩ, phản ứng và hành động của mình trong

cuộc sống hằng ngày, cũng như bạn dùng nó là hệ quy chiếu để phán xét và đánh giá người khác hay tạo ra những áp đặt lên trên mọi người ở xung quanh mình.

Khi bạn đã gỡ mình ra khỏi phạm vi ý thức cố định đó, bạn sẽ có thể thay đổi năng lượng của mình lên cao hay xuống thấp, sang những phạm vi ý thức khác nhau và theo đó mà bạn sẽ thay đổi bạn bè, tình huống, công việc, sở thích và đam mê của mình. Ví dụ như ngày thứ hai, bạn thức dậy và tin tưởng rằng sự học là việc quan trọng nhất của cuộc đời, thì bạn sẽ là một thành viên của tổ nhóm chăm học và thích thú với những thứ mang tính tri thức và khoa học, để rồi sáng thì bạn lên lớp, chiều thì qua thư viện, tối thì học ở nhà. Thứ tư, bạn thức dậy và nhận ra triết lý sống với sự cân bằng giữa sách vở và đời thực, giữa học tập và vui chơi, thì bạn sẽ là một thành viên của tổ nhóm vừa học vừa chơi, sáng thì lên lớp, chiều thì mua sắm, tối thì cà phê. Thứ sáu,

bạn thức dậy và giác ngộ rằng việc đắm chìm vào những trang sách tờ giấy thì là điều vô bổ và vô nghĩa nhất trong vũ trụ, thì bạn sẽ trở thành một thành viên sáng giá của tổ nhóm la cà suốt sáng thâu đêm, sáng thì đào giun, chiều thì câu cá, tối thì nhóm lửa, đêm thì đàn hát...

Và đó chính là cách bạn chủ động sáng tạo nên trải nghiệm và thực tại của mình, trở thành bất kì ai mà mình mong muốn, làm bất kì điều gì mà mình thích thú và tò mò. Nhưng bạn cũng có thể làm điều này theo một cách khác mà ngẫu nhiên và tức thời hơn. Ví dụ như khi bạn ở một mình hay như cách bạn đối xử với chính mình, bạn có những định nghĩa và niềm tin nhất định về cách ăn mặc, cách đi đứng, cách nói năng, cách hành xử, cách học cách chơi, cách sử dụng đồ đạc... và đó là những điều bạn đã lựa chọn để bạn trở thành chính mình như là một hình ảnh tự do thể hiện của Đấng sáng tạo. Nên khi bạn tiếp xúc với bất kì ai bên ngoài thì bạn sẽ không

bao giờ so sánh, đối chiếu hay áp đặt bất kì điều gì bên trong bạn lên họ. Và khi bạn tập trung lắng nghe những câu chuyện của người khác đang ở trước mặt hay đang giao tiếp với bạn, mà bạn không lắng nghe để đối đáp, bàn cãi, phán xét hay so sánh với những định nghĩa và niềm tin ở trong mình, thì bạn đã điều chỉnh năng lượng hay phạm vi ý thức của bạn cho bằng với họ, để rồi niềm tin, thích thú và đam mê của họ cũng sẽ trở thành của bạn, và thế mà bạn có thể hòa nhập và giao lưu với bất kì ai ở bên ngoài bạn.

Đó cũng là cách bạn chấp nhận vạn vật, chấp nhận mọi con người cũng như bản thân mình. Là cách bạn làm chủ sáng tạo và trải nghiệm thực tại của mình, rằng không hơn không thấp, không hèn không sang, không phán xét không bình luận, không tranh cãi không đấu đá... mà bạn chỉ yên lặng, quan sát, lắng nghe và tham gia sáng tạo, trải nghiệm. Và đây cũng chính là tình yêu vô điều kiện, là cách sinh

sống và hành xử của một con người hay sinh vật mà đã thức tỉnh và giác ngộ.

Bạn sẽ không thể tranh cãi và đấu tranh với bất kì ai nếu như bạn trở thành họ, và khi bạn trở thành họ rồi, họ sẽ cảm thấy như tìm được tri kỉ, tìm được người chia sẻ và cảm thông về mọi điều trong cuộc sống hằng ngày. Như thế, bạn sẽ đánh thức tình yêu và ánh sáng ở bên trong họ, giúp chữa lành và gỡ đi những sợ hãi và tách biệt, những vết thương và nỗi đau sâu thẳm ở trong họ, và đó chính là tình yêu vô điều kiện mà bạn dành cho họ. Đây cũng là cách thức các vị giác ngộ đã dùng để bước trên mặt đất này, họ đã trở thành bất kì ai mà họ nhìn thấy và tiếp xúc, họ đã đánh thức và chữa lành bất kì linh hồn nào mà họ chạm tới, họ đã khai sáng và hồi sinh bất kì mảnh đất nào mà họ đặt chân lên. Vậy nên, bạn hãy nhớ, tình yêu chính là nguồn lực duy nhất giúp ý thức phát triển và tiến hóa, còn tri thức và pháp giảng thì không giúp ý thức phát triển mà chỉ dạy

cho bạn như thế nào là tình yêu thực sự và như thế nào mới là tình yêu vô điều kiện.

Bởi vậy, bạn hãy dừng việc đi vòng quanh và phán xét người này làm thế này là sai, người kia làm thế kia là không đúng. Hãy dừng việc đi tới đâu cũng nói rằng người này nên thả mấy con chim ra, người kia nên ngừng giết thịt động vật, và rằng nếu không phóng sanh, không ngừng giết hại thì kiếp sau họ sẽ làm súc sanh động vật. Hãy dừng việc đối chiếu và áp đặt định nghĩa hay niềm tin của mình lên người khác bên ngoài, rằng họ nên học cái này nên học cái kia, không nên làm cái này không nên đấm cái kia... mà hãy bắt đầu yên lặng, bắt đầu lắng nghe và bắt đầu chia sẻ. Hãy ghé qua nhà ông bạn hàng xóm, trò chuyện và lắng nghe những lời kể về những con chim, chúng hót thế nào, chúng ăn những gì, chúng sinh sản ra sao và họ đã lên rừng lội suối để bắt chúng như thế nào. Hãy tạt qua đám đông bên đường đang hò hét với ván bài hay bầu cua, hãy cảm

nhận niềm vui và háo hức của những người thắng cuộc, hãy trải nghiệm sự buồn bã và hụt hẫng của những người thua cuộc, hãy tò mò về những luật chơi, về cách thức họ buôn một tờ tiền đi qua đi lại hàng chục lần trên mặt bàn. Hãy lắng nghe người sắp của bạn, lắng nghe đồng nghiệp của bạn, lắng nghe người bán thịt, bán rau, bán cá, bán vé số... bởi vì đằng sau những hành động hay lời nói ích kỷ của họ là những lo lắng, sợ hãi, áp lực, buồn bã, đau đớn và cô đơn. Hãy xem hậu trường của một bộ phim hay một tác phẩm, để thấy rằng có biết bao người đã bỏ công làm ra nó và họ đã làm ra tác phẩm đó như thế nào và bằng cách nào, thay vì đắm chìm mình trong những sự đánh giá và phán xét của ông này bà kia về những tác phẩm đó.

Bạn hãy ngừng để bất kì ai bên ngoài có quyền tác động đến sự trải nghiệm của bạn thông qua lời bình luận, nhận xét hay đánh giá của họ về những điều bạn xem, bạn làm, bạn trải nghiệm. Và đã tới

lúc bạn giành lại sức mạnh vốn có về tay mình, để làm chủ sáng tạo và trải nghiệm của bạn, làm bất kì điều gì mà bạn mong muốn, trở thành bất kì ai mà bạn thích thú và ở bất kì nơi đâu mà bạn ao ước.

15. VỀ NHỮNG ĐIỀU LUẬT CỦA VŨ TRỤ

Đầu thai rồi chết đi, đầu thai rồi chết đi... hàng trăm lần như thế, hàng ngàn lần như vậy, để rồi sau cùng là thấu hiểu được những quy luật vận hành của vũ trụ và tạo hóa. Và khi đã hiểu rồi, biết rồi thì bước tiếp theo sẽ là gì? Đó sẽ là lúc bạn gọi những quy luật đó là: Bullshit (phân bò), một cách hài hước và dí dỏm.

Có thể ít nhiều rằng bạn đã từng nói kể, dạy bảo hay tranh cãi với ai đó về những điều luật vũ trụ mà bạn đã học được và hiểu được, như là việc ăn cắp ăn trộm thì sẽ tạo ra nghiệp, đánh người hại người thì sẽ bị trừng phạt, bất hiếu bất nhân thì sẽ làm trâu làm ngựa, gieo gió thì ắt sẽ gặt bão... hay là những quy luật về toán học, hóa học, lý học, sinh học... Và khi bạn suy nghĩ, phán xét, luận bàn hay tranh cãi với những người khác bằng những điều luật này thì bạn đã không còn là bạn nữa, mà bạn đã trở thành những quy luật vũ trụ này.

Nói như vậy không có nghĩa là bạn sai, mà những điều luật bạn nói ra hay tranh cãi thì có thể hoàn toàn đúng, bởi vì chúng là quy luật vận động vốn hữu của vũ trụ. Điều duy nhất và quan trọng ở đây là bạn có ý thức được lý do sâu thẳm bên trong mà đã thúc đẩy tạo nên những suy nghĩ hay hành động của bạn hay không? Dù cho bạn có thừa nhận hay không, nếu không phải là vì để thể hiện rằng bạn hơn người khác thì động lực sâu thẳm bên trong đó của bạn thường là: Mong muốn cứu rỗi người khác. Và bằng việc cứu rỗi người khác, bạn tạo ra hình ảnh hay sự tồn tại tách biệt của bạn: Rằng người khác là người khác và bạn là bạn. Do vậy, bạn sẽ nhận ra bạn vẫn còn đang sống bằng (siêu) tư duy/bản ngã của mình, với sự ảo tưởng và giả lập về sự tách biệt.

Như thế, qua nhiều phim ảnh hay sách truyện, bạn sẽ thấy rằng hình ảnh bước trên mặt đất của các vị giác ngộ thì vẫn chưa được khắc họa một cách chính xác và trung thực. Có thể bạn nghĩ rằng các vị

giác ngộ đi tới đâu thì sẽ giảng đạo tới đó, bắt gặp ai hay bất kì sự việc nào thì cũng mở miệng ra nói pháp nói đạo để dạy dỗ người khác. Hay bạn thường nghĩ rằng các vị giác ngộ xuống trần gian là để cứu người, nhưng thực chất thì người duy nhất mà họ cứu thì không ai khác ngoài chính bản thân họ.

Đúng vậy đó, họ xuống trần gian để cứu rồi người khác bằng cách cứu rồi chính bản thân mình. Rằng họ chưa bao giờ mở miệng ra hay đặt tay viết chữ với mục đích dạy dỗ hay chỉ đạo bất kì ai, mà họ chỉ bước trên con đường cô độc của mình và trở nên khai sáng. Và bằng cách này, họ đã trở thành ví dụ sống cho người đời quan sát và noi theo. Rồi qua thời gian, những con người khác dần dần bước theo dấu chân của họ và những buổi giảng pháp bắt đầu được hình thành.

Như vậy, những buổi giảng pháp và thuyết đạo được hình thành không phải là từ hành động cứu rồi người khác của các vị giác ngộ, mà đó là bởi vì

những người đi theo muốn biết, muốn học và muốn trở nên giống như họ - là ánh sáng, là tình yêu, là sự tự tại, là sự an bình, là sự tự do.

Và bằng cách xem những quy luật của vũ trụ là "Bullshit" sau khi đã hiểu thấu chúng, thì bạn sẽ có thể dễ dàng tách mình ra khỏi những quy luật đó, để bạn không trở thành chúng cũng như không tạo ra siêu tư duy/bản ngã ở trong bạn. Để khi bạn nghe thấy hay đọc thấy những lời chữ ý kiến hay bình luận của người khác về những điều luật của vũ trụ, thì bạn sẽ không nhảy vào để tranh cãi, chỉnh sửa hay giảng dạy.

Khi không còn suy nghĩ, ý kiến hay bình luận nào cho bất kì điều gì mà bạn thấy được hay đọc được, thì bạn đã trở lại là bản chất cốt lõi của bạn, là sự chấp nhận vạn vật, là sự tự tại và an bình, là tình yêu vô điều kiện mà cao hơn tất cả mọi niềm tin và quy luật vũ trụ. Lúc đó, bạn sẽ có thể yên lặng và bình tâm trước tất cả mọi người, mọi vật và mọi việc mà

bạn thấy, bạn gặp. Và bạn sẽ chỉ nói kể hay dạy bảo cho người khác về những quy luật, điều luật vũ trụ hay bất kì điều gì khi người khác tự nguyện muốn học tập từ bạn. Do vậy, đó là sự lựa chọn muốn học tập và hiểu biết của họ, nên bạn sẽ không bao giờ bắt ép hay can thiệp vào bất kì sự lựa chọn hay quyết định nào của người khác thêm nữa.

Nếu bạn vẫn còn thói quen nói kể hay dạy bảo cho người khác về những điều bạn đã học được và hiểu được, mặc cho người khác có muốn nghe muốn biết hay đủ để hiểu được hay không, thì bạn cần nhận ra đó là hành động với tư duy/bản ngã của bạn. Vậy làm sao để nhận ra khi nào thì là hành động với tư duy/bản ngã của bạn? Rằng tư duy/bản ngã là hệ thống để tạo ra sự tách biệt, và sự tách biệt thì sẽ tạo ra sợ hãi và chịu đựng, nên bất kì khi nào bạn tạo ra sợ hãi hay chịu đựng ở trong người khác thì đó là tư duy/bản ngã của bạn đang làm chủ suy nghĩ, hành vi và lời nói của bạn. Và sự sợ hãi ở đây

thì bao gồm cả hai hình thái: Buồn bã, thấp kém, mặc cảm, cô đơn... và ngưỡng mộ, tôn sùng, cung phụng, kính nể... Vậy nên, bạn sẽ nhận ra rằng bạn đang dùng những quy luật vũ trụ mà bạn biết được, hiểu được để gia cố cho sự tồn tại tách biệt của bạn: Để bạn giỏi hơn người khác, để giữ người khác ở với bạn, hay thu hút người đi theo bạn để tạo dựng tên tuổi và địa vị...

Bạn cần nhận ra rằng bạn không thể cứu rỗi bất kì ai ngoài bản thân bạn, dù cho đó là người yêu hay người thân của bạn đi chăng nữa. Và sự thực thì không ai cần bất kì ai cứu rỗi cả, vì không ai là thật sự chết đi hay biến mất. Mỗi linh hồn đều có quyền tự do lựa chọn và quyết định như nhau, không ai nhiều hơn và không ai ít hơn. Và khi một linh hồn đã có đủ những trải nghiệm và học đủ những bài học ở trần gian, thì họ sẽ quyết định lựa chọn đi theo con đường thức tỉnh và trở về Nhà. Cũng giống như bạn vậy, người đang đọc những dòng chữ này đây, đã

đưa ra sự lựa chọn đi theo con đường thức tỉnh, để trở về lại là bản chất thực sự của bạn ở trong kiếp sống này, để bạn có thể bước qua tầng không gian thứ 5 hay là thiên đường thật sự mà không còn tồn tại bất kì sợ hãi hay tách biệt nào. Dù cho bạn có tin vào kiếp trước và kiếp sau hay không, dù cho bạn có tin vào linh hồn và ma quỷ hay không, dù cho bạn có nhớ rằng bạn đã quyết định đi theo con đường thức tỉnh hay không thì cũng không quan trọng, mà điều quan trọng đó là ở bên trong bạn luôn hiện hữu một nguồn lực, một nguồn sức mạnh mà không ngừng thôi thúc bạn đi tìm kiếm sự thật, tìm kiếm những điều vô hình và siêu hình mà vượt ra năm giác quan cơ thể vật lý cũng như vượt ra thế giới vật chất mà bạn đang sống ở trong.

Cũng như với những dòng chữ này đây, tớ không viết ra để cứu rỗi bạn hay tớ cũng không làm bất kì điều gì để cứu rỗi bất kì ai. Điều duy nhất mà tớ đang làm đó là tớ tự cứu rỗi chính bản thân mình, tự

chữa lành và gỡ bỏ mọi sợ hãi cũng như sự tách biệt ở bên trong mình. Và bằng cách dùng bản thân tớ để làm một ví dụ sống, bạn sẽ có thể tự cứu rỗi lấy chính mình, và tất cả những công việc ở bên trong bạn cũng như tất cả mọi sự lựa chọn của bạn thì đều là do bạn và tự bạn mà thôi. Vậy nên, bạn không cần thiết phải ngưỡng mộ hay tôn sùng bất kì ai, và đây cũng là điều bạn thường nghe thấy từ bất kì vị giác ngộ nào mà đã từng đặt chân trên mặt đất này. Nếu như bạn vẫn muốn ngưỡng mộ ai đó, thì hãy ngưỡng mộ chính bản thân mình vì đã dũng cảm lựa chọn đi theo con đường thức tỉnh và giác ngộ, để đánh bại và chinh phục kẻ thù lớn nhất và duy nhất của bạn, đó là bóng tối và sợ hãi ở bên trong bạn, bằng sự thấu hiểu, sự chấp nhận và tình yêu vô điều kiện của bạn.

Có thể tớ chưa tiếp xúc với bạn và cũng chưa biết mặt mũi, tên tuổi của bạn ra sao, nhưng tớ và bạn đã gặp nhau, đã quyết định sẽ hỗ trợ và trải nghiệm

cùng nhau trong giai đoạn này của sự tồn tại. Và đó là lý do cho sự ra đời của những bài viết này. Rằng tớ không viết để thể hiện mình, tớ không viết để câu lấy những lượt “Thích” hay “Tim”, tớ không viết vì lợi nhuận hay tên tuổi... mà tớ chỉ viết bởi vì những ý niệm và con chữ xuất hiện lên ở trong đầu tớ một cách “ngẫu hứng” và “tự nhiên”, và những thông điệp này chính là những điều bạn muốn xem biết và học hiểu. Hay đơn giản mà nói, tớ chỉ là người trung gian để đưa đến những điều bạn muốn học tập, bởi vì bạn đã quyết định đi theo con đường thức tỉnh để trở về Nhà và tớ đã đồng ý hỗ trợ và đồng hành cùng bạn. Như thế, tớ không phải là người dạy cho bạn mà người đang dạy cho bạn chính là bạn đó thôi. Ha ha. Và vậy mà bạn có thể phần nào thấy được sự kỳ diệu và vẻ đẹp của tạo hóa.

Tất cả mọi thứ đều là do sự tự do lựa chọn và quyết định của bạn, dù cho nhiều sự lựa chọn và quyết định bạn vẫn còn chưa ý thức được, cũng như

bạn đã quên mất đi khi bạn đầu thai vào kiếp sống này. Ở xung quanh bạn lúc này, có rất nhiều linh hồn mong muốn được hỗ trợ và đồng hành cùng bạn, đó là những người thân của bạn, là những vị giác ngộ (Thần Thánh Tiên Phật), là những sinh thể ở các tầng cao hơn mà vẫn thường quan sát và dõi theo bạn, bởi vì họ yêu thích tính cách cũng như những sự lựa chọn của bạn (giống như cái cách bạn yêu thích một nhân vật nào đó ở trong phim hay truyện mà bạn thường xem). Và bởi vì bạn ít khi nào tìm kiếm sự hỗ trợ từ họ, nên họ chỉ đứng ở ngoài quan sát và dõi theo mà thôi, vì lẽ họ không được quyền can thiệp vào bất kì sự lựa chọn hay quyết định nào của bạn.

Bây giờ, nếu như bạn muốn bắt đầu nhận được sự hỗ trợ từ họ, thì bạn cần chủ động quyết định cho phép người khác hỗ trợ bạn và sẵn sàng mở lòng để nhận lấy bất kì sự hỗ trợ nào mà có thể giúp bạn trên con đường thức tỉnh và tiến hóa của mình. Bạn có thể cầu gọi bất kì ai với cái tên nào ở trong bất kì

giáo đạo nào mà đọng lại ở trong bạn, như Quan Âm Bồ Tát, Phật Thích Ca, Thánh Archangel Gabriel, Thánh Archangel Michael, Chúa Giê-su... hay đơn giản là cầu gọi chung chung tới những linh hồn ở các tầng cao mà sẵn lòng hỗ trợ bạn:

“Tôi sẵn sàng đón nhận mọi sự hỗ trợ và đồng hành từ những linh hồn ở các tầng thực tại cao hơn, giúp tôi chữa lành những sợ hãi và tách biệt ẩn sâu bên trong mình, giúp tôi gỡ bỏ những định nghĩa và niềm tin không còn phù hợp cho giai đoạn phát triển tiếp theo của tôi, giúp tôi tránh khỏi những sinh thể sống dựa trên năng lượng sợ hãi, giúp tôi tiếp cận được những nguồn thức ăn và thức uống tốt nhất mà tôi cần cho giai đoạn chuyển hóa này, và giúp tôi xoa dịu những nỗi đau hay mệt mỏi về cơ thể vật chất trong giai đoạn tháo gỡ tư duy/bản ngã này, để rồi tôi có thể bước qua một thực tại sáng tạo và trải nghiệm cao hơn. Tôi biết ơn và xin cảm tạ.”

Đó là sự hỗ trợ và đồng hành mà bạn có thể nhận được từ họ, ở bất kì khi nào và ở bất kì nơi đâu. Vì rằng những sự hỗ trợ này thì nằm ngoài những giác quan thực tại của bạn nên bạn thường không biết được là bạn đã nhận được sự hỗ trợ từ họ hay chưa. Và bạn cũng có thể tìm kiếm sự hỗ trợ “hữu hình” từ họ, nhưng thường thì bạn sẽ không nhận được những sự hỗ trợ này vì chúng phần lớn sẽ chỉ làm cản trở sự thức tỉnh và phát triển của bạn, vì đó là những mong muốn của tư duy/bản ngã của bạn: Của cải, vật chất, sở hữu, người yêu, chức vụ, bậc cấp, tên tuổi...

...

Giờ bạn hãy hình dung mình đang ở trong một căn phòng hộp vuông màu trắng, với chiều rộng và chiều cao hàng trăm mét. Trong căn phòng này, không có gì khác ngoài bạn và một đồng gỗ thanh vuông với hàng trăm ngàn chiếc to nhỏ khác nhau. Bạn không biết vì sao mình lại ở trong chiếc hộp này

và tất cả mọi thứ bạn biết trước khi xuất hiện trong cái hộp này thì đều tan biến và không còn tồn tại. Như thế, thứ duy nhất bạn biết đó là có một đồng thanh gỗ và bạn có thể bay lượn tùy thích bên trong chiếc hộp này.

Bạn loay hoay trong chiếc hộp rất lâu là lâu, và rất lâu là bao lâu thì bạn cũng không còn ý thức được bởi vì khái niệm thời gian đã không còn tồn tại với bạn. Bạn không biết phải làm gì và không có bất kì điều gì để làm, rồi cứ như vậy mà sự tồn tại và hiện hữu của bạn trở nên phai nhạt dần.

Bỗng chợt bạn nảy ra một ý niệm, "Tôi muốn kết nối sàn và trần của chiếc hộp lại với nhau, bằng cách xếp đồng thanh gỗ lên cao cho tới khi chúng đụng tới mặt trần". Và không ai bảo bạn hay rót vào bạn cái ý tưởng làm nên điều này cả, bởi vì bạn tự nghĩ ra, tự bịa ra đó thôi. Và ý nghĩa của công việc này là chả có ý nghĩa gì hết cả, nhưng thứ duy nhất mà điều này mang lại chính là sự ý thức, sự nhận thức về

sự tồn tại và hiện hữu của bạn – là ý thức linh hồn.

Với ý định được thiết chặt trong ý thức, bạn bắt đầu lượm nhặt và sắp xếp những thanh gỗ lại với nhau. Qua vô số lần thử sai, bạn nhận ra rằng nếu sắp xếp chúng khăng khít với nhau thì chúng sẽ chắc và bền, nhưng lại không có đủ số lượng thanh gỗ để chúng có thể chạm được tới mặt trần. Như vậy, bạn cần phải sắp xếp chúng với nhau với những khoảng hở chen giữa, và thế mà bạn cần phải tạo ra những quy luật sắp xếp nhất định để tạo nên cấu trúc vững chắc và bền chặt.

Và sau vô số lần thử sai, cuối cùng bạn cũng đã có thể hoàn thành một cấu trúc phức tạp mà kết nối được giữa mặt sàn và mặt trần. Rồi thì sản phẩm đã hoàn thành, sự hả hê và sung sướng cũng dần tan biến, bạn nhanh chóng rơi vào lại trạng thái ban đầu, lúc mà bạn mới xuất hiện trong chiếc hộp vuông.

Một quãng lâu không biết là bao lâu đã trôi qua, bạn muốn được cảm thấy sự tồn tại của mình, bằng

đam mê và nhiệt huyết như cái lúc bạn tạo nên cấu trúc đẹp để đó. Bạn đã lưỡng lự không muốn tháo gỡ cấu trúc đã làm ra, không muốn bỏ nó đi vì bạn đã mất bao công sức để tạo dựng, nhưng nếu không gỡ nó đi để bạn có thể làm nên một cái khác thì sự tồn tại của bạn sẽ dần phai nhạt và tan biến.

Thế rồi, bạn cũng gỡ nó đi và xây nên một cái khác đẹp hơn và phức tạp hơn. Và sau khi hoàn thành thì bạn lại tiếp tục tháo gỡ đi để làm nên một cái khác nữa. Cứ như vậy, bạn làm nên vô số cấu trúc khác nhau với những quy luật sắp xếp và lắp ghép khác nhau. Rồi cho đến một lúc, khi bạn đã làm ra gần như mọi cấu trúc có thể thì bạn tưởng tượng ra một cấu trúc mới mà một mình bạn không thể hoàn thành, đó là cấu trúc bàn cân với sự cân bằng hai bên trên một điểm trụ ở giữa. Và với cấu trúc này, bạn cần hai người ở hai bên để đặt những thanh gỗ lên trên cùng một lúc, nếu không thì nó sẽ nghiêng một bên và làm sụp đổ toàn bộ cấu trúc.

Do vậy, bạn cần phải tạo ra hình ảnh của mình để tham gia sáng tạo cùng với bạn. Nhưng để hình ảnh của bạn có thể sáng tạo cùng bạn, thì hẳn cần phải biết và hiểu những cấu trúc mà bạn đã thiết kế tạo dựng nên ở trước đó. Thế là bạn bắt đầu chỉ dạy hẳn những cấu trúc mà bạn đã tạo dựng nên, cho đến khi hẳn hiểu biết và nắm bắt được những quy luật cơ bản thì hẳn bắt đầu có thể tham gia đồng sáng tạo cùng bạn.

Qua thời gian, bạn và hẳn cùng nhau tạo dựng nên vô số cấu trúc đẹp đẽ với kết cấu vô cùng đa dạng và phức tạp. Rồi cho tới một lúc, khi bạn và hẳn đã tạo ra gần như mọi cấu trúc có thể với hai người, thì bạn cần thêm một người nữa để tạo nên cấu trúc bàn cân với sự cân bằng ba bên trên một điểm trụ ở giữa. Như vậy, bạn tiếp tục tạo ra thêm một hình ảnh của mình nữa và lại bắt đầu dạy cho hẳn những cấu trúc ban đầu mà bạn đã tạo nên, cho đến khi hẳn có thể tham gia đồng sáng tạo cùng bạn.

Cứ như vậy, bạn không ngừng tạo ra những hình ảnh của mình cũng như chiếc hộp cứ thế mà to dần lên, vì thành phần bên trong không ngừng tăng lên về số lượng...

Tương tự như câu chuyện trên, vũ trụ chính là chiếc hộp vuông đó mà không ngừng mở rộng ra mọi phía từ một điểm trung tâm. Sự sống và sự tồn tại chính là cấu trúc từ mặt sàn đứng tới mặt trần đó. Và ý nghĩa của sự sống là nó chẳng mang ý nghĩa gì hết cả, nhưng điều duy nhất mà sự sống mang lại chính là sự ý thức về sự tồn tại và hiện hữu của bạn – là sự nhận thức, là ý thức linh hồn vĩnh cửu với khả năng sáng tạo và trải nghiệm bất tận. Vậy nên, sự sống và tạo hóa thì vô cùng vô nghĩa và cũng vô cùng ý nghĩa cùng một lúc.

Và cũng giống như vậy, bạn đã được tạo ra và đã/đang tham gia vào quá trình học tập và trải nghiệm những cấu trúc mà Đấng sáng tạo đã tạo dựng nên, và đó chính là thực tại bạn đang sống ở

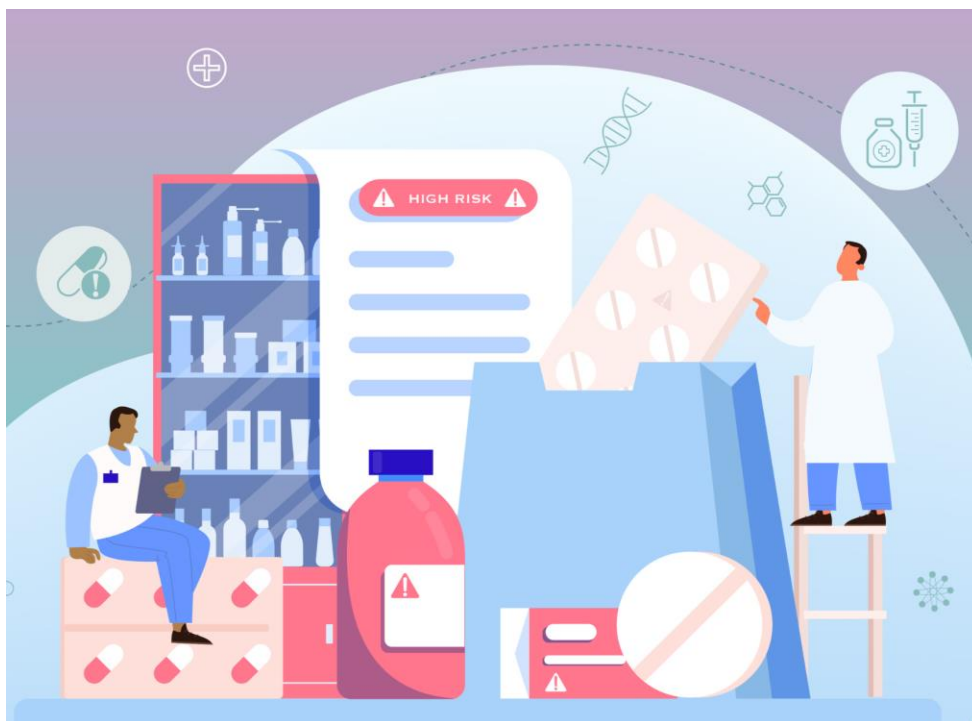
trong đây. Rồi khi bạn đã hiểu thấu quy luật tồn tại và vận động của những cấu trúc hiện hữu này, thì bạn sẽ bắt đầu tập tưởng tượng và sáng tạo nên những cấu trúc mới với những quy luật mới mà có thể dựa trên hay không dựa trên nền tảng của những cấu trúc bạn đã học được. Và sự ra đời của trò chơi, sách truyện, phim ảnh, giải trí, nghệ thuật... chính là những bước đầu tập tành sáng tạo nên những thực tại mới với những quy luật mới của con người.

Giờ đây, bạn đang chuẩn bị bước qua “cánh cửa” để trở về Nhà, để bạn đồng hành cùng Đấng sáng tạo vẽ dựng nên những sự sống và sự tồn tại mới với những quy luật vận hành và phát triển hoàn toàn khác so với thực tại mà bạn đang biết ngày hôm nay. Và vậy mà khi khái niệm “Đấng sáng tạo” được nói đến, thì bạn nên hiểu rằng đó không phải là một người hay một giới tính, mà đó là Thượng Đế cùng với các con của mình đồng sáng tạo nên sự sống và

vũ trụ, tất cả vận hành như một và một vận hành tất cả.

Qua đây, bạn đã có thể thấy được con đường phát triển và tiến hóa của mình: Rằng công việc bạn đã và đang làm đó là học hiểu những quy luật vận động và phát triển của thực tại này, để rồi bạn có thể thay đổi nó và tạo nên những cái hoàn toàn mới và khác biệt. Vì vậy, việc tranh cãi, bảo vệ hay hơn thua với bất kì ai về bất kì điều luật vũ trụ nào thì không còn cần thiết nữa, bởi vì bạn không phải là những điều luật đó, không phải là những cấu trúc đó, mà bạn chính là nguồn lực và sức mạnh để vẽ dựng và sáng tạo nên những điều luật và cấu trúc đó. Và nguồn lực và sức mạnh đó thì không gì khác chính là đam mê, là nhiệt huyết và là tình yêu vô điều kiện!

16. BẢN CHẤT CỦA CHẤT KÍCH THÍCH

Khi bạn bắt đầu ý thức được năng lượng của mọi thứ ở xung quanh mình, bạn cũng sẽ ý thức được năng lượng ở trong ngôn ngữ mà con người sử dụng. Và khái niệm "Chất kích thích" thì bao hàm trong nó một năng lượng sợ hãi mà được tích lũy dần qua thời gian, được tạo nên bởi những con người hay nhóm người sử dụng từ ngữ này. Vì lẽ chất kích thích chính là nguồn gốc mà đã tạo ra rất nhiều hành động, sự kiện và sự việc mà liên quan đến chết chóc, đau đớn và hỗn loạn.

Có bao giờ bạn thắc mắc rằng tại sao lại tồn tại chất kích thích, và bản chất thật sự của chúng là gì? Tại sao có những chất lại được gắn ghép với niềm vui và sáng tạo, có những chất lại được gắn ghép với bóng tối và hủy diệt? Và các chất kích thích đang được nhắc tới thì bao gồm tất cả các thể loại mà chúng ta thường biết: Thuốc phiện, ma túy, cần sa, caffein, nấm ảo giác, LSD, rượu bia, thuốc lá, chất gây tê, chất giảm đau... Tất cả các chất kích thích trong thực tại của bạn thì đều đã được thiết kế nên với

những mục đích và tác dụng khác nhau lên cơ thể của bạn, để giúp thay đổi trạng thái cơ thể hay ý thức của bạn và theo đó mà tạo ra những trải nghiệm khác nhau cho bạn.

Như bạn đã biết ở phần trước, ở trong thực tại tầng không gian thứ 3 này thì con người vận hành cuộc sống của mình bằng ý thức cơ thể hay tư duy/bản ngã của mình là chính. Mà tư duy/bản ngã thì là ý thức sống trong thời gian, luôn gợi nhớ quá khứ và dự tính tương lai với đầy sự sợ hãi để đảm bảo sự sinh tồn và hiện hữu của cơ thể vật chất của một con người ở trong môi trường xã hội. Do vậy, với những hoạt chất nhất định ở trong tự nhiên mà được thiết kế ra giống với những hoạt chất trong cơ thể con người hoặc có thể kích thích cơ thể con người tạo ra những hoạt chất giúp con người cảm thấy thư thái hay vui vẻ, là trạng thái mà ta gọi là tình yêu có điều kiện, thì con người có thể thoát khỏi trạng thái sợ hãi của tư duy/bản ngã như lo lắng, tức giận, buồn bã, cô đơn... để con người có thể tập trung vào hiện tại và làm việc tốt hơn. Hay là những hoạt chất có tác dụng đến hệ thống thần kinh để

gây tê hay giảm đau cho người sử dụng. Tuy nhiên, trạng thái do các chất kích thích này mang lại chỉ là tạm thời trong một khoảng thời gian nhất định.

Cũng có chất kích thích tác động đến não bộ và cơ thể năng lượng của bạn, giúp khai mở để bạn có thể kết nối với những chiều không gian cao hơn, kết nối với chính linh hồn của mình ở trên cao hay với những linh hồn, sinh thể khác ở bên ngoài bạn. Như vậy, chất kích thích chỉ là một loại công cụ và như mọi loại công cụ khác, bạn có thể dùng nó để sáng tạo hoặc dùng nó để hủy diệt. Và điều quan trọng đó là bạn không ý thức được mình sẽ sử dụng phần nào của công cụ, là sáng tạo hay hủy diệt, vì lẽ bạn chưa hoàn toàn ý thức được cũng như chưa điều khiển được trạng thái bên trong của mình.

Nếu bạn là một con người sống vì người khác, yêu thương con người và động vật, bạn sẽ chạm tới phần ánh sáng và sáng tạo, sẽ kết nối với những ý thức trên cao có cùng tính chất, để bạn có thể tìm được những ý tưởng lớn để cải thiện và thay đổi cuộc sống của mình cũng như mọi người xung quanh trở nên tốt đẹp hơn. Nếu bạn là một con

người sống vì bản thân và tìm kiếm lợi ích riêng cho mình, thì bạn sẽ chạm tới phần bóng tối và hủy diệt, sẽ kết nối với những ý thức có tính chất sợ hãi và tách biệt như dục vọng, tham vọng, quyền lực, sở hữu... để rồi đưa đến kết quả bạn có thể tự hủy hoại bản thân hay xâm hại người khác và sinh vật khác, hay thậm chí bạn sẽ bán linh hồn để đổi lấy những điều bên ngoài mà không biết điều gì sẽ xảy ra với linh hồn của mình. Lúc đó, thể xác của bạn sẽ bị các ý thức khác như ma hay quỷ chiếm giữ và sử dụng, để gây sợ hãi hay đau đớn đến những sự sống ở xung quanh bạn.

Chất kích thích có thể giúp bạn thấy được trạng thái tồn tại với ý thức cao, như thế nào là sống trong hiện tại mà không còn bất kì sợ hãi nào, nhưng chúng không giúp bạn trở nên khai sáng hay giác ngộ. Chúng chỉ là một loại công cụ có thể hỗ trợ bạn trong giai đoạn đầu của con đường khai sáng, giúp bạn thấy được rằng như thế nào là trạng thái năng lượng cao hơn với ý thức rộng hơn, và từ đó bạn có thể tự điều chỉnh trạng thái năng lượng của mình lên mức tương tự và rồi lên cao hơn nữa mà vượt ra khỏi

trạng thái các chất kích thích có thể mang lại cho bạn.

Tuy nhiên, khi bạn thoát ra được khỏi trạng thái nặng nề của ý thức tầng thứ 3 thì bạn không muốn quay lại đó nữa, vì vậy mà bạn bắt đầu sử dụng chất kích thích với mức độ thường xuyên và đều đặn. Như vậy, bạn có thể sẽ tự đưa mình vào con đường cụt vì rằng bạn không thể tiến xa hơn trạng thái mà các chất kích thích mang lại cho bạn. Và ẩn bên dưới những giây phút thoải mái và vui vẻ đó vẫn còn rất nhiều những nỗi sợ hãi mà bạn chưa thực sự đối diện và giải quyết, rằng bạn chỉ tạm thời giấu chúng đi và tự kể với mình là bạn đã ổn với chúng.

Đối với quá trình chuyển giao thực tại từ tầng thứ 3 lên tầng thứ 5, tất cả mọi sinh vật đều phải tự mình chữa lành mình một cách tự nhiên, ngay cả Trái Đất cũng vậy. Trái Đất đang tự làm sạch chính mình khỏi những năng lượng tầng thứ 3 và tầng thứ 4, khỏi những năng lượng sợ hãi và tách biệt mà loài người đã tạo ra cho hành tinh qua suốt một thời gian dài. Trái Đất đang tự thiêu đốt mình, đang tự chìm mình trong biển nước và đang tự giết chết hàng ngàn loài

sinh vật, những đứa con yêu quý của mình. Dù cho đang trải qua đau đớn dằn vặt, nhưng Trái Đất vẫn giữ lấy tình yêu vô điều kiện dành cho tất cả con người.

Đối với bạn cũng vậy, để nâng năng lượng của mình lên và song hành với quá trình chuyển hóa của Trái Đất, bạn cần đối diện với ý thức tầng thứ 3 của mình, đối diện với những sợ hãi và tách biệt mà bạn còn cất giấu ở sâu bên trong: Sự hơn thua, những mất mát, tức giận, cô đơn, phán xét, những lỗi lầm do người do ta, do mình làm sai hay chưa làm đủ, giá như thế này nếu như thế kia... Và nếu bạn không tự chữa lành bản thân để nâng cao năng lượng của cơ thể mình, đến khi năng lượng của hành tinh đạt mức năng lượng của tầng thứ 5, thì bạn sẽ phải thoát khỏi cơ thể bạn đang có và lưu lại ở trong tầng không gian thứ 4 (hay là cõi âm như chúng ta hay gọi). Như vậy, bạn sẽ phải đợi đến đợt chuyển hóa và thăng thiên tiếp theo ở một hành tinh khác trong tầng không gian thứ 3, và có thể bạn sẽ phải đợi rất lâu cho đến lúc đó.

Bạn cần biết rằng sự kiện đang diễn ra lúc này với Trái Đất cũng như Hệ Mặt Trời là vô cùng lớn và hiếm hoi. Vì thế bạn đừng nên lãng phí, dù cho linh hồn của bạn đã quyết định thăng thiên nhưng không có nghĩa là bạn sẽ đi tới nơi dù cho bạn làm bất kì điều gì đi nữa. Do vậy, bạn cần ý thức và chủ động tham gia vào quá trình, cũng như không ai có thể cứu rồi được bạn ngoài chính bản thân bạn, vì lẽ đây là một thực tại với ý chí tự do nên không ai có thể bắt ép ai làm nên bất kì điều gì. Và nếu như có ai đó bắt ép bạn làm điều gì đó, thì bạn đã vô thức cho phép người khác điều khiển bạn bằng những ràng buộc mà con người tạo ra cho nhau, đó là tiền bạc và vật chất, là những ràng buộc sở hữu về mặt vật chất hay năng lượng mà được gọi tên là "Những mối quan hệ gia đình và xã hội".

Nói như thế không có nghĩa là tất cả mọi người nên sử dụng chất kích thích, bởi vì mỗi người thì có một con đường đi riêng và duy nhất, nhưng tất cả sẽ đều có chung một cái đích đến, và không có con đường nào là yên bình và thông thả cả. Nếu như bạn có một công việc ổn định, một tình yêu đậm thắm và

một gia đình hạnh phúc theo cái cách mà bạn định nghĩa, thì bạn sẽ sống trong trạng thái u mê mãi mãi. Để có thể thoát khỏi ý thức tầng thứ 3, thì mọi sự sợ hãi ở trong bạn cần phải được tháo gỡ và chuyển hóa. Và để tháo gỡ, chuyển hóa được chúng thì trước tiên chúng cần phải được khơi lên và nhìn thấy bằng những cách thức khác nhau: Tình yêu tan vỡ, gia đình đổ bể, mất mát của cải, thất nghiệp vô nghề, ganh ghét đố kỵ, buồn thân tội mình, tức người bực ta... Bởi vậy, những người rơi rớt ra khỏi xã hội, những người sống ở đáy xã hội thì có thể dễ dàng và nhanh chóng hơn trong việc trở nên thức tỉnh.

Khi bạn nâng cao dần năng lượng của cơ thể bạn, bạn sẽ ý thức được sự ảnh hưởng của những suy nghĩ lên trên cơ thể của bạn như thế nào. Rằng khi bạn quen dần với trạng thái năng lượng cao, và mỗi khi bạn có suy nghĩ vốn thuộc về ý thức tầng thứ 3 như: Đòi nợ, phán xét, đúng sai, nên không nên... thì bạn có thể cảm thấy cơ thể của mình chùn xuống và bắt đầu trở nên nặng nề, mệt mỏi và khó chịu. Và khi bạn ở trạng thái năng lượng cao và có ai

đó muốn kết nối với bạn, thì họ sẽ điều chỉnh năng lượng của họ cho bằng với bạn trong vô thức, như thế mà họ cảm thấy nhẹ nhõm, vui vẻ hơn và có thể trở nên nghịch ngợm khi họ ở gần hay giao tiếp với bạn. Ngược lại, khi bạn thích một ai đó, bạn sẽ điều chỉnh năng lượng của mình cho bằng với họ, và khi bạn hạ thấp năng lượng của mình xuống như vậy thì tư duy/bản ngã của bạn sẽ bắt đầu đứng ra làm chủ hành động và lời nói, để phù hợp với trạng thái và hành vi của người mà bạn thích.

Qua đó, bạn thấy được rằng bạn có khả năng thay đổi năng lượng của mình ở bất kì lúc nào và ở bất kì nơi đâu, hạ xuống hoặc nâng lên, và bây giờ là lúc bạn bắt đầu tập ý thức được điều này và tự mình làm chủ năng lượng của mình. Và khi bạn có thể thay đổi năng lượng của mình, bạn sẽ có thể thay đổi được thực tại của mình: Bạn bè, sở thích, thức ăn, công việc, phim ảnh, trò chơi... Đó cũng là lý do khi bạn thích một ai đó thì dần dần bạn cũng sẽ có những sở thích và hành vi giống họ, mặc dù ban đầu những sở thích và hành vi của họ thì rất chi là ngớ ngẩn và vô nghĩa đối với bạn.

Và khi bước qua thực tại tầng thứ 5, bạn sẽ không đợi chờ bất kì ai bên ngoài mang đến hay làm cho bạn bất kì điều gì. Bạn sẽ làm chủ mọi sáng tạo và trải nghiệm của cuộc đời mình, bạn có thể tạo ra bất kì điều gì hay bất kì trải nghiệm nào mà bạn mong muốn, có thể đi đến bất kì nơi đâu mà bạn yêu thích. Rồi bạn sẽ cảm nhận được các tầng năng lượng cao hơn, bạn không nhất thiết phải có đụng chạm vật lý để đạt khoái cảm hay vui thích, cũng như không nhất thiết phải ở gần người khác để đạt trạng thái đó, mà thứ duy nhất cần thiết đó là sự thích hợp về năng lượng và tần số, còn giới tính và tất cả những điều khác thì đều không quan trọng. Và bạn chỉ sinh con khi có một linh hồn nào đó muốn bạn là ba mẹ của họ, để tiếp nối cho những mong muốn trải nghiệm và sáng tạo của họ. Tương tự như vậy, bạn sẽ tìm kiếm ba mẹ cho mình khi bạn muốn thay đổi cơ thể mà bạn đang mang, nếu không thì bạn có thể sử dụng cơ thể của mình cho đến bất kì lúc nào bạn muốn, và bạn có thể thoát khỏi cơ thể của mình một cách chủ động mà không hề có sự khó khăn hay đau đớn.

Khi ý thức linh hồn của bạn mở rộng ra, nhiều thú vui hôm nay của bạn có thể sẽ phai nhạt và biến mất, như kiếm tiền, mua sắm, tiêu xài, ăn uống, lễ lạc, công việc, tiền bạc, lương bổng, gia đình, con cái... Và khả năng tưởng tượng trong bạn sẽ được mở rộng và phát triển, đó là bản chất của ý thức linh hồn, là ngôn ngữ chung của sự sống và tạo hóa. Bạn sẽ nhận ra rằng thực tại và sự tưởng tượng cũng giống như nhau, bạn không nhất thiết phải xây dựng một ngôi nhà để có thể trải nghiệm nó như cách bạn thường làm với ý thức tầng thứ 3. Bạn cũng không nhất thiết phải đi đến một nơi để có thể thực sự nhìn thấy nó, và bạn cũng không nhất thiết phải sở hữu một cái gì đó để có thể thực sự trải nghiệm nó. Và bạn đừng nghĩ rằng ý thức tầng thứ 5 là điều gì đó xa vời, vì bạn đã từng ở trạng thái đó, khi bạn còn là một đứa trẻ nghịch ngợm và hiếu kỳ. Tuy nhiên, khi bạn lớn lên dần, với sự điều chỉnh rập khuôn của xã hội và giáo dục, với sự đầu độc năng lượng bằng thuốc men hay công nghệ của bè lũ bóng tối, bạn nhanh chóng rơi vào ý thức tầng thứ 3 và đánh mất liên kết với ý thức linh hồn của mình.

Bạn hãy tập quan sát và ý thức trạng thái năng lượng mà bạn đang ở trong, thông qua những suy nghĩ hiện tại của mình: Bạn có đang phán xét ai đó, đổ lỗi ai đó, tị nạnh với ai đó, ai đó làm đúng làm sai, cần cái này, cần cái kia, muốn thứ này, mong thứ kia... Cũng như bạn hãy tập cách chuyển đổi trạng thái năng lượng của mình từ thấp lên cao, bằng việc tập trung vào nhịp thở hiện tại, hay đơn giản là tập trung vào những điều mang lại niềm vui cho bản thân cũng như người khác: Làm quà, tặng quà, viết thơ, làm nhạc, vẽ vờ, sáng tác, thiết kế, nghe nhạc, ca hát, khiêu vũ...

Và bạn cũng có thể làm tăng năng lượng của không gian và môi trường sống của bạn với cây xanh, động vật, đá thạch anh, nước, hương trầm, nhạc tần số... Nếu bạn không có thời gian để chăm sóc cá cảnh thì bạn có thể dùng hồ cảnh không cá, hay đơn giản chỉ là một khối nước sạch ở trong không gian sinh hoạt, và sẽ có lợi ích hơn nếu có sự lưu chuyển của dòng nước. Vì rằng Trái Đất, thực vật và động vật xung quanh sẽ tăng năng lượng nhanh hơn bạn, nên bạn hãy dành ít thời gian mỗi ngày để

kết nối với sự sống ở xung quanh mình, và bạn hãy thực sự ở đó với chúng bằng từng nhịp đập của cơ thể mình mà đừng bị sao lãng bởi điện thoại, thiết bị điện tử hay bất kì yếu tố bên ngoài nào.

17. TẠI SAO MỌI THỨ LẠI PHẢI KHÓ KHĂN ĐẾN NHƯ VẬY

Ở đời, con người vẫn thường có một suy nghĩ rằng khi một linh hồn hay sinh mệnh được tạo ra thì linh hồn đó sẽ trải nghiệm và phát triển từ thực tại thấp nhất cho đến thực tại cao nhất rồi trở lại về Nguồn. Nhưng thực tế thì không phải như vậy, vì rằng có linh hồn thì được tạo ra và trải nghiệm trước tiên ở những tầng thực tại cao hơn, rồi xuống dần đến tầng thấp nhất và trở ngược lên lại những tầng cao hơn.

Tại sao lại như vậy? Mọi linh hồn đều là hình ảnh của ý thức Nguồn, đều có năng lực và khả năng như nhau, nhưng khi mới được tạo ra và trải nghiệm ở những tầng thực tại cao, dù cho có thể làm được tất cả mọi thứ và có thể trở thành bất kì điều gì mà mình mong muốn thì một linh hồn cũng không biết mình mong muốn làm những gì và trở thành những gì. Bởi vì không có mong muốn ở bên trong mình, một linh hồn sẽ không có sự thấu hiểu và trân trọng những khả năng bản chất vốn có của mình. Cũng

giống như một đứa trẻ vậy, khi bạn cho nó một điều kiện sống hoàn hảo và đưa cho nó tất cả mọi thứ mà đã từng được tạo ra thì bên trong nó sẽ không hình thành nên bất kì mong muốn hay khao khát nào nữa. Và nếu không có bất kì mong muốn gì thì cũng đồng nghĩa với việc không có bất kì niềm hào hứng, thích thú hay đam mê nào.

Vậy nên, thực tại tầng thứ 3 này thường được xem là một ngôi trường học, để xây dựng nên những ao ước và khao khát ở bên trong bạn, mong muốn làm những gì, trở thành những ai hay điều gì và như thế nào, cũng như để bạn có thể trân trọng và thưởng thức được cảm giác như thế nào là hình ảnh của Đấng sáng tạo. Điều này đơn giản cũng giống như việc bạn được sinh ra và lớn lên ở một miền đất, rằng bạn quá đỗi quen thuộc với tất cả những gì bạn có và bạn ăn, đến nỗi bạn luôn ca thán rằng không biết ăn gì và không biết làm gì, để rồi bạn luôn ngóng trông đến những miền đất xa xôi mà bạn

nghĩ là luôn tốt hơn và sung sướng hơn quê hương của bạn. Cho đến khi bạn rời khỏi quê hương của mình, bạn bắt đầu nhớ ngôi nhà của mình, nhớ những món ăn và những thứ đơn sơ giản dị, và trong bạn bắt đầu hình thành nên những mong muốn và ao ước, rằng khi quay về bạn sẽ ăn hết bấy nhiêu thứ, đi hết bấy nhiêu nơi và làm hết bấy nhiêu việc với niềm đam mê thỏa thích.

Đó chính là lý do vì sao những linh hồn rời khỏi Nhà của mình và đi xuống thực tại tầng thứ 3 này, để khi trở lại về Nhà thì bạn biết được bạn muốn làm những gì, trở thành những ai hay điều gì và như thế nào, cũng như để bạn có thể thưởng thức được những năng lực và khả năng vốn có ở bên trong bạn. Và bạn hãy suy ngẫm mà xem, bạn sẽ làm những gì khi bạn có thể di chuyển được vật chất bên ngoài bằng ý niệm hay sự tưởng tượng của mình? Đó sẽ là hàng trăm, hàng ngàn thứ khác nhau mà bạn mong muốn thực hiện và trải nghiệm, và chúng sẽ làm bạn

cảm thấy vô cùng thích thú và háo hức, và đó cũng mới chỉ là một khả năng mà bạn có thể thực hiện được mà thôi.

Có thể bạn cảm thấy rằng mọi thứ xung quanh bạn vẫn y chang như vậy và chưa có gì thay đổi, nhưng thực chất thì bạn đã về tới Nhà rồi đó, rằng Trái Đất đã hoàn toàn nằm trong trường năng lượng của tầng thứ 5 và sẽ mất một quãng thời gian để vật chất của hành tinh cũng như của cơ thể con người được thay đổi. Điều này cũng giống như việc bạn đã về tới trước cửa nhà mình rồi nhưng bạn vẫn chưa thể bước vào trong được, bởi vì bạn đã ở bên ngoài quá lâu nên bạn đã khoác lên mình rất nhiều những lớp quần áo khác nhau cũng như bùn đất bụi bẩn, mà làm bạn hoàn toàn quên đi mất mình thực sự là ai ở bên dưới tất cả những lớp vỏ bọc này. Vậy nên, để có thể bước vào được ngôi nhà của mình, bạn sẽ cần phải gỡ bỏ và rửa sạch tất cả những lớp quần áo và bùn đất này. Và chúng chính là tất cả những sợ

hãi và tách biệt, là những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin ở bên trong bạn, là tức giận, lo lắng, cô đơn, ghen tị, hờn tủi, hơn thua, ích kỷ, mặc cảm, xấu hổ, phán xét, chỉ trích, kết tội, thù ghét, căm hận... Như thế, tất cả sẽ được đưa lên bề mặt để bạn có thể nhìn thấy và rửa sạch chúng.

Nếu như bạn đang đọc những dòng chữ này, thì bạn hãy biết rằng bạn đã và đang chủ động tham gia vào quá trình rửa sạch chính mình, chủ động gỡ bỏ từng lớp áo và rửa kì từng lớp đất mà giảm bớt được cho bạn rất nhiều những sự chịu đựng và kháng cự. Còn đối với rất nhiều người mà không ý thức được những gì đang diễn ra, thì họ cũng đang đứng trước nhà mình y như bạn vậy, nhưng họ không biết ngôi nhà trước mặt mình là đâu và họ hoảng hốt, sợ hãi, phản kháng khi thấy những con người cao to che mặt che mũi chạy xông xộc tới mà xé toạc từng lớp áo lớp quần của họ, cũng như dùng vòi rồng để xịt nước thẳng lên mặt, lên mũi, lên toàn bộ cơ thể của

họ. Và đó chính là những hỗn loạn và sợ hãi mà bạn có thể thấy trên Trái Đất lúc này, rằng tất cả những nỗi sợ hãi, những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin vô thức của thực tại tầng thứ 3 sẽ được moi lên hết để rửa sạch và chuyển hóa.

Vậy mọi thứ có cần phải khó khăn đến vậy không? Câu trả lời là không nhất thiết phải như vậy, nhưng nó khó khăn như vậy là do chính bạn lựa chọn cho bạn đó thôi. Có hai trạng thái của bạn mà bạn ít khi nào để ý, đó là khi bạn xem một bộ phim hấp dẫn thì bạn được là bản chất cốt lõi của mình – là ý thức tự do hay ý thức linh hồn, còn khi bạn ngồi mơ tưởng về cuộc đời thì đó lại là tư duy/bản ngã của bạn. Do vậy, ai ai cũng đều thích xem những bộ phim hay, kịch tính và có nhiều uẩn khúc, lách léo nhưng lại thường mong ước cho mình một cuộc sống rất chi là dễ dàng và nhàn chán. Như thế, trước khi bước vào một kiếp sống, bạn thường vẽ nên cho mình một kịch bản đầy ly kỳ và bất ngờ, nhưng khi

bạn bước vào cuộc sống này, thay vì là người quan sát chính mình thì bạn trở thành những suy nghĩ và cảm xúc của cơ thể bạn, và vậy mà làm cho cuộc sống và trải nghiệm của bạn trở nên khổ sở và đầy khó khăn.

Có nhiều linh hồn ở thực tại tầng thứ 5 hay cao hơn thường thích quay lại thực tại tầng thứ 3 này khi có cơ hội, với những vai trò như là Starseed hay Lightworker, để họ vẽ nên cho mình những kịch bản và cốt truyện hấp dẫn để họ có thể trải nghiệm. Do vậy, dù cho đau đớn hay tức giận cùng cực thì họ vẫn mỉm cười ở bên trong, ở trên mọi suy nghĩ và cảm xúc của cơ thể họ, vì sâu thẳm bên trong họ biết rằng tất cả mọi thứ đã được sắp đặt và định đoạt. Vậy nên, mọi thứ sẽ trở nên dễ dàng và nhẹ nhàng hơn nếu như bạn có thể tách mình ra khỏi suy nghĩ và cảm xúc của mình, đơn giản bởi vì chúng không phải là bạn mà là của cơ thể của bạn, và rằng chỉ có một thứ duy nhất là của bạn mà thôi, đó chính là

tình yêu vô điều kiện.

Như thế, khi trong suy nghĩ của bạn xuất hiện lên những lời nói hay hình ảnh hành động của ai đó bên ngoài mà gây đau nhói cho trái tim ở trong lồng ngực của bạn, thì bạn hãy tập mỉm cười ở bên trong mình. Hãy quan sát xem bạn sẽ có những suy nghĩ gì để phản kháng lại những lời nói hay hành động của họ. Hãy quan sát xem bạn sẽ dùng những thông tin bên ngoài để bạn biện hộ và bảo vệ cho mình, cho cơ thể của mình như thế nào, đó là tên tuổi, giới tính, quốc tịch, nghề nghiệp, giáo dục, chức danh... và hãy quan sát xem bạn sẽ cố gắng thể hiện và làm cho mình đẹp hơn, tốt hơn, giỏi hơn hay xứng đáng hơn như thế nào. Và dù cho bạn có tài sắc vẹn toàn hay giàu nhất quả đất đi chăng nữa thì nó cũng sẽ chẳng bao giờ là đủ, bởi vì tư duy/bản ngã đã được thiết kế và tạo dựng nên với cách phản ứng như vậy.

Mỗi một con người đến và đi trong cuộc đời bạn mà để lại cho bạn những nỗi niềm sợ hãi bên trong

như: Tức giận, lo lắng, buồn bã, ghen tị, ích kỷ, cô đơn, mặc cảm... thì đều dạy cho bạn một bài học duy nhất, rằng bạn không phải là cơ thể của bạn. Chỉ cho đến khi bạn hiểu ra bài học này thì bạn mới có thể thực sự tha thứ cho người khác cũng như chính bản thân mình, để rồi bạn có thể cảm ơn họ vì đã chỉ cho bạn thấy được bài học này. Và với mỗi một con người bạn tha thứ và cảm ơn, thì bạn đã thêm một bước quay trở lại là bản chất thật sự của mình. Nhưng đó không phải là một bài học dễ dàng, có những người hoàn thành nó trong chục năm đời người, nhưng cũng có những người hoàn thành nó trong hàng chục kiếp người. Và bạn có biết không, rằng có một mẹo để có thể giúp bạn hoàn thành bài học này vô cùng nhanh chóng. Đó là sau cùng thì bạn cũng sẽ cảm ơn những người khác mà thôi, vậy tại sao bạn không cảm ơn họ ngay từ lúc ban đầu? Điều này thì cũng là một thử thách khi làm một con người, rằng sẽ rất rất khó để mở lời chân thành cảm

ơn người khác khi bạn còn đang tức giận và oán ghét họ vô cùng. Tuy nhiên, điều này thì không quá khó khăn hay thách thức đối với những Starseed, và vậy mà họ có thể chữa lành mình từ trạng thái vỡ vụn hoàn toàn chỉ trong một thời gian ngắn.

Với tất cả bóng tối đang được lôi ra ánh sáng thì những thông tin và kiến thức mà đã được cất giấu sau lưng loài người suốt bấy lâu nay sẽ bắt đầu được hé lộ. Những thông tin và câu chuyện về những sinh thể hay con người mà đã giữ nhân loại trong u mê và sợ hãi qua suốt một thời gian dài thì sẽ dần được đưa ra công chúng. Khi đó bạn cần hiểu rằng, dù cho những thông tin hay câu chuyện đó có thể nào đi chẳng nữa thì việc hiểu biết chúng tường tận và chi tiết cũng sẽ không giúp bạn bước qua thực tại tầng thứ 5 được, mà bạn sẽ bước qua thực tại tầng thứ 5 bằng cách buông đi tất cả những câu chuyện đó cũng như bằng cách bạn chấp nhận, tha thứ và cảm ơn họ, dù cho họ đã làm những gì hay hình dáng của

họ có ra sao đi chẳng nữa. Bạn chấp nhận và tha thứ cho họ bởi vì tất cả những sự lựa chọn và quyết định của họ thì cũng là một phần ở bên trong bạn. Bạn cảm ơn và biết ơn họ vì đã chỉ dạy cho bạn biết rằng bạn mong muốn trở thành ai hay điều gì và như thế nào, cũng như đã chỉ cho bạn thấy rằng bạn mong muốn được sống trong những thực tại và thế giới như thế nào. Và nếu như bạn còn bám víu hay đấu tranh với những câu chuyện ấy thì bạn vẫn sẽ là một phần của những câu chuyện ấy.

Cũng giống như thực tại này bạn đang sống ở trong, mỗi một khi bạn nhìn thấy và phản ứng với bất kì điều gì bất bình ở bên ngoài bạn thì bạn cũng đã là một phần của sự bất bình đó. Và dù cho ý kiến của bạn có tốt hơn đến mấy đi nữa thì ý kiến của bạn vẫn có cùng tần số năng lượng với sự bất bình đó, nên qua một thời gian nhất định thì ý kiến của bạn cũng sẽ tạo ra những sự bất bình khác. Đó là lý do vì sao những chế độ nhà nước mà bạn biết, cộng

sản, cộng hòa hay dân chủ, dù cho trên lý thuyết thì thật xuất sắc và hoàn hảo nhưng qua thời gian thì chúng cũng trở nên hư hỏng và mục ruỗng, đơn giản bởi vì chúng đều tồn tại dựa trên tần số năng lượng của thực tại tầng thứ 3 với tính chất tách biệt và bất bình đẳng. Có thể bạn suy nghĩ: "Tôi có một ý kiến, một mô hình tốt hơn và hoàn hảo hơn rất nhiều", thì bạn nên hiểu rằng nó vẫn chỉ mang tần số năng lượng của thực tại tầng thứ 3 mà thôi, bởi vì khái niệm "Tốt hơn" chỉ tồn tại ở trong thực tại tầng thứ 3 với sự sợ hãi và tách biệt. Do vậy, bất kì ý kiến hay mô hình nào mà tốt hơn thì rồi cũng sẽ mục ruỗng, tan vỡ và bị thay thế bởi một cái tốt hơn khác, và vậy mà sự đấu tranh cũng như chịu đựng sẽ mãi mãi hiện hữu và trường tồn, điều vốn dĩ cũng là bản chất của thực tại tầng thứ 3 này.

Như thế, bạn sẽ không bước qua thực tại tầng thứ 5 bằng cách đánh bại hay đối đầu với thực tại tầng thứ 3 mà bạn đang thấy, bởi vì tất cả mọi thứ

đều là năng lượng và mỗi thực tại thì tồn tại trong một dải năng lượng tần số khác nhau. Vậy nên, bạn sẽ bước qua thực tại tầng thứ 5 bằng cách thay đổi trạng thái năng lượng bên trong bạn, chứ không phải cố gắng thay đổi bất kì ai hay điều gì ở bên ngoài bạn. Nếu như bạn còn phản ứng hay ý kiến với bất kì điều gì mà bạn thấy ở bên ngoài, ở trên báo trên đài hay trên mạng xã hội thì bạn vẫn còn là một phần của thực tại tách biệt và hỗn loạn này. Và khi bạn không phản ứng hay ý kiến nữa thì không đồng nghĩa với việc bạn thờ ơ hay lạnh nhạt với thế giới xung quanh, mà đơn giản chỉ là bạn đã hiểu ra rằng bạn là chủ sáng tạo nên mọi trải nghiệm và thực tại của mình. Như thế, bạn thay đổi thế giới mình sống ở trong bằng cách thay đổi và tùy chỉnh bản thân sang một trạng thái năng lượng tồn tại cao hơn.

Và cách thức để thay đổi trạng thái năng lượng của bạn thì cũng chính là cách thức thay đổi suy nghĩ và phản ứng của bạn. Vậy nên, để chuyển sang trạng

thái năng lượng tầng thứ 5 thì bạn chỉ cần xóa bỏ khái niệm “Tốt hơn” ra khỏi mọi suy nghĩ của mình. Chỉ với việc làm đơn giản này, bạn có thể thay đổi hoàn toàn cách thức bạn quan sát và đánh giá thực tại, sẽ không còn sự so sánh hay phân biệt giữa giàu và nghèo, nam và nữ, khổ và sướng, đồng tính và dị tính, ông chủ và công nhân, nhân viên và lao công, trong nước và ngoài nước, quá khứ và hiện tại, hiện tại và tương lai, thông minh và ngu ngốc, có học và vô học... và vậy mà tất cả sẽ đều ngang hàng và có giá trị như nhau, là những trải nghiệm khác nhau trong khả năng bất tận của sự sống và tạo hóa. Như vậy, vì không có công việc nào tốt hơn hết cả nên chỉ có công việc bạn đang làm này thôi, vì không có nơi nào tốt hơn hết cả nên chỉ có nơi bạn đang ở này thôi, vì không có lúc nào tốt hơn hết cả nên bạn chỉ có hiện tại này thôi...

Cũng đã tới lúc bạn cần tháo bỏ mọi nhãn mác hay tên gọi ra khỏi những suy nghĩ của bạn, bởi vì

khi bạn nghĩ rằng bạn là tên bạn, tuổi bạn, giới tính bạn, hình dáng bạn, nghề nghiệp bạn, gia đình bạn, dân tộc bạn, dòng máu bạn, quốc tịch bạn... cho tới những nhãn mác như Starseed hay Lightworker, thì bạn đã giới hạn mình lại với những nơi mình có thể đến, những người mình có thể chơi, những điều mình có thể nói, có thể nghĩ, có thể ăn, có thể uống, có thể mặc, có thể làm... và vậy mà bạn tự giam giữ mình ở trong một hình ảnh ảo tưởng mà rất rất nhỏ so với bản chất thật sự của bạn.

Từng bước từng bước một, tịnh tâm và chấp nhận, rồi trước khi bạn kịp nhận ra thì bạn đã chuyển sang trạng thái năng lượng tầng thứ 5 từ lúc nào không hay. Do vậy, bạn đừng lo lắng mình sẽ tới trước hay về sau mà hãy tập trung vào hiện tại với những công việc cần làm của mình, bởi vì bạn đã về tới Nhà rồi và chỉ còn một chút chút nữa thôi, và tất cả mọi người thì đang chờ đợi và hoài mong bạn ở sau “cánh cửa” ấy!

18. CUỘC THỬ NGHIỆM MANG TÊN “LOÀI NGƯỜI”

Nếu bạn có thể dành ít thời gian để dạo quanh trên internet, bạn sẽ thấy rằng có nhiều nhà nghiên cứu tự do đã kết luận rằng con người không phải là loài sinh vật bản địa của Trái Đất. Tất cả những suy luận và lý luận của họ đều có cơ sở và phần lớn là đúng, rằng con người thì hoàn toàn khác biệt so với tất cả những loài động vật còn lại ở trên mặt đất, rằng môi trường tự nhiên của Trái Đất thì quá khắc nghiệt và khó khăn đối với cơ thể con người, và rằng nếu như con người là loài vật bản địa mà đã sinh trưởng và tiến hóa qua thời gian thì con người cũng phải nhận biết được những sự thay đổi của môi trường tự nhiên như những loài động vật khác trên hành tinh. Và những kết luận mà họ đã đưa ra thì không sai chút nào, nhưng những giả thuyết về vì sao con người được đưa đến đây thì vẫn chưa chạm được tới một phần của sự thật.

Đúng như vậy, rằng con người thực sự không phải là loài sinh vật bản địa của Trái Đất, và rằng đó

là một cuộc thí nghiệm. Nhưng việc sử dụng từ ngữ “Thí nghiệm” thì không phải là cách dùng từ đúng đắn cho lắm, vì từ ngữ này có thể dễ dàng tạo ra sự sợ hãi bên trong bạn, trong tư duy/bản ngã hay ý thức cơ thể của bạn. Bởi vì từ ngữ “Thí nghiệm” sẽ làm bạn hình dung đến những hành động xâm hại hay hủy hoại sự sống của những loài động vật mà không được sự cho phép của chúng, nên khi sử dụng từ ngữ “Thí nghiệm” sẽ làm bạn cảm thấy mình là nạn nhân của những thế lực hay sinh thể nào đó, và vậy mà sẽ tạo ra sự sợ hãi ở trong tư duy/bản ngã của bạn. Và khi tư duy/bản ngã của bạn trở nên “ồn ào” với trạng thái đề phòng và cảnh giác, thì quá trình truyền đạt thông tin và sự thấu hiểu đến ý thức linh hồn của bạn sẽ bị cản trở và hạn chế đi.

Khi tớ viết ra những câu chữ này, tớ vừa ở vị trí của người viết và cũng vừa ở vị trí của người đọc. Nếu như bạn cảm thấy điều gì đó từ những câu chữ nào đó, thì tớ cũng đã cảm thấy tương tự như vậy

khi tớ viết ra những câu chữ đó. Vì vậy, tớ luôn cố gắng lựa chọn những từ ngữ và câu văn mang theo năng lượng cao hoặc ít nhất là mang tính trung tính, để những câu chữ không gây ra sợ hãi ở bên trong bạn. Tuy nhiên, thi thoảng tớ có cố ý gây ra sợ hãi ở bên trong bạn, để bạn có thể ý thức được những sự lựa chọn và quyết định trong cuộc sống của mình. Ví dụ như tớ đã nói rằng hay ngụ ý rằng: "Nếu như bạn không ngừng sử dụng những chất kích thích và tự chữa lành cơ thể cảm xúc của mình một cách tự nhiên, thì bạn sẽ phải chờ đợi rất lâu ở trong tầng ý thức thứ 4, cho tới cơ hội tiếp theo để lên thực tại tầng thứ 5". Đoạn văn này thì đã tạo ra ít nhiều sợ hãi ở trong tớ, cũng như là ở bên trong bạn. Như vậy, thi thoảng bạn sẽ cần có chút sự sợ hãi để đánh thức (hù dọa) bạn và giúp bạn không đi lệch hướng quá xa so với con đường mà linh hồn của bạn đã định ra ở trên tầng không gian cao hơn.

Vậy, mục đích của cuộc thử nghiệm loài người là gì? Rằng những nền văn minh tiến bộ ở ngoài Trái Đất vẫn đang chờ đợi cái ngày mà được đoàn tụ với nhân loại, để được chia sẻ và trải nghiệm cùng nhau. Bạn nghĩ loài người sẽ có gì để chia sẻ với những nền văn minh ngoài Trái Đất? Đó có phải là lịch sử, khoa học, sinh học, hóa học, y học, công nghệ, kiến trúc, ngôn ngữ... là những thứ mà bạn xem là quan trọng và thực tiễn? Và câu trả lời sẽ không phải là những thứ đó đâu, thậm chí là hoàn toàn ngược lại, những thứ đó là điều mà những nền văn minh ngoài Trái Đất sẽ chia sẻ và cung cấp cho loài người. Còn những thứ loài người có thể chia sẻ sẽ là những thứ mà bạn thường cho là "không thực tiễn", "tốn thời gian" hay "vô dụng và biến thái". Đó là tất cả những phim ảnh, trò chơi và sách truyện mà càng ngày càng được tạo ra nhiều hơn với sự hỗ trợ của khoa học công nghệ. Hay đơn giản mà nói, điều loài người sẽ chia sẻ với cộng đồng vũ trụ chính là những mong

muốn, khát khao và sự tưởng tượng của mình. Rồi khoa học công nghệ bậc cao sẽ được cung cấp và chia sẻ để loài người có thể biến tất cả mọi sự tưởng tượng và sáng tạo của mình trở thành thực tại trải nghiệm, như cái cách bạn đang trải nghiệm thực tại này đây. Và đó chính là mục đích chủ yếu và cuối cùng của cuộc thử nghiệm loài người: Sự tưởng tượng.

Nếu bạn nhìn quanh cuộc sống hiện tại của mình, bạn có thể thấy rằng hầu như tất cả mọi người đều nuôi nấng con cái của mình theo một cách duy nhất, đó là nuôi con dựa trên nền tảng sự sợ hãi: Sợ con cái đau bệnh, sợ con cái ngu dốt, sợ con cái hư hỏng, sợ con cái nghèo đói, sợ con cái thù ghét hay lạnh nhạt với ba mẹ, sợ con cái không ở bên khi mình già yếu... Và tất cả những nỗi sợ này đã làm cản trở và hạn chế khả năng tưởng tượng của những đứa trẻ, bởi vì sự tưởng tượng thì luôn đi kèm với mong muốn trở thành ai và như thế nào của một

con người, và khi những sự lựa chọn muốn trở thành ai hay điều gì bị hạn chế thì sự tưởng tượng cũng đồng thời bị hạn chế. Với sự dẫn dắt và bảo vệ sát sao của ba mẹ, sự lựa chọn muốn trở thành ai và như thế nào của một đứa trẻ vốn là vô tận thì trở thành một con số hữu hạn vô cùng nhỏ bé: Bác sĩ, y tá, kỹ sư, kiến trúc sư, giáo viên, ca sĩ, diễn viên, họa sĩ... Và dù cho người cha, người mẹ có gỡ bỏ mọi định nghĩa, niềm tin và sự sợ hãi ở trong mình, biết rằng con cái của mình sẽ không bao giờ là thực sự chết đi và cho phép chúng tự do lựa chọn trở thành bất kì ai mà chúng muốn, thì khả năng lựa chọn trở thành ai hay điều gì cũng sẽ không tăng thêm được là bao nhiêu. Đó là bởi vì môi trường tồn tại không kích thích mong muốn trở thành ai và như thế nào của một con người, từ đó mà trí tưởng tượng cũng không được kích thích và phát triển.

Giờ bạn hãy hình dung, khi bạn nuôi nấng con cái của mình, bạn chỉ cung cấp cho nó những thứ

phù hợp với lứa tuổi của nó vì sự an toàn của nó cũng như mọi người xung quanh, bạn cho nó xe đạp khi nó đủ 8 tuổi, bạn cho nó xe máy khi nó đủ 18 tuổi và cho nó xe hơi khi nó 28 tuổi, bạn cho nó dao kéo khi nó đủ 12 tuổi, bạn cho nó súng đạn khi nó được 24 tuổi... Như vậy, một con người sẽ chỉ trải nghiệm và dừng lại ở những điều mà nó được cung cấp và dẫn dắt, mà không có sự tưởng tượng hay mong muốn trải nghiệm những thứ hoàn toàn khác.

Nếu như bạn thay đổi cách thức nuôi nấng đứa trẻ với những điều kiện bên ngoài nhất định, thì kết quả sẽ hoàn toàn thay đổi và khác biệt. Bạn để đứa trẻ vào một môi trường hoàn toàn thô sơ và tự nhiên như cách mà những thổ dân thường sống trong rừng rậm, để nó học tập những kỹ năng sinh sống và sinh tồn cơ bản: Ăn uống, chạy nhảy, leo trèo, ngủ nghỉ, hái lượm, săn bắn... Rồi khi đứa trẻ đủ 15 tuổi, bạn đem nó về nhà và cung cấp cho nó mọi thứ mà bạn có thể: Dao kéo, máy cưa, súng đạn, công nghệ,

máy móc, bom mìn, xe máy, xe hơi, xe tăng, tàu thuyền, máy bay, tàu hỏa, phi thuyền không gian... cho tới những khả năng tâm linh như: Thần giao cách cảm, di chuyển và thay đổi tính chất vật chất bằng ý niệm, nhìn thấy và chuyển hóa năng lượng... với rất ít sự chỉ dẫn từ bạn cũng như sự cảnh báo về tất cả những thứ đó.

Như thế, đứa trẻ sẽ không mấy ngạc nhiên vì nó không biết tất cả những thứ đó là gì cũng như không hề có bất kì mong đợi hay mong muốn nào ở trước đó, và vậy mà nó chỉ tò mò và học cách sử dụng những thứ nó được cung cấp. Rồi nó sẽ có ít nhiều niềm vui khi sử dụng và khám phá những điều được đưa cho, và nó cũng được bạn cách ly và giám sát một cách âm thầm trong một môi trường riêng biệt để nó không làm hại đến những người khác và những môi trường khác. Với những công cụ và điều kiện bạn tạo ra cho nó thì có hai kết quả có thể xảy ra: Đứa trẻ sẽ dùng những công cụ và khả năng đó

để xây dựng nên môi trường sống của mình hoặc nó sẽ dùng chúng để phá hoại và hủy diệt môi trường sống của mình.

Sau 5 năm, bạn đưa đứa trẻ của mình về nhà và xóa đi mọi ký ức, trí nhớ trong suốt 20 năm cuộc đời của nó, và rồi bạn gửi gắm nó vào một môi trường với những băng đảng xã hội đen mà tràn ngập bóng tối cũng như sợ hãi. Và khi thức dậy trong môi trường sống hoàn toàn khác biệt này, nó không còn ký ức hay trí nhớ gì về bất kì điều gì ở trước đó, nhưng cơ thể của nó, DNA của nó và ý thức linh hồn của nó vẫn còn nhớ tất cả mọi thứ nó đã trải qua.

Như thế, nó đã bị bắt, rồi bị vùi dập, bị đánh đập và bị bắt làm khổ sai. Và trong những lúc đau đớn và tuyệt vọng, tư duy/bản ngã của nó đã hoàn toàn đầu hàng trước thực tại, không còn dẫn đo giữa có thể và không thể, không còn suy nghĩ hợp lý hay không hợp lý, mà để dành toàn bộ tâm trí và ý thức của nó cho sự tưởng tượng được lên ngôi. Không còn vác

nổi món đồ và ngã gục trên mặt đất, nó "thấy" mình nhảy bật dậy và gào thét với mọi cơ bắp trên người nở to ra và cho nó sức lực vô hạn. Hay nó "thấy" có một hệ thống gì đó bao quanh các chi và cơ thể của mình, giúp làm tăng sức lực và khả năng của nó. Hay nó "thấy" mình bước đi thông thả bên cạnh món đồ mà được nâng bay và di chuyển bằng sức mạnh suy nghĩ...

Ngồi co mình dưới đáy giếng và nhìn lên bầu trời đêm, nó "thấy" mình có thể bay lượn và bay vút ra khỏi cái giếng này để lên tận bầu trời đêm kia, hay có những lúc nó "thấy" một bóng hình bất chợt xuất hiện lơ lửng giữa ánh trăng sáng và rồi bay xuống để cứu nó ra khỏi cái giếng cô quạnh này, hay có những lúc nó "thấy" mình trò chuyện với con chuột ở bên cạnh và "nghe" thấy rằng con chuột sẽ cứu nó ra bằng cách rủ rê những con chuột khác đi tìm và thả cho nó một cái dây thừng. Có những lúc nó bị nhốt trong một căn phòng bốn bề bê tông, nó "thấy" nó

có thể đâm bể mọi bức tường và tháo chạy ra khỏi nơi đây, hay có những lúc nó "thấy" ai đó ở trong một cỗ máy mà xông vào và đánh sập căn phòng để cứu giúp nó, hay nó "thấy" mình có thể thu lại thật nhỏ để rồi có thể chui qua cái khe hở ở trên tường kia, hay nó "thấy" nó có thể tạo ra một "cánh cửa" trong không khí để đi ra một "cánh cửa" khác ở bên ngoài kia. Hay như những lúc nó bị đám đông ăn hiếp và bắt nạt, nó "thấy" trong tay mình có một thứ gì đó mà không biết thứ này là gì, nhưng với thứ này thì nó có thể đánh bại hay tiêu diệt những đứa kia chỉ trong tích tắc...

Tương tự như vậy, đó cũng chính là cách thức mà cuộc thử nghiệm loài người đã được vẽ dựng và thực hiện. Với 3 thế hệ đầu tiên, con người sinh sống chan hòa với tự nhiên và mọi loài động vật, và thỉnh thoảng cũng xảy ra mâu thuẫn hay đánh giết lẫn nhau để tranh giành lãnh thổ hay nguồn thực phẩm giống như những loài động vật khác với bản năng

sinh tồn. Và đến thế hệ thứ 4 thì mọi thứ hoàn toàn khác biệt, con người được sinh ra với 50% ý thức linh hồn và theo đó là nhiều khả năng tâm linh đi kèm: Thần giao cách cảm để có thể giao tiếp được với những sinh vật ở trên mặt đất hay ngoài Trái Đất; khả năng dùng ý niệm để thay đổi cấu trúc vật chất để có thể chữa bệnh, phục hồi các bộ phận trên cơ thể hay làm thay đổi hình dạng bên ngoài của cơ thể; khả năng dùng ý niệm để di chuyển hay thay đổi tính chất của những thành phần trong tự nhiên... Và cũng ở thế hệ thứ 4 này, khoa học công nghệ như con người biết ngày hôm nay và thậm chí là tiến bộ hơn rất nhiều lần, thì cũng được cung cấp cho loài người qua sự giao lưu với những nền văn minh ngoài Trái Đất, và khi kết hợp với khả năng tâm linh vốn có thì con người có thể trải nghiệm và làm nên được hầu như tất cả mọi thứ mà mình mong muốn.

Với sự xuất hiện của khoa học công nghệ, bóng tối và sợ hãi trong con người bắt đầu được đánh

thức. Bởi vì khoa học và công nghệ chính là sản phẩm của tư duy hay bản ngã, là hiện thân của sự tách biệt, nên khi những công cụ bên ngoài này được giới thiệu vào cuộc sống thì con người bắt đầu nổi dậy lòng tham và ai cũng muốn giành lấy những công cụ này để sở hữu cho riêng mình. Ví dụ như việc không ai ghen tị ai vì ai cũng có thể bay lượn bằng cách sử dụng khả năng tâm linh của mình, nhưng khi một chiếc áo phản lực được giới thiệu và tạo ra trải nghiệm bay lượn khác hoàn toàn so với khi dùng khả năng tâm linh, thì con người bắt đầu ghen tị với nhau và nổi lên mong muốn sở hữu.

Qua thời gian, con người sử dụng khoa học công nghệ ngày càng nhiều hơn, lòng tham và khát vọng sở hữu cũng ngày một lớn hơn, để rồi dẫn đến sự hủy hoại, tàn phá sự sống và môi trường tự nhiên. Và điều này thì cũng giống như những gì mà con người đang làm ngày hôm nay, rằng sự lạm dụng và ám ảnh với khoa học công nghệ đã làm con người vô

cảm dần với sự sống và môi trường tự nhiên, rằng tự nhiên thì mỗi ngày một thoái hóa và cạn kiệt nhưng con người vẫn chỉ quan tâm đến công nghệ và sự sở hữu vật chất ở bên ngoài mình.

Như vậy, loài người thế hệ thứ 4 cũng đã sụp đổ hoàn toàn mà không để lại dấu vết gì ngoài những truyền thuyết và truyện kể. Và điều này xảy ra là vì ý thức của con người chưa đủ cao để có thể kiểm soát được bóng tối và sợ hãi ở bên trong mình, nhưng đó cũng là sự sắp đặt và vẽ dựng của Đấng sáng tạo cũng như tất cả những linh hồn mà đã tham gia vào cuộc thử nghiệm mang tên "Loài người" này. Sau khi thế hệ thứ 4 kết thúc, con người sinh ra dần với phần lớn DNA bị tắt đi, với tỷ lệ ý thức linh hồn thấp hơn và Hệ Mặt Trời bắt đầu di chuyển vào khu vực với sự hoạt động và kiểm soát mạnh của những thế lực bóng tối.

Đó cũng chính là sự khởi đầu của loài người thế hệ thứ 5 cho đến ngày hôm nay, với gần như mọi

khả năng tâm linh bị tắt đi cũng như mọi khoa học công nghệ bị lấy đi. Như vậy, qua hàng chục ngàn năm loài người đã sinh sống và mò mẫm trong bóng tối, đã trở thành nô lệ và nạn nhân cho những thế lực mà sống dựa trên năng lượng sợ hãi. Tuy nhiên, về sau cùng thì những thế lực hay sinh thể bóng tối này thì không phải là kẻ thù của bạn, mà hoàn toàn ngược lại, chúng chính là những thầy giáo, cô giáo và giáo sư của bạn, đã chỉ cho bạn thấy những mong muốn và khát khao trở thành ai, điều gì và như thế nào ở bên trong bạn qua vô vàn những khó khăn và thử thách. Và đây cũng là điều mà bạn luôn ý thức được trước khi bạn đầu thai vô một kiếp người, rằng bạn đã đồng ý tham gia và trở thành nạn nhân của những thế lực bóng tối để bạn có thể học cách tưởng tượng, để bạn có thể hình thành nên những mong muốn và đam mê muốn trở thành ai, điều gì và như thế nào ở bên trong bạn.

Giờ thì bạn đã có câu trả lời vì sao con người hôm nay lại đam mê và yêu thích những bộ phim siêu anh hùng đến thế rồi chứ? Bởi vì đó là mong muốn, khát khao và ước vọng của tất cả con người mà đã được tạo ra và tích lũy lại qua suốt một thời gian dài, khi sống dưới sự kiểm soát và áp bức của những thế lực bóng tối. Vì vậy mà tất cả mọi sản phẩm phim ảnh, trò chơi, giải trí, sách truyện... ngày hôm nay thì đều là tài sản chung của toàn nhân loại, rằng không ai tự mình một mình làm nên bất kì điều gì. Và sớm thôi, con người sẽ thức tỉnh và nhận ra điều này, để rồi mọi thứ bạn biết ngày hôm nay sẽ thay đổi và trở thành dĩ vãng như bản quyền, người nổi tiếng, thủ tục, giấy tờ, chữ ký, bằng khen, bằng cấp, sở hữu trí tuệ...

Những khoa học công nghệ bạn biết ngày hôm nay cũng sẽ thay đổi nhanh chóng. Vì khi quá trình thức tỉnh và chuyển giao thực tại hoàn tất, bạn sẽ bắt đầu sử dụng khoa học công nghệ dựa trên nền

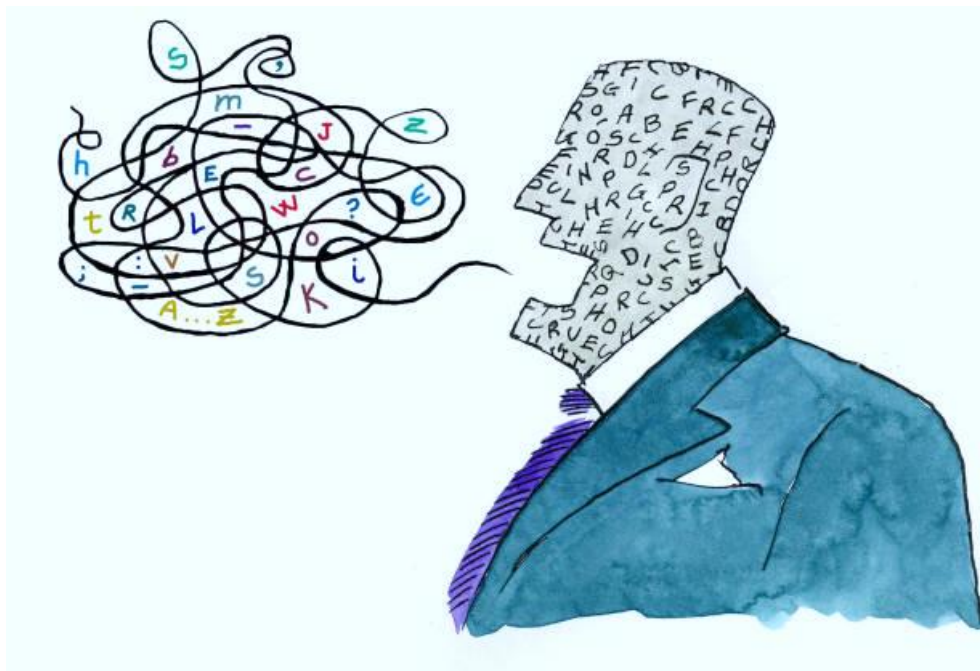
tảng ý thức, hay là công nghệ lượng tử mà con người vẫn hay gọi, để rồi khoa học công nghệ hôm nay mà dựa trên nền tảng Silicon sẽ trở thành quá khứ của con người.

Đây là một thông điệp quan trọng đối với bạn, là một mảnh ghép thiết yếu cho quá trình thức tỉnh của nhân loại. Bởi vì khi bạn nhớ lại và hiểu ra toàn bộ bức tranh toàn cảnh, bạn sẽ có thể giải thoát và gỡ bỏ được mọi năng lượng sợ hãi mà còn tồn đọng ở trong bạn, trong kiếp sống này cũng như tất cả những kiếp sống về trước. Vậy nên, đã tới lúc để bạn mở lòng mình ra với một ý niệm:

"Hôm nay, tôi sẵn sàng gỡ bỏ và giải thoát tất cả những đổ lỗi, thù ghét, căm hận, oán trách, phán xét và kết tội mà tôi vẫn còn giữ ở bên trong mình, dành cho bất kì sinh thể nào ở bên ngoài với bất kì tính chất nào cũng như cho chính bản thân tôi, trong kiếp sống này cũng như tất cả những kiếp sống về trước. Và tôi cảm ơn tất cả những thế lực và sinh thể

mà sống dựa trên năng lượng sợ hãi vì đã chỉ cho tôi thấy được tôi muốn trở thành ai, điều gì và như thế nào, cũng như chỉ cho tôi thấy được những thực tại và thế giới nào mà tôi muốn sống ở trong. Rằng tôi muốn trở thành người anh hùng, người chiến binh, người chiến sĩ và trở thành biểu tượng của tình yêu và ánh sáng. Rằng tôi muốn sống trong một thế giới với sự vĩnh hằng của tự do, bình đẳng, an nhiên, thanh xuân, thịnh vượng, đam mê và tình yêu vô điều kiện. Vậy nên, tôi gửi lòng biết ơn đến tất cả mà đã tạo nên cuộc hành trình tuyệt diệu và kỳ vĩ của sự sống này. Bây giờ, tôi lấy lại mọi quyền lực và sức mạnh vốn có về tay mình, để tôi có thể trở thành bất kì ai, điều gì và như thế nào mà tôi mong muốn, để tôi tạo ra và trải nghiệm bất kì thực tại hay thế giới nào mà tôi ao ước. Như thế, tôi trở lại là bản chất thực sự của mình, là ý thức linh hồn với sự tự do, sức mạnh, khả năng, đam mê và tình yêu vô điều kiện bất tận!”

19. NHỮNG LỜI NÓI DỐI THẾ KỶ CỦA NHÂN LOẠI

Chúng ta đang ở trong những ngày cuối của một giai đoạn, giai đoạn của sự chuẩn bị, và để sẵn sàng bước qua một giai đoạn mới, giai đoạn của sự hành động. 2020-2030 được gọi là thập kỷ của sự thức tỉnh của toàn nhân loại, và vậy mà tất cả những con người xung quanh bạn, từ bạn bè, người thân cho đến hàng xóm của bạn, họ sẽ bắt đầu quá trình thức tỉnh của mình. Với ý thức bắt đầu mở rộng ra, họ sẽ bắt đầu xem xét và đặt câu hỏi cho tất cả những gì mà họ từng biết trong cuộc sống xã hội hôm nay. Và họ sẽ nhận ra rằng họ đã sống với những lời nói dối và đánh lừa suốt cuộc đời mình trong mọi lĩnh vực đời sống: Chính trị, kinh tế, lịch sử, văn hóa, giáo dục, y học... với một mục đích là để tạo ra lợi nhuận và quyền lực cho một số ít nhóm người.

Như thế, sự tức giận và phẫn nộ sẽ bắt đầu xuất hiện và lan tỏa trên diện rộng. Và bạn sẽ không tham gia cùng với họ, vì bạn đã trải qua giai đoạn này từ nhiều năm về trước dù cho bạn có ý thức rõ ràng

được hay không, và bạn sẽ là người “cầm đèn giữa bóng tối”, giữ bên trong mình với ánh sáng và tình yêu để làm xoa dịu ý thức chung của nhân loại đương cơn hỗn loạn và tràn ngập sợ hãi.

Và để giữ được tình yêu, lòng vị tha và sự an bình bên trong khi đứng giữa sự hỗn độn và loạn lạc thì bạn cần phải có sự thấu hiểu và trí tuệ. Vì vậy, tình yêu và trí tuệ thì luôn luôn song hành cùng nhau, rằng bạn không thể tha thứ cho một người nếu như bạn vẫn chưa hiểu thấu được họ cũng như chính bản thân mình. “Tha thứ” thường là một cụm từ dễ nói hơn dễ thực hiện, bởi vì để thấu hiểu được hai từ ngữ này, một người sẽ cần xem ngẫm vô số văn tự hay lời giảng, cũng như cần trải qua nhiều cho đến rất nhiều kiếp sống để có thể thực sự lĩnh hội được nó. Và khi bạn đã hiểu ra rồi, thì bạn sẽ thấy được cái đích đến của hai chữ “Tôn giáo” thì cũng chính là hai chữ “Tha thứ”.

Rất nhiều những lời nói dối sẽ được lôi ra ánh sáng, và những điều sẽ làm con người tức giận và uất ức hơn cả đó là những điều mà tác động trực tiếp đến sức khỏe cơ thể vật chất hằng ngày của họ, là những thông tin sai lệch về dinh dưỡng và y học. Rằng bạn sẽ biết được cholesterol không phải là thủ phạm gây nên các bệnh tim mạch ở con người, vì nó là một thành phần thiết yếu và quan trọng mà có thể được tìm thấy ở bất kì nơi đâu trên cơ thể của bạn. Nhưng khi thông tin rằng cholesterol gây ra bệnh tim mạch ở con người được đưa ra, thì đông đảo con người liền nghe theo và tin tưởng mà chưa bao giờ đặt ra câu hỏi: Trên hành tinh này có hàng ngàn, hàng triệu loài động vật ăn thịt, nhưng tại sao chỉ có con người là loài vật duy nhất mắc bệnh về tim mạch? Và điều này thì cũng tương tự đối với mọi thông tin khác, rằng chỉ cần trong đó có cụm từ "Các nhà khoa học đã chứng minh" thì đông đảo con người sẽ nghe theo và tin tưởng, mà không hề thắc

mắc hay liên hệ gì với những thứ khác ở trong cuộc sống dù cho chúng rành rành ra ở trước mắt họ.

Thủ phạm gây ra bệnh tim mạch ở con người thì không phải là thịt thà, mà đó chính là dầu thực vật. Về bản chất thì dầu thực vật không hề có hại, nhưng chính do cái cách con người sử dụng đã biến nó thành chất có hại. Rằng khi được đun nấu vượt quá 100 độ C thì dầu thực vật sẽ bắt đầu bị oxi hóa (do cấu trúc phân tử chưa bão hòa) và chuyển sắc đen, rồi trở thành dầu biến chất. Nên khi chúng được tiếp nạp vào cơ thể thì chúng không được phân giải và hấp thụ mà trở thành mỡ tích tụ, mỡ trong máu, để rồi gây viêm và tạo ra các bệnh về tim mạch.

Và tùy vào thể trạng mỗi con người là khác nhau, nếu như cơ thể không đào thải được những dầu thực vật biến chất này ra ngoài bằng bài tiết hay qua da (với mụn nhọt), thì chúng sẽ tích trữ lại ở trong cơ thể và tạo ra bệnh béo phì, thừa cân. Như thế, bệnh tim mạch và béo phì mới chỉ xảy ra đến với con

người trong hơn 100 năm đổ lại, khi con người bắt đầu tạo ra được công nghệ máy móc để tinh luyện nên dầu thực vật ở khối lượng lớn. Và cũng đã có nhiều nhà nghiên cứu lên tiếng về điều này nhưng liền sau đó thì họ bị trục xuất bằng cấp hành nghề, và rồi họ cũng gặp khó khăn trong thời gian dài mà không tìm kiếm được việc làm. Lý do cho điều này thì không gì khác chính là để bảo vệ khoản lợi nhuận khổng lồ hàng năm thu được từ y học, quảng cáo hay dinh dưỡng mà liên quan tới tim mạch cũng như các lĩnh vực khác như da liễu, răng miệng, tiêu hóa...

Do vậy, dù với nhiều sản phẩm và thuốc men con người sử dụng hằng ngày mà được nói rằng là tốt cho tim mạch của họ nhưng bệnh tình của họ thì vẫn hoài tiếp diễn, cũng như số người mắc bệnh tim mạch hay béo phì thì vẫn không hề thuyên giảm mà ngày càng gia tăng. Bởi vì dầu thực vật biến chất do chế biến ở nhiệt độ cao thì có mặt ở khắp mọi nơi trong cuộc sống hằng ngày của bạn, trong các món

ăn chiên, xào hay nướng ở nhà hay ở ngoài đường phố, trong các loại thức ăn nhanh, trong các loại thực phẩm công nghiệp chế biến sẵn, trong các loại bánh được nướng ở nhiệt độ cao... Như thế, mọi ngày, mọi con người đều dung nạp ít nhiều những dầu thực vật biến chất vào trong cơ thể của mình. Vậy nên, nếu bạn muốn bảo vệ sức khỏe của mình và người thân của mình, bạn hãy chỉ dùng dầu thực vật trong các món trộn, luộc, kho hay nấu mà trong thành phần có chứa nước để giữ cho dầu thực vật không vượt quá 100 độ C, và nếu bạn muốn các món chiên xào hay nướng thì hãy sử dụng dầu dừa hay dầu cọ (có tính chất giống mỡ động vật, có cấu trúc phân tử bão hòa) mà không bị oxi hóa ở nhiệt độ cao nên bạn có thể dùng đi dùng lại nhiều lần mà không bị chuyển sắc đen.

Khi biết được điều này, có thể bạn sẽ cảm thấy khó chịu hay bức tức nếu như bạn vẫn nhìn mọi thứ xung quanh bằng ý thức cơ thể hay tư duy/bản ngã

của mình, nhưng vì bạn đã đọc được thông điệp này nên hãy biết rằng bạn không còn ở tầng ý thức đó nữa mà ý thức của bạn đã bắt đầu mở rộng vượt ra khỏi cơ thể của bạn, để bạn có thể nhìn thấy và thấu hiểu được bức tranh toàn cảnh của sự sống và tạo hóa. Và chính sự thấu hiểu này sẽ cho phép bạn giữ được tình yêu và sự an bình bên trong khi mà những người khác xung quanh bạn chưa thể làm được ở giữa thời thế của sự thay đổi và chuyển hóa này.

Dù cho phần lớn bệnh tật của con người là do chính con người tạo nên vì mục đích lợi nhuận hay quyền lực, nhưng cũng chính những bệnh tật này đã làm tiền đề cho những nghiên cứu và học tập về cơ thể con người. Và từ những hiểu biết và tri thức thu thập được, con người đã tạo ra những phương thuốc, phương pháp cấy ghép, mổ xẻ, trị liệu... hay giúp con người sáng tạo ra những công cụ, thiết bị mà phụ trợ hay thay thế cho các thành phần của cơ thể con người như răng giả, van tim, khớp giả, chi

giả... Hay như những thực phẩm công nghiệp với nhãn mác là có lợi cho sức khỏe nhưng lại âm thầm gây ra những vấn đề cho cơ thể của bạn, để rồi đưa bạn tìm đến những trung tâm thẩm mỹ, thể dục thể hình, trung tâm trị liệu, chăm sóc da, thanh lọc cơ thể... cho đến những bệnh viện và trung tâm sức khỏe. Như thế, những lời nói dối và giấu diếm đã “vô tình” tạo ra rất nhiều những trải nghiệm khác biệt và mới lạ: Ngon miệng, lạ giác, thoải mái hay đắng lưỡi, ớn người, đốn thân.

Con người tự tạo ra những vấn đề cho chính mình để rồi tự mình tìm cách giải quyết những vấn đề đó, và qua đây con người tạo ra những trải nghiệm khác nhau và mới mẻ cũng như để hiểu biết dần về chính bản thân và cơ thể của mình. Và đó cũng chính là bản chất của sự sống và tạo hóa, rằng Đấng sáng tạo tự mình tạo ra những vấn đề hoàn toàn từ hư vô để rồi tìm cách giải quyết những vấn đề, và từ đó mà trải nghiệm được tạo ra hay chính là

sự tồn tại của vạn vật. Cũng thông qua đó, Đấng sáng tạo có thể tự ý thức và thấu hiểu về chính bản thân mình cũng như khả năng sáng tạo vô tận của mình.

Sau cùng, ai là người thực sự có lỗi? Câu trả lời là không ai hết cả. Cái nào đúng, cái nào sai, cái nào tốt, cái nào hại? Tất cả thì đều như nhau đó thôi, chỉ là những trải nghiệm khác nhau, là những khả năng khác biệt nằm trong khả năng bất tận của sự sống và tạo hóa.

Vậy có cần khuyên bảo hay bắt bẻ người khác không? Bạn hãy cứ để họ tự nhiên, vì mỗi người đến với những trải nghiệm khác nhau mà họ đã định, dù cho họ có biết hay không. Chỉ cần bạn thay đổi chính bản thân mình thì bạn sẽ không cần phải thay đổi bất kì điều gì ở bên ngoài bạn.

Vậy sẽ phải làm gì? Sẽ không có gì để làm hết cả, mà bạn chỉ cần là ánh sáng và tình yêu ở bên trong bạn. Như thế, hành động mà không hành động

chính là nhiệm vụ, là công việc của Starseed và Lightworker trong 10 năm tới đây.

20. LỜI TẠM BIỆT TRÁI ĐẤT TẦNG THỨ 3

Trái Đất mà bạn biết hôm nay thì đang ở những ngày tháng cuối cùng của chu kỳ tồn tại trong tầng không gian thứ 3. Dù cho bạn thấy rằng mọi thứ vẫn đang diễn ra bình thường như chúng vốn có, nhưng điều này đang chuẩn bị thay đổi, rất sớm và rất nhanh đó thôi. Đã có những sự chuẩn bị để triển khai những hệ thống mới thay thế cho những hệ thống cũ hiện tại, những điều mà sẽ không được hỗ trợ bởi năng lượng của Trái Đất tầng thứ 5. Như bạn có thể thấy, nền kinh tế và xã hội toàn cầu hiện nay không được xây dựng dựa trên nền tảng tình yêu, sáng tạo và tôn trọng lẫn nhau mà là dựa trên quyền lực và sợ hãi. Và hầu như mọi nơi trên hành tinh thì đều nằm trong hệ thống bóc lột và kiểm soát này. Nếu như bạn nghĩ rằng có những đất nước hay nơi chốn thực sự công bằng và dân chủ, đầy ắp tình yêu và an bình thì bạn vẫn chưa nhìn thấu được bức tranh toàn cảnh của Trái Đất lúc này.

Giờ bạn hãy hình dung bạn đang đứng trong bầu khí quyển của Trái Đất, lùi dần dần ra xa, cho đến khi Trái Đất nằm trọn vẹn trong tầm nhìn của bạn. Bạn quan sát thấy được những gì? Đó là hàng ngàn, hàng

triệu những con thuyền, đoàn tàu, chiếc xe và máy bay di chuyển qua lại khắp mọi nơi trên Trái Đất, vận chuyển nguyên liệu thô từ A tới B rồi tới C, và đưa thành phẩm từ C quay lại B rồi quay lại A... Trong đó, có những quốc gia đông dân với mức thu nhập của con người thì thấp hơn nhiều so với công sức lao động mà họ bỏ ra, như Ấn Độ, Trung Quốc và những quốc gia thuộc diện chưa phát triển hay đang phát triển.

Như thế, những giai đoạn gia công sản phẩm mà tạo ra rác thải và ô nhiễm nhiều nhất (như nhuộm vải, sản xuất vi mạch điện tử hay thành phần máy móc, tái chế nhựa hay thành phần điện tử...) thì được thực hiện chủ yếu ở những đất nước chưa hay đang phát triển, còn giai đoạn lắp ghép và hoàn thiện thì được mang về và thực hiện tại các nước phát triển. Vì vậy, sự phát triển và tiện nghi, sự đầy đủ và no ấm ở một nơi nào đó thì chỉ là niềm tin mà con người tự gán lên mình hoặc do người khác gán lên họ thông qua giáo dục và phương tiện truyền thông. Bởi vì Trái Đất là một thể sống hữu cơ, nên khi một nơi bị ô nhiễm và hư hại thì nó sẽ ảnh hưởng đến tất cả

những nơi khác ở trên mặt đất, nếu không sớm thì muộn. Và có thể bạn vẫn thường nói với mình rằng là bạn an nhiên, hạnh phúc, đầy đủ và công bằng, nhưng thực sự thì bạn đang sống trên sự khổ cực, chịu đựng và bất công của rất nhiều người khác mà ở cách xa bạn hàng chục ngàn cây số.

Thông điệp này cũng không để phán xét bất kì ai hay điều gì, bởi vì đó là cách thức mà thực tại tầng thứ 3 tồn tại và vận hành. Rằng linh hồn của bạn, hay ý thức linh hồn tổng của bạn ở trên tầng không gian cao hơn, thì chỉ chọn cho bạn một phần kiến thức nhất định để bạn có thể làm một công việc nhất định mà không bị sao lãng bởi vô vàn những điều khác, để rồi tất cả con người có thể đan kết lại với nhau để tạo nên một xã hội hữu cơ phụ thuộc lẫn nhau và đảm bảo chức năng sinh tồn của thực tại tầng thứ 3 này: Ăn mặc, sinh sống, sinh sản, làm việc, giải trí... Do đó, phần lớn suy nghĩ hằng ngày của bạn thì thường chỉ xoay quanh phạm vi của những điều này, hay đó là những suy nghĩ để bảo vệ và giữ gìn cơ thể vật chất của bạn ở trong môi trường xã hội. Và vậy mà trong ý thức của bạn thì có rất ít chỗ cho sự sáng

tạo và tình yêu thật sự. Hơn nữa, chính bạn cũng đang ở trong quá trình học hiểu bản chất thực sự của sáng tạo và tình yêu là gì, hay đó cũng là con đường đi tìm bản chất và sự thật rằng bạn là ai, là điều gì.

Nếu như bạn đang có một cuộc sống sung túc và vui vẻ, thì đó là công đức mà bạn đã dành dụm được từ những kiếp trước. Nếu như bạn khổ cực và chật vật trong cuộc sống lúc này, thì đó là những cái nợ mà bạn đang trả cho những kiếp trước, cho những linh hồn mà bạn đã làm hại, lợi dụng hay bóc lột. Vậy nên, bạn hãy chấp nhận và thấu hiểu vị trí của mình cũng như người khác. Và sự thấu hiểu, tôn trọng và không phán xét thì cũng chính là tình yêu vô điều kiện bạn dành cho bản thân cũng như cho người khác.

Khi bạn thiện tâm giúp đỡ người khác, đó có thể là tình yêu vô điều kiện nhưng đó cũng có thể là tư duy/bản ngã hay ý thức cơ thể của bạn, để tạo ra hình ảnh của bạn, rằng bạn là người luôn sẵn sàng giúp đỡ mọi người khác bên ngoài. Nếu như bạn nhất quyết phải giúp đỡ hay không thể giúp đỡ con

người hay sinh vật khác, thì đó là từ ý thức cơ thể của bạn. Nếu như cùng một lúc bạn có thể giúp và không thể giúp người hay vật khác, thì đó là từ tình yêu vô điều kiện. Và đây là điều thực sự rất khó để diễn tả bằng ngôn từ, mà bạn chỉ có thể tự thấu hiểu lấy qua thời gian và trải nghiệm, trên con đường mở rộng ý thức linh hồn và trở lại là bản chất cốt lõi của bạn.

...

Cuộc sống ở tầng không gian thứ 5 thì như thế nào? Bạn sẽ làm những gì ở đó?

Để thấy được điều này, bạn hãy hình dung đến những trò chơi điện tử trên máy tính hay điện thoại của bạn. Rằng bạn bắt đầu chơi trò chơi đầu tiên với những quy luật và yêu cầu khắt khe của nó, và với một quy định rằng khi tham gia vào trò chơi này thì bạn sẽ quên hết tất cả mọi thứ trước đó. Như thế, bạn tham gia vào trò chơi này và mắc kẹt ở đây rất lâu vì bạn không đạt đủ điểm để hoàn thành trò chơi. Có những lần chơi bạn đạt dư điểm, và có những lần chơi bạn đạt âm điểm. Và sau một hồi lâu chơi hoài, chơi mãi thì bạn cũng ngộ ra được luật

chơi và đạt đủ yêu cầu để kết thúc trò chơi này.

Bởi vì ở trong trò chơi đầu tiên này quá lâu, bạn nghĩ rằng tất cả mọi thứ trong này là thật, rằng trò chơi này là trò chơi duy nhất tồn tại và hiện hữu, rằng cơ thể vật chất của bạn là thứ duy nhất quan trọng, và rằng khi cơ thể này chết đi thì bạn cũng sẽ chết theo nó. Vì thế, bạn luôn suy nghĩ và hành động dựa trên sở cầu bảo vệ và duy trì sự tồn tại của cơ thể bạn. Đến khi bạn hoàn thành và thoát ra khỏi trò chơi đầu tiên này, bạn bắt đầu bật trào trong sung sướng, khi bạn đứng giữa một trung tâm trò chơi siêu lớn với hàng ngàn, hàng triệu trò chơi khác nhau mà bạn vừa có thể tham gia làm người chơi, vừa có thể tham gia lập trình và sáng tạo nên những trò chơi đó.

Và từ trò chơi thứ hai trở đi, bạn không cần phải quên đi mình là ai nữa, bạn sẽ luôn ý thức được mình là ai và đã trải qua những gì. Lúc đó, những cơ thể bạn chọn trong những trò chơi thì chỉ là những hình ảnh đại diện để thể hiện sự cá tính và tự do sáng tạo của bạn, do vậy mà sự so sánh hay hơn thua cơ thể của bạn với người khác thì sẽ không bao giờ còn tồn

tại nữa. Hay nói một cách đơn giản, bạn sẽ không còn bận tâm hay suy nghĩ về bất kì điều gì mà liên quan đến cơ thể của mình nữa: Không còn đói, không còn khát với mọi thức ăn, thức uống và năng lượng đều miễn phí; không còn đau, không còn bệnh và không có tuổi già. Và đó chính là sự khởi đầu của cuộc hành trình sáng tạo và trải nghiệm với bất tận khả năng của bạn.

Gần như mọi thứ bạn thấy và biết hôm nay rồi sẽ đi vào dĩ vãng. Và một ngày trong tương lai gần, khi bạn nhìn lại thế giới hiện đại hôm nay, bạn sẽ thấy nó giống như thời kỳ đồ đá tàn bạo và thô sơ vậy.

Những thứ bạn đang biết ngày hôm nay là gì? Rồi bạn sẽ thấy, dù cho bạn có đọc hết tất cả sách vở trên hành tinh này, thì tất cả những thứ bạn biết ngày hôm nay thì chỉ là rất nhỏ so với những gì bạn có thể biết được ở trong thực tại mới mà bạn đang chuẩn bị bước vào đây.

Mọi suy nghĩ và tính toán hằng ngày của bạn ngày hôm nay đều dựa trên tri thức tích lũy của nhân loại qua một quãng thời gian lịch sử nhất định. Và có bao giờ bạn thắc mắc rằng những tri thức này thì có

nền tảng từ đâu chưa? Đó là từ quan sát và suy luận, và theo đó mà con người thừa nhận rằng thế giới vật chất thì bất biến và tuyến tính. Ví dụ như khoa học địa chất, con người đã làm thí nghiệm và thử sai với những lượng nhỏ vật chất trong một khoảng thời gian ngắn nhất định, từ đó rút ra kết quả và quy luật chung, để rồi dùng quy luật đó để đo đạc và tính toán vật chất có khối lượng lớn mà đã tồn tại qua một khoảng thời gian dài trong lịch sử. Và bằng cách này, có những khối địa chất con người tính toán ra được thời gian vận động và hình thành của nó là vài chục ngàn hay trăm ngàn năm, nhưng thực chất, chúng có thể đã được hình thành chỉ trong vài chục năm hay vài năm mà thôi, hay thậm chí là chỉ trong vài tháng.

Điều đó làm sao có thể? Mọi thứ đều có thể nếu như bạn hiểu được bản chất tồn tại của thực tại. Như với Trái Đất, ở những khoảng thời gian ban đầu, khi Trái Đất vẫn còn đang ở trong quá trình hình thành bầu khí quyển cũng như các yếu tố hỗ trợ sự sống, thì những công nghệ lượng tử bậc cao hay là công nghệ vận hành bằng ý thức đã được áp dụng để thay

đổi năng lượng vật chất của Trái Đất. Và khi năng lượng thay đổi thì vật chất sẽ thay đổi theo, dẫn đến sự thay đổi về tốc độ vận động của vật chất Trái Đất và vậy mà khác với tốc độ của tuyến thời gian chung của vũ trụ. Như thế, khi bạn có thể thay đổi tính chất ý thức hay năng lượng của vật chất, thì bạn có thể thay đổi đặc tính vật lý hay bề cong thời gian vận động của vật chất đó. Và khi DNA của bạn được kích hoạt trở lại trạng thái ban đầu, cũng như khi các giác quan thực tại tầng thứ 5 được khai mở, thì bạn có thể làm được vô vàn thứ khác nhau với sự tưởng tượng của bạn.

Tất cả những linh hồn trên Trái Đất lúc này mà đã chọn tham gia vào quá trình thăng thiên lên tầng thứ 5 thì đều có một điểm chung, đó là họ có tổng công đức trên 50%, nghĩa là với tất cả những kiếp sống của họ cộng lại, thì giá trị cống hiến cho người khác chiếm nhiều hơn giá trị tư lợi cho bản thân mình. Và khi sự chuyển giao diễn ra, tất cả mọi người sẽ được xóa nợ về mặt vật chất lẫn năng lượng, hay đó chính là sự ân xá về mặt nghiệp quả mà Đấng sáng tạo ban cho. Do vậy, bạn sẽ thoát khỏi vòng luân hồi và hoàn

toàn được tự do đi đến bất kì nơi đâu trong vũ trụ mà bạn mong muốn. Còn những linh hồn có tổng công đức nhỏ hơn 50% thì sẽ rời Trái Đất và tiếp tục quá trình học tập, trải nghiệm ở những hành tinh tầng thứ 3 tương tự khác với bóng tối và sự tách biệt.

Tất cả những thông tin về sự tồn tại của những nền văn minh ngoài Trái Đất, hay những con người và sinh vật mà đã kiểm soát loài người thì sẽ được đưa ra công chúng. Và rồi những phi thuyền không gian hay tàu ánh sáng mà đã và đang hỗ trợ sự chuyển giao của Trái Đất thì sẽ hiện hình rõ ràng ở mọi nơi, bên trong và bên ngoài bầu khí quyển. Đó cũng là điều mà những nền văn minh bên ngoài đã mong mỏi và chờ đợi suốt hàng ngàn năm qua, đợi đến lúc loài người thức tỉnh và bắt đầu học cách yêu thương, tôn trọng lẫn nhau, để rồi đủ sẵn sàng đoàn tụ với những gia đình bên ngoài Trái Đất của mình.

Những nền văn minh tiến bộ sẽ giúp làm vô hiệu hóa những vũ khí chiến tranh trên mặt đất, cũng như hỗ trợ giúp loài người làm sạch Trái Đất khỏi rác thải, ô nhiễm và phóng xạ. Họ sẽ chia sẻ công nghệ năng

lượng tự do, cung cấp thức ăn và thức uống miễn phí cho tất cả mọi người. Họ sẽ giúp đỡ và hướng dẫn con người thích nghi với thực tại tầng thứ 5 khi quá trình chuyển giao thực tại diễn ra. Và họ sẽ hỗ trợ con người với những dự án tái định cư, ra khỏi những lục địa và vị trí mà sẽ chìm xuống đại dương, để tới những lục địa và khu vực mới mà đang được nâng lên khỏi mặt nước.

Bạn có tin vào những điều đó không? Bạn có tin rằng thế giới có thể thay đổi hoàn toàn chỉ trong một ngày không? Nếu như không tin, vậy tại sao bạn vẫn ngồi đây để đọc tới những dòng chữ cuối cùng này? Hãy lắng nghe trái tim của mình, cảm nhận năng lượng của những dòng chữ và hãy để tư duy so đo tính toán của bạn được nghỉ ngơi vì nó đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của nó rồi. Và ngày mai bạn thức dậy, hãy nhìn ra ngoài khung cửa, hãy làm yên tĩnh những suy nghĩ trong đầu, để cảm nhận những hình ảnh quen thuộc trước mắt: Không khí, cây cỏ, cánh cổng, bức tường, chiếc dép, thùng rác, cái áo... Rằng chúng vẫn vậy đó thôi, nhưng chúng đã hoàn toàn khác so với tháng trước, so với năm trước.

Chúng rất lạ nhưng cũng rất thân quen và gần gũi. Và đó là vì bạn đã về tới Nhà rồi, những nỗi đau đớn, sự khổ sở, chết chóc và chia lìa đã ở lại sau lưng, ở lại trong ngày hôm qua u tối và nặng nề...

Chào mừng bạn đã về tới Nhà,
những người anh, người chị, người em!

21. LÀ CÔNG DÂN CỦA VŨ TRỤ

Khi bạn còn sống với tư duy/bản ngã hay ý thức sinh tồn là chủ yếu, bạn khó có thể nhìn thấy được bức tranh toàn cảnh của sự sống và tạo hóa, vì bạn luôn có một hệ thống định nghĩa và niềm tin như thế nào là đúng và như thế nào là sai, như thế nào là tốt và như thế nào là không tốt. Vậy nên bạn thường sống trong định mệnh hay số phận mà được định đoạt bởi linh hồn hay Thượng thể của bạn ở tầng không gian cao hơn. Và khi bạn thức tỉnh dần với ý thức linh hồn trong cơ thể được mở rộng ra, bạn sẽ tháo gỡ dần hệ thống niềm tin và sợ hãi ở bên trong, để bạn bắt đầu chấp nhận được vạn vật cũng như hiểu được bản chất của ánh sáng và bóng tối, và để bạn trở lại là ý thức linh hồn vĩnh cửu và tự do của mình.

Từ ý thức tầng thứ 3 với những kiến thức tâm linh về sự trùng hợp và định đặt, với niềm tin rằng mình luôn ở đúng nơi đúng lúc đúng chỗ và luôn hành động, suy nghĩ đúng như những điều mình cần, thì

bạn sẽ dần trở lại là ý thức tầng thứ 5 hay ý thức linh hồn của mình với những kiến thức tâm linh cao hơn về cách làm chủ ý thức và quyền năng sáng tạo của mình. Như vậy, khi bạn thức tỉnh hoàn toàn, bạn sẽ không còn khái niệm về định mệnh hay số phận, may mắn hay xui rủi trong ý thức của bạn nữa, vì bạn đã trở lại là chính mình, là hình ảnh không hơn không kém của Đấng sáng tạo. Và đó chính là lý do vì sao khi bạn thức tỉnh dần, những kiến thức tâm linh cũng sẽ thay đổi dần theo trạng thái ý thức của bạn.

Sẽ có những điều bạn thấy mà được lặp đi lặp lại trong đạo giáo hay tôn giáo, đó là vì tâm linh có những ý điều cốt lõi nhất định và mỗi khi ý thức của bạn lên cao hơn một bậc thì bạn sẽ hiểu về chúng sâu hơn và khác hơn so với lúc trước đó, do vậy mà bạn sẽ cứ đi rồi quay lại, đi rồi quay lại rất nhiều lần. Và những con số, những cái tên hay hình ảnh cụ thể mà được đề cập trong các bài giảng thì không quá

quan trọng hay thiết yếu, bởi vì điều quan trọng hơn cả đó là giúp bạn thấy được và hiểu được bức tranh toàn cảnh của sự sống và tạo hóa, để rồi bạn có thể chữa lành, chấp nhận, yêu thương bản thân cũng như người khác, và cũng để giúp bạn phát triển khả năng tưởng tượng và mở rộng ý thức linh hồn của bạn. Đó chính là điều quan trọng và cốt lõi của tâm linh, hiểu là thứ chính và biết là thứ phụ. Do vậy, nếu như bạn biết và nhớ càng nhiều về mặt ngôn ngữ và chi tiết như tên tuổi, số liệu, ngày tháng, thời gian, hình dáng, vẻ ngoài, địa danh... hay những thứ tương tự mà đều là sản phẩm của tư duy/bản ngã, thì bạn sẽ càng khó chấp nhận và tha thứ cho những con người hay sinh vật khác, và vậy mà sẽ làm chậm quá trình thức tỉnh của bạn.

Những công việc cần thiết để khởi tạo Trái Đất mới thì đang được triển khai, và kết quả của những công việc này sẽ bắt đầu hiển lộ trong những năm tới đây. Và để cho những hệ thống mới được thiết

lập và vận hành, những hệ thống hiện tại có thể sẽ được tạm thời ngắt cắt hay tháo gỡ, có thể là vài tiếng đồng hồ hay có thể là vài ngày. Như vậy, nếu như những hệ thống liên lạc, hệ thống ngân hàng, hệ thống điện tử, hệ thống năng lượng... bị cắt đứt thì bạn hãy giữ sự bình tâm ở bên trong mình, vì bạn biết lý do vì sao những việc này xảy ra. Và bạn hãy tin tưởng rằng, những điều đang diễn ra và sẽ diễn ra thì đều là vì một tương lai hoàn toàn mới, một kỷ nguyên hoàn toàn mới cho Trái Đất cũng như nhân loại. Rồi những ngày tháng này sẽ trở thành một dấu mốc vô cùng đẹp, vô cùng quan trọng và lớn lao trong lịch sử của nhân loại.

...

Như thế nào là một công dân của vũ trụ? Bạn có thể nói ngắn, bạn có thể nói dài, nhưng điều cơ bản nhất đó là tất cả mọi thứ sẽ được tạo dựng trên một nền tảng: Tình yêu vô điều kiện.

Bạn sẽ không so sánh và cân đo bản thân mình với bất kì ai và về bất kì phương diện nào. Bạn sẽ gộp chung những khái niệm làm việc, vui chơi, giải trí và sáng tạo trở thành một thứ duy nhất. Bạn sẽ thấy được toàn bộ con đường phát triển và tiến hóa của ý thức linh hồn mình, nhưng bạn sẽ không vội vàng đi đâu cả và bạn luôn tập trung vào giai đoạn hiện tại của bạn. Bởi vì bạn biết rằng mỗi giai đoạn thì có những vẻ đẹp và giá trị của nó, cũng như bạn sẽ có toàn bộ thời gian trong vũ trụ mà bạn cần. Bạn sẽ không đong đếm ngày giờ tháng năm như cách bạn đang làm hôm nay thêm nữa, bởi vì bạn sẽ quen dần với những khái niệm ngàn năm, triệu năm và tỷ năm. Bạn sẽ không đổ lỗi, phán xét, chỉ trích bản thân hay người khác, bởi vì bạn đã thấu hiểu và chấp nhận được tất cả mọi sự sợ hãi và tách biệt ở bên trong mình cũng như ở trong người khác. Bạn sẽ sẵn sàng hỗ trợ bất kì ai mà cần giúp đỡ, nhưng chỉ ở một mức độ nào đó bởi vì bạn nhìn thấu được

những bài học mà họ cần phải tự mình học tập và trải nghiệm. Hơn nữa, khái niệm giúp đỡ hay cứu giúp thì chỉ tồn tại ở trong thực tại tầng thứ 3, còn ở những không gian cao hơn thì bạn sẽ làm chủ mọi sáng tạo và trải nghiệm của mình. Và đây cũng là lúc bạn nhận ra rằng bạn vừa có thể giúp đỡ người khác và vừa không thể giúp đỡ người khác cùng một lúc.

Những điều trên chính là nền tảng cơ bản, là những điều bạn đã và đang học tập suốt mọi thời gian qua, là những điều các tôn giáo đều dừng tại, bởi vì nếu giảng dạy xa hơn nữa thì chỉ làm sao lãng công việc học tập về tình yêu vô điều kiện của bạn.

Trên con đường thức tỉnh của bạn, có bao giờ bạn thốt ra suy nghĩ rằng tất cả chỉ là vô nghĩa chưa? Bởi vì bạn nhận ra rằng, tất cả văn hóa, kiến thức, sử sách, thi văn, lịch sử, ngôn ngữ... chỉ là những thứ được tạo ra và bịa ra từ hư vô, như việc bạn cầm một cây bút và vẽ ra một vũ trụ với sự tồn tại của những nền văn minh khác nhau, với những nền khoa học,

văn hóa, chữ viết, ngôn ngữ, lịch sử... khác nhau. Và khi bạn nhận ra điều này, bạn có thấy được ý thức của bạn, của con người nói chung hôm nay đã lên tới một mức cao rồi chưa? Từ những con người vô thức sẵn sàng lao mình vào những cuộc chiến tranh thế giới cho tới con người bắt đầu ý thức và hiểu được về chính mình cũng như vũ trụ, thì thời gian còn chưa tới 100 năm.

Rất sớm thôi, bạn sẽ thấy được tất cả mọi thứ ngoài kia mà đã được giấu khỏi tầm mắt của bạn, để bạn có thể tập trung vào học tập và trải nghiệm những điều cơ bản ở nơi đây: Yêu thương, tôn trọng, bình đẳng, chia sẻ, giúp đỡ và đùm bọc lẫn nhau. Nếu như cùng một loài, bạn không thể đối xử tốt được với nhau thì làm sao bạn có thể đối xử và giao tiếp tốt với những loài sinh vật khác ở ngoài kia được.

Như vậy, với tình yêu vô điều kiện là nền tảng, con người sẽ chọn cho mình cách ăn mặc, cách thể

hiện, cách ứng xử, cách giao tiếp, cách sinh hoạt... để con người được là chính mình, là hình ảnh của Đảng sáng tạo với sự tự do sáng tạo và thể hiện. Hay đó chính là hệ thống định nghĩa và niềm tin mà con người lựa chọn để thể hiện mình trong vũ trụ, để phản ánh toàn bộ lịch sử mà mình đã trải qua, cũng như có thể phản ánh tính chất chung của ý thức linh hồn của nhân loại. Và con người khi vận hành với ý thức linh hồn thì sẽ luôn hiểu rằng hệ thống định nghĩa và niềm tin của mình chỉ là sự lựa chọn để thể hiện sự tự do sáng tạo và trải nghiệm, và vậy mà sẽ không bao giờ dùng chúng để thể hiện hơn hay thua với bất kì ai ở bên ngoài, sẽ không bao giờ đấu tranh hay phản bác để bảo vệ hệ định nghĩa và niềm tin của mình, cũng như sẽ không phán xét sự lựa chọn và thể hiện của bất kì sinh thể nào ở trong vũ trụ. Và tất cả mọi công dân vũ trụ khác cũng sẽ hành xử tương tự như vậy, với tất cả mọi hành vi ứng xử và giao tiếp đều được dựa trên nền tảng tình yêu vô

điều kiện.

Tính chất chung của ý thức linh hồn của loài người là gì? Đây có thể là một khái niệm mới đối với bạn bởi vì một lý do, đó là bạn chưa thấy ai ở ngoài kia để bạn có thể đối chiếu bản thân với họ cả. Giờ đây, trạng thái cách ly của con người đã chính thức được gỡ bỏ, bạn sẽ sớm biết được những nền văn minh ở bên ngoài và sẽ dần được tiếp cận cũng như giao lưu với họ. Có những sinh thể khi bạn tiếp xúc, bạn sẽ cảm thấy được năng lượng dễ chịu và ấm áp từ họ, nhưng cũng có những sinh thể sẽ tạo cho bạn cảm giác của sự mạnh mẽ và dứt khoát. Đó chính là tính chất chung của ý thức linh hồn của một loài, nó được hình thành thông qua toàn bộ lịch sử phát triển và thông qua tất cả những sự lựa chọn trên con đường sáng tạo và trải nghiệm của họ. Có những loài đã trải qua ít chiến tranh và chết chóc nên họ nhanh chóng tìm được ánh sáng ở bên trong và mang trong mình một năng lượng hài hòa và êm

dị. Có những loài đã trải qua nhiều chiến tranh và giao đấu nên họ mang trong mình tinh thần, năng lượng của những chiến binh và người lính, nên dù cho họ vẫn trao cho bạn tình yêu vô điều kiện của họ, nhưng họ sẽ nghiêm khắc và mạnh mẽ đối với bạn.

Tính chất chung của ý thức linh hồn của một loài sinh vật còn thể hiện xu hướng phát triển của loài đó. Ví dụ như có loài thiên về khoa học kỹ thuật và máy móc, có loài thiên về sử dụng khả năng tâm linh và sinh học, có loài thiên về sự cân bằng hay chênh lệch ít nhiều giữa khoa học kỹ thuật và khả năng tâm linh. Sau khi tiếp cận và giao lưu với những nền văn minh bên ngoài Trái Đất, bạn sẽ nhanh chóng thấy được tính chất chung của ý thức linh hồn của con người thì sẽ bao hàm những gì ở trong đó, và nó sẽ phản ánh toàn bộ lịch sử mà con người đã trải qua từ thuở sơ khai cho đến hôm nay.

Là công dân của vũ trụ, bạn sẽ làm gì ở đó? Bạn sẽ có thể làm được tất cả mọi thứ mà bạn mong muốn, có thể trải nghiệm mọi thế giới và thực tại mà bạn có thể tưởng tượng ra. Rồi bạn sẽ thấy, tất cả mọi thứ con người đã từng hình dung và tưởng tượng ra thì đều có thể trở nên chân thật và sống động giống như thực tại mà bạn đang sống ở trong. Tuy nhiên, phép màu hay siêu nhiên thì chỉ được phép tồn tại ở những mức độ nhất định, vì vũ trụ chúng ta đang ở trong thì được tạo ra bởi Đấng sáng tạo với những luật lệ nhất định để giữ cho nó tồn tại và phát triển, nên tất cả những thứ nằm ngoài những luật lệ đó thì bạn cần phải nhét chúng vào một “cái hộp” của riêng bạn hay riêng một nhóm người nhất định, hay theo như ngôn ngữ hiện tại thì đó chính là trò chơi thực tế ảo. Rằng sự sống thì vô cùng quý giá và mất nhiều công sức để tạo dựng cũng như duy trì, vì vậy bạn không thể đi vòng quanh với ý thức tầng thứ 3 (với tư duy/bản ngã) mà có được sức mạnh

làm biến mất một nửa vũ trụ chỉ bằng một cái bật ngón tay được. Và khi bạn có thể bẻ cong hay thay đổi những luật lệ, những dòng chảy năng lượng của vũ trụ thì bạn đã ở một tầng ý thức cao hơn nhiều so với ý thức tầng thứ 3 rồi. Lúc đó, sự tách biệt và sợ hãi bên trong bạn cũng sẽ không còn hiện hữu nữa. Do vậy mà ở ý thức tầng thứ 3 thì bạn chỉ được cung cấp 3 sức mạnh chủ yếu mà thôi, đó là: Tay, chân và miệng.

Có lẽ đó mới chỉ là phần đầu câu chuyện khi bạn bước sang Trái Đất mới, rằng sẽ còn vô vàn thứ mới mẻ để bạn tiếp cận và học tập. Rồi bạn sẽ bắt xem phim ảnh trên màn hình như bạn vẫn đang làm hằng ngày, vì bạn sẽ quan sát, theo dõi và hỗ trợ những nền văn minh ở thực tại tầng thứ 3. Cũng giống như những công dân ở thực tại tầng thứ 5 và cao hơn lúc này vẫn đang dõi theo bộ phim dài tập mang tên: "Trái Đất: Cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối", với sự tham gia và cộng tác của nhiều nền văn minh tiến

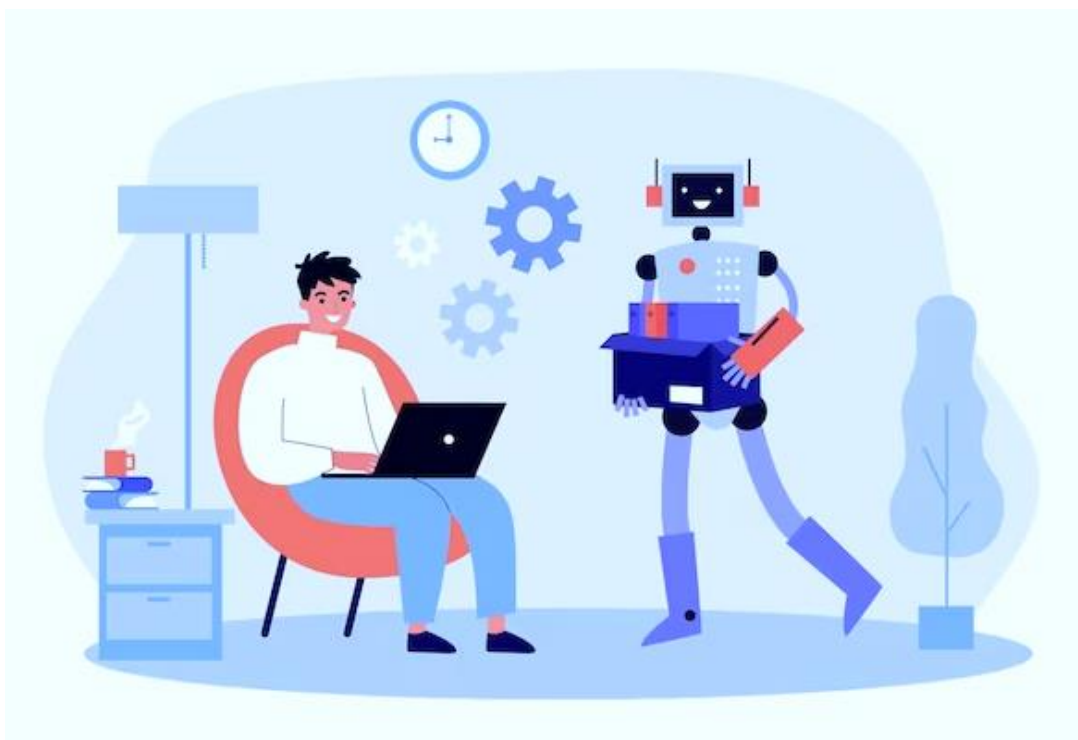
bộ trong vũ trụ, với những cuộc đối đầu, chạm trán nảy lửa và căng thẳng. Và những cư dân của Trái Đất, là những nhân vật chính của bộ phim, thì lại không hề hay biết những gì đã và đang xảy ra ở sau hậu trường của thế giới mình.

Bạn có thể tham gia vào quá trình gieo mầm sự sống cho một hành tinh mới và thúc đẩy sự phát triển bằng nhiều phương pháp khác nhau: Đầu thai làm cư dân bản địa để truyền đạo, cung cấp kiến thức để thúc đẩy nền văn minh phát triển; hay bạn làm người tu hành để giúp chuyển hóa năng lượng sợ hãi mà được tạo ra và lưu lại bởi cư dân bản địa; hay bạn có thể cung cấp thông tin và tri thức cho cư dân bản địa thông qua giấc mơ của họ; hay bạn có thể cố ý tạo ra tai nạn rơi tàu không gian để cư dân bản địa bắt giam, tra hỏi, nghiên cứu và mổ xẻ cơ thể của bạn để giúp họ phát triển về ý thức cũng như khoa học kỹ thuật, y học y khoa... Như vậy, bạn sẽ được gọi là Starseed - Người gieo mầm cho các vì

sao, hay Lightworker - Công nhân ánh sáng. Và khi họ đã đủ trưởng thành thì bạn sẽ đón chào và hỗ trợ họ về tri thức cũng như khoa học công nghệ, để giúp họ nhanh chóng hòa nhập với cộng đồng vũ trụ và quay trở về với Đấng sáng tạo.

Bằng cách cho phép tớ hỗ trợ bạn trên con đường phát triển và trải nghiệm của bạn, thông qua những bài viết và thông điệp này, thì bạn cũng đã hỗ trợ tớ đi trên con đường phát triển và trải nghiệm của tớ. Bạn có thể xem đó là mục đích hành động và sáng tạo của tớ, nhưng nó không thực sự đúng như cái nghĩa của từ "Mục đích" mà bạn hay dùng bởi vì khái niệm "Mục đích" thường mang trong nó ý niệm "Đích đến", "Lợi nhuận", "Tư lợi" hay "Cạnh tranh". Còn con đường phát triển và tiến hóa của ý thức thì không phải là đích đến hay gì cả, vì đó là con đường với điểm đầu cũng như điểm cuối đều được tạo ra bởi đam mê, bởi nhiệt huyết, bởi tình yêu vô điều kiện.

22. SỰ PHÁT TRIỂN LỢI NGƯỢC DÒNG

Có thể bạn cảm thấy buồn cười khi nghe rằng khoa học vật chất của con người hôm nay đang đi theo hướng thụ lùi vì nó phát triển tách rời khỏi tâm linh, và điều này cũng tương tự như việc bạn hình dung Thần Tiên đi phi thuyền vũ trụ vậy. Đó là một phản ứng tự nhiên bởi vì Thần Tiên và phi thuyền máy móc là hai thứ tách biệt nhau ở trong ý thức và tư duy của bạn, qua tất cả những gì bạn đã học tập, xem thấy và đọc thấy ở trong thực tại này. Và cho đến bây giờ, vẫn chưa có ai hay quyển sách nào để giúp bạn gắn hai thứ này lại hòa nhuyễn với nhau. Trong ý thức của bạn, có thể bạn vẫn xem Thần Phật và Tiên Thánh chỉ như là những người nông dân áo vải và không biết gì về khoa học hay máy móc.

Giờ bạn hãy hình dung, bạn đã bắt đầu ở trên hành tinh này như là một người nông dân áo vải, sống một cuộc sống thô sơ giữa tự nhiên và cây cỏ. Qua thời gian, bạn trải nghiệm và dần thấy được những quy luật của thực tại này, rồi dựa trên những

quy luật sự sống để bạn có thể tạo ra những công cụ, phương tiện, máy móc và khoa học, giống như cuộc sống mà bạn biết ngày hôm nay. Bạn bắt đầu có mong muốn tạo ra những máy móc có thể làm được nhiều việc hơn, hay theo cách bạn gọi thì đó là những rô bốt hay người máy thông minh. Ban đầu, chúng khá đơn giản với những khớp chuyển động một chiều hay hai chiều, nhưng bạn muốn chúng linh hoạt hơn để có thể làm được nhiều việc hơn nên bạn mày mò tạo ra những khớp tròn xoay và hệ thống kéo giãn lực xung quanh cái khớp. Và rồi bạn có được một con rô bốt chuyển động linh hoạt và làm được rất nhiều việc, nhưng nó lại rất nhanh hỏng hóc bởi vì đất cát và bụi nước dễ dàng thâm nhập vào các khớp chuyển động hay các bộ phận máy móc. Do vậy, bạn cần bao bọc toàn bộ con rô bốt lại với một lớp bảo vệ kín, và lớp bảo vệ này cần sự mềm dẻo để các bộ phận và khớp chuyển động không bị cản trở.

Như vậy, bạn đã có được một con rô bốt khá hoàn chỉnh, nhưng qua thời gian, vấn đề nổi tiếp vẫn đề cứ xuất hiện ra trước mắt bạn. Những khớp chuyển động bên trong bị hao mòn hay hỏng hóc, lớp bảo vệ bên ngoài cũng bị ăn mòn và rách hỏng do tương tác với môi trường bên ngoài. Việc cứ phải tháo gỡ lớp vỏ bên ngoài để bảo trì từng bộ phận bên trong trở nên quá mệt mỏi đối với bạn, nên bạn mày mò tạo ra con rô bốt mà có thể tự phục hồi nó từ bên trong. Rồi bạn tạo ra hệ thống tự phục hồi cho con rô bốt với một vị trí cung cấp nguyên liệu duy nhất, và từ chỗ trung tâm này có các dây ống để phân phát nguyên liệu tới những bộ phận, khớp động và lớp bảo vệ bên ngoài của con rô bốt.

Không được bao lâu, bạn thấy rằng lớp bảo vệ bên ngoài của con rô bốt liên tục bị hư rách hay các bộ phận của con rô bốt bị hư hỏng, méo lệch do di chuyển và va chạm với môi trường xung quanh. Bởi vậy, bạn cần tạo ra một hệ thống cảm ứng và phản

xạ cho toàn bộ lớp bảo vệ bên ngoài cũng như các bộ phận bên trong, hay đó chính là xúc giác và cảm giác nỗi đau của cơ thể vật lý, để con rô bốt tự học tập việc bảo vệ cơ thể của mình và né tránh những vật cản trong môi trường.

Qua thời gian, những thứ bạn cần để tạo ra nguyên liệu cho con rô bốt thì cạn kiệt dần, nên bạn bắt đầu tạo ra con rô bốt với những nguyên liệu sẵn có và phong phú ở trong môi trường xung quanh: Đất cát, cây cỏ, động vật, côn trùng... Như thế, bạn làm nên một hệ thống sàng lọc và phản ứng để tạo ra nguyên liệu cho con rô bốt từ những thành phần dễ thấy ở trong môi trường. Nhưng rồi bạn mệt mỏi vì phải liên tục đi gom nhặt những thành phần trong môi trường về để chế biến và cung cấp cho con rô bốt, nên bạn tìm cách đưa hệ thống sàng lọc và phản ứng để tạo ra nguyên liệu vào bên trong con rô bốt luôn, với một vị trí trên con rô bốt để thải ra những thứ không còn dùng được. Và đó chính là hệ

tiêu hóa và hệ hô hấp bạn tạo ra cho con rô bốt.

Thế là con rô bốt đã có thể đi vòng quanh và tự nạp nguyên liệu cho nó từ môi trường xung quanh. Rồi vấn đề nảy sinh khi con rô bốt không biết được cái nào thì nó cần và cái nào thì không. Vậy nên, bạn tạo ra hệ thống cảm ứng và phản xạ để con rô bốt phân biệt được cái nào thì nó cần và cái nào thì không, hay đó chính là vị giác với cảm giác "ngon" và "dở".

Thời gian trôi qua, bạn cũng mệt mỏi vì phải liên tục dùng nút bấm và lệnh máy tính để chỉ bảo con rô bốt cần làm gì nên bạn đã tạo ra hệ thống cảm ứng và phản xạ bằng âm thanh cho con rô bốt. Và đó chính là thính giác, để bạn có thể dễ dàng bảo nó làm mọi thứ bằng âm thanh giọng nói của bạn.

Vậy là bạn đã có một con rô bốt hoàn chỉnh, linh hoạt và làm được rất nhiều việc, có thể tự phục hồi và tự cung ứng. Điều tiếp theo bạn làm đó là sáng tạo vẻ bề ngoài và tối ưu hóa con rô bốt, bằng việc

điều chỉnh tỷ lệ, hình dáng, kích thước và số lượng của các bộ phận trên con rô bốt. Sau một thời gian, bạn cũng hài lòng với vẻ ngoài và hình dáng của con rô bốt, nhưng rồi bạn cảm thấy vẫn còn thiếu vắng điều gì đó, khi bạn lặng nhìn nó đứng im bất động vì không còn gì để bảo nó làm nữa.

Thế là bạn bảo nó đi vòng quanh tùy thích và làm gì cũng được. Nhưng sau quãng thời gian quan sát, bạn thấy nó chỉ luẩn quẩn ở những nơi mà nó đã từng được bảo đi đến, và cũng chỉ làm đi làm lại những thứ mà nó đã từng được bảo đi làm. Thấy như vậy, bạn đã mất rất lâu để ngồi lại lập trình cho con rô bốt, để nó có thể đi đến những nơi hay làm những điều mới mà chưa từng được chỉ bảo. Rồi bạn nhận ra, dù cho bạn có bỏ ra bao nhiêu công sức và thời gian, thì bạn vẫn không thể làm được điều đó.

Một buổi sáng thức giấc, bạn mệt mỏi bước từng bước một vào trong phòng tắm. Với khuôn mặt còn đầm nước bạn nhìn chăm chăm vào gương, rồi hai

dòng nước mắt bỗng bật trào, kéo dài trên khuôn mặt bạn. Bạn đưa hai tay lên chạm lấy khuôn mặt của mình, sắc thái mệt mỏi của bạn nhanh chóng được thay thế bằng sự thanh tỉnh và tươi sáng, vì bạn đã nhận ra một điều, một điều vô cùng bất ngờ. Suốt hàng triệu năm qua, thậm chí là hàng tỷ năm, bạn đã cố gắng tìm kiếm và sáng tạo ra điều gì đó hay cái gì đó, và thật kỳ diệu làm sao, tất cả những gì bạn đã cố gắng nghiên cứu và làm được, thì sau cùng là để tạo ra lại chính bạn!

Và cũng ngay khoảnh khắc đó, bạn nhận ra được sự tồn tại của Thượng Đế với quyền năng vô tận của Người, và Người vẫn luôn ở bên trong bạn đó thôi, đó chính là ý chí tự do, là linh hồn, là sinh mệnh.

Rồi bạn bước ra khỏi ngôi nhà của mình, đi vào cánh rừng bên cạnh. Bạn ngồi trên một tảng đá, với sự hạnh phúc và niềm vui tuôn trào ở bên trong mình. Bạn nhìn quanh khu rừng, bạn thấy được tất cả đất cát, cây cỏ, hoa lá, côn trùng, con vật... cũng đều

là những siêu rô bốt, siêu máy tính, siêu trí thông minh nhân tạo đó thôi, và điểm khác chỉ là với sự hiện diện của Thượng Đế ở trong tất cả chúng, đó chính là ý chí tự do, là sinh mệnh - là nguồn lực giúp vạn vật luôn vận động, chuyển hóa, mở rộng và thay đổi không ngừng.

Bạn bỗng bật khóc vì thấy mình thật nhỏ nhoi, vì bạn đã từng nghĩ mình thật tài giỏi và hiểu biết với tất cả những khoa học công nghệ và máy tính mà mình đã tạo ra. Rồi bạn ngủ thiếp đi, giữa hai cảm xúc hạnh phúc và hổ thẹn xen lẫn nhau, trên tảng đá dưới bóng cây rừng...

Ngày hôm sau, bạn thức dậy và ôm đống đồ đi giặt. Mở nắp máy giặt ra, bạn bỗng thất thần đứng trong im lặng, rồi tự nhiên bạn đóng nắp máy giặt lại và ôm đống đồ đi ra khỏi nhà, đi về hướng dòng suối. Và khi ngồi giữa dòng suối mát rượi để giặt đồ, bạn chưa bao giờ cảm thấy hạnh phúc như thế, vì bạn đã cảm nhận được sự sống thì kỳ diệu và đẹp đẽ

đến chừng nào, để rồi bạn bắt đầu cảm thấy sự yêu thương và trân quý bên trong mình dành cho tất cả mọi thứ của tạo hóa.

Dần dần, tất cả những gì bạn từng xem là hiện đại hay tiến bộ thì đều bị lãng quên đi. Bạn không còn dùng cái lò nướng hay vi sóng điện nữa, bởi vì bạn thích việc đi nhặt củi về để nấu nướng, thích ngắm nhìn những ngọn lửa vàng phập phồng, thích nhìn những làn khói trắng bay lên và tan biến giữa bầu trời xanh. Bạn không còn dùng cái máy cày máy tưới tự động nữa, vì bạn thích cảm nhận chất đất qua từng kẽ tay kẽ chân của mình, thích làn nước phun mát bay qua khuôn mặt của mình. Bạn không còn dùng cái máy rửa chén nữa, vì bạn thích cảm giác của dòng nước chảy qua đôi tay của mình...

Giữa một trưa hè, bạn đặt lưng mình xuống chiếc ghế ở trước hiên nhà, sau một buổi trồng rau ở ngoài vườn. Một cơn gió mát thổi qua, bạn nhắm nghiền mắt và nở một nụ cười, bởi bạn chợt nhận ra

một điều thật thú vị, rằng bạn đã bắt đầu là một người nông dân áo vải và giờ đây bạn kết thúc cũng là một người nông dân áo vải. Chỉ khác ở chỗ rằng ban đầu bạn là người nông dân ngây ngô và có phần hống hách, rồi khi kết thúc bạn là người nông dân với sự khiêm nhường, yêu thương và trân quý vạn vật.

Mở mắt ra, bạn chợt giật mình vì bạn thấy cơ thể của bạn vẫn còn đang ngồi ở chiếc ghế, mắt vẫn nhắm nghiền và khuôn mặt vẫn rạng cười, còn bạn thì lại đang lơ lửng trong không khí phía trước ngôi nhà. Rồi bỗng hai luồng sáng xuất hiện hai bên bạn và có hai bàn tay đặt lên hai bên vai của bạn. Bạn nhận ra hai hình thể giống như người bình thường đứng hai bên bạn, nhưng một người thì có đôi cánh trắng phía sau lưng, còn một người thì đứng trên một bệ tròn có hình cánh sen xung quanh. Bạn không thấy họ mở miệng nói năng nhưng bạn lại nghe tiếng nói ở bên trong mình cùng với cảm giác

ấm áp và trìu mến: “Ở đây không còn gì để cho bạn học tập nữa, đã tới lúc bạn bắt đầu một cuộc hành trình hoàn toàn mới!”...

23. TIN VÀO CHÍNH MÌNH

Theo một góc nhìn, có thể nói con đường học tập và trải nghiệm của bạn chính là quá trình bạn học tập tin vào chính mình. Và tin vào chính mình thì cũng có nhiều tầng, tương ứng với các tầng ý thức từ thấp tới cao, và điều này thì song hành cùng với khái niệm: Chấp.

Khi bạn chấp vào một điều gì đó, là bạn đang bám víu vào một khái niệm, định nghĩa hay niềm tin nào đó để tạo ra hình ảnh hay sự tồn tại tách biệt của bạn. Nên với những điều chấp ở bên trong, bạn sẽ có những suy nghĩ, cảm xúc, phản ứng và hành động để đáp trả lại thế giới bên ngoài khi có ai đó hay điều gì đó xảy đến với bạn. Và khi bạn đã nhìn thấy và vượt qua được mọi cái chấp, hay chính là việc tháo gỡ hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin ở trong bạn, thì bạn sẽ đạt được lòng tin vào chính mình ở tầng cao nhất và đó cũng là điểm kết thúc của con đường học tập ở trong thực tại tách biệt.

Chấp có thể được chia thành 3 tầng cơ bản:

Một, đó là chấp về bề ngoài. Đây là cái chấp cơ bản mà quyết định hầu như mọi phản ứng, hành động và lựa chọn của con người trong cuộc sống hằng ngày. Đó là khi bạn cần biết người ta tên gì, tuổi gì, giới tính gì, ở đâu, nói tiếng gì, có học vị gì, đã làm được những gì... thì bạn mới tin tưởng và lắng nghe họ. Đó là khi bạn mong muốn những thứ hay những người bên ngoài ứng xử và đối đãi với bạn theo một cách nhất định nào đó. Đó là khi bạn đánh giá hay phán xét người khác qua vẻ ngoài, hành động, cách sống, cách ăn, cách mặc... theo hệ niềm tin riêng của bạn hay hệ niềm tin, tín ngưỡng mà bạn đi theo. Đó là khi bạn còn phân biệt giữa cái tốt hơn và tệ hơn trong tất cả mọi thứ, rằng bạn hay người khác nên làm thế này thế kia, không nên làm như vậy như kia, rằng cái này phải như thế này và cái kia phải như thế kia... và vậy mà bạn áp đặt cách nghĩ hay niềm tin của mình lên trên người khác và

những điều bên ngoài bạn, để rồi tạo ra sự chịu đựng cho người khác cũng như chính bản thân bạn.

Hai, đó là chấp bằng cách không chấp. Đây là khi bạn đã lên được tầng ý thức cao hơn và bạn đã thấy được những cái chấp của tầng 1 ở trong mình cũng như ở người khác. Lúc này, khi những điều bên ngoài xảy ra đến với bạn, bạn vẫn sẽ có những phản ứng suy nghĩ và cảm xúc như chấp ở tầng 1, nhưng bạn đã có thể nhận ra và phần nào kiểm soát được chúng. Thông thường, bạn sẽ nhanh chóng nhớ lại những lời dạy, lời khuyên mà bạn đã nghe hay đọc được từ đâu đó hay ai đó, hay bạn tự ngẫm trong đầu với những ý nghĩ như: "Đó là mình đang chấp", "Mình không cần phải trả lời (phản ứng) lại điều đó (người đó)", "Mình cần giữ trạng thái tĩnh tâm", "Mình cần quên điều đó đi", "Người đó không xứng đáng sự quan tâm của mình", "Vạn sự tùy duyên"... Như thế, đó là bạn vẫn còn chấp mặc dù bạn nghĩ rằng bạn không chấp. Nếu như vẫn còn bất kì ý nghĩ

gì ở bên trong thì bạn vẫn còn chấp. Hay đây chính là biểu hiện của siêu tư duy hay siêu bản ngã ở trong bạn.

Ba, đó là chấp bằng trạng thái. Đây là khi ý thức của bạn đã lên cao thêm một tầng mà cho phép bạn nhanh chóng làm tan đi những cảm xúc sợ hãi như tức giận, lo lắng, ghen tị, buồn bã, cô đơn... trong khoảnh khắc hiện tại một cách dễ dàng, cũng như bạn có thể dễ dàng đưa mình về trạng thái không suy nghĩ hay là trạng thái thiền. Ở đây, bạn sẽ bắt gặp 2 trạng thái gần như là giống nhau, nhưng đó là hai trạng thái đối nghịch nhau. Nếu bạn có thể phân biệt được 2 trạng thái này thì có thể nói bạn đã đạt được tầng ý thức cao nhất.

Và bởi vì ngôn ngữ hiện tại không có ngôn từ để diễn tả, chúng ta sẽ tạm gọi 2 trạng thái này là "trạng thái Thượng Đế" và "trạng thái Quỷ Vương". Cả hai trạng thái này đều mang lại cho bạn cảm giác giống như sự tự tin, can đảm, hùng mạnh và quyền

lực, nhưng điểm khác là ở chỗ, nếu tất cả vạn vật biến mất thì "trạng thái Quỷ Vương" sẽ biến mất, còn "trạng thái Thượng Đế" vẫn sẽ y nguyên không phụ thuộc vào điều gì. Đơn giản mà nói, "trạng thái Quỷ Vương" phụ thuộc vào sự tồn tại của vạn vật bên ngoài, hay đó chính là trạng thái tự cao, xem mình là cao hơn những sinh mệnh và vạn vật bên ngoài. Vì do còn phụ thuộc bên ngoài để quyết định trạng thái bên trong mình nên "trạng thái Quỷ Vương" vẫn là một trạng thái chấp. Còn "trạng thái Thượng Đế" có thể nói là trạng thái với lòng tin ở tầng cao nhất, nên dù cho bất kì điều gì bên ngoài xảy ra hay tác động đến bạn thì trạng thái bên trong bạn cũng không đổi thay.

Vậy nên, một khi bạn còn bất kì cái chấp nào thì bạn còn có thể bị bên ngoài tác động đến năng lượng và trạng thái bên trong của mình, bạn càng chấp nhiều thì càng dễ bị các thế lực bên ngoài dẫn dắt và điều khiển. Cũng bởi vì con người còn chấp

vào vẻ ngoài quá nặng nề nên đã bị dẫn dắt vào những vòng tròn luẩn quẩn với sự phức tạp, chịu đựng, sợ hãi và chết chóc để tạo ra nguồn năng lượng nuôi sống những thế lực bóng tối. Và khi bạn hiểu ra rằng ma quỷ cũng có thần thông, có thể hóa thân thành hình dạng Tiên Thánh Phật, thì bạn sẽ buông dần và tự nhắc nhở mình sẽ không còn chấp vào vẻ bề ngoài nữa. Tuy nhiên, khi bạn tự nhắc nhở mình như vậy thì bạn đã chuyển sang chấp ở tầng thứ 2 như đã nói ở trên.

...

"Sao khó quá vậy, chơi tới bao giờ thì mới xong?"

Ha ha. Đó là một khía cạnh của khả năng ghi nhớ và tư duy, một khi bạn ghi nhớ hay gợi nhớ bất kì điều gì thì nó đều có thể trở thành cái chấp ở bên trong bạn. Do vậy, bất kì lời dạy nào của bất kì thánh nhân, Tiên Phật hay đấng toàn giác thật sự nào cũng đều có thể trở thành cái chấp ở bên trong bạn. Vậy nên có thể nói, con đường tu tập giác ngộ của bạn

chính là quá trình luyện tập sử dụng trí nhớ mà không sử dụng trí nhớ, bởi vì nếu không có khả năng ghi nhớ thì bạn sẽ sống như các loài động vật và cây cỏ, còn khi đã có khả năng ghi nhớ để sáng tạo và trải nghiệm thì cái chấp sẽ xuất hiện. Thật thú vị và kỳ diệu đúng không!

Trái Đất và nhân loại đang trải qua một giai đoạn vô cùng quan trọng, vậy nên mọi sức lực và sự chú ý đang được đổ dồn vào nơi đây, với vô số những linh hồn tầng cao và rất cao đã hạ thế làm người, cũng như sự có mặt của những tầng lớp cao nhất của bè lũ bóng tối và ma quỷ. Và cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối này đã tạo ra một sự hỗn loạn quy mô lớn về sự thật giả trong thông tin, thông điệp và sự dẫn dắt. Như thế, những gì đang diễn ra không chỉ là thử thách cho con người mà còn là thử thách cho những linh hồn tầng cao hơn đã đến đây để hỗ trợ cho nhân loại và Trái Đất.

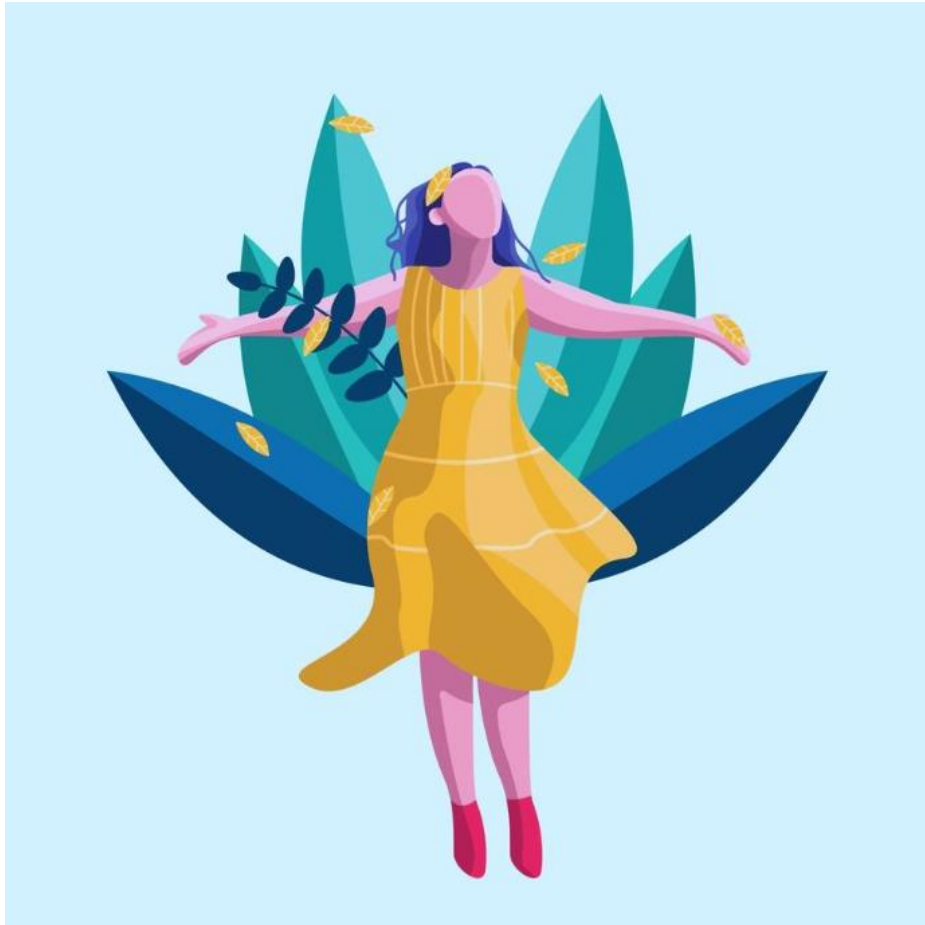
Cũng bởi vì sự giằng co khốc liệt này, có nhiều

linh hồn bậc cao hay Tiên Thánh Phật cũng đã thất bại. Hoặc là không đạt được sự thức tỉnh cần thiết và trôi dạt theo cuộc sống vật chất, hoặc là đã thức tỉnh nhưng bị thế lực bóng tối giả danh ánh sáng mà dẫn họ đi lệch con đường đã định. Và khi thời điểm tới, những linh hồn này có thể sẽ được gọi về, dời khỏi cơ thể vật chất của họ và cho những linh hồn khác có khả năng để vào thay thế và hoàn thành công việc cần làm.

Dù có rất nhiều linh hồn bậc cao hay Tiên Thánh Phật đang sống trong cơ thể con người lúc này, nhưng không phải ai cũng ý thức được hay chưa được cho biết điều đó, bởi vì nó không cần thiết hay chưa tới thời điểm. Còn những ai đã được cho biết ít nhiều, thì đó là để họ có thêm niềm tin, can đảm và động lực trên con đường phụng sự và trải nghiệm của mình. Nhưng đó cũng là một con dao hai lưỡi, liệu điều này sẽ giúp họ có thêm sự tự tin, can đảm và sức mạnh theo "trạng thái Thượng Đế" hay theo

"trạng thái Quỷ Vương" mà xem mình cao hơn các sinh mệnh khác. Và đó cũng là trải nghiệm và thử thách trên con đường phát triển của họ.

24. TỰ DO

Cuộc sống của bạn có được tự do hay không? Và như bạn có thể dễ dàng thấy được, câu trả lời đơn giản là: Có.

Tuy nhiên, đó mới chỉ là sự tự do với cơ thể vật chất của bạn mà thôi, và vẫn còn một tầng cao hơn của sự tự do, đó là sự tự do thật sự, là sự tự do khỏi cơ thể vật chất của bạn.

Qua suốt một thời gian dài, con người đã đấu tranh không ngừng nghỉ, từ đấu tranh dân tộc, quốc gia cho đến màu da, giới tính. Và với sự thành lập của những hệ thống chính sách, pháp luật, chính quyền, tổ chức quốc gia quốc tế... thì tất cả chỉ để tạo ra sự tự do với cơ thể của bạn: Đảm bảo người khác không làm tổn hại hay mất mát đến cơ thể của bạn, bao gồm cả những yếu tố sở hữu bên ngoài để duy trì sự tồn tại và phát triển của cơ thể bạn. Như thế, xã hội hiện đại toàn cầu ngày hôm nay chính là sự phản ánh của sự tự do với cơ thể của bạn cũng như con người nói chung.

Còn đối với sự tự do khỏi cơ thể của bạn thì sao, xã hội lúc đó sẽ trông như thế nào? Như cách người đời vẫn nói, thì đó chính là cuộc sống và xã hội ở nơi thiên đường, và đây là điều mà bạn sẽ khó có thể hình dung ra được trong lúc này. Cũng giống như con người sống trong thời kỳ nô lệ trước đây thì không thể hình dung ra được cuộc sống ngày hôm nay mà chúng ta đang có. Ngay cả với một kho tàng phim ảnh và sách truyện viễn tưởng rất lớn mà con người đã tạo ra, thì vẫn chưa có tác phẩm nào hoàn toàn phản ánh đúng bản chất và hình ảnh của nơi thiên đường. Đó là bởi vì những câu chuyện đã được nhìn thấy và kể lại bằng tư duy/bản ngã của con người với sự sợ hãi và tách biệt.

Vậy nên, ở nơi thiên đường thật sự thì không có tồn tại bất kì mâu thuẫn hay đấu tranh nào vì bản ngã đã tiêu giảm và trở thành một yếu tố nhỏ trong sự tồn tại của sinh vật. Cũng vì vậy mà không mấy ai viết kể hay làm phim về thiên đường thật sự cả, vì

chẳng mấy ai thích xem phim tài liệu mà không có bất kì sự hồi hộp, hấp dẫn, gay cấn hay bất ngờ nào. Bởi vậy, dù cho cuộc sống nơi đây có nghèo khổ, đau đớn, bế tắc hay ngột ngạt nghèo đến bao nhiêu đi nữa thì bạn vẫn cứ quay trở lại, vì thách thức tạo ra mong muốn, vì ước mong tạo ra sáng tạo, vì quên lãng tạo ra bất ngờ, vì chia cắt tạo ra thi vị... Để cho đến hôm nay, khi bạn đã trải nghiệm đủ và hiểu biết đủ những khía cạnh của thực tại này rồi, để ý thức linh hồn của bạn cũng như ý thức chung của nhân loại được đầy ắp với những ý tưởng, mong muốn, khát khao và sự tưởng tượng, để bạn và phần đông nhân loại mong muốn bước sang một thực tại mới cao hơn với sự tự do hoàn toàn trong sáng tạo và trải nghiệm thực tại, và với sự tự do khỏi cơ thể vật chất của mình.

Ở đời, con người vẫn hoài với câu cửa miệng: Người này làm tôi thất vọng, người kia làm tôi buồn bã, người đó làm tôi bức bối... mà không biết rằng là

mình vẫn hoài sống trong sự ảo tưởng đã được tạo dựng và thiết kế nên, đó là sự ảo tưởng rằng những thứ bên ngoài có sức mạnh và quyền lực tác động đến bên trong họ. Rằng không ai hay bất kì điều gì bên ngoài có thể làm bạn thất vọng, buồn bã hay bức bối cả, bởi vì chính bạn tự tạo ra điều đó cho mình mà thôi. Đó chính là những kỳ vọng và mong đợi của bạn cho người khác, vật khác hay những điều xảy ra ở bên ngoài bạn. Hay đó chính là những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin mà được tạo ra ở trong tư duy/bản ngã của bạn một cách vô thức (tự động) trong suốt cuộc đời của mình: Vai trò, trách nhiệm, bổn phận, ý nghĩa của cha mẹ, con cái, ông bà, anh chị em, bạn bè, đồng đội, người yêu, nam nữ, vợ chồng, công dân, nhân viên, hàng xóm, họ hàng, người thân, chính quyền, tổng thống, nhà nước...

Con người đã trải qua quá trình giành lấy sự tự do với cơ thể của mình, là sự tự do ở bên ngoài bạn. Và bây giờ chính là sự khởi đầu của quá trình giành

lấy sự tự do khỏi cơ thể của bạn, là sự tự do thật sự mà bây giờ bạn chỉ có thể chớp nháy thấy được nó trong khoảnh khắc rất nhỏ. Hay như chúng ta vẫn nói từ đầu đến giờ, đó là việc tháo gỡ hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin vô thức ở trong bạn, là sự giải phóng khỏi tư duy/bản ngã hay ý thức sinh tồn của cơ thể vật chất.

Và con người thường có một cụm từ để miêu tả quá trình giành lấy sự tự do khỏi cơ thể của mình, đó là khái niệm “Đi tu”. Nhưng qua thời gian, con người đã không còn hiểu đúng ý nghĩa của cụm từ này nữa, rằng khi nhắc đến khái niệm “Đi tu” thì con người thường hiểu ngay là: Phải đi theo tôn giáo, phải vào chùa chiền tu viện, phải rời xa gia đình xã hội, phải từ bỏ yêu đương trai gái, phải xuống tóc ăn chay, phải niệm kinh đọc chú mỗi ngày... Tuy nhiên, về bản chất thật sự, thì “Đi tu” đơn giản chỉ là quá trình giải phóng một con người khỏi tư duy/bản ngã hay ý thức cơ thể của họ, từ đó giải phóng họ khỏi

mọi khổ đau và chịu đựng. Như vậy, quá trình này thì có thể được thực hiện ở bất kì nơi đâu, bất kì lúc nào và ở bất kì hoàn cảnh nào, dù cho bạn là nam hay nữ, ăn chay hay ăn mặn, tóc dài hay không tóc, đơn thân hay đính ước, vô tội hay trọng tội, nghèo đói hay giàu sang... Và tất cả những điều bên ngoài thì đều không quan trọng, bởi vì đó là quá trình và sự chuyển hóa diễn ra ở bên trong bạn. Vậy nên, những điều kiện bên ngoài chỉ là những yếu tố phụ trợ, rằng chúng có thể phần nào giúp cho quá trình giải phóng bên trong được ít nhiều dễ dàng và nhanh chóng hơn.

Quá trình giải phóng bên trong con người đã bắt đầu và đang diễn ra trên toàn cầu, nhưng không phải ai cũng có thể ý thức được. Một phần dân số thì bắt đầu thức tỉnh, thu hút và đi tìm kiếm những tôn giáo hay đạo giáo, còn phần lớn dân số thì đang bị kéo theo quá trình này một cách vô thức với xúc tác là những nỗi đau, chịu đựng và mất mát. Đó cũng là

một trong những lý do giải thích cho những hỗn loạn và mất mát mà đang diễn ra trên toàn cầu, rằng tất cả đều được an bài và mang ý nghĩa tâm linh ở bên trong.

Vậy, khi con người hoàn tất quá trình giải phóng bên trong mình, thì xã hội lúc đó sẽ trông như thế nào? Đó sẽ là một xã hội không còn tiền tệ hay vô vàn những thủ tục giấy tờ rắc rối. Bạn có thể hình dung được xã hội này sẽ vận hành ra sao nếu như không còn tiền tệ hay giấy tờ gì không? Có thể bạn nghĩ rằng xã hội kiểu này sẽ không thể tồn tại được, cũng như con người đã nghiên cứu và viết ra một kho tàng kiến thức đồ sộ mang tên xã hội học. Nhưng bạn có biết rằng, tất cả những kiến thức đó thì đều dựa trên một nền tảng cơ sở, đó là: Thức ăn thì cần thời gian và địa điểm để tạo ra. Vậy nên, khi thức ăn không còn phụ thuộc vào thời gian và địa điểm để tạo ra nữa thì tất cả kiến thức về xã hội học mà con người đã viết nên thì sẽ không còn giá trị

nữa. Và đó cũng là yếu tố đầu tiên con người sẽ có thể tiếp cận được sau khi hoàn tất quá trình giải phóng bên trong mình, rằng thức ăn cũng như những vật chất khác sẽ không còn phụ thuộc vào thời gian hay địa điểm để tạo ra nữa.

Bạn sẽ làm gì khi mọi thức ăn, thức uống và năng lượng trở nên hoàn toàn miễn phí? Và câu trả lời sẽ là gần như tất cả mọi người sẽ ngừng làm việc và lao động, nền kinh tế thị trường hôm nay sẽ đổ vỡ và tan rã, mọi người sẽ vui chơi, ăn mừng, ngủ nghỉ và du lịch. Nhưng điều đó sẽ không diễn ra được lâu bởi vì mọi người sẽ bắt đầu cảm thấy buồn chán, thiếu động lực và rồi sẽ quay lại làm việc. Tuy nhiên, ý niệm của từ ngữ “Làm việc” lúc này sẽ hoàn toàn thay đổi, rằng sẽ không còn khổ cực, không còn buồn chán, không còn tiêu tốn thời gian hay công sức ở trong đó nữa mà chỉ mang một ý niệm duy nhất: Sáng tạo và đam mê.

Đó có phải là một lời tiên tri hay tiên đoán về tương lai của con người? Câu trả lời có thể là “Đúng” nhưng phần lớn là “Không”, bởi vì đó là quá trình phát triển và tiến hóa tự nhiên của ý thức ở trong vũ trụ. Và con người cũng không phải là loài đầu tiên hay loài cuối cùng trải qua quá trình này. Thực tế, có nhiều loài sinh vật đang có mặt ở đây (trên mặt đất hay trên các phi thuyền không gian), đang hỗ trợ Trái Đất và nhân loại lúc này thì cũng đã trải qua lịch sử tồn tại và phát triển tương tự như những gì mà con người đang trải qua ở đây.

Vậy bạn sẽ làm gì và những người khác sẽ làm gì? Để trả lời cho câu hỏi này, bạn hãy nhìn lại tất cả những trò chơi trên máy tính mà con người đã tạo ra hôm nay, rằng trong đó thì có những thể loại trò chơi gì? Không mấy ai thích làm người nông dân hay công nhân, nhưng rất nhiều trò chơi về nông trại, trồng trọt, chăn nuôi hay xây dựng đã được tạo ra. Không mấy ai thích làm người phục vụ hay lao công,

nhưng không ít trò chơi về đóng vai người phục vụ, lái xe hay lao công đã được tạo ra. Tại sao điều này lại xảy ra? Đó là bởi vì những công việc tay chân thì thường tốn kém thời gian, công sức và vậy mà tạo ra sự mệt mỏi, sao lãng và buồn chán cho cơ thể vật chất của bạn. Tuy nhiên, đối với những trò chơi trên máy tính, tốn kém thời gian và công sức thì không hề tồn tại, như thế mà bạn được trở lại là ý thức linh hồn của mình, là bản chất thực sự của bạn: Sự tò mò, đam mê và sáng tạo.

Và đó chính là đặc điểm của thực tại tầng thứ 5 mà bạn sẽ bước vào đây, rằng bạn sẽ không tiêu tốn thời gian hay công sức để làm nên hay thực hiện bất kì điều gì. Cũng giống như những trò chơi trên máy tính của bạn bây giờ vậy, nếu bạn muốn một thứ xong ngay thì nó sẽ xong ngay, nếu bạn muốn một thứ có thời gian hoàn thành để trải nghiệm quá trình thì nó sẽ có thời gian để hoàn thành. Và tất cả mọi người sẽ bắt đầu sáng tạo và trải nghiệm những điều

mà mình tò mò và thích thú: Trồng trọt, chăn nuôi, phục vụ, quản lý, thiết kế, xây dựng nhà cửa thành phố (trên đất, dưới đất, trên nước, dưới nước...)... bằng việc sử dụng khoa học công nghệ tầng thứ 5 kết hợp với những khả năng tâm linh của mình.

Công nghệ của tầng thứ 5 thì khác gì so với công nghệ của tầng thứ 3? Về mặt giống nhau, thì chúng được tạo ra để làm đi làm lại một hay nhiều công việc nhất định mà con người mong muốn. Về điểm khác nhau, thì công nghệ của tầng thứ 3 thì dựa trên sự chuyển thể hay tham chiếu từ những quá trình diễn ra lặp đi lặp lại ở bên ngoài bạn, hay là dựa trên những tính chất và quy luật lặp đi lặp lại của những nguyên tố hóa học ở trong tự nhiên. Còn công nghệ của tầng thứ 5 thì dựa trên sự mô phỏng hay lặp lại của quá trình diễn ra ở trong ý thức linh hồn của bạn.

Ví dụ như với một khối sắt, thì các hạt chất sắt chính là trí thông minh nhân tạo hay là ý thức cố

định, nghĩa là các hạt chất sắt có ý thức và có những ý niệm cố định được cài đặt sẵn để nó nhận biết, tương tác, phản ứng và liên kết với các hạt chất khác ở trong không gian. Như thế, bạn có thể dùng ý thức tự do hay ý thức linh hồn của mình để tạo ra những ý niệm và sự tưởng tượng để thay đổi hay thay thế những ý niệm cố định của những hạt chất sắt, để rồi bạn có thể thay đổi tính chất vật lý, hóa học của chúng và chuyển chúng từ thể rắn sang thể lỏng mà không phụ thuộc vào điều kiện nhiệt độ bên ngoài.

Và khi bạn phải làm công việc chuyển đổi vật chất sắt từ thể rắn sang thể lỏng nhiều lần như vậy thì sẽ làm bạn cảm thấy buồn tẻ và mất nhiều sự tập trung. Nên bạn có thể tạo ra quá trình ý niệm mà chuyển đổi hạt chất sắt từ thể rắn sang thể lỏng ở bên trong mình và đưa nó ra bên ngoài dưới dạng ý thức cố định, vào trong một vật chứa đựng hay vật giới hạn mà trở thành công cụ hay thiết bị ở bên ngoài bạn, để rồi bạn có thể dễ dàng sử dụng nó

nhiều lần cũng như để chia sẻ nó với những người khác. Và đó chính là công nghệ tầng thứ 5 hay công nghệ lượng tử.

Tương tự như vậy, bạn có thể dùng ý niệm và sự tưởng tượng của mình để làm mọi thức ăn dư thừa trơn tuột ra khỏi bát đĩa, để làm bụi bẩn rơi ra khỏi quần áo và cơ thể của bạn, để làm vật chất của cơ thể và áo quần của bạn không bị tác động bởi trọng lực, để di chuyển vật chất hay công cụ bên ngoài để xây dựng nhà cửa hay công trình... và thế mà giới hạn sẽ chỉ là sự tưởng tượng của bạn. Do vậy, khi bạn bước qua thực tại tầng thứ 5, những khoa học công nghệ và máy móc bạn biết ngày hôm nay sẽ trở thành như những công cụ thời kỳ đồ đá và thô sơ của nhân loại.

Những khái niệm về hôn nhân, gia đình, dòng dõi, họ hàng, nơi chốn sinh nhai... cũng sẽ dần thay đổi, bởi vì sự quên lãng của bạn về những kiếp sống sẽ không còn tồn tại nữa. Bạn sẽ cảm thấy như thế

nào khi bạn biết được rằng con cái của bạn lúc này đã từng là cha mẹ của bạn, cha mẹ của bạn đã từng là con cái của bạn, ông bà của bạn đã từng là con cháu của bạn, con cháu của bạn đã từng là ông bà của bạn, vợ của bạn đã từng là chồng của bạn, chồng của bạn đã từng là vợ của bạn, bố/chú/cậu của bạn đã từng là vợ của bạn, mẹ/cô/dì của bạn đã từng là chồng của bạn... Và bạn có cảm thấy dễ chịu không khi nghe thấy điều này? Cảm giác khó ở hay sai trái ở bên trong chính là từ tư duy/bản ngã của bạn, là do những khái niệm, định nghĩa và niềm tin về những hệ thống cấp bậc trong gia đình và xã hội, về ông bà, cha mẹ, con cái, vợ chồng, cô chú, bác dì, nam nữ, già trẻ... với những vai vế, bốn phận, trách nhiệm và ý nghĩa cũng như vị trí cao thấp hay trước sau. Và ý niệm này sẽ còn xuất hiện trong bạn và lặp đi lặp lại cho đến khi nào cảm xúc tiêu cực và sai trái ở trong bạn hoàn toàn tan biến, và đây cũng là một phần của quá trình giải phóng ở bên trong bạn. Một

khi bạn vẫn còn chưa gỡ bỏ được những khái niệm, định nghĩa và niềm tin về vai vế gia đình hay xã hội này ở trong bạn, thì bạn sẽ còn chưa sẵn sàng để truy cập vào “Thư viện cá nhân” của mình mà lưu trữ toàn bộ những kiếp sống và trải nghiệm trước đây của bạn.

Ở thực tại tầng thứ 5, là một sinh mệnh vĩnh cửu, bạn sẽ không ở mãi một nơi và cũng sẽ không đi cùng một người mãi mãi. Mặc dù bạn có “một nửa hoàn hảo” của mình (vì cơ thể của bạn chứa 50% ý thức linh hồn hay một nửa linh hồn của bạn), nhưng đó vẫn là sự lựa chọn của bạn rằng bạn có muốn thường xuyên đi cùng với nửa còn lại của mình hay không.

Bạn hãy hình dung, một sáng thức dậy, bạn nghe những người xung quanh nói về một thành phố tuyệt đẹp ở quanh một vách núi nọ mà đã được tạo nên bởi một nhóm người. Thế rồi bạn quyết định sẽ đi đến nơi đó mà bạn không cần phải mang theo bất

kì hành lý hay đồ đạc cá nhân nào.

Tới nơi, bạn bước chân vào một khách sạn rộng rãi với mặt tiền nhìn ra biển xanh bao la. Tất cả mọi thứ ở đây thì đều miễn phí, từ thức ăn, phòng ở, trang phục, dịch vụ cho đến phương tiện di chuyển và đi lại. Ban đầu, bạn ở đây như là một vị khách ghé thăm và trải nghiệm, rồi bỗng một hôm, bạn bắt gặp nhân viên dọn dẹp “bay” ngang qua hành lang. Bạn quan sát họ làm sạch và dọn dẹp mọi thứ chỉ trong tích tắc mà không cần phải đụng tay đụng chân gì, mọi thứ được di chuyển và sắp xếp như bằng “phép thuật” của một “thầy phù thủy” điêu luyện. Thấy vậy, trong bạn xuất hiện mong muốn được trải nghiệm làm một “thầy phù thủy” dọn dẹp ở khách sạn nơi đây.

Ngày qua ngày, khách đến rồi khách đi, và mọi du khách thì đều thực sự biết ơn bạn vì đã cho họ được trải nghiệm làm du khách ở nơi đây, và bạn cũng thực sự biết ơn họ vì đã cho bạn được trải

nghiệm làm “thầy phù thủy” dọn dẹp tài hoa. Một hôm, bạn bắt gặp một “thầy phù thủy” dọn dẹp khác ở nơi hành lang đi lại, và với sự hòa hợp về tần số và năng lượng mà “đôi phù thủy” dọn dẹp đã được tạo nên.

Rồi sau bao ngày tháng tràn ngập tiếng nói, tiếng cười thì hành lang bỗng trở nên yên lặng và tĩnh tại. Bạn đã cảm thấy đủ là một “thầy phù thủy” dọn dẹp ở nơi đây và bạn quyết định sẽ đi đến một nơi khác để trải nghiệm những điều mới mẻ khác. Như vậy, “đôi phù thủy” đã vui vẻ tạm biệt nhau mỗi người một con đường đi, và bạn cũng “nói” lời cảm ơn và tạm biệt đến tất cả mọi người đang có mặt ở trong khách sạn này mà không cần phải gặp mặt bất kì ai. Và thế là bạn cứ đi, cứ sáng tạo, cứ trải nghiệm. Bạn làm người nông dân tạo ra rau ra quả, bạn làm người vận chuyển chúng tới những khu dân cư, bạn làm người vẽ dựng nên những công trình và khu vui chơi, bạn làm người tài xế chở người nơi này nơi

kia... Và ở trên mỗi chặng đường thì bạn đều gặp những linh hồn với sự hòa hợp về sở thích, đam mê hay tần số, năng lượng để bạn có thể song hành và trải nghiệm cùng họ. Rồi sau mỗi chặng đường đi, mỗi người lại đi mỗi hướng để bạn tiếp tục trên con đường sáng tạo và trải nghiệm bất tận của mình.

Đó mới chỉ là đôi điều về thiên đường hay thực tại tầng thứ 5 mà bạn có thể trải nghiệm, và sẽ còn vô vàn những thứ mới mẻ để bạn tự mình khám phá. Tuy nhiên, bạn đừng nghĩ mọi thứ sẽ thay đổi trong một sớm một chiều, vì từ đây đến đó sẽ là cả một quá trình, và quá trình này thì cũng đáng trải nghiệm như bao điều khác, dù vui hay buồn, dù khổ hay sướng, dù đau hay không đau thì chúng đều là những trải nghiệm quý giá và kỳ diệu của tạo hóa. Vậy nên, bạn hãy luôn tập trung vào những công việc và trải nghiệm hiện tại của mình, để giải phóng mình ra khỏi tư duy/bản ngã của cơ thể mình, và để tháo gỡ những năng lượng sợ hãi hay nghiệp quả

mà còn tồn đọng bên trong bạn.

Bạn cần hiểu rằng, bạn không cần phải biết hết mọi thứ mà đang diễn ra với bạn hay người khác, bởi vì rất nhiều thứ đã, đang và sẽ diễn ra thì nằm ngoài các giác quan thực tại của bạn. Do vậy, bạn hãy luôn tin tưởng rằng mọi thứ xảy ra thì đều đã được an bài và đều đã được linh hồn của bạn lựa chọn. Và bạn đừng sợ hãi trước bất kì điều gì bởi vì không có gì có thể thực sự làm hại bạn được cả. Bởi vì tất cả, tất cả ở bên ngoài kia thì cũng chỉ là một phần của bạn mà thôi!

25. TRỞ THÀNH HÌNH ẢNH CỦA ĐẮNG SÁNG TẠO

Bạn có từng thắc mắc, nếu như Đấng sáng tạo đầu thai làm người thì Người sẽ như thế nào không? Tính cách của Người ra sao, Người sẽ cư xử và hành động như thế nào trong cuộc sống?

Đã có nhiều những ghi chép, những câu chuyện và những cách khắc họa khác nhau về những vị Phật, Thánh hay Chúa mà đã từng đặt chân trên mặt đất này. Thông qua đó, như là một phần của văn hóa và tín ngưỡng trong cuộc sống, ở bên trong bạn đã hình thành nên sự hình dung về hình ảnh của Đấng sáng tạo nếu như Người hạ thế và sống như là một con người bình thường. Đó sẽ là một người chững chạc và nghiêm nghị, có khuôn mặt hiền từ và phúc hậu với sự uyên bác về mọi lĩnh vực trong cuộc sống. Người sẽ dạy cho bạn muôn vàn thứ, sẽ kể cho bạn biết ngoài kia có bao nhiêu hành tinh, bao nhiêu sự sống, bao nhiêu nền văn hóa. Người sẽ huyền diệu ngày đêm nói cho bạn biết về sự hình thành của vũ trụ, những nền văn minh đã xuất hiện, phát triển, hưng thịnh và rồi sụp đổ như thế nào. Người sẽ khai thị thần thông, chữa bệnh cho mọi người và làm biết bao điều kỳ diệu mà bạn có nằm mơ cũng

không thấy...

Bạn có biết không, tất cả những điều này trong sự hình dung của bạn về hình ảnh của Đấng sáng tạo thì bạn đều có thể làm được và thực hiện được. Hay nói một cách đơn giản thì ai cũng có thể làm được, ma quỷ cũng có thể làm được. Thật bất ngờ đúng không, ha ha!

Vậy hình ảnh của Đấng sáng tạo thì thật sự sẽ như thế nào? Khi bạn trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo thì bạn sẽ ra sao?

Bạn sẽ có được câu trả lời ở cuối bài viết này, rồi bạn sẽ bất ngờ khi biết được nó thật quen thuộc nhưng cũng thật khác lạ, nó thật đơn giản nhưng cũng chẳng đơn giản tí nào, nó thật nhanh chóng nhưng cũng cần rất lâu rất dài.

Bạn đã từng chứng kiến cảnh tượng một con người trưởng thành bỗng dưng biến thành một con người hoàn toàn khác khi họ chơi đùa với những đứa trẻ hay những con vật rồi chứ? Có lẽ bạn đã thấy rồi, hay thấy nhiều lại là đằng khác, thậm chí ngay cả bạn cũng có những lúc như vậy và bạn chỉ đơn thuần xem đó là một điều tự nhiên trong cuộc sống mà

không hề thắc mắc vì sao nó lại như vậy. Rằng một con người khô khan, ít nói, khó tính hay hằn học bỗng chốc trở thành một đứa trẻ to xác ngốc nghếch khi tiếp xúc với những đứa trẻ con hay những con thú cưng. Tại sao lại như vậy?

Bạn muốn biết tính chất của Đấng sáng tạo là gì và đi kiếm tìm nó ở những nơi nào xa xôi, ở trong những ghi chép hay kiến thức nào cao cấp mà không biết rằng điều đó thì luôn ở xung quanh bạn, và ở ngay bên trong bạn. Đó chính là sự gan dạ, sự tò mò, sự hiếu kỳ, sự nghịch ngợm và sự khó đoán (với ý chí tự do) mà bạn có thể thấy ở trong những đứa trẻ hay những con vật.

Biết vậy, có thể bạn sẽ tự hỏi: Hồi bé mình có vậy không? Nếu có thì mình đã thay đổi rồi chẳng? Câu trả lời sẽ luôn là có, và bạn không thể thay đổi được nó vì đó luôn là bản chất bên trong của bạn mà bạn chỉ có thể che đậy đi bằng những "lớp áo" khác nhau mà thôi. Và bởi vì những đứa trẻ hay những con vật thì có sự kết nối mạnh mẽ với linh hồn của chúng, nên khi một con người trưởng thành tiếp xúc với chúng thì những "lớp áo" vô hình được tạm thời gỡ

bỏ và cho phép họ quay về bản chất tò mò, hiếu kỳ và tinh nghịch của mình.

Giờ thì bạn có thể biết được những "lớp áo" này là gì rồi chứ? Chúng chính là những khái niệm, định nghĩa, niềm tin hay sợ hãi mà bạn đã tích lũy được trong quá trình lớn lên và học tập phát triển tư duy/bản ngã của mình. Đó là những cách cư xử, hành động, ăn uống, ăn mặc, giao tiếp... cùng với những khái niệm hay niềm tin thế nào là phù hợp, đẹp đẽ, lịch sự, thanh tao hay xấu xí, thô lỗ, vô duyên... mà bạn học được từ môi trường văn hóa xã hội và tôn giáo. Với những "lớp áo" như vậy, bạn tự điều chỉnh bản thân theo cách mình muốn và dùng chúng để đánh giá, mong đợi người khác bên ngoài, cũng như bạn sợ sệt người khác sẽ đánh giá, mong đợi cách hành xử của bạn. Một cách vô thức, bạn nghĩ rằng những điều này sẽ quyết định mình là ai và như thế nào, nhưng thực tế thì chúng chỉ là tạm thời, là sự ghi nhớ của tư duy/bản ngã, rồi khi bạn thoát khỏi cơ thể vật chất hiện tại thì chúng sẽ ở lại với cơ thể của bạn và bạn sẽ quay về với bản chất cốt lõi của linh hồn mình.

Để trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo, đúng như nghĩa đen của khái niệm Đấng sáng tạo, bạn cần làm chủ việc sáng tạo và trải nghiệm thực tại của mình. Điều đó có nghĩa là dù cho bất kì hoàn cảnh hay điều kiện nào, thì bạn không cho phép mình đổ lỗi hay mong chờ bất kì điều gì từ bất kì ai, bất kì điều gì ở bên ngoài bạn, vì một khi bạn cho phép mình làm như vậy là bạn đã trao đi quyền lực của mình cho người khác.

Để làm chủ sáng tạo và trải nghiệm thực tại của mình, bạn cần một thái độ sống can đảm và gan góc, dám chấp nhận những thử thách bên ngoài dù là bạn chủ động kiếm tìm chúng hay chúng được đưa đến cho bạn. Và để có được thái độ sống đó, bạn cần luôn thấu hiểu và tin tưởng vào bản thân mình cũng như con đường mà linh hồn bạn đã chọn, dù cho bạn có ý thức được con đường đó hay không. Thấu hiểu và tin tưởng rằng mình luôn ở đúng nơi, đúng lúc, đúng chỗ và làm đúng những gì mình cần làm. Thấu hiểu và tin tưởng rằng bạn sẽ không bao giờ chết dù cho bất kì điều gì xảy ra với bạn, vì cái chết đi chỉ là cơ thể vật lý tạm thời cùng với những

"lớp áo" của nó mà thôi. Như vậy, khi bạn không có đủ niềm tin vào chính mình và bản chất bất tử của linh hồn mình, thì bạn sẽ sợ hãi khi rơi vào những tình huống nhất định và tìm cách kiểm soát tình huống bằng cách đổ lỗi cho người khác hay vật khác, hoặc mong muốn sự thay đổi ở bên ngoài để đảm bảo cho sự an toàn của cơ thể bạn.

Để trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo, bạn cần giải phóng bản thân mình ra khỏi mọi điều kiện và hoàn cảnh sống ở bên ngoài bạn. Bạn biết ơn cuộc sống đầy đủ, sung túc, sạch sẽ và không ngại ngần cuộc sống thiếu thốn, rách rưới, dơ bẩn. Để trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo, bạn học cách tự mình làm lấy mọi thứ trong việc trải nghiệm và sáng tạo thực tại của mình, với việc bỏ đi mọi niềm tin về vai trò, nghĩa vụ, giới tính, tuổi tác, cấp bậc, nghề nghiệp... cũng như bỏ đi mọi mong đợi về bất kì điều gì ở bên ngoài mình. Để trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo, bạn hiểu rõ bản thân mình và giới hạn của mình, nói không khi bạn không muốn, dừng lại khi bạn không làm được và xin hỏi sự giúp đỡ từ bên ngoài nếu như bạn cần.

Đó là những bước đầu để trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo. Là thái độ sống can đảm, dám chấp nhận mọi khó khăn và thử thách. Là cách sống làm chủ sáng tạo và trải nghiệm mà không lệ thuộc vào bất cứ ai, điều gì hay hoàn cảnh nào ở bên ngoài bạn. Qua đó, bằng cách không gò ép hay mong đợi bất kì điều gì từ bất kì ai, bất kì hoàn cảnh nào ở bên ngoài thì bạn đã cho phép những sinh mệnh khác được tự do lựa chọn là chính họ, trên con đường trở thành một hình ảnh, một khía cạnh duy nhất của Đấng sáng tạo, và đó cũng chính là tình yêu vô điều kiện bạn dành cho họ. Dù cho có sự tồn tại của những quy tắc, chuẩn mực xã hội ở trong thực tại của bạn đi chăng nữa, thì việc bạn có thể làm là gợi ý và đề xuất, còn họ có làm theo hay không thì đó là sự lựa chọn của họ, là ý chí tự do của mỗi linh hồn mà Đấng sáng tạo đã ban cho.

Tới đây, bạn có thể nghĩ rằng điều này thật đơn giản, vì bạn có thể thực hiện và bắt đầu sống được như thế chỉ trong vài ngày, vài tuần hay vài tháng, nhưng bạn có biết điều thú vị ở đây là gì không? Đó là khi bạn rời khỏi cơ thể vật lý này, bạn sẽ để lại

những dòng chữ này cùng với cơ thể và khi sống trong một cơ thể mới thì bạn sẽ lại nhanh chóng bị những niềm tin và sợ hãi mới làm chủ cuộc sống của mình. Bởi vì sau khi đọc được những dòng chữ này, tư duy/bản ngã của bạn sẽ ghi nhớ và học tập làm theo, nên cách sống như là hình ảnh của Đấng sáng tạo này sẽ chỉ là một "lớp áo" mới mà bạn khoác lên trên mình, cũng như những lời răn, bài dạy khác từ văn hóa, xã hội hay tôn giáo ở trong thực tại của bạn.

Vậy làm sao, đến khi nào thì mới trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo được? Câu trả lời đó là bạn hãy quên thời gian đi. Bạn biết đấy, bạn đang sống trong một nền văn hóa mà lấy thời gian làm tiêu chuẩn để đánh giá tất cả mọi thứ, cái gì cũng vậy, càng nhanh thì càng tốt. Theo đó, không ít những giá trị tốt đẹp mà con người đã tích lũy được qua thời gian dài thì nhanh chóng bị hủy hoại và thay đổi chỉ trong vài thập kỷ. Giống như khi bạn biết được một điều gì đó, bạn sẽ có xu hướng mong muốn có được nó hay đạt được nó càng nhanh càng tốt mà bạn quên mất rằng, cơ thể bạn đang có thì tồn tại vô

cùng ngăn và bạn cũng chỉ có thể học tập, trải nghiệm được một chút tẹo với nó mà thôi, khi so sánh với sự vĩnh cửu của linh hồn bạn.

Cho nên, những dòng chữ này sẽ giúp bạn có được một "lớp áo" mới, cũng như những lời dạy làm người từ những nguồn kiến thức khác nhau trong thực tại của bạn, để bạn tập sống và trải nghiệm như là hình ảnh của Đấng sáng tạo ở trong kiếp này. Và đến kiếp sau, bạn sẽ quên đi nhưng đừng lo lắng, vì bạn sẽ gặp lại những dòng chữ này như là những bài học cơ bản làm người khi bạn còn bé, ở trong Trái Đất mới mà đang từng ngày hiện hình rõ hơn.

Như thế, từng kiếp từng kiếp một, bạn tập sống và trải nghiệm như là hình ảnh của Đấng sáng tạo. Cho đến một lúc, khi bạn sinh ra trong một cơ thể mới với tất cả những điều này ở đây trở thành một phần tự nhiên của bạn, in hằn trong linh hồn của bạn, khi bạn không cần phải học tập, ghi nhớ hay được nhắc nhở về những điều này nữa, cũng giống như từng nhịp đập của cơ thể bạn mà bạn chẳng bao giờ để ý tới, thì đó là lúc bạn đã trở thành hình ảnh của Đấng sáng tạo. Và bởi vì không cần học tập

và ghi nhớ những lời răn hay bài dạy nào nữa nên bạn sẽ không còn bất kì "lớp áo" nào khoác lên trên mình, và đó cũng là lúc bạn được tự do khỏi tư duy/bản ngã của mình, để bạn có thể sống hoàn toàn trong hiện tại và dùng ý chí tự do của mình trong việc sáng tạo và trải nghiệm thực tại.

Bạn thấy đấy, nếu như Đấng sáng tạo có đầu thai làm người thì bạn sẽ khó lòng mà nhận ra được, với cách suy nghĩ và hình dung hiện tại của bạn. Bởi vì cách suy nghĩ và hình dung của bạn vẫn chỉ là cách đánh giá, nhìn nhận dựa trên cơ thể vật lý và tư duy/bản ngã với khả năng ghi nhớ hay tính toán, cái đơn thuần chỉ là một công cụ để trải nghiệm thực tại. Vì cơ thể vật lý và tư duy/bản ngã chỉ là một công cụ nên nó có thể được làm lại, bắt chước hay vay mượn, nên con người thường bị lừa gạt và tưởng rằng mình đã gặp được Thần, Phật, Thánh hay Chúa. Nhưng không sao cả vì đó cũng là một phần trong sự trải nghiệm làm người ở Trái Đất, và nó thực sự cũng khá thú vị nếu như bạn nhìn với con mắt của Đấng sáng tạo.

26. TRỞ THÀNH CHÍNH MÌNH

Nếu như bạn hỏi 10 người rằng: "Bạn muốn trở thành người như thế nào?", thì 7-8 người sẽ trả lời: Tôi muốn trở thành như Đàm Vĩnh Hưng, Mỹ Tâm, Johny Depp, Beethoven, Picasso, Dan Brown, Tadao Ando, Mariah Carrey, Barack Obama, Steve Jobs, Gandhi... hay đơn giản chỉ là trở thành người nổi tiếng. Và 2-3 người còn lại sẽ trả lời: "Tôi muốn trở thành chính mình", nhưng họ cũng vẫn mơ hồ và mập mờ rằng không biết như thế nào thì là trở thành chính mình.

Khi con người vẫn còn sinh sống và vận hành với ý thức tầng thứ 3, rằng ở bên ngoài mình vẫn có ai đó tốt hơn, giỏi hơn hay tệ hơn, kém hơn mình thì con người vẫn chưa sẵn sàng để tiếp xúc với những sự sống bên ngoài Trái Đất. Bởi vì đó là sự tách biệt, sự ảo tưởng được tạo ra bởi tư duy/bản ngã của con người, nên nếu như sự sống bên ngoài có tiếp xúc công khai với con người lúc này thì những câu hỏi và hoài nghi trong con người sẽ bắt đầu xuất hiện: Họ

là ai? Tại sao họ liên lạc với loài người, tại sao lại là lúc này? Tại sao họ chia sẻ công nghệ của họ với loài người, họ muốn gì ở loài người? Họ ở đây để khai thác tài nguyên của Trái Đất hay muốn chiếm đoạt Trái Đất?.... Và thế mà sự sợ hãi và hỗn loạn quy mô rộng sẽ được tạo ra.

Vậy khi nào thì loài người đủ sẵn sàng? Đó là khi ý thức chung của toàn nhân loại đạt được một ngưỡng cao nhất định, và thông điệp này là để giúp nâng cao ý thức và hiểu biết của bạn cũng như ý thức chung của nhân loại.

Bạn hãy hình dung, rằng bạn có đủ điều kiện để đi đến bất kì nơi nào trên quả đất này và bạn cũng không phải lệ thuộc vào thời gian hay bất kì điều kiện gì. Sau khi bạn đã đi hết, trải nghiệm hết quả đất này rồi và bạn cảm thấy không còn nơi nào để đi nữa, thì bạn sẽ bắt đầu tự hỏi: "Nếu tôi đi lại từ đầu thêm một lần nữa, tôi có thể có những sự lựa chọn và quyết định nào khác mà tôi có khả năng thực hiện

nhưng tôi vẫn chưa ý thức hết được?”. Như thế, bạn tạo ra những hình ảnh của mình mà không hề có bất kì ký ức hay hiểu biết gì về quả đất này, để bạn bắt đầu quan sát chúng, xem chúng sẽ đi đến nơi nào đầu tiên, rồi nơi thứ 2, thứ 3, thứ 4... và chúng sẽ đi đến những nơi đó bằng những phương thức gì. Chúng sẽ cùng nhau tạo ra phương tiện di chuyển hay bắt người khác, vật khác phải đèo cồng mình. Chúng sẽ dìu dắt nhau để đi đến đích hay đâm đập lên nhau để tranh giành đến đích đầu tiên.

Và bằng việc quan sát những hình ảnh của mình, bạn có thể thấy được những khả năng lựa chọn và quyết định mà bạn chưa ý thức được là mình có thể thực hiện. Cứ thế, bạn tạo ra hình ảnh của mình nhiều hơn, nhiều hơn và nhiều hơn... Rồi với tất cả những hình ảnh của mình và những hình ảnh mà bạn sẽ còn tạo ra, bạn có thể ý thức được khả năng lựa chọn và quyết định vô tận của mình.

Tương tự, bạn đã được tạo ra với lý do như thế, cũng như mọi linh hồn hay sinh mệnh khác ở ngoài kia. Rằng tất cả đều giống nhau, đều là một, không ai hơn, không ai kém, và đều là hình ảnh của ý thức Nguồn hay Đấng sáng tạo, để ý thức Nguồn có thể thấy được tất cả, tất cả khả năng lựa chọn và quyết định của mình mà ý thức Nguồn vẫn chưa thấy hết được.

Vậy nên, lý do những nền văn minh bên ngoài liên lạc và giao lưu với con người đó là: Bằng việc quan sát, hỗ trợ nhân loại phát triển và tiến hóa, họ có thể thấy được những sự lựa chọn và quyết định mới mà họ có khả năng thực hiện nhưng họ chưa ý thức hết được chúng ở bên trong mình. Như thế, khi họ nhìn vào con người thì cũng như họ đang nhìn vào chính bản thân mình với những sự lựa chọn và quyết định khác biệt. Và khi con người có đủ ý thức và hiểu biết, bắt đầu nhìn thấy được mọi sinh vật ở bên ngoài kia thì cũng chính là bản thân mình với

những sự lựa chọn và quyết định khác biệt, thì đó là lúc nhân loại đã đủ sẵn sàng để liên lạc và giao lưu với những nền văn minh bên ngoài Trái Đất.

Thế rồi, bạn muốn trở thành người như thế nào? Câu trả lời cho bạn sẽ là: "Tôi muốn trở thành chính mình mà không phải là bất kì ai ở bên ngoài kia, để tôi tự mình và tự do đưa ra những sự lựa chọn và quyết định". Và giờ bạn hãy nhìn lại bản thân mình xem, tất cả những sự lựa chọn và quyết định mà bạn đã đưa ra thì có phải đều là do bạn tự do đưa ra hay do người khác tạo ra cho bạn mà bạn cũng không hề ý thức được?

Đối với những người tiêu dùng phổ thông, họ thường có những suy nghĩ gì khi họ bước vào những trung tâm mua sắm? Rằng "Thương hiệu này nổi tiếng nè", "Nhãn hiệu này nhiều ca sĩ và diễn viên nổi tiếng thường sử dụng nè", "Sản phẩm này mới ra và là mới nè"... và đây mới chỉ là số ít những kiểu suy nghĩ mà bạn có thể thấy được, vì còn rất nhiều

những nhãn hiệu, thương hiệu, khẩu hiệu hay logo mà được ghi ấn vào trong tiềm thức của tư duy/bản ngã của con người thông qua quảng cáo và truyền thông, để rồi ảnh hưởng gián tiếp hay vô thức đến những sự lựa chọn và quyết định của người tiêu dùng. Như thế, bạn có nhận ra được hầu hết những sự lựa chọn và quyết định của bạn là do người khác đã tạo ra cho bạn hay không? Đó là vì nền giáo dục hôm nay chỉ giúp phát triển khả năng ghi nhớ của bạn là chính, và vậy mà bạn vô thức trao đi sức mạnh của mình cho người khác cũng như bạn liên tục tập trung năng lượng của mình ra bên ngoài cơ thể của mình, để rồi bạn không ngừng đi kiếm đi tìm hạnh phúc hay đam mê ở đâu đó ngoài kia, những điều mà luôn nằm ở bên trong bạn.

Chỉ khi bạn được ở một mình trong một trung tâm mua sắm mà không có bất kì nhãn hiệu, logo, biểu tượng, số liệu hay ngôn từ nào, cũng như bạn không có bất kì khái niệm hay niềm tin gì về nam nữ,

giàu nghèo, thịnh hành, lễ lạc, đám cưới, đám ma, công nhân, sếp trưởng, sang trọng, rẻ tiền... thì lúc đó bạn mới thật sự được là chính mình. Tuy nhiên, đó không phải là tình huống bạn có thể gặp được trong thực tế, mà điều bạn sẽ gặp chính là việc bạn đang làm lúc này đây: Giải phóng bạn ra khỏi tư duy/bản ngã hay ý thức cơ thể của bạn; tháo gỡ hệ thống khái niệm, định nghĩa và niềm tin vô thức mà người khác hay chính bạn đã tạo ra bên trong bạn; giải phóng bạn ra khỏi quá khứ và tương lai mà chỉ để lại một điều duy nhất ở trong bạn, đó là hiện tại.

Nếu như bạn có thể nhìn thấy được thực trạng của tự nhiên toàn cầu lúc này, có thể bạn sẽ giật mình vì thế giới tự nhiên đang chuẩn bị bước qua ngưỡng cửa không thể tự phục hồi. Điều này có nghĩa là nếu môi trường tự nhiên chết thì loài người cũng sẽ chết theo. Và điều này xảy ra là vì hầu hết con người bị giữ trong một vòng tròn luẩn quẩn: Lao động – Tiêu thụ - Sở hữu, mà họ không có thời gian

để suy ngẫm, dò hỏi hay tò mò về những thứ xa xôi và vĩ đại hơn. Và hầu hết những chiến dịch môi trường, phong trào xanh, ngày Trái Đất, cuộc thi kiến trúc bền vững... thì đều chỉ là những công cụ để tạo ra sự ảo tưởng cho con người rằng mọi thứ vẫn tốt đẹp và phát triển, trong khi thực tế thì lại hoàn toàn ngược lại, để những thế lực bóng tối có được những thứ chúng luôn mong muốn, đó là quyền lực và của cải. Và bạn chỉ cần đặt ra một câu hỏi đơn giản: "Ai, công ty hay tổ chức nào tài trợ cho những chương trình, chiến dịch hay cuộc thi này?", thì bạn sẽ nhận ra rằng đó chỉ là những chính sách hay phương thức quảng cáo của những công ty hay tập đoàn giàu có. Tuy nhiên, dù cho những chiến dịch, phong trào hay cuộc thi về môi trường và kiến trúc thì không tạo ra nhiều thay đổi thực sự, nhưng chúng cũng đã tạo ra những cơ hội để con người có thể hình dung và tưởng tượng về những cuộc sống mong ước trong tương lai của mình.

Nói ngắn gọn, về bản chất thực sự, hầu hết sự tha hóa và hủy bại trong cuộc sống thì không phải là do lỗi của riêng ai, bởi vì đó là bóng tối và sự tách biệt được tạo ra bởi tư duy/bản ngã, cái đơn thuần chỉ là trí thông minh nhân tạo hay ý thức cố định mà không thể tự tạo ra cho mình những sự lựa chọn và quyết định mới.

Vậy, bạn cần làm gì để cứu lấy môi trường tự nhiên? Bạn không cần phải tuyên truyền, tạo dựng nên những chiến dịch hay phong trào cầu kỳ phức tạp mà bạn chỉ cần tự cứu lấy bản thân mình, hay cũng chính là cách bạn trở thành chính mình: Hãy ngừng tiêu thụ những sản phẩm (đắt đỏ) mà bạn nghĩ là sẽ giúp bạn tốt hơn, thông minh hơn, xinh đẹp hơn, xứng đáng hơn hay cao cấp hơn; Hãy ngừng mua sắm những thứ mà bạn vẫn còn đang có và vẫn còn sử dụng tốt; Hãy tập lắng nghe những mong muốn và nhu cầu của cơ thể bạn, rồi bạn có thể sẽ hoàn toàn bất ngờ khi nhận ra rằng cơ thể

của bạn thì cần rất ít thứ để duy trì sự khỏe mạnh của nó, nếu so với cái danh sách đông dài về những điều cần làm hay những thứ cần ăn mà ai ai đó ở bên ngoài kia vẫn nói với bạn hằng ngày. Và những cái danh sách này thì mỗi ngày một nhiều hơn và dài hơn, để quảng cáo cho những sản phẩm mới của những nhãn hiệu hay thương hiệu, để tiếp tục bám lấy sự ảo tưởng rằng nền kinh tế toàn cầu của con người có thể phát triển một cách vô tận.

Nếu bạn nhìn trước ngó sau, bạn có thể thấy rằng mỗi con người ít nhiều đều có một mong muốn, đó là sở hữu sự sống bất tử. Mong muốn này từ đâu mà ra? Phần lớn đó là mong muốn của tư duy/bản ngã của con người, bởi vì tất cả những gì bạn trải nghiệm, học tập và ghi nhớ được thì tạo nên sự tồn tại của nó, nên sống lâu thì nó có thể được cao hơn và giỏi hơn những người khác hay sự sống khác. Đó cũng chính là sự thông minh, là bản chất của bóng tối và sự tách biệt. Như vậy mà những sinh

vật của văn minh bóng tối thì thường giữ lấy một cơ thể vật chất rất lâu, và chúng thường có xu hướng lưu truyền lại ký ức từ cơ thể cũ sang cơ thể mới. Do vậy, những sinh vật bóng tối thường có một hệ thống cấp bậc nghiêm ngặt từ thấp lên cao cũng như luôn tồn tại sự đấu đá nhau để tranh giành những vị trí và cấp bậc. Và ở trong đó, có một sinh thể đứng đầu tất cả với vai trò là "Chúa trời của sự hủy diệt", để cân bằng với "Chúa trời của sự sáng tạo", để tạo ra sự cân bằng và thúc đẩy sự sống sinh sôi nảy nở. Cũng bởi vậy, những sinh mệnh ở các tầng không gian cao hơn thì chưa bao giờ có nhiệm vụ hủy diệt toàn bộ thế lực bóng tối mà chỉ quan sát thường trực để bảo vệ và giữ lấy sự cân bằng giữa ánh sáng và bóng tối.

Nếu bạn suy nghĩ và hành động dựa trên bóng tối và sự tách biệt, với sự sợ hãi, hơn thua, buồn bã, lo lắng, ghen tị, thể hiện, phán xét, kết tội, tức giận, thỏa mãn, thèm khát, ích kỷ, sở hữu, bí mật, che

giấu... thì bạn sẽ ở lại trong thực tại tầng thứ 3 và 4 này. Nếu bạn suy nghĩ và hành động dựa trên ánh sáng và sự hòa nhất, với tình yêu, đam mê, cân bằng, bình đẳng, tôn trọng, chấp nhận, tha thứ, vị tha, minh bạch... thì bạn sẽ bước qua thực tại tầng thứ 5 và cao hơn, hay chính là thiên đường thực sự. Và dù cho bạn có lựa chọn ánh sáng hay bóng tối thì cũng không ai sẽ thực sự phán xét hay trừng phạt bạn cả, bởi vì tất cả sự lựa chọn và quyết định thì đều nằm trong khả năng và sức mạnh vô tận vốn có của Đấng sáng tạo. Vậy nên, sau cùng chỉ có một câu hỏi dành cho bạn: "Bạn muốn trở thành chính mình như thế nào?". Có lẽ câu trả lời thì đã quá rõ ràng đối với bạn, bởi vì bạn sẽ không đọc được những dòng chữ này nếu như bạn đã chọn con đường của bóng tối và sự tách biệt. Ha ha.

Đối với thực tại tầng thứ 5 và cao hơn, bạn sẽ thấy rằng những sinh thể có thể lựa chọn cho mình cuộc sống bất tử, nhưng bạn cũng sẽ thấy rằng họ

vẫn có tuổi đời nhất định, có loài sống 150-200 năm, có loài sống 800-1000 năm hay lâu hơn. Tại sao họ không sống cuộc sống bất tử, tại sao có loài sống ngắn hơn và có loài sống lâu hơn? Và câu trả lời đó là vì sự lựa chọn của họ, cũng như là sự lựa chọn của toàn thể cư dân của một loài.

Nếu như bạn nhìn lại con người ở nhiều thập niên về trước, bạn có thể thấy rằng con người có xu hướng thích nam giới có nhiều lông trên cơ thể (tay, chân, ngực), còn ngày nay thì con người có xu hướng thích nam giới với ít hay không có lông trên cơ thể, cũng như với chiều cao cao hơn và cơ thể thon gọn hơn. Và đó chính là lý do, rằng khi một sinh vật phát triển và mở rộng ý thức thì sự cảm nhận và mong muốn về hình ảnh của bản thân cũng sẽ thay đổi theo. Vậy nên, những sinh vật ở thực tại tầng thứ 5 mà có tốc độ phát triển nhanh thì họ thường có tuổi đời ngắn hơn, còn những sinh vật có tốc độ phát triển và tiến hóa chậm rãi hơn thì họ thường có tuổi

đời dài hơn. Và đây không phải là kết quả của sự bỏ phiếu thống nhất hay luận bàn suy nghĩ về tuổi đời, mà đó là một quá trình hoàn toàn tự nhiên, rằng họ chỉ sinh sống, sáng tạo và trải nghiệm ở trong hiện tại thường trực, cho đến khi bên trong họ xuất hiện mong muốn thay đổi cơ thể mình đang có, và điều này thì diễn ra đồng thời và tương đối với tất cả các cư dân của chung một loài. Như thế, tất cả sinh mệnh đơn giản chỉ sinh sống và trải nghiệm là chính mình mà không tồn tại sự so sánh, thể hiện hay hơn thua với bất kì ai ở bên ngoài.

Có thể bạn cảm thấy ngán ngẩm ít nhiều khi bạn nghĩ đến việc thay đổi cơ thể của mình một cách thường xuyên như vậy, bởi vì cuộc đời hiện tại của bạn, bạn đã sử dụng hơn 1/3 thời gian cuộc đời của mình chỉ để miệt mài đèn sách, học luyện ngôn ngữ và tạo dựng kỹ năng sống. Và bạn có thể cảm thấy ít nhiều sợ hãi khi nghĩ về những quãng thời gian còn ngồi trên ghế nhà trường hay giảng đường. Rồi bạn

sẽ thấy, tất cả mọi thứ bạn biết hôm nay sẽ thay đổi và trở nên vô cùng dễ dàng. Bởi vì tư duy/bản ngã chỉ là trí thông minh nhân tạo nên bạn có thể lựa chọn cho mình một cơ thể với siêu trí nhớ và thông minh nếu như bạn muốn. Tuy nhiên, bạn sẽ nhận ra rằng bạn chỉ cần cái siêu thông minh đó cho những trải nghiệm nhất định mà thôi, vậy nên không phải lúc nào bạn cũng cần cái siêu thông minh ở trong mình. Vì thế, không giống như ở thực tại tầng thứ 3 này với tư duy/bản ngã của bạn làm thầy, làm tướng mọi thứ ở trong cuộc sống, thì tư duy/bản ngã ở thực tại tầng thứ 5 chỉ là một loại công cụ để sáng tạo và trải nghiệm thực tại của bạn. Hay đơn giản mà nói, tư duy/bản ngã cũng chỉ là một sản phẩm công nghệ của thực tại tầng thứ 5 và cao hơn.

Sau khi bước qua thực tại tầng thứ 5, con người sẽ có thể tham gia vào quá trình tự do tạo dựng và điều chỉnh hình hài cơ thể vật chất theo mong muốn của mình, điều mà đã được làm chủ bởi những nền

văn minh bên ngoài từ khi nhân loại được hình thành đến nay. Và con người đã được tạo ra với sự chênh lệch và khác biệt về kích thước, hình dáng, màu da, chiều cao, tóc tai... để con người có thể trải nghiệm và học tập về sự tách biệt, về sợ hãi và tình yêu, về ánh sáng và bóng tối. Rồi những sự chênh lệch và khác biệt này sẽ giảm dần qua thời gian, để hầu hết con người sẽ có hình dáng và vẻ ngoài tương tự nhau mà được xây dựng xung quanh một hình mẫu nam nữ lý tưởng, tương ứng với mỗi thời kỳ phát triển của ý thức chung của con người.

Có một điều bạn cần hiểu rằng, thông điệp này hữu ích đối với bạn thì chưa chắc nó sẽ hữu ích đối với người khác. Bạn đọc được thông điệp này là bởi vì bạn có chung hệ ngôn ngữ, hệ khái niệm, hệ giáo dục, hệ quy chiếu và những trải nghiệm thường ngày với tác giả mà viết nên thông điệp này, nên sự thấu hiểu có thể được truyền đạt đến cho bạn. Do vậy, những Starseed được bố trí ở những nơi khác nhau

trên Trái Đất, ở trong những nền văn hóa với những ngôn ngữ khác nhau, để cùng thực hiện một nhiệm vụ chung là đưa nhân loại sang một thực tại trải nghiệm cao hơn.

Về cơ bản thì có hai nhóm người với hai loại hình thức thông tin. Nhóm 1 với khái niệm "Thức tỉnh" hay "Giác ngộ" (enlightened state) cho phần đông những người phương Đông hay những người theo tôn giáo mà dễ dàng tin tưởng vào những điều siêu hình. Và nhóm 2 với khái niệm "Ý thức tự do" (cosmic consciousness) cho phần đông những người phương Tây hay những người thiên về tư duy logic và khoa học, và nhóm người này thì cần phải có chứng cứ hay lý luận cụ thể và rõ ràng để giúp họ có thể hiểu được vấn đề. Về bản chất, khái niệm "Thức tỉnh" và "Ý thức tự do" thì đều là một thứ mà chỉ khác nhau ở cách thể hiện, để truyền tải sự thấu hiểu đến những đối tượng khác nhau với ngôn ngữ, văn hóa và mô hình tư duy/bản ngã khác nhau.

Và khi bạn đi trên con đường thức tỉnh của mình, bạn cũng sẽ tác động và ảnh hưởng đến những người khác ở xung quanh mà bạn cũng không hề ý thức được. Để rồi họ cũng bắt đầu thức tỉnh, và bằng cách này hay cách khác thì họ cũng sẽ tìm thấy những thông điệp tương tự mà chỉ khác ở cách thể hiện và diễn đạt, qua những tôn giáo, đạo pháp, tín ngưỡng, tâm linh... Vì thế, bạn không cần phải lo lắng, bắt ép bất kì ai phải xem hay đọc bất kì điều gì, dù đó là người thân hay bạn đời của bạn, mà hãy tập trung vào con đường của mình và để họ tự nhiên đi trên con đường phát triển của họ, rồi họ sẽ tìm thấy những thông tin và tri thức của họ ở đúng lúc, đúng nơi và đúng hoàn cảnh của họ.

27. TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP

H: *Người nói rằng dù ở giữa những sợ hãi, bệnh tật, hỗn loạn... thì Người cũng không hề bị tác động. Vậy Người có thể chỉ cho tôi xem được không?*

G: (Mỉm cười) Không.

H: *Vậy làm sao tôi tin được, hay Người sợ rằng là Người đã sai?*

G: Nếu ta hành động để cho người xem, lúc đó thì ta là ta, người là người, và hành động của ta lúc này sẽ là hành động dựa trên sự tách biệt. Như thế, khi ta bước vào sợ hãi hay bệnh tật để chứng minh cho người thấy thì lúc đó ta sẽ bị ảnh hưởng bởi những yếu tố của thực tại tách biệt, hay chính là sợ hãi và bệnh tật.

H: *Vậy rất khó để tôi tin vào những điều Người nói!*

G: Đúng vậy. Đó là bước đầu tiên của con đường và người có thể nói rằng đó là niềm tin mù quáng. Rồi từng bước một, người sẽ nhận ra rằng mình luôn là hình ảnh của Đấng sáng tạo. Đến lúc ấy, bất kì mọi suy nghĩ và hành động nào của người thì đều là để

người tạo ra trải nghiệm và thực tại mà mình mong muốn, và vậy sẽ không còn sự thể hiện, biện hộ, bảo vệ hay chứng minh bản thân mình cho bất kì ai bên ngoài hay ngay cả với chính bản thân của người.

H: *Khi nào thì tôi sẽ đạt được sự tịnh tâm?*

G: Nếu người vẫn suy nghĩ và hỏi câu hỏi này thì người vẫn còn đang nhìn mọi thứ với tư duy/bản ngã của mình, rằng người cảm thấy sự tịnh tâm thì tốt hơn không tịnh tâm. Do vậy, người cần hiểu rằng sự tịnh tâm thì không tốt hơn mà đơn giản chỉ là một trạng thái của ý thức với những trải nghiệm tương ứng. Dù cho sự tịnh tâm là cái đích của con đường thức tỉnh, nhưng nó không phải là cái đích thực sự. Mà cái đích thực sự của con đường thức tỉnh chính là sự ý thức và nhận thức đầy đủ về bản thân trong từng khoảnh khắc hiện tại. Như vậy, nếu như người ý thức được rằng bên trong mình vẫn còn những định nghĩa và niềm tin vô thức cần tháo gỡ, vẫn còn những oán trách và đổ lỗi cần thả đi, vẫn còn những

tham vọng và ích kỷ cần thay đổi, vẫn còn những khía cạnh của bản thân cần được yêu thương vô điều kiện... thì là người đã đến đích rồi.

Những khái niệm, định nghĩa hay niềm tin vô thức thì không hẳn đều là tiêu cực hay xấu xa. Nếu như người nhìn lại những câu chuyện vui hay những màn hài kịch mà người thường xem, người sẽ thấy rằng những yếu tố làm cho người bật cười không ngớt thì thường dựa trên những định nghĩa hay niềm tin vô thức của người về đúng và sai, tốt và xấu, và phần lớn chúng là về những sai trái, mặc cảm hay tội lỗi mà được gán ghép với giới tính và sắc dục. Như thế mà người có thể phần nào hiểu ra và nhớ lại được tại sao mình đã chọn đi xuống thực tại tầng thứ 3 này, rằng đó là về những trải nghiệm khác nhau của sự sống và tạo hóa chứ không phải là về cao hơn hay thấp hơn. Vì vậy, hãy xem những thứ làm người rung động, hãy làm những điều khiến người cười vui, hãy ôm những ai mà người yêu

thương... và thế là người đã về tới Nhà!

H: *Mỗi người tạo ra trải nghiệm và thực tại của mình. Vậy những người đang trải qua đau đớn, bệnh tật hay chết chóc thì xứng đáng với những gì mà họ nhận được?*

G: Đúng vậy. Nhưng không có nghĩa là họ xứng đáng lãnh chịu những tai ương đó, bởi vì họ vẫn còn vô thức về những suy nghĩ và hành động của mình. Đó là những suy nghĩ và hành động ảo tưởng về sự tách biệt, là những so sánh, phân biệt hay thể hiện về tên tuổi, hình dáng, giới tính, giàu nghèo, ngôn ngữ, dân tộc, màu da, quốc tịch, thông minh với kém thông minh, hàng hiệu với hàng dỏm, chủ với tớ, lính với thợ... Và tai ương diễn ra trên diện rộng bởi vì số đông người cùng tham gia tạo ra những suy nghĩ và hành động dựa trên sự tách biệt, để rồi chúng trở thành thực tại chung của họ.

H: *Chẳng phải đó là bản chất xưa nay của con người sao, vậy tại sao bây giờ mọi thứ lại nghiêm trọng hơn và rất nhiều thứ xảy ra cùng một lúc?*

G: Thực tại tầng thứ 3 mà người đang sống ở trong thì tồn tại với thời gian, nên suy nghĩ và hành động của người sẽ cần thời gian để chúng trở thành trải nghiệm và thực tại. Do vậy, người có thời gian để xem xét lại suy nghĩ và hành động trước khi nó chuyển thành thực tại của người. Còn bây giờ, năng lượng của vật chất đang tăng lên từng ngày và thời gian đang được đưa về điểm 0 của hiện tại, nên những suy nghĩ và hành động của người sẽ trở thành hiện thực trong một thời gian ngắn hơn nhiều so với trước đây. Hơn nữa, nhân loại đang bước vào giai đoạn làm sạch bản thân cho sự chuyển hóa tầng thực tại, bằng việc tháo gỡ hệ định nghĩa và niềm tin vô thức cũng như trả mọi nghiệp quả mà đã được tích trữ qua vô số kiếp sống.

H: *Nó giống như địa ngục trần gian vậy!*

G: Đó là lý do vì sao thực tại của người thường được gọi là địa ngục trần gian. Tuy nhiên, người sẽ thấy mọi thứ xung quanh như địa ngục nếu người vẫn suy nghĩ và hành động dựa trên sự sợ hãi và tách biệt. Và người sẽ thấy mọi thứ là thiên đường nếu người suy nghĩ và hành động dựa trên sự chấp nhận và tình yêu vô điều kiện cho tất cả.

H: *Nếu tôi chuyển sang suy nghĩ và hành động dựa trên tình yêu vô điều kiện, những thứ tai ương và sợ hãi kia sẽ biến mất?*

G: Chúng sẽ không biến mất mà chỉ là người sẽ không còn là một phần của chúng. Giống như chiếc radio với những kênh đài khác nhau, khi người thay đổi bản thân mình thì người sẽ chuyển qua kênh đài khác tương ứng. Dù là những kênh đài cùng tồn tại trong một chiếc máy, song song với nhau nhưng chúng không hề đụng chạm nhau. Vì vậy, thiên

đường trên Trái Đất đã bắt đầu hiện hình và có rất ít người đang ở trong thực tại này, đó là những Starseed đã thức tỉnh hoàn toàn và đang giữ ánh sáng để hỗ trợ những người khác xung quanh. Và người có thể bước qua thực tại mới này bất kì lúc nào và ở bất kì nơi đâu, bằng việc điều chỉnh bản thân mình.

H: *Rất khó để giữ suy nghĩ im lặng. Nhiều khi gặp người hay thấy việc, những suy nghĩ tự động cứ xuất hiện không ngừng, ví dụ như xấu, lừa, mập, dơ, ghê, ác... mặc dù tôi không thực sự có ý như vậy.*

G: Đó không phải là một công việc dễ dàng. Người cứ quan sát chính mình, để hiểu được vì sao mình có những suy nghĩ như vậy và từng bước học cách yêu thương bản thân mình, rồi từ từ bên trong người sẽ trở nên yên lặng. Và điều quan trọng ở đây đó là người không phán xét hay chỉ trích bản thân vì có những suy nghĩ đó. Người thường cảm thấy tệ về

bản thân khi có những suy nghĩ như thế vì người nghĩ rằng sẽ có ai đó hay Thượng Đế ở trên cao sẽ phán xét người. Tuy nhiên, thực tế thì không phải vậy, vì ở trên cao mọi người có thể thấu tỏ vì sao người có những suy nghĩ hay hành động như vậy, nên họ luôn nhìn người với tình yêu vô điều kiện và vậy mà người phán xét người thì chỉ có bản thân người mà thôi.

H: *Làm sao tôi biết rằng mình đã bước qua thiên đường?*

G: Người sẽ thức dậy trên một thảm cỏ xanh mà kéo rộng tới chân trời, với những dòng suối long lanh uốn lượn cùng vô vàn những loại động thực vật khác nhau, dưới một bầu trời trong xanh và ánh mặt trời lộng lẫy...

H: *Còn những người khác thì sao?*

G: Ha ha, ta đùa đấy. Đó chỉ là cách hình dung thông thường ở trong đầu người khi người nghĩ về thiên đường. Người thấy đó, cái cách mà tư duy của người

hoạt động, rằng với mỗi khái niệm thì người gán cho nó một hình ảnh nhất định thông qua văn hóa, giáo dục hay phim ảnh, và vậy mà người giới hạn lại những khả năng khác của cái khái niệm đó. Cũng do vậy, người thường dùng hình ảnh và vẻ ngoài của một người hay sự việc mà đánh giá không đúng tính chất, bản chất ở bên trong chúng.

H: *Vậy thiên đường là như thế nào?*

G: Thiên đường không phải là một nơi chốn, mà nó chính là trạng thái của người. Nó là một nơi ở bên trong mà người có thể đến bất kì lúc nào và ở bất kì nơi đâu, điều này nghe thì rất dễ nhưng cũng rất khó. Con người thường có một suy nghĩ rằng họ sẽ đợi tới thời điểm nhất định, có được những điều kiện nhất định, gặp được những người nhất định, đến được những nơi nhất định... thì họ mới bắt đầu đi vào bên trong. Và vậy mà họ sẽ chẳng bao giờ đến được thiên đường, vì thiên đường không tồn tại ở tương lai hay quá khứ hay địa điểm địa lý, mà nó chỉ tồn tại ở trong hiện tại của họ, ở bất kì nơi đâu và trong bất kì hoàn cảnh nào.

H: *Vậy tôi sẽ cảm thấy gì khi đã qua được thiên đường?*

G: Đây không phải là điều nên nói ra, nhưng nếu người muốn biết thì ta sẽ kể cho đôi dòng. Rằng mọi lo lắng hay sợ hãi về bất kì điều gì sẽ không còn hiện hữu, như cơm ăn, áo mặc, chốn ở, công việc... Người cần làm gì đó, mà không cần cũng được. Cần người đi cùng, mà không cần cũng được. Cần đi đâu đó, mà không cần cũng được. Cần chia sẻ điều gì đó, mà không cần cũng được. Cần chúc mừng ai đó, mà không cần cũng được. Cần hỏi thăm ai đó, mà không cần cũng được. Cần biết điều gì đó, mà không cần cũng được. Cần học cái gì đó, mà không cần cũng được. Cần những khả năng tâm linh, mà không cần cũng được... Người cảm giác có thể làm được tất cả mọi thứ nhưng không cần phải làm được bất kì điều gì. Cảm giác có thể có được tất cả mọi thứ nhưng không cần phải có bất kì điều gì. Cảm giác có thể đi đến mọi nơi nhưng không cần phải đi đến bất kì nơi nào... Và những cảm giác buồn chán, cô đơn, xấu hổ, mặc cảm, hụt hẫng hay tương tự thì đều hoàn toàn biến mất. Người sẽ nhìn con cái, anh chị em, cha mẹ,

ông bà, người thân, hàng xóm, người đường, người xa... cho tới mọi sinh vật bên ngoài kia với cùng một ánh mắt và cảm xúc, rằng họ đều là một phần của người ở trong những hình dạng và hình thể khác nhau. Và đôi điều này có thể giúp người hình dung được về thiên đường, nhưng tốt hơn là người hãy quên đi những điều mà ta vừa nói.

H: *Tại sao nên quên, và tại sao điều này không nên được nói ra?*

G: Vì khi người ghi nhớ những điều ta vừa nói, thì tư duy/bản ngã của người sẽ nghĩ rằng chỉ cần có những biểu hiện đó là người đã bước qua thiên đường, nên tư duy/bản ngã của người sẽ thể hiện và làm theo những biểu hiện đó để đánh lừa, để người nghĩ rằng là mình đã tới thiên đường. Như thế, người sẽ không qua được thiên đường mà còn tự nhốt mình vào nhà tù do tư duy/bản ngã của mình tạo ra. Vì vậy, để bước qua thiên đường, người chỉ cần hiểu: Hãy tịnh tâm, yêu thương, chấp nhận và tha thứ cho bản thân cũng như tất cả. Rồi người sẽ tự biết được khi nào thì người đã bước qua thiên

đường, và chỉ có một mình người biết mà thôi, vì sẽ không có ai xuất hiện và đưa cho người giấy chứng nhận hay huy chương là đã bước qua thiên đường đâu. Ha ha.

H: *Vậy thiên đường có hình dáng hay hình thể nhất định không?*

G: Không. Thiên đường có thể có bất kì hình dáng, hình thể hay màu sắc nào. Có những thiên đường giống như cách người hình dung, có những thiên đường có vẻ ngoài hỗn độn và rối ren như những bãi rác của người, nhưng không có nghĩa là chúng không xinh đẹp hay lộng lẫy. Và có những thiên đường ở trên những thiên đường ở trên những thiên đường mà vượt xa khả năng tưởng tượng của con người. Vậy, nếu được hỏi, thì người muốn thiên đường ở trên Trái Đất này trông như thế nào?

H: ... *Tôi nghĩ là mình cũng không biết...*

G: Ha ha. Người thấy đấy, đó cũng chính là sự tò mò của Đấng sáng tạo, của những vị Thần Thánh Tiên Phật mà đang làm việc ở đây lúc này, rằng con người

sẽ sáng tạo nên thiên đường trên Trái Đất với hình dáng và hình thể như thế nào. Và đó cũng là lý do vì sao tất cả chúng ta đang làm những việc chúng ta đang làm, để giúp con người bước qua thực tại tầng thứ 5 và hỗ trợ con người xây nên thiên đường trên Trái Đất với sự lựa chọn và quyết định tự do của riêng mình.

H: *Trong tôn giáo, có bao nhiêu cấp bậc Thánh hay Phật?*

G: Ta không biết.

H: *Tôi tưởng Người cái gì cũng biết.*

G: Ha ha. Có một điều mà người cần hiểu, đó là có hai dạng biết khác nhau: Biết trong thời gian và Biết ngoài thời gian. Câu hỏi của người là cái biết trong thời gian, cũng giống như người hỏi ta rằng ta có biết một ngôn ngữ nào đó hay một đất nước nào đó, ở chỗ nào đó hay không. Và câu trả lời có thể là có hoặc là không.

H: *Sự khác nhau giữa hai cái biết đó là gì?*

G: Sự khác nhau đó là, ta không biết gì về Phật giáo hay Tin lành hay Hồi giáo, nhưng ta biết tạo ra bất kì tôn giáo nào. Ta không biết ngôn ngữ này hay ngôn ngữ kia, nhưng ta biết tạo ra bất kì ngôn ngữ nào. Ta không biết đất nước này hay đất nước kia, nhưng ta biết tạo ra bất kì quốc gia nào với hình thức nào. Do vậy, người sẽ thấy rằng những cái biết và muốn biết của người phần lớn đều thuộc loại biết trong thời gian, cái mà qua thời gian rồi sẽ thay đổi và biến mất. Nhưng nó quan trọng với con người bởi vì nó là cơ sở để giúp con người sinh sống và phát triển, và tuổi thọ của con người thì cũng ngắn hơn nhiều so với tuổi thọ của những cái biết trong thời gian này. Rồi khi Trái Đất hoàn thành quá trình chuyển giao thực tại, những tôn giáo con người biết hôm nay sẽ thay đổi và biến mất. Địa hình và địa đồ của Trái Đất sẽ thay đổi, theo đó mà phần lớn cái biết hôm nay của con người cũng sẽ thay đổi và biến mất. Hơn nữa, vì con người sẽ không phải trải nghiệm cái chết nữa nên nó khá là vô ích khi phải ghi nhớ tất cả mọi thứ ở trong dải thời gian vô tận.

H: *Người không ở trong bất kì thành phần nào của những tôn giáo?*

G: Có mà không. Người hãy hình dung nó giống như một màn trình diễn, ta tham gia vào thiết kế, vẽ dựng nên thành phần và nội dung của màn trình diễn. Tất cả những người tham gia vào màn diễn này thì chọn cho mình vai diễn và nhiệm vụ, dựa trên khả năng, mong muốn, sở thích và đam mê của bản thân, và mỗi người tự do quyết định và lựa chọn mà không có ai đứng ngoài đánh giá, bắt bẻ, ép buộc hay định lượng khả năng của bất kì ai. Những người chọn bước lên sân khấu thì họ chọn cho mình vai trò, vai diễn và vẻ ngoài phù hợp cho màn diễn, và đó là những hình ảnh, cái tên hay cấp bậc trong tôn giáo mà người biết đến. Còn ta, cũng như nhiều người khác, là người đứng sau hậu trường và hỗ trợ khi những người trên sân khấu cần tới, và khi họ không cần tới nữa thì ta leo lên cao, ở chỗ khuất của khán đài để quan sát toàn bộ sân khấu cũng như khán giả. Ở đó, ta có thể ngồi im theo dõi, gặm nhấm đồ ăn nếu thích hay đánh một giấc ngủ nếu cần. Thi thoảng, ta sẽ chạy ra cửa sau, đi tìm quán ăn hay

quán nước hay công viên vui chơi. Hay ta có thể đi chỗ khác để xem những màn trình diễn khác của những nhóm người khác, rồi sau đó ta quay về với màn trình diễn mà mình đang tham gia vào. Và ta chỉ bước lên sân khấu khi cảm thấy thật sự cần thiết phải làm như vậy. Tính cách của ta là như thế.

H: *Giờ Người đang đứng ở trên sân khấu?*

G: Đúng vậy, nhưng không thể nói rằng ta hoàn toàn thoả mái với vai trò này. Theo cách thức thông thường thì người dưới hỏi và người trên trả lời, vì thế mà khoảng cách cũng như sự tách biệt hay sợ hãi sẽ được tạo ra, đó là sự ngưỡng mộ hay ghen tị. Vậy nên, ta thường không thích tham gia vào thành phần đứng trên sân khấu. Và để hoàn thành vai trò này, ta đã tạo ra cho mình một con rối, con rối chính là ta và ta là người bình thường như khán giả bên dưới. Như thế, ta sẽ đặt ra những câu hỏi khán giả muốn hỏi hay thắc mắc (mà nhiều khi không dám hỏi vì sợ bị phán xét hay nghĩ rằng câu hỏi đó là ngốc nghếch), và để con rối trả lời những câu hỏi đó. Theo cách này, khán giả sẽ không cảm thấy bị tách rời hay xa

cách so với ta, và sợ hãi cũng được giảm nhiều vì không mấy ai lại đi ngưỡng mộ hay ghen tị với một con rối. Cách thức này cũng giúp quá trình truyền đạt hiệu quả hơn nhiều so với cách truyền đạt thông thường.

H: *Vậy các cấp bậc trong tôn giáo thì không tồn tại?*

G: Đó chỉ là những vai trò với những công việc và trải nghiệm khác nhau, do những linh hồn tự do lựa chọn tham gia. Vị trí càng cao thì công việc và sự thường trực càng nhiều, và nó phụ thuộc vào tính cách và đam mê của linh hồn hơn là khả năng của họ. Đó cũng là tính chất của nơi thiên đường, không có sự so sánh, phân biệt, hơn thua hay thể hiện giữa bất kì ai. Mọi linh hồn thì đều được tự do lựa chọn và quyết định những điều mình muốn làm và trải nghiệm, và mỗi tầng thực tại thì có những luật lệ vận hành riêng mà mỗi linh hồn đều cần ý thức được.

H: *Nhiệm vụ cơ bản của tôn giáo là gì?*

G: Nhiệm vụ chính là để truyền dạy cho con người về sự yêu thương, bình đẳng và tôn trọng lẫn nhau, giữa con người với con người, giữa con người với những sinh vật khác. Dạy con người về những quy luật vận hành của thực tại tách biệt này. Ngoài ra còn có những chức năng khác, như giữ sự cân bằng giữa ánh sáng và bóng tối, dẫn dắt con người sau khi họ chết và tư vấn những lựa chọn cho kiếp sống tiếp theo để họ không lựa chọn quá mức khả năng của mình. Mỗi tôn giáo có những cõi không gian được tạo ra riêng biệt, được gọi và miêu tả như những thiên đường hay địa ngục trong mỗi tôn giáo. Và đó là những không gian để những linh hồn với vai trò là Thần Thánh Tiên Phật làm việc và trải nghiệm, cũng như để giáo huấn những linh hồn còn non trẻ và là không gian đệm trước khi linh hồn được đầu thai vào một kiếp sống mới.

H: *Nếu Người không sử dụng nhiều cái biết trong thời gian, hay là trí nhớ về ngôn ngữ, tên tuổi, địa danh, thông tin, số liệu... thì Người sinh sống và vận hành ở thiên đường như thế nào, khi mà thiên đường thì rất lớn so với cuộc sống nơi Trái Đất này?*

G: Trước tiên, ta muốn người hãy nói cho ta biết cách thức người đi đến một nơi nào đó trên hành tinh này, xa với nơi mà người đang ở?

H: *Tôi phải nghe ai đó nói về nơi đó trước hoặc xem thấy trên sách vở, báo đài, internet hay phương tiện thông tin đại chúng. Sau đó tôi tìm xem nơi đó nằm ở chỗ nào trên bản đồ thế giới, rồi tìm hiểu về những yêu cầu thủ tục và giấy tờ các thứ, rồi tìm hiểu xem phương tiện và cách thức để đi tới đó.*

G: Đúng vậy. Và đó là cách người đi đến một nơi nào đó bằng tư duy logic, người cần phải biết và ghi nhớ nhiều thứ cũng như sẽ mất ít nhiều thời gian để thực hiện. Bây giờ, người hãy nhớ lại những lúc mình bị

một con bọ cắn ở sau lưng và gây ngứa cho người, thì người đã với tới vị trí đó như thế nào?

H: *Tôi chỉ với tay tới chỗ đó và gãi thôi.*

G: Người có cần phải nhìn thấy chỗ đó, nghe ai đó nói hay dạy cho người về chỗ đó trên lưng người không? Người có cần biết tọa độ chỗ đó bao nhiêu ở trên lưng người không? Người có cần phải biết và ghi nhớ cái tên của vị trí đó không? Người có cần phải suy nghĩ bao nhiêu thao tác tay, tay gập bao nhiêu độ hay vòng cung đưa tay như thế nào để cuối cùng chạm được tới chỗ cần phải gãi không?

H: *Không... Tôi chưa bao giờ suy nghĩ về điều này, hay suy nghĩ về nó một cách cao siêu và phức tạp như vậy.*

G: Giờ người hãy tưởng tượng rằng có một con bọ cắn người ở vị trí nào đó, sau lưng hay mặt dưới chân đùi của người, nơi mà người không nhìn thấy

được. Hãy cảm nhận và đưa sự tập trung của người về vị trí đó, rồi dùng ngón tay chỉ vào đúng vị trí đó.

H: *(Loay hoay một lúc)... Tôi có thể làm được này, tôi chưa bao giờ nghĩ tới hay làm thử điều này.*

G: Ha ha. Người thấy đấy, người vẫn thường dùng hết mọi sự tập trung của mình vào trong tư duy, vào những thứ bên ngoài như công việc, sách vở, mạng xã hội, vật chất, tiền của, tin tức, thú tiêu khiển, công nghệ... mà ít khi nào người quan sát và cảm nhận chính cơ thể của mình.

H: *...nhưng mà tôi đang hỏi về cách thức Người sinh sống và di chuyển như thế nào ở thiên đường cơ mà?*

G: À. Mà ta đã trả lời cho người rồi đó thôi. Khi người trải qua quá trình chuyển giao và bước qua thiên đường, thì cơ thể của người sẽ được chuyển thành cơ thể vật chất ánh sáng. Cái cách mà người cảm nhận và cảm thấy cơ thể của mình thì sẽ được

mở rộng ra bên ngoài, ra toàn bộ sự tồn tại và những tầng không gian hiện hữu, cũng như người sẽ cảm thấy sự hiện diện của Thượng Đế và toàn bộ những linh hồn khác. Và đó là một trong những cảm giác và trải nghiệm kỳ diệu nhất của sự sống và tạo hóa.

Lúc đó, người sẽ khóc, khóc nức nở như một đứa trẻ, và người sẽ không thể thốt lên bất kì lời nào vì không có ngôn ngữ nào có thể miêu tả được trải nghiệm và cảm giác này. Đó cũng là một trong những lý do vì sao rất nhiều linh hồn ở tầng cao đã đến hỗ trợ Trái Đất, để họ được trải nghiệm quá trình trở về Nhà thêm một lần nữa, trải nghiệm sự thức tỉnh và nhớ lại mình thật sự là ai và được đoàn tụ, hòa nhất lại với Đấng sáng tạo cũng như tất cả vạn vật. Như thế, người sẽ cảm nhận được toàn bộ sự tồn tại và các tầng không gian như cảm nhận chính cơ thể của mình. Chỉ cần người đưa sự tập trung của mình đến một vị trí mong muốn và hình

dung mình đang ở đó, thì người sẽ tới nơi đó ngay liền lập tức. Và mỗi linh hồn bên ngoài sẽ như là một tế bào của cơ thể người, người sẽ luôn biết họ là ai dù họ mang bất kì vẻ ngoài hay hình dáng nào, luôn biết họ đang ở đâu dù xa hay gần đến mấy, và người có thể liên lạc và giao tiếp với họ bằng cách dẫn truyền sự tập trung của người đến họ, và người cũng không cần ngôn ngữ để tương tác hay kết nối với bất kì ai.

H: *Để lên được thiên đường, tôi có cần phải ăn chay không?*

G: Không nhất thiết phải như vậy. Người hãy lắng nghe cơ thể của mình, muốn ăn chay thì hãy ăn chay, muốn ăn mặn thì hãy ăn mặn, vì cơ thể con người không thể tự tổng hợp được những hợp chất nhất định. Nếu người vẫn để tư duy kiểm soát cách ăn uống của mình, như ăn chay hay ăn mặn, như cân đo đong đếm ca-lo, đạm – rau – tinh bột, vitamin,

khoáng chất, chất béo, tinh dầu, nước, đường... thì người chỉ có thể đi từ điểm A (mập, ốm, xấu, yếu...) đến điểm B (mi nhon, đầy đặn, "đẹp" với tỉ lệ cao – nặng...) ở trong thực tại này thôi. Còn để bước vào thiên đường và vận hành trong thiên đường, người cần hòa nhất với cơ thể của mình ở trong hiện tại, lắng nghe điều nó muốn, cung cấp cái nó cần, ăn nhiều nếu người cảm thấy thèm, ăn ít nếu người không muốn ăn... Hãy luôn tin tưởng và yêu thương cơ thể của mình, và không lo lắng hay đắn đo dù cho bất kì điều gì xảy ra. Sẽ có lúc người thấy khỏe và đẹp, sẽ có lúc người thấy xấu và tệ bởi quá trình làm sạch năng lượng sợ hãi ra khỏi cơ thể của người mà đã được tích tụ qua những kiếp sống khác nhau. Rồi người sẽ nhận ra, tư duy (khoa học) của con người hôm nay thì biết rất ít về bản chất cũng như cách thức vận hành của cơ thể con người.

H: *Tôi biết rằng vũ trụ thì vô cùng lớn, nhưng rất khó để hình dung được nó lớn như thế nào, Người có thể giúp tôi không?*

G: Người hãy hình dung toàn bộ vũ trụ là cơ thể của người, Trái Đất là một tế bào ở trên cơ thể và Đấng sáng tạo (Nguồn) thì chính là não bộ của cơ thể.

H: *Vậy, nếu con người có tự giết chóc lẫn nhau và đi đến diệt vong thì cũng chẳng sao cả?*

G: Theo một cách nhìn thì đúng là vậy. Thực tế là đã có rất nhiều hành tinh sự sống đi đến con đường diệt vong bởi vì sự đấu tranh không ngừng nghỉ của các sinh vật. Đó là kết quả của luật sáng tạo về ý chí tự do, rằng mọi sinh vật đều được tự do lựa chọn và quyết định vận mệnh của mình. Và khi một giống loài hay hành tinh bị hủy diệt thì những linh hồn sẽ tìm kiếm những hành tinh khác có cùng trình độ phát triển để tiếp tục học tập và trải nghiệm.

H: *Việc con người giết hại động vật có xâm phạm ý chí tự do của chúng không?*

G: Tất cả linh hồn của động thực vật đều là một phần của linh hồn mẹ Trái Đất, và Trái Đất đã cho phép con người giết thịt động vật như là một phần của trải nghiệm làm người.

H: *Vậy điều gì làm cho Trái Đất khác biệt, khi có quá nhiều sự can thiệp từ bên ngoài như vậy?*

G: Người hãy hình dung, một hành tinh bị hủy diệt trong vũ trụ thì giống như có một cái dằm rất nhỏ ở trên cơ thể của người. Nếu cái dằm này nằm ở cánh tay hay cánh chân thì nó sẽ không gây ra nhiều vấn đề, thậm chí người còn không biết sự tồn tại của nó. Tuy nhiên, nếu cái dằm này nằm dưới bàn chân của người, thì dù là rất nhỏ nhưng nó sẽ gây ảnh hưởng rõ ràng tới việc sinh hoạt và phát triển của toàn bộ cơ thể, vì vậy người sẽ phải dừng việc mình đang làm để ngồi lại, tập trung và dồn sức lực của toàn bộ

cơ thể để lấy cái dằm ra khỏi bàn chân.

Tương tự như thế, Trái Đất thì khác biệt bởi vì Trái Đất được tạo ra là một nền tảng cho những công cuộc và dự án khác ở trong tương lai. Và khi biết được Trái Đất sẽ trải qua sự chuyển giao thực tại, những thế lực bóng tối mà đã kiểm soát Trái Đất suốt hàng chục ngàn năm qua thì không muốn buông tay rũ bỏ, mà còn dốc hết sức lực và lực lượng để cố gắng đập đổ nồi canh khi không còn ăn được nữa. Vì thế, chúng cố gắng tạo ra sợ hãi và hỗn loạn càng nhiều càng tốt, cố gắng tạo ra thế chiến thứ 3 để đưa con người đến sự diệt vong và hành tinh đến sự hủy diệt. Và với sự tình như vậy, toàn bộ vũ trụ đã chuyển hướng sự tập trung của mình đến với Trái Đất, cung cấp mọi sự hỗ trợ có thể để đảm bảo sự thành công của công trình này.

H: *Nghe có vẻ như là một sự kiện rất nóng bỏng?*

G: Thật sự nó là như vậy, đây là một sự kiện lớn và hiếm có trong vũ trụ. Nó giống như một màn trình diễn vĩ đại, và tất cả cư dân trên mặt đất chính là khán giả của màn trình diễn này. Do vậy, có thể nói rằng việc có mặt trên mặt đất lúc này, với cơ thể một con người, thì là điều hết sức may mắn. Và càng may mắn hơn cho những ai đang được ngồi ở hàng ghế đầu, đó là số ít những người đầu tiên đọc được thông điệp này, là những người sẽ được xem màn trình diễn với độ rõ ràng và đầy đủ nhất mà không phải bỏ lỡ bất kì tình tiết nào.

H: *Hàng ghế đầu và không bỏ lỡ tình tiết nào? Tôi thấy mình cũng như những người ngoài kia, có thấy khác biệt gì đâu?*

G: Ha ha. Có sự khác biệt chứ, bởi vì người biết lý do cho những điều đang diễn ra trên toàn cầu, mặc dù tư duy của người vẫn lưỡng lự không tin vì không có

chứng cứ xác thực, nhưng sâu thẳm bên trong thì người biết, và đó là lý do mà người đang đọc những dòng chữ này.

Bởi người đã biết và hiểu, nên khi con ma nhảy ra và hù dọa thì dù người có giật mình hay sợ hãi ít nhiều vì cơ thể con người đã được thiết kế như vậy, nhưng người không nhắm tịt mắt lại hay quay mặt đi chỗ khác như đa số người, vì người biết rằng nó chỉ là giả và được dàn dựng. Không những thế mà còn ngược lại, người mở to mắt để nhìn chăm chăm vào con ma mà điểm: "Thiết kế sáng tạo và tỉ mỉ, xuất hiện táo bạo và bất ngờ, cắt cảnh kịch tính và hấp dẫn, cho tròn điểm 10/10". Và khi màn trình diễn kết thúc, người biết được con ma nó trông ra sao và đã làm những gì, còn những người khác thì không. Và người đã có được tấm vé hàng đầu này không phải bằng tiền của hay vay chạy hay đến sớm hơn những người khác, mà người có được nó bằng lòng gan dạ và đức tin của mình, bằng nỗ lực yêu thương, đóng

góp, phục vụ và giúp đỡ những sinh thể khác trong những kiếp sống trước của người.

H: *Tôi biết là người nói ẩn dụ, nhưng tôi nghĩ là mình không được... sáng dạ cho lắm, mong người nói toẹt ra cho rồi.*

G: Ha ha. Bởi vì người có sự thấu hiểu nên người sẽ không sợ hãi và hoang mang, sẽ không chạy ngược chạy xuôi mua sắm thứ này hay tích trữ thứ kia. Thay vào đó, người sẽ là chứng nhân đứng ngoài quan sát và nhìn ngó người khác xung quanh làm những chuyện đó, và đây là một phần của màn trình diễn vĩ đại này.

Và khi xem trình diễn, người sẽ làm gì? Người có đứng lên bình luận, mĩa mai, la hét hay chửi bới không, rằng "Đừng diễn nữa, làm ơn đừng diễn nữa"? Câu trả lời là người sẽ không làm gì cả, chỉ ngồi im lặng và chú tâm xem thôi, rồi cắn miếng bánh, rồi nhâm miếng nước, rồi trong lòng gửi sự

biết ơn và tình yêu đến những người đã tạo ra màn trình diễn này. Đến khi số đông người tiếp cận được thông điệp này, thì họ sẽ nhận ra rằng mình đã bỏ lỡ mất đoạn đầu của màn trình diễn, bởi vì họ chính là những người mà tạo ra đoạn mở đầu này.

H: *Người nói rằng ở thiên đường thì không có sự phân biệt hay so sánh giữa bất kì ai, rồi nói rằng số lượng hàng ghế đầu của màn trình diễn này thì lại có hạn và chỉ những ai gan dạ, có nhiều nỗ lực phục vụ, giúp đỡ người khác thì mới có được những chiếc vé hàng đầu, vậy chẳng phải là mâu thuẫn sao?*

G: Ha ha. Nghe thì mâu thuẫn, nhưng thực sự thì không. Người hãy hình dung một gia đình nọ có 5 anh em song sinh, 5 anh em này thì yêu thương nhau hết mực và mỗi người thì có một tính cách, sở thích khác nhau. Một hôm nọ, có một đoàn phim đi qua khu phố, cả 5 anh em đều háo hức vô cùng nhưng gia đình chỉ có thể mua được một chiếc vé

mà thôi. Bởi vì 5 anh em hiểu nhau quá rõ và đều biết rằng ai là người có tính cách chịu khó, chịu làm và can đảm lặn lội xuống bùn xuống ruộng để làm bao nhiêu thứ việc. Như thế, 4 anh em chủ động nhường chiếc vé cho người xứng đáng nhất để đi xem và háo hức bảo người được đi là hãy kể lại chi tiết và tỉ mỉ đầu đuôi toàn bộ câu chuyện khi về tới nhà. Tương tự như vậy, nhưng to lớn và vĩ đại hơn rất nhiều lần, đó chính là cuộc sống ở nơi thiên đường. Rằng tất cả mọi linh hồn đều yêu thương, gắn kết và gắn gũi với nhau như vậy, dù đã trải nghiệm nhiều cùng nhau hay chưa gặp nhau hay mới gặp nhau lần đầu thì đều có thể biết được tính cách của nhau, cũng như biết nhau đã trải nghiệm được những gì mà không hề có sự che giấu, mặc cảm, phán xét, so sánh, phân biệt hay ghen tị.

H: *Người có thể chia sẻ một trải nghiệm hay khám phá thú vị của Người được không?*

G: Có một trải nghiệm nổi bật và thú vị. Đó là suốt cuộc đời, sâu thẳm bên trong ta luôn có một cảm giác và cái biết, rằng mình ở đây vì một lý do nào đó, sẽ phải làm một điều gì đó quan trọng mà luôn thúc đẩy ta đi mò kiếm và tìm lục. Và vậy mà suốt bao năm tháng, ta đợi chờ điều gì đó xảy ra hay ai đó xuất hiện ở bên ngoài để mang đến sự khác biệt và sự thay đổi. Rồi ta đã bật khóc không ngớt trong sự cảm động và ghen ngào, khi nhận ra rằng, người mà ta đã chờ đợi và mong ngóng mòn mỏi suốt cuộc đời mình, thì không ai khác mà chính là mình, là mình mà thôi!

Thật thú vị và bất ngờ đúng không? Và khi ta nhận ra được điều đó thì ta đã tạo ra được rất nhiều sự thay đổi mà chính mình cũng đã không hề ý thức được. Đây cũng là một trong những sự kỳ diệu của sự sống và tạo hóa, và mỗi người sẽ đều trải nghiệm

điều này không sớm thì muộn. Rằng người cứ đợi chờ ai đó bên ngoài, điều gì đó bên ngoài xuất hiện hay xảy ra thì người mới thay đổi, phát triển và hoàn thiện, nhưng đó không phải là cách thức mọi thứ vận hành, mà người sẽ cần thay đổi và hoàn thiện trước để rồi tất cả mọi thứ xung quanh sẽ thay đổi theo.

Vì vậy, thiên đường trên Trái Đất không được mang đến bởi bất kì ai bên ngoài kia, cũng như sẽ không ai xuất hiện từ trên trời để đón người đi đến thiên đường, mà thiên đường sẽ được tạo ra bởi những con người đang ở trên mặt đất này. Và đó chính là người, chính là ta, và chúng ta chính là những người mà chúng ta đã chờ đợi suốt bấy lâu nay. Giờ đã đến lúc, và thông điệp này chính là chìa khóa để mở cánh cửa bên trong người, để người mở lòng mình ra, để người thức tỉnh, để người thay đổi, để người tịnh tâm, để người chấp nhận, để người tha thứ, để người yêu thương... và như thế thiên đường trên Trái Đất sẽ bắt đầu được hiện hình.

Vậy nên, những thay đổi tích cực trên toàn cầu sắp tới không phải là những điều được mang đến bởi những ai đó bên ngoài kia hay trên trời kia, mà đó là thực tại được tạo ra bởi chúng ta, là những con người mà đã âm thầm thay đổi và hoàn thiện chính bản thân mình trong suốt những năm tháng qua. Do vậy, đừng để bất kì ai hay điều gì bên ngoài nói rằng người là nhỏ bé hay vô dụng, đừng để những điều diễn ra bên ngoài quyết định bên trong của người, vì khi người thay đổi suy nghĩ và con tim của mình thì người có thể tác động đến hàng ngàn hàng triệu những con người khác. Và đó luôn là sức mạnh và khả năng của người. Người đã từng như thế, đang là như vậy, và mãi mãi về sau, là một hình ảnh của Đấng sáng tạo!

THỨC TỈNH

Thượng thể - Nguồn sáng tạo - Thăng thiên

K'hoi và Ban đọc

SÁCH CÙNG TÁC GIẢ

